

OSMANLI TÜRKCESİ SÖZLÜĞÜ

Prof. Dr. Mehmet KANAR

A

â (F.) [آ] 1.ünlem edatı ey, hey. 2.iki kelimenin arasına girerek, anlamı pekiştiren yeni kelimeler türetmeye yarayan orta ek.

a'dâ (A.) [اعداء] düşmanlar.

a'dâd (A.) [اعداد] sayılar.

â'ik (A.) [عائق] engel.

a'lâ (A.) [اعلى] en yüksek, en yüce.

a'lâf (A.) [آلاف] otlar.

a'lâl (A.) [اعلال] 1.hastalıklar. 2.sebepler.

a'lâm (A.) [اعلام] 1.bayraklar. 2.özel isimler.

a'lem (A.) [اعلم] en iyi bilen.

a'mâ (A.) [اعمى] kör.

a'mâk (A.) [اعماق] derinlikler.

a'mâl (A.) [اعمال] işler, ameller, davranışlar.

a'mâr (A.) [اعمار] 1.ömürler. 2.yaşlar.

a'nî (A.) [اعنى] yani.

a'râb (A.) [اعراب] Araplar, çöl arapları.

a'râbî (A.) [اعرابى] çöl arabı.

a'râz (A.) [اعراض] belirtiler.

a'sâb (A.) [اعصاب] sinirler.

a'sâr (A.) [اعصار] yüz yıllar.

a'şâr (A.) [اعشار] öşür vergileri, onda birler.

a'şârî (A.) [اعشارى] ondalık.

a'vec (A.) [اعوج] yamuk, eğri büğrü.

a'ver (A.) [اعور] tek gözlü.

a'yâd (A.) [اعیاد] bayramlar.

a'yân (A.) [اعیان] 1.ileri gelenler, eşraf, sosyete. 2.gözler.

a'yün (A.) [اعین] 1.gözler. 2.pınarlar.

a'zâ (A.) [اعضا] 1.üyeler. 2.organlar.

a'zam (A.) [اعظم] en büyük.

âb (F.) [آب] 1.su. 2.deniz. 3.ırmak. 4.tükürük. 5.özsuyu. 6.ter. 7.döl suyu.
8.sidik. 9.parlaklık. 10.yüzsuyu. 11.letafet, hava.

âb (F.) [آب] Ağustos.

âb -i âbistenî [آب آبستنی] 1.meni; 2.bitkilerin yetişmesine neden olan su.

âb -i adâlet [آب عدالت] 1.adalet suyu; 2.doğruluğun bereketi.

âb -i ahmer [آب احمر] 1.kızıl su. 2.kırmızı şarap. 3.gözyaşı.

âb -i âteşîn [آب آتشین] 1.ateşli su; 2.kırmızı şarap; 3.gözyaşı.

âb -i bâdereng [آب باده رنگ] 1.kızıl su. 2.gözyaşı, kanlı gözyaşı.

âb -i engûr [آب انگور] 1.üzüm suyu. 2.şarap.

âb -i harâbât [آب خرابات] (meyhane suyu) şarap.

âb -i kevser [آب كوثر] 1.cennet suyu, 2.şarap.

ab'âb (A.) [عبعاب] vantrolog.

abâ (A.) [عبا] 1.kaba yün kumaş. 2.abâ.
âbâ' (A.) [آباء] 1.babalar. 2.gezegener.
âbâd (A.) [آباد] ebedler.
âbâd (F.) [آباد] bayındır, mamûr.
âbâd etmek/eylemek 1.mamûr etmek. 2.zenginleştirmek. 3.huzur vermek.
âbâd olmak 1.mamûrlaşmak. 2.zenginleşmek. 3.huzura kavuşmak.
âbâdân (F.) [آبادان] bayındır.
âbâdânî (F.) [آبادانى] bayındırlık.
âbâdî (F.) [آبادى] 1.bayındırlık. 2.ince Hint kağıdı.
âbâl (A.) [آبال] develer.
âbân (F.) [آبان] Âbân ayı.
abâpûş (A.-F.) [عباپوش] 1.abalı. 2.derviş. 3.yoksul.
âbâr (A.) [آبار] kuyular.
âbcâme (F.) [آبجامه] su kabı.
âbçîn (F.) [آبچين] peştemal.
abd (A.) [عبد] 1.kul. 2.köle.
âbdân (F.) [آبدان] 1.su kabı. 2.mesane.
âbdâr (F.) [آبدار] 1.sulu. 2.parlak. 3.hoş
âbdendân (F.) [آبدندان] 1.bön. 2.âciz.
abdest (F.) [آبدست] 1.abdest. 2.paylama.
abdesthâne (F.) [آبدستخانه] 1.tuvalet. 2.abdest alınan yer.
abdestlik (F.-T.) kısa cübbe.
âbek (F.) [آبك] 1.sulu. 2.cıva.

abes (A.) [عبث] saçma, abes.

âbgîne (F.) [آبگینه] 1.kristal. 2.kadeh. 3.sürahi. 4.ayna. 5.gözyaşı.

âbgîr (F.) [آبگیر] 1.havuz. 2.su birikintisi.

âbgûn (F.) [آبگون] 1.su rengi. 2.mavi.

abher (A.) [عبر] 1.nergis. 2.zerrinkadeh çiçeği. 3.yasemin.

âbhîz (F.) [آبخیز] büyük dalga.

âbhord (F.) [آبخورد] nasip.

âbırû (F.) [آبرو] yüzsuyu.

âbî (F.) [آبی] mavi.

âbid (A.) [عابد] 1.ibadet eden. 2.erkek adı.

abîd (A.) [عبید] 1.kullar. 2.köleler.

âbidât [آبدات] anıtlar.

âbide (A.) [آبده] anıt.

âbidevî (A.) [آبدوی] anıtsal.

âbile (F.) [آبله] 1.su çiçeği. 2.sivilce. 3.su kabarcığı.

âbir (A.) [عابر] yaya.

âbisten (F.) [آبستن] gebe.

âbistengâh (F.) [آبستنگاه] döl yatağı.

âbişhor (F.) [آبشخور] 1.sulama yeri. 2.nasip.

âbkâr (F.) [آبکار] 1.saka. 2.ayyaş.

âbkeş (F.) [آبکش] 1.saka, su çeken. 2.kevgir.

âbnûs (F.) [آبنوس] abanoz.

âbrâh (F.) [آبراه] su yolu, kanal.

abraş (A.) [ابرش] alacalı.

âbrîz (F.) [أبريز] 1.tuvalet. 2.ıbrık.

âbşâr (F.) [أبشار] çağlayan.

abûs (A.) [عبوس] somurtkan.

âbühava (F.-A.) [أب و هوا] iklim.

âbzih (F.) [أبزه] 1.su kaynağı. 2.gözyaşı.

âc (A.) [عاج] fildişi.

âc (F.) [أج] ılgın ağacı.

acâib (A.) [عجائب] tuhaf, ilginç, acaip.

acâleten (A.) [عجالة] alelacele.

aceb (A.) [عجب] 1.tuhaflık. 2.acaba.

acebâ (A.) [عجبا] acaba.

acele (A.) [عجله] acele.

aceleten (A.) [عجلة] çarçabuk, alelacele.

acem (A.) [عجم] 1.arap olmayan. 2.İranlı, acem.

acemaşîran (A.) [عجم عشيران] Türk mûsikisinde bir makam.

acemce (A.-T.) Farsça.

acemî (A.) [عجمی] 1.deneyimsiz, acemi. 2.İranlı.

acemistan (A.-F.) [عجمستان] İran.

acemiyân (A.-F.) [عجميان] 1.deneyimsizler. 2.İranlılar.

aceze (A.) [عجزه] düşkünler, âcizler.

acîb (A.) [عجيب] tuhaf, acayip, ilginç.

acîbe (A.) [عجيبه] şaşılacak şey.

âcil (A.) [عاجل] acil.

âcilen (A.) [عاجلا] derhal, acil olarak.

acîn (A.) [عجين] macun, yoğurulmuş.

âciz (A.) [عاجز] 1.aciz. 2.ben.

âcizâne (A.-F.) [عاجزانه] 1.acizce. 2.alçakgönüllüce.

âcizî (A.-F.) [عاجزى] acizlik.

âciziyyet (A.) [عاجزيت] acizlik.

âcizleri (A.-T.) bendeniz, ben.

acûl (A.) [عجول] aceleci.

acûlâne (A.-F.) [عجولانه] acele acele.

acûz (A.) [عجوز] 1.kocakarı. 2.cadı.

acûze (A.) [عجوزه] 1.kocakarı. 2.cadı.

âcür (F.) [أجر] 1.tuğla. 2.kiremit.

acz (A.) [عجز] acizlik, çaresizlik, bir şey yapamama.

âdâb (A.) [آداب] 1.edepler, terbiyeler. 2.yol yordam.

adalât (A.) [عضلات] kaslar.

adale (A.) [عضله] 1.kas. 2.kaslar.

adâlet (A.) [عدالت] adalet.

adaletkâr (A.-F.) [عدالتكار] adil, adaletli.

âdât (A.) [عادات] âdetler, alışkanlıklar.

adâvet (A.) [عداوت] düşmanlık.

adâvet etmek/eylemek düşmanlık gütmek.

add (A.) [عد] sayma, görme, değerlendirme, kabul etme.

addedilmek sayılmak, görülmek, değerlendirilmek.

addetmek/eylemek saymak, görmek, değerlendirmek.

addolunmak sayılmak, kabul edilmek.

aded (A.) [عدد] sayı.

adeden (A.) [عددا] sayıca.

adedî (A.) [عددی] sayısal.

âdem (A.) [آدم] 1.ilk insan, Adem Peygamber. 2.insan, adam.

adem (A.) [عدم] yokluk, bulunmama, adem.

adem -i muvaffakiyet [عدم موفقیت] başarısızlık.

adem -i muvazenet [عدم موازنت] dengesizlik.

adem -i riâyet [عدم رعایت] uymama..

adem -i te'lîfiyet [عدم تألیفیت] uzlaşmama, bir araya gelememe.

adem -i teveccüh [عدم توجه] ilgisizlik.

ademâbâd (A.-F.) [عدم آباد] yokluk ülkesi.

âdemhâr (A.-F.) [آدم خوار] yamyam, insan yiyen.

âdemî (A.-F.) [آدمی] 1.insanoğlu. 2.insanlık.

âdemiyyân (A.-F.) [آدمیان] insanlar.

âdemiyyet (A.) [آدمیت] 1.insanlık. 2.adamlık.

ades (A.) [عدس] mercimek.

adese (A.) [عدسه] mercek.

âdet (A.) [عادت] alışkanlık, âdet.

âdeta (A.) [عادتا] basbayağı.

âdeten (A.) [عدتا] âdet olarak, geleneklere göre.

adhâ (A.) [اضحى] kurbanlar.
âdi (A.) [عادى] sıradan, âdi, değersiz.
adîd (A.) [عديد] birçok.
adîde (A.) [عديده] birçok.
âdil (A.) [عادل] adaletli.
adîl (A.) [عديلى] eşit, denk.
âdilâne (A.-F.) [عدلانه] adilce.
adîm (A.) [عديم] yok olan.
adîmülîmkân (A.) [عديم الامكان] imkânsız.
âdiye (A.) [عاديه] alışılmış, sıradan.
adl (A.) [عدل] adalet.
adlâ' (A.) [اضلاع] kenarlar.
adlî (A.) [عدلى] adalet ile ilgili.
adliyye (A.) [عديليه] mahkeme, adliye.
adn (A.) [عدن] cennet.
adû (A.) [عدو] düşman.
âfâk (A.) [أفاق] ufuklar.
âfâkî (A.) [أفاقى] 1.nesnel. 2.şuradan buradan konuşma.
âfât (A.) [آفات] afetler, belalar.
âferîde (F.) [أفريده] yaratık, yaratılmış, mahluk.
âferîdgâr (F.) [أفريدگار] yaratan, Tanrı.
âferîn (F.) [أفرين] bravo, çok yaşa, aferin.
âferîn (F.) [أفرين] yaratan.

âferînende (F.) [آفریننده] yaratıcı.

âferîniş (F.) [آفرینش] yaratılış.

âfet (A.) [آفت] 1.afet, bela, felaket. 2.güzel sevgili.

âfet -i cân [آفت جان] 1.can belası. 2.güzel.

âfet -i devrân [آفت دوران] 1.güzel, dilber.

âfetengîz (A.-F.) [آفت انگیز] afet getiren.

âfetresân (A.-F.) [آفت رسان] bela getiren.

âfetzede (A.-F.) [آفت زده] belaya uğramış, afet görmüş.

afif (A.) [عفيف] iffetli.

âfil (A.) [أفل] 1.batan. 2.görünmez olan.

âfitâb (F.) [أفتاب] güneş.

âfitâbcmâl (F.-A.) [أفتاب جمال] güzel yüzlü, parlak yüzlü, yüzü güneş gibi parlayan, sevgili, maşuk.

âfiyet (A.) [عافيت] esenlik.

âfiyet bulmak sağlığına kavuşmak.

afiyetbahş [أفيت بخش] afiyet verici.

afrika (A.) [افريقيا] Afrika kıtası.

afsun (F.) [افسون] büyü, efsun.

âftâb (F.) [أفتاب] güneş.

âftâbe (F.) [أفتابه] ıbrık, su kabı.

âftâbgîr (F.) [أفتابگیر] güneş alan, güneş gören.

âftâbî (F.) [أفتابی] güneşlik.

âftâbrû (F.) [أفتاب رو] parlak yüzlü.

afv (A.) [عفو] bağıslama, af.
âgâh (F.) [آگاه] haberdar.
âgâh etmek haberdar etmek.
âgâh olmak haberdar olmak.
âgâhî (F.) [آگاهی] haberdarlık.
âgeh (F.) [آگه] haberdar.
âgehî (F.) [آگهی] haberdarlık.
âgîn (F.) [آگین] dolu.
âgûş (A.) [آغوش] kucak.
âğâliş (F.) [آغالش] kışkırtma.
ağayân (T.-F.) [آغایان] ağalar.
âğâz (F.) [آغاز] 1.başlama. 2.başlangıç.
ağbiyâ (A.) [اغبیا] kalın kafalılar.
âğişte (F.) [آغشته] bulaşmış, bulanık.
ağlâl (A.) [اغللال] 1.boyunduruklar. 2.zincirler.
ağlât (A.) [اغللاط] hatalar.
ağleb [(A.) [اغلب احتمال] çoğunlukla, genellikle, sık sık.
ağleb -i ihtimâl [اغلب احتمال] büyük bir ihtimalle, büyük bir olasılıkla.
ağnâ (A.) [اغنى] en zengin.
ağnâm (A.) [اغنام] koyunlar.
ağniyâ (A.) [اغنيا] zenginler.
ağniye (A.) [اغنيه] şarkılar.
ağrâs (A.) [اغراس] fidanlar.

ağrâz (A.) [اغراض] maksatlar.
ağsân (A.) [اغصان] dallar.
ağşiye (A.) [اغشيه] 1.perdeler. 2.zarlar.
ağyâr (A.) [اغيار] yabancılar.
ah (A.) [اخ] 1.kardeş. 2.dost.
âh (F.) [آه] 1.feryat etme, feryat. 2.ilenme.
âh almak biri tarafından kendisine ilenilmek.
âh ü zâr [آه و زار] âh edip inleme.
âhâd (A.) [آحاد] birler.
ahad (A.) [احد] bir.
ahali (A.) [اهالى] halk, ahali, insan topluluğu.
ahavât (A.) [اخوات] kızkardeşler.
ahbâb (A.) [احباب] 1.dostlar. 2.dost.
ahbap (A.) [احباب] dostlar, sevdikler.
ahbâr (A.) [اخبار] haberler.
ahcâr (A.) [احجار] taşlar.
ahd (A.) [عهد] 1.yemin, and. 2.çağ, devir. 3.söz verme.
ahd -i atîk [عهد عتيق] Tevrat, Zebur ve Mezâmîr.
ahd -i cedîd [عهد جديد] İncil ve ekleri.
ahdar (A.) [احضر] yemyeşil.
ahdâs (A.) [احداث] 1.yeni olaylar. 2.dertler. 3.gençler.
ahdeb (A.) [احدب] kambur.
ahdnâme (A.-F.) [عهدنامه] ahitname, antlaşma metni.

ahdüpeymân (A.-F.) [عهد و پیمان] and.
âhek (F.) [آهک] kireç.
âhen (F.) [آهن] demir.
âhendil (F.) [آهن دل] acımasız.
âheng (F.) [آهنگ] 1.uyum, ahenk. 2.eğlence.
âheng -i esvât [آهنگ اصوات] ses uyumu.
âhengdâr (F.) [آهنگدار] uyumlu.
âhenger (F.) [آهنگر] demirci.
âhenggüzâr (F.) [آهنگ گذار] uyumlu, ahenkli.
âhenîn (F.) [آهنین] 1.demirden. 2.demir gibi.
âhenîndil (F.) [آهنین دل] 1.katı yürekli. 2.yiğit.
âhenk (F.) [آهنگ] ahenk, uyum.
âhenkdâr (F.) [آهنگ دار] uyumlu, ahenkli.
âhenkeş (F.) [آهنکش] miknatıs.
âhenrüba (F.) [آهن ربا] miknatıs.
âhensâ(y) (F.) [آهن سای] törpü.
âher (A.) [آخر] başka, diğer.
âheste (F.) [آهسته] yavaş, usul, ağır.
âhesteğî (F.) [آهستگی] yavaşlık.
ahfâ (A.) [اخفا] en gizli.
ahfâd (A.) [احفاد] torunlar.
ahger (F.) [اخگر] kor ateş.
ahibbâ (A.) [احبا] dostlar, sevilenler; sevgililer.

ahid (A.) [عهد] söz, yemin.

ahidşiken (A.-F.) [عهدشکن] sözünden dönen, antlaşmayı bozan.

âhîhte (F.) [آهبيخته] kınından çıkmış, sıyrılmış.

ahîr (A.) [آخر] son, en son.

âhir -i kâr [آخر کار] 1.sonunda. 2.sonuç.

âhîrbîn (A.-F.) [آخربين] ileri görüşlü.

âhire (A.) [آخيره] son.

ahîren (A.) [اخيرا] geçenlerde, son zamanlarda, son olarak.

âhîret (A.) [آخرت] öbür dünya.

âhîretlik (A.-T.) 1.ahîret kardeşi. 2.evlat edinilen öksüz.

âhîrin (A.-F.) [آخارين] 1.sonuncu. 2.sonrakiler.

âhîrkâr (A.-F.) [آخرکار] sonunda, nihayet.

âhîrûlemr (A.) [آخر الامر] sonunda, işin sonunda.

âhîz (A.) [أخذ] alan.

ahîze (A.) [آخذه] alıcı gereç.

ahkâm (A.) [احكام] hükümler.

ahlâf (A.) [اخلاف] halefler.

ahlâk (A.) [اخلاق] huy, ahlak.

ahlâk -ı amelî [اخلاق عملی] uygulamadaki ahlak anlayışı.

ahlâk -ı hasene [اخلاق حسنه] iyi huy.

ahlâk -ı nazarî [اخلاق نظری] teorideki ahlak anlayışı.

ahlâk -ı zemîme [اخلاق ذميمة] kötü huy.

ahlâken (A.) [اخلاقا] ahlakça.

ahlâkiyat (A.) [اخلاقيات] ahlak bilgisi.
ahlâkiyûn (A.) [اخلاقيون] ahlakçılar.
ahlâm (A.) [احلام] 1.karmakarışık rüyalar. 2.düşazmalar.
ahlât (A.) [اخلاط] salgılar.
ahlât -ı erba'a [اخلاط اربعة] dört özsuyu kan, salya, safra, dalak.
ahmak (A.) [احمق] budala, aptal, ahmak.
ahmakâne (A.-F.) [احمقانه] ahmakça.
ahmakî (A.-F.) [احمقى] ahmaklık.
ahmer (A.) [احمر] kırmızı, kızıl.
ahrâm (A.) [احرام] 1.kutsal yerler. 2.haremler. 3.hanımlar, eşler.
ahrâr (A.) [احرار] özgürler.
ahrârâne (A.-F.) [احرارانه] özgürce.
ahrâs (A.) [احراس] koruyucular, muhafızlar.
ahret (A.) [آخرة] öbür dünya, ahiret.
ahretlik (A.-T.) 1.ahiret kardeşi. 2.evlat edinilen öksüz.
ahsâs (A.) [احساس] duygular.
ahsen (A.) [احسن] en güzel.
ahşâ' (A.) [احشاء] 1.iç organlar, 2.bölgeler, yöreler.
ahşâb (A.>T.) [اخشاب] 1.ahşap. 2.keresteler.
ahşâm (A.) [احشام] maiyet.
ahtâb (A.) [احطاب] odunlar.
ahtâr (A.) [اخطار] tehlikeler.
âhte (F.) [آخته] 1.iğdiş edilmiş. 2.kınından çıkarılmış.

ahter (F.) [اختر] yıldız.

ahter -i dūnbâledâr [اختر دنباله دار] kuyruklu yıldız.

ahterbîn (F.) [اختربین] astrolog, yıldızbilimci.

ahterşinâs (F.) [اخترشناس] yıldızbilimci.

ahterşümâr (F.) [اخترشمار] 1.yıldızbilimci. 2.geceleri uyuyamayan.

ahu (A.) [اخو] kardeş.

âhû (F.) [آهو] ceylan, karaca.

âhûbere (F.) [آهویره] ceylan yavrusu.

âhûdil (F.) [آهودل] ödle, korkak.

âhund (F.) [آخوند] molla, hoca.

âhûnigah (F.) [آهونگاه] ceylan bakışlı.

âhur (F.) [آخر] ahır.

âhuvân (F.) [آهوان] ceylanlar.

âhûvâne (F.) [آهوانه] ceylan gibi.

âhûvâh(F.) [آه و واه] feryat, sızlanma, hayıflanma.

âhûvâveylâ (F.-A.) [آه و و اوپلا] feryat, âh çekme, figan etme.

âhüzâr (F.) [آه و زار] âh çekip inleme.

ahvâl (A.) [احوال] haller, durumlar.

ahvâl -i âdiye [احوال عادية] olağan haller.

ahvâl -i sıhhiye [احوال صحیه] sağlık durumu

ahvef (A.) [اخوف] en korkunç.

ahvel (A.) [احول] şaşı.

ahyâ (A.) [احیا] diriler.

ahyâl (A.) [اخيال] yîlkîlar.
ahyânen (A.) [احيانا] arasîra, kimi zaman.
ahyâr (A.) [اخييار] iyiler.
ahyât (A.) [اخيياط] iplikler.
ahz (A.) [اخذ] alma.
ahz ü kabul etmek alîp kabul etmek.
ahzâb (A.) [احزاب] 1.kütteleler. 2.partiler. 3.Ahzâb sûresi.
ahzân (A.) [احزان] hüzünler.
ahzar (A.) [اخضر] yeşil.
ahzen (A.) [احزن] çok hüzünlü.
ahz etmek almak.
ahzüi'tâ (A.) [اخذ و عطا] alîş veriş.
ahzükabz (A.) [اخذ و قبض] alîp sahip çîkma.
âid (A.) [عائد] 1.ait, ilişkin. 2.geri dönen.
âidât (A.) [عائدات] gelirler, aidat.
âide (A.) [عائده] kâr, kazanç, gelir.
âika (A.) [عائقه] engel.
âile (A.) [عائله] 1.aile. 2.eş, karî.
ailevî (A.) [عائلى] aile ile ilgili.
âjeng (F.) [آژنگ] buruşuk, cilt kırışığı.
âk (A.) [عاق] serkeş.
akab (A.) [عقب] 1.arka, art. 2.topuk, ökçe.
akabât (A.) [عقبات] 1.yokuşlar. 2.tehlikeli anlar.

akabe (A.) [عقبه] 1.geçilmesi güç geçit. 2.yokuş.

akabinde (A.-T.) ardından.

akâid (A.) [عقائد] inançlar, akideler.

akâmet (A.) [عقامت] 1.verimsizlik, durgunlaştırma, aksatma. 2.kısırlık.

akar (A.) [عقار] kazanç sağlayan mülk.

akarât (A.) [عقرات] kazanç sağlayan mülkler, akarlar.

akbeh (A.) [اقبح] çok çirkin.

akd (A.) [عقد] 1.düğümleme, bağlama. 2.nikah. 3.kararlaştırma. 4.kurma.

akdâh (A.) [اقداح] kadehler.

akdâm (A.) [اقدام] ayaklar.

akdedilmek yapılmak, uygulanmak, icra edilmek.

akdem (A.) [اقدم] önce, önceki.

akdes (A.) [اقدس] en kutsal.

akdetmek/ eylemek yapmak, uygulamak, icra etmek, imzalamak, antlaşma yapmak, sözleşme yapmak.

akıbet (A.) [عاقبت] son.

âkıbetbîn (A.-F.) [عاقبت بين] sonu gören, ileri görüşlü.

âkıbetendîş (A.-F.) [عاقبت اندیش] sonunu düşünen.

âkıbetülemr (A.) [عاقبت الامر] sonunda.

âkıl (A.) [عاقل] akıllı, akıl sahibi.

akıl (A.) [عقل] akıl.

âkılâne (A.-F.) [عاقل] akıllıca.

âkîle (A.) [عاقله] akıllı kadın.

âkır (A.) [عافر] 1.kısır. 2.verimsiz.

âkid (A.) [عاقِد] akit yapan.

akîde (A.) [عقيدِه] inanç, akide.

akîdefurûş (A.-F.) [عقيدِه فروش] inanç tüccarı.

akîk (A.) [عقيق] akik taşı.

âkil (A.) [آكل] yiyen.

akîm (A.) [عقيم] 1.kısır. 2.sonuçsuz.

akim kalmak gerçekleşmemek, sonuçsuz kalmak.

akis (A.) [عكس] yansıma, aksetme, akis.

akl (A.) [عقل] akıl.

akl -1 bâliğ [عقل بالغ] ergin.

akl -1 evvel [عقل اول] Tanrı.

akl -1 küll [عقل كل] 1.doğadaki genel uyum. 2.Cebrail.

akl -1 mücerred [عقل مجرد] soyut akıl.

akl -1 selim [عقل سليم] sağduyu.

aklâm (A.) [اقلام] 1.kalemler. 2.yazı gereçleri. 3.devlet daireleri.

aklen (A.) [اقلا] akılca.

aklîselim (A.-F.) [عقل سليم] sağduyu.

aklî (A.) [عقلی] akılca, akıl bakımından, rasyonel.

akliyye (A.) [عقلیه] akılcılık, rasyonalizm.

akliyyûn (A.) [عقلیون] akılcılar, rasyonalistler.

akm (A.) [عقم] kısırlık.

akmâr (A.) [اقمار] aylar.

akmişe (A.) [اقمشه] kumaşlar.
akrabâ (A.) [اقرباء] akraba, yakınlar.
akran (A.) [اقران] yaşlılar.
akreb (A.) [اقرب] en yakın.
akreb (A.) [عقرب] 1.akrep. 2.saat ibresi.
akrebek (A.-F.) [عقربك] saati gösteren ibre.
aks (A.) [عكس] yansıma, akis.
aks -i müddeâ [عكس مدعا] çatışkı.
aks -i sedâ [عكس صدا] yankı.
aksâ (A.) [اقصى] uzak, en son.
aksâ -yı emel [اقصای امل] ülkü, ideal.
aksâ -yı şark [اقصای شرق] Uzakdoğu.
aksâm (A.) [اقسام] kısımlar, bölümler.
aksâm -ı sâire [اقسام سائره] diğer kısımlar, öbür bölümler.
akser (A.) [اقصر] en kısa.
aksetmek yansımak, vurmak.
aksî (A.) [عكسى] 1.inatçı. 2.ters, zıt. 3.huysuz.
aksülamel (A.) [عكس العمل] tepki, reaksiyon.
aktâ' (A.) [اقطاع] 1.kesmeler. 2.beylik araziler.
aktâb (A.) [اقطاب] 1.kutuplar. 2.azizler. 3.efendiler.
aktâr (A.) [اقطار] taraflar, yöreler.
aktâr-ı cihân [اقطار جهان] dünyanın her tarafı.
akûr (A.) [عقور] azgın, kudurmuş, saldırgan.

akûrâne (A.-F.) [عقورانه] kudurmuşçasına.
akvâl (A.) [اقوال] sözler.
akvâm (A.) [اقوام] kavimler.
akviyâ (A.) [اقويا] kuvvetliler.
âl (A.) [آل] 1.aile. 2.sülale. 3.evlat.
âl (A.) [عال] yüce, yüksek.
alâ (A.) [علاء] yücelik, şeref.
alâ (A.) [على] üst, üstü, üzeri.
alâeyyihâl (A.) [على اى حال] her nasıl olsa.
âlâf (A.) [آلاف] binler.
alâhide (A.) [عليحده] tek başına, başlı başına.
alâik (A.) [علائق] alakalar, ilgiler.
alâim (A.) [ ] işaretler, alametler.
alâim-i semâ [علائم سما] gökkuşağı.
alak (A.) [علق] 1.kan pıhtısı. 2.sülük.
alâka (A.) [علاقه] ilgi, alaka.
alâkabahş (A.-F.) [علاقه بخش] ilgilendiren, ilgili.
alâkadar (A.-F.) [علاقه دار] ilgili, alakalı.
alâkadar etmek ilgilendirmek.
alâkadar olmak ilgilenmek.
alakadârân (A.-F.) [علاقه داران] ilgililer.
alâkadrilimkân (A.) [علاقدر الامكان] olabildiğince.
âlâm (A.) [آلام] elemeler, acılar.

alâmât (A.) [علامات] işaretler, alametler.
alâmet (A.) [علامة] işaret, iz, alamet, belirti. 2.çok iri.
âlât (A.) [آلات] aletler.
alâvechi (A.) [على وجه] üzere.
alâvefk (A.) [على وفق] uygun olarak.
âlâyîş (F.) [ألايش] 1.bulaşma. 2.gösteriş.
aleddevam (A.) [على الدوام] sürekli.
alef (A.) [علف] 1.ot. 2.hayvan yemi.
aleka (A.) [علقه] 1.kan pıhtısı. 2.balçık.
alelacele (A.) [على العجله] çarçabuk.
alelâde (A.) [على العاده] sıradan, bayağı.
alelamyâ (A.) [على العميا] körükörüne.
alelekser (A.) [على الاكثر] çok defa.
alelhusûs (A.) [على الخصوص] özellikle.
alelîtlâk (A.) [على الاطلاق] 1.genellikle. 2.rastgele.
alelicmâl (A.) [على الاجمال] topluca.
alelinfirâd (A.) [على الانفراد] birer birer.
alelistimrâr (A.) [على الاستمرار] sürekli, aralıksız.
aleliştirâk (A.) [على الاشتراك] ortaklaşa.
alelkifâye (A.) [على الكفايه] yeterince.
alelumûm (A.) [على العموم] genellikle, genelde, genel olarak.
âlem (A.) [عالم] dünya; evren.
alem (A.) [علم] 1.sancak. 2.alem. 3.nişan, alamet.

âlemârâ (A.-F.) [عالم آرا] dünyayı süsleyen.
alemdâr (A.-F.) [علمدار] sancaktar.
âlemefrûz (A.-F.) [عالم افروز] dünyayı parlatan.
âlemgîr (A.-F.) [عالمگیر] 1.dünyayı fetheden. 2.dünyaya yayılan.
âlemiyân (A.-F.) [عالمیان] insanlar.
âlemşümûl (A.) [علم شمول] dünyayı kaplayan.
âlemtâb (A.-F.) [عالمتاب] dünyayı aydınlatan.
alenen (A.) [علنا] açıkça.
alenî (A.) [علنى] açık, aşikâr.
âlet (A.) [آلت] 1.araç, alet. 2.aygıt.
alettafsîl (A.) [على التفصيل] ayrıntılı olarak.
alettevâlî (A.) [على التوالى] peşpeşe.
aleyh (A.) [عليه] karşı, karşıt; üzerine.
aleyhdar (A.-F.) [عليه دار] karşıt, zıt.
aleyhisselâm (A.) [عليه السلام] selam onun üzerine olsun.
âlî (A.) [على] yüce; yüksek.
âlîcâh (A.-F.) [على جاه] yüksek dereceli.
âlîcenâb (A.) [على جناب] 1.cömert. 2.haysiyetli.
âlihe (A.) [آلهه] ilahlar.
âlîhimmet (A.) [على همت] yüce himmetli.
âlîkadr (A.) [على قدر] saygıdeğer.
alîl (A.) [عليل] 1.hasta, hastalıklı, illetli. 2.sakat.
âlim (A.) [عالم] bilgin.

alîm (A.) [علیم] çok bilen.
âlîmakâm (A.) [عالی مقام] yüksek makamlı.
âlînazar (A.) [عالی نظر] yüksek görüşlü.
âlîşan (A.) [عالی شان] şanı yüce.
âliye (A.) [عالیه] yüce, yüksek.
aliyyülâlâ (A.) [على الاعلا] en iyisi.
Allâh (A.) [الله] Tanrı, Allah.
allâme (A.) [علامه] büyük bilgin.
âlû (F.) [ألو] erik.
âlûbâlu (F.) [ألوبالو] vişne.
âlûd (F.) [ألود] bulanmış, bulaşmış.
âlûde (F.) [ألوده] bulanmış, bulaşmış.
âlûdedâmen (F.) [ألوده دامن] iffetsiz.
âlûdegî (F.) [ألودگی] bulaşma, bulaşıklık.
âlûfte (F.) [ألفته] 1.iffetsiz, fahişe. 2.alışık.
âmâc (F.) [أماج] 1.hedef. 2.nişan tahtası.
âmâcgâh (F.) [أماجگاه] nişan alınan yer.
âmâde (F.) [آماده] hazır.
âmâdegî (F.) [آمادگی] hazırlık.
a'mâl (A.) [اعمال] davranışlar, ameller.
âmâl (A.) [آمال] emeller.
âmâl (A.) [آمال] emeller.
âmâr (F.) [أمار] 1.sayım. 2.hesap.

amd (A.) [عمد] kasıt.

amden (A.) [عمدا] kasıtlı olarak.

âmed (F.) [آمد] gelme, geliş.

âmedşüd (F.) [آمدشُد] geliş gidiş.

âmedüreft (F.) [آمدورفت] geliş gidiş.

âmedüşüd (F.) [آمدوشُد] geliş gidiş.

amel (A.) [عمل] 1.iş. 2.ishal.

amele (A.) [عمله] işçi.

amelen (A.) [عملا] bilfiil, işleyerek.

amelî (A.) [عملی] pratik, uygulamalı.

ameliyât (A.) [عمليات] 1.işlemler, uygulamalar. 2.ameliyat.

ameliye(A.) [عملیه] işlem, uygulama.

âmennâ (A.) [آمنّا] diyecek bir şey yok, inandık.

âmîhte (A.) [آمیخته] karışık, karışmış.

amîk (A.) [عمیق] derin.

âmil (A.) [عامل] 1.yapan, işleyen. 2.faktör, etken. 3.vergi memuru. 4.vali.

amîm (A.) [عمیم] yaygın.

âmîn (A.) [آمن] amin.

âminen (A.) [آمنّا] emin olarak.

âmir (A.) [آمر] emreden.

âmirâne (A.-F.) [آمرانه] emredercesine.

âmiyâne (A.-F.) [عامیانه] bayağı, avamca.

âmm (A.) [عام] genel, yaygın.

âmm (A.) [عام] yıl.
amm (A.) [عم] amca.
ammâ (A.) [اما] ama.
ammâba'd (A.) [امابعد] maksada gelince.
amme (A.) [عمه] hala.
amûd (A.) [عمود] direk.
amûden (A.) [عمودا] dikine.
amûdî (A.) [عمودى] dikey.
âmurziş (F.) [آمزش] 1.bağışlama, affetme.
âmûz (F.) [آموز] 1.öğrenen. 2.öğreten.
âmûzgâr (F.) [آموزگار] öğretmen.
âmürzgâr (F.) [آمزرگار] bağışlayıcı, Tanrı.
âmürziş (F.) [آمزش] bağışlama.
ân (A.) [آن] an.
an (A.) [عن] -den, -dan.
ân (F.) [ان] 1.çoğul eki -ler, -lar. 2.zarf yapan ek -erek, -arak.
ân (F.) [آن] alım, cazibe, hava.
an'anât (A.) [عننات] gelenekler.
an'ane (A.) [عننه] gelenek.
an'anevî (A.) [عننوى] geleneksel.
ânân (F.) [آنان] onlar.
anâsır (A.) [عناصر] unsurlar, elemanlar.
anâsır-ı erba'a [عناصر اربعة] dört unsur ateş, hava, su, toprak.

ânât (A.) [آنات] anlar.
anbean (A.-F.) [آن به آن] her an, gittikçe.
anber (A.) [عنبر] amber.
anberbû (A.-F.) [عنبربو] amber kokulu.
andelîb (A.) [عندليب] bülbül.
âne (F.) [انه] gibi anlamını verecek şekilde sıfat ve zarf yapan son ek.
anh (A.) [عنه] ondan.
anhâ (A.) [عنها] ondan.
anhâ (F.) [آنها] onlar.
ânî (A.-F.) [آنى] 1.bir an. 2.derhal.
ânifen (A.) [أنفا] 1.az önce, demin. 2.yukarıda.
âniyen (A.) [أنيا] bir anda, der hal, o anda.
ankâ (A.) [عنقا] zümrütüanka,
ankarîb (A.) [عن قريب] yakında, yakından, çok geçmeden.
ankasdin (A.) [عن قصد] kasıtlı olarak, bile bile.
ankebût (A.) [عنكبوت] örümcek.
ansamîmilkalb (A.) [عن صميم القلب] içtenlikle, canü gönülden.
anûd (A.) [عنود] inatçı.
âr (A.) [عار] utanma, ar.
ar'ar (A.) [عرعر] 1.anırma. 2.dikenli ardıç.
ârâ (F.) [آرا] süsleyen.
ârâ' (A.) [آراء] oylar.
arâ'is (A.) [عرائس] gelinler.

arab (A.) [عرب] arap
arabî (A.) [عربى] arapça.
arak (A.) [عرق] 1.ter. 2.rakı.
arakçîn (A.-F.) [عرقچين] takke kavuk altı takkesi.
aragdâr (A.-F.) [عرقدار] terli.
arakıyye (A.) [عرقيه] derviş külâhı.
ârâm (F.) [آرام] 1.dinlenme. 2.yerleşme.
ârâm etmek yerleşmek
ârâmbahş (F.) [آرام بخش] dinlendiren, huzur veren.
ârâmgâh (F.) [آرامگاه] 1.dinlenme yeri. 2.mezar.
ârâmiş (F.) [آرامش] 1.dinlenme. 2.huzur.
ârâste (F.) [آراسته] süslenmiş, süslü.
ârâyiş (F.) [آرایش] 1.süs. 2.süslenme.
araz (A.) [عرض] 1.işaret, belirti. 2.tesadüf.
arâzî (A.) [اراضى] yerler, arazi.
arbede (A.) [عربده] kavga.
arbedecû (A.-F.) [عربده جو] kavgacı.
ard (F.) [آرد] un.
arbdîz (F.) [آردبیز] elek.
arefe (A.) [عرفه] arife, bayramdan önceki gün.
ârız (A.) [عارض] 1.yanak. 2.gelen. 3.engel.
ârızî (A.) [عارضى] geçici.
ârî (A.) [عارى] 1.çıplak. 2.uzak, uzakta, soyutlanmış.

ârî (F.) [أرى] evet.

ârif (A.) [عارف] bilen, arif, irfan sahibi.

âriyyet (A.) [عاريث] ödünç.

arîz (A.) [عريض] geniş, genişlemesine.

arman (F.) [آرمان] 1.özlem. sıkıntı.

arsa (A.) [عرصه] yer, meydan.

arş (A.) [عرش] 1.gök. 2.taht. 3.çardak.

arşa (A.) [عرشه] güverte.

arûs (A.) [ ] gelin.

arz (A.) [ارض] 1.yer. 2.dünya, yeryüzü.

arz (A.) [عرض] 1.genişlik, en. 2.enlem.

arz (A.) [عرض] sunma, arzetme.

arzan (A.) [ارضا] enine, genişliğine.

arzhâl (A.) [ارض حال] dilekçe.

ârzû (F.) [آرزو] istek, heves.

asâ (A.) [عصا] 1.değnek, sopa. 2.derviş değneği.

âsâ (F.) [آسا] gibi.

asab (A.) [عصب] sinir.

asabî (A.) [عصبى] sinirli.

asabiylmizac (A.) [عصبى المزاج] asabî mizaçlı.

asabiyyet (A.) [عصبيت] sinirlilik.

âsaf (A.) [أصف] 1.vezir. Hz. Süleyman'ın veziri.

asâkir (A.) [عساكر] askerler.

asalet (A.) [اصالت] asillik.
asamm (A.) [اصم] sağır.
âsân (F.) [أسان] kolay.
âsâr (A.) [آثار] 1.izler. 2.eserler.
âsâyîş (F.) [أسایش] 1.huzur. 2.güvenlik.
âsâyîş berkemâl [أسایش برکمال] her yerde huzur hakim.
asdika (A.) [اصدقا] gerçek dostlar.
asel (A.) [عسل] bal.
ases (A.) [عسس] gece bekçisi.
asfer (A.) [اصفر] 1.sarı. 2.soluk benizli.
asgar (A.) [اصغر] en küçük.
asgarî (A.) [اصغرى] en az.
ashâb (A.) [اصحاب] 1.dostlar, arkadaşlar. 2.sahipler.
âsım (A.) [عاصم] 1.günahtan sakınan. 2.iffetli.
asır ba'de asır (A.) [عصر بعد عصر] asırlarca, yüzyıllarca.
âsî (A.) [عاصى] 1.isyancı. 2.günahkâr.
âsîb (F.) [أسيب] felaket, bela, zarar.
asîl (A.) [اصيل] 1.sağlam. 2.soylu.
asîlzâde (A.-F.) [اصيل زاده] soylu çocuğu, asilzade.
asîr (A.) [عصير] özsuğu, usare.
âsitan (F.) [آستان] eşik.
âsiyâ (F.) [آسيا] değirmen.
âsiyâb (F.) [آسياب] değirmen.

asker (A.) [عسكر] asker, er.
asl (A.) [اصل] 1.asıl. 2.kök. 3.gerçek.
asla (A.) [اصلا] hiçbir zaman.
aslî (A.) [اصلى] asıl.
aslünesl (A.-F.) [اصل و نسل] soy sop.
âsmân (F.) [آسمان] gök, gökyüzü.
âsmânî (F.) [آسمانى] 1.gökyüzüne ait. 2.melek. 3.açık mavi.
asnâm (A.) [اصنام] 1.putlar. 2.dilberler.
asr (A.) [عصر] 1.yüzyıl. 2.ikinci vakti.
asrî (A.) [عصرى] modern.
âstân (F.) [آستان] 1.eşik. 2.tekke.
âstâne (F.) [آستانه] 1.eşik. 2.başkent. 3.tekke. 4.İstanbul.
âster (F.) [آستر] astar.
âstîn (F.) [آستين] yen.
âsûde (F.) [آسوده] rahat, huzurlu.
âsûdegî (F.) [آسودگى] huzur.
âsûdehâtır (F.-A.) [آسوده خاطر] gönlü rahat, huzurlu.
âsüman (F.) [آسمان] gökyüzü.
âş (F.) [آش] 1.yemek. 2.aşûre.
âşâm (F.) [آشام] içen.
aşer (A.) [عشر] on.
aşere (A.) [عشره] onlar.
aşhâne (F.) [آشخانه] mutfak.

âşık (A.) [عاشق] aşık.
âşıkân (A.-F.) [عاشقان] aşıklar.
âşifte (F.) [آشفته] 1.perişan. 2.iffetsiz kadın.
âşikâr (F.) [آشكار] açık, belli, âşikâr.
âşikâr etmek ortaya çıkarmak, belli etmek.
âşikâr olmak ortaya çıkmak, belli olmak.
âşikâre (F.) [آشكاره] açık, belli.
âşina (F.) [آشنا] 1.tanıdık, bildik. 2.bilen.
âşir (A.) [عاشر] onuncu.
aşîr (A.) [عشير] onda bir.
âşiren (A.) [عاشرا] onuncusu.
âşiyân (F.) [آشيان] 1.yuva. 2.ev.
aşk (A.) [عشق] [عشق] aşk.
âşkâr (F.) [آشكار] 1.açık, belli, aşikâr.
âşkârâ (F.) [آشكارا] açık, belli, aşikâr.
âşnâ (F.) [آشنا] tanıdık, dost, aşina.
âşnâyân (F.) [آشنايان] tanıdıklar, dostlar.
âşnâyî (F.) [آشنايي] 1.dostluk. 2.bilme, haberdarlık.
âşpez (F.) [آشپز] aşçı.
aşre (A.) [عشره] on.
âşûb (F.) [آشوب] 1.kargaşa. 2.karıştırıcı.
âşûbengîz (F.) [آشوب انگيز] kargaşa çıkarıcı.
âşûrâ (A.) [عاشورا] aşûre.

âşüfte (F.) [أشفته] 1. iffetsiz kadın. 2. perişan.
âşüftedil (F.) [أشفته دل] gönü perişan.
ât (A.) [ات] çoğul eki -ler, -lar.
at'ime (A.) [اطعمه] taamlar, yiyecekler.
atâ (A.) [عطاء] bağış, ihsan, bahşiş.
atâbahş (A.-F.) [عطا بخش] bahşiş veren, ihsanda bulunan.
atâlet (A.) [عطالت] 1. durgunluk. 2. tembellik.
ataş (A.) [عطش] susuzluk.
atâyâ (A.) [عطايا] bağışlar, ihsanlar, bahşişler.
atebât (A.) [عتبات] 1. eşikler. 2. şîîlerin ziyaret yerleri Necef, Kerbela, Kâzîmiye.
atebe (A.) [عتبه] eşik.
ateh (A.) [عته] bunama.
ateh getirmek bunamak.
âteş (F.) [آتش] ateş.
âteşbâr (F.) [آتش بار] ateş yağdıran.
âteşbâz (F.) [آتشباز] fişekçi.
âteşdân (F.) [آتشدان] 1. mangal. 2. ocak.
âteşdem (F.) [آتش دم] acı sözlü.
âteşefrûz (F.) [آتش افروز] ateş yakan.
âteşfâm (F.) [آتش فام] 1. ateş rengi. 2. kırmızı.
âteşfeşân (F.) [آتش فشان] ateş saçan.
âteşgâh (F.) [آتشگاه] ateşkede, ateşperest tapınağı.
âteşgede (F.) [آتشگده] ateşkede, ateşperest tapınağı.

âteşgîre (F.) [آتش گیره] 1.maşa. 2.çıra.
âteşgûn (F.) [آتش گون] ateş rengi, kırmızı.
âteşî (F.) [آتشی] 1.ateşli. 2.öfkeli, kızgın. 3.acı, dokunaklı. 4.cehennemlik.
âteşîn (F.) [آتشین] 1.ateşli. 2.hararetli.
âteşkâr (F.) [آتش کار] külhancı, ateşçi.
âteşmizâc (F.-A.) [آتش مزاج] sert mizaçlı.
âteşpâre (F.) [آتش پاره] kıvılcım.
âteşperest (F.) [آتش پرست] ateşe tapan, ateşperest.
atf (A.) [عطف] 1.eğme. 2.bağlaç. 3.çevirme,yönelme.
atfen (A.) [عظفا] atıfta bulunarak,
atfetmek yöneltmek, vermek.
âtîf (A.) [عاطف] 1.şefkatli. 2.meyleden. 3.bağlayan.
âtîfet (A.) [عاطفت] şefkat gösterme.
âtîfetkâr (A.-F) [عاطفتکار] şefkat gösteren, gözeten.
âtîl (A.) [عاطل] 1.yararsız. 2.tembel.
âtî (A.) [آتی] 1.gelecek.
âtîdeki (A.-T.) [ ] ilerideki, aşağıdaki, gelecek olan.
atîk (A.) [عتیق] 1.eski, antik. 2.asil. 3.özgür.
atîka (A.) [عتیقه] 1.eski, antik. 2.asil. 3.özgür.
atîkiyyât (A.) [عتیقیات] arkeoloji.
âtiye (A.) [آتییه] gelecek.
âtiyen (A.) [آتییا] 1.gelecekte. 2.aşağıda görüleceği gibi.
âtiyülbeyân (A.) [آتی البیان] aşağıda açıklanacak olan.

âtiyüzzikr (A.) [أتى الذكر] aşağıda zikredilecek olan.

atiyyât (A.) [عطيات] bağışlar, ihsanlar.

atiyye-i seniyye [عطيه سنويه] padişah tarafından verilen hediye.

atlas (A.) [اطلس] 1.atlas kumaş. 2.büyük harita, dünya haritası.

atnâb (A.) [اطناب] 1.ipler. 2.çadır ipleri. 3.ağaç kökleri.

ats (A.) [عطس] hapşırma, aksırma.

atse (A.) [عطسه] hapşırık, aksırık.

atş (A.) [عطش] susuzluk.

atşân (A.) [عطشان] susuz, susamış.

attar (A.) [عطار] attar, baharatçı.

attârî (A.-F.) [عطاری] 1.attarlık. 2.attar dükkanı.

atûfet (A.) [عطوفت] şefkat.

avâid (A.) [عوائد] gelirler.

avâkıb (A.) [عواقب] 1.sonuçlar. 2.sonlar.

avâlim (A.) [عوالم] âlemler, dünyalar.

avâm (A.) [عوام] halk tabakası.

avâmil (A.) [عوامل] 1.etkenler, faktörler.

avâmpesend (A.-F.) [عوام پسند] halkın beğendiği.

avân (A.) [اوان] zaman.

âvâre (F.) [آواره] aylak.

âvâreser (F.) [آواره سر] aylak.

avâriz (A.) [عوارض] 1.belalar. 2.engeller. 3.geçici vergi.

avârif (A.) [عوارف] bilginler, arifler.

âvâz (F.) [آواز] ses.

âvâze (F.) [آوازه] 1.bağırma. 2.ün.

avdet (A.) [عودت] geri dönüş.

avdet etmek dönmek.

avene (A.) [عونه] yardakçılar, avene.

âvîze (F.) [أویزه] asılı.

avn (A.) [عون] yardım.

avrât (A.) [عورات] kadınlar.

avret (A.) [عورت] kadın.

âyâ (F.) [آيا] acaba.

ayân (A.) [عيان] açık, belli, aşikâr.

ayâr (A.) [عیار] ayar.

âyât (A.) [آیات] ayetler.

ayb (A.) [عیب] ayıp.

âyet (A.) [آیت] 1.ayet. 2.işaret.

âyîn (F.) [آیین] 1.tören. 2.ayın. 3.din.

âyine (F.) [آینه] ayna.

âyînhân (F.) [آیین خوان] ayin okuyan.

ayn (A.) [عين] 1.göz. 2.tıpkı. 3.ayın harfi.

aynen (A.) [عینا] tıpkı, aynen, olduğu gibi.

ayniyye (A.) [عینیة] 1.taşınabilir değerli eşya. 2.göz hastalıkları bölümü.

ayniyyet (A.) [عینیت] aynılık.

aynülyakîn (A.) [عين اليقین] kesin, kesin bilgi.

ayş (A.) [عیش] yaşama, keyif alma, gününü gün etme.

ayyâr (A.) [عیار] 1.kurnaz. 2.düzenbaz.

ayyârî (A.-F.) [عیاری] 1.kurnazlık. 2.düzenbazlık.

azâb (A.) [عذاب] azap.

azab (A.) [عزب] bekar.

azâbengiz (A.-F.) [عذاب انگیز] azap veren.

âzâd (F.) [آزاد] özgür.

âzâde (F.) [آزاده] özgür.

âzâdî (F.) [آزادی] özgürlük.

azamet (A.) [عظمت] 1.büyüklik, ululuk. 2.çalım.

âzâr (F.) [آزار] 1.incitme. 2.inciten.

azdâd (A.) [اضداد] zıtlar, karşıtlar.

âzer (F.) [آذر] 1.ateş. 2.Âzer ayı.

âzerâsâ (F.) [آذر آسا] 1.ateş gibi. 2.ateş rengi.

azil (A.) [عزل] görevden alma.

âzim (A.) [عازم] kararlı.

azîm (A.) [عظیم] büyük.

azîmet (A.) [عزیمت] gitme, yola çıkma.

azimet etmek gitmek.

aziz (A.) [عزیز] değerli, saygın.

azîzan (A.-F.) [عزیزان] değerliler.

azîze (A.) [عزیزه] 1.sevgili. 2.saygın.

azl (A.) [عزل] görevden alma.

azm (A.) [عزم] 1.azim. 2.niyet.

azm (A.) [عظم] kemik.

âzmâyiş (F.) [آزمایش] deneme, sınama.

âzmend (F.) [آزمند] hırslı.

azrâ (A.) [عذرا] bâkire.

azrâil (A.) [عزرائيل] Azrail.

azrar (A.) [اضرار] zararlar.

azulât (A.) [عضلات] adaleler.

âzürde (F.) [آزرده] incinmiş, gücenmiş.

B

bâ (F.) [با] 1.ile. 2.sahip.

ba'de (A.) [بعد] sonra.

ba'dehu (A.) [بعده] daha sonra, ondan sonra.

ba'delmîlâd (A.) [بعدالميلاد] milattan sonra, İsa'dan sonra.

ba'demâ (A.) [بعدهما] bundan böyle.

ba'dezin (A.-F.) [بعدازين] bundan sonra, bundan böyle.

ba's (A.) [بعث] diriliş.

ba'süba'delmevt (A.) [بعث بعد الموت] ölümden sonra diriliş.

ba'zan (A.) [بعضا] bazen, kimi zaman.

bâb (A.) [باب] 1.kapı. 2.konu. 3.bölüm.

bâbâ (F.) [بابا] 1.baba. 2.ata.

bâbâyâne (F.) [بابايانه] babaca, babacan.

bâbûne (F.) [بابونه] babuna, papatya.

bâc (F.) [باج] 1.haraç. 2.vergi. 3.gümrük vergisi.

bâcgîr (F.) [باجگیر] vergi memuru.

bâd (F.) [باد] 1.rüzgar, yel. 2.defa, kez. 3.yük. 4.olsun.

bâdâm (F.) [بادام] badem.

bâdbân (F.) [بادبان] yelken.

bâdbedest (F.) [بادبدست] eli boş, züğürt.
bâdbîz (F.) [بادبیز] yelpaze.
bâde (F.) [باده] 1.içki. 2.şarap.
bâdefürûş (F.) [باده فروش] meyhaneci.
bâdehâr (F.) [باده خوار] içki içen.
bâdekeş (F.) [باده کش] şarap içen.
bâdenûş (F.) [باده نوش] içki içen.
bâdî (A.) [بادی] sebep olan, yol açan.
bâdî olmak sebep olmak, yol açmak.
bâdire (A.) [بادره] tehlikeli olay, felaket.
bâdiye (A.) [بادیه] çöl.
bâğ (F.) [باغ] bahçe, bağ.
bağal (F.) [بغل] koltuk.
bâğbân (F.) [باغبان] bahçıvan.
bâğçe (F.) [باغچه] bahçe.
bağçevan (F.) [باغچوان] bahçıvan.
bağteten (A.) [بغتة] ansızın, birdenbire.
bâh (A.) [باه] cinsel güç.
bahâ (F.) [بها] değer, kıymet.
bâhaber (F.-A.) [باخبر] haberli, haberdar.
bahâdar (F.) [بهادر] kıymetli.
bahâdır (F.) [بهادر] yiğit.
bahâne (F.) [بهانه] 1.bahane. 2.sebep.

bahâ necû (F.) [بهانه جو] bahaneci.

bahâr (F.) [بهار] 1.ilkbahar. 2.bahar. 3.baharat.

bahârî (F.) [بهارى] ilkbahar ile ilgili.

bahâyim (A.) [بهائم] dört ayaklı hayvanlar.

bahîl (A.) [بخيل] cimri.

bâhired (F.) [باخرد] akıllı.

bâhis (A.) [باحث] bahseden, söz eden.

bahis (A.) [بحث] 1.konu. 2.tartışma.

bahr -i siyâh [بحر سياه] Karadeniz.

bahr (A.) [بحر] deniz.

bahr -i ahdar [بحر احضر] Hint Okyanusu.

bahr -i ahmer [بحر احمر] Kızıldeniz.

bahr -i hazer [بحر خزر] Hazar Denizi.

bahr -i kulzum [بحر قلزم] Kızıldeniz.

bahr -i muhît-i atlasî [بحر محيط اطلسى] Atlas Okyanusu.

bahr -i muhît-i kebîr [بحر محيط كبير] Büyük Okyanus.

bahr -i mutavassıt [بحر متوسط] Akdeniz.

bahs (A.) [بحث] 1.konu. 2.tartışma.

bahs edilmek ele alınmak, söz edilmek.

bahs etmek ele almak, söz etmek.

bahş (F.) [بخش] bağışlayan.

bahş edilmek 1.bağışlanmak. 2.verilmek.

bahş etmek 1.bağışlamak. 2.vermek.

bahşâyîş (F.) [بخشایش] 1.bağışlama. 2.bağış, ihsan.
bahşîş (F.) [بخشش] 1.bağış. 2.bahşîş.
baht (F.) [بخت] talih.
bahtiyârî (F.) [بختیاری] bahtiyarlık.
bâhûr (A.) [باخور] aşırı sıcak.
bâhusus (F.-A.) [باخصوص] hele hele, özellikle.
baîd (A.) [بعید] uzak.
bâis (A.) [باعث] yol açan, sebep olan.
bâis olmak yol açmak, sebep olmak.
bâjurnal (F.-Fr.) [باژورنال] tutanak ile.
bâk (F.) [باک] korku.
bakâyâ (A.) [بقایا] geriye kalanlar.
bakıyye (A.) [بقیه] geriye kalan, bakiye.
bâkî (A.) [باقی] 1.kalıcı, ölümsüz. 2.artan, geri kalan.
bâkir (A.) [باکر] el sürülmemiş.
bâkire (A.) [باکره] kızıoğlan kız.
bâl (F.) [بال] kanat.
bâlâ (F.) [بالا] 1.yukarı, üst. 2.boy.
bâlâbürend (F.) [بالابلند] uzun boylu.
bâlâhâne (F.) [بالاخانه] tavan arası, çatı.
bâlâpervaz (F.) [بالاپرواز] yükseklerden uçan.
bâliğ (A.) [بالغ] 1.erişkin. 2.tutan, varan.
bâliğ olmak 1.erişkin olmak. 2.tutmak, ulaşmak, varmak

bâlîn (F.) [بالين] 1.başucu. 2.yastık.
bâliş (F.) [بالش] yastık.
bâm (F.) [بام] dam, çatı.
bâmazbata (F.-A.) [بامضبطة] tutanak ile.
bâmdâd (F.) [بامداد] sabah, sabahleyin.
bâmukâvele (F.-A.) [بامفاوله] sözleşme ile, sözleşmeli.
bâng (F.) [بانگ] 1.ses. 2.haykırış.
bânû (F.) [بانو] 1.bayan. 2.büyük hanım.
bâr (F.) [بار] 1.yük. 2.defa, kez. 3.Tanrı. 4.meyva. 5.yağdıran.
bâr vermek meyva vermek.
bârân (F.) [باران] yağmur.
bârapor (F.-Fr.) [باراپور] rapor ile birlikte, raporlu.
bârber (F.) [باربر] hamal.
bâre (F.) [باره] 1.defa. 2.sur.
bârgâh (F.) [بارگاه] 1.yüksek huzur, padişah huzuru. 2.otag.
bârgîr (F.) [بارگیر] beygir.
bârî (F.) [باری] hiç olmazsa, en azından.
bârid (A.) [بارد] soğuk.
bârîk (F.) [باریک] ince.
bârîka (A.) [بارقه] şimşek.
bâriz (A.) [بارز] belirgin.
bârû (F.) [بارو] burç, hisar burcu.
bârver (F.) [بارور] 1.verimli. 2.meyvalı.

basar (A.) [بصر] 1.görme. 2.görme yetisi.
basîret (A.) [بصيرت] görüş, ileriye görme gücü.
basît (A.) [بسيط] 1.sade. 2.kolay.
bast (A.) [بسط] yayma.
batâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.
bâtakrîr (F.-A.) [باتقرير] rapor halinde.
bâtıl (A.) [باطل] 1.hükümsüz. 2.boş.
batın (A.) [بطن] 1.karın. 2.kuşak, nesil.
bâtinen (A.) [باطنا] işin iç yüzünde.
batî (A.) [بطى] ağır, yavaş.
batn (A.) [بطن] 1.karın. 2.kuşak, nesil.
batt (A.) [بط] kaz.
battal (A.) [بطل] 1.yiğit. 2.köhnemiş. 3.hantal.
bâvekar (F.-A.) [باوقار] ağırbaşlı.
bâyi (A.) [بايع] satıcı.
bayrakdâr (A.-F.) [بيدقدار] bayraktar, sancaktar.
baytâr (A.) [بيطار] veteriner.
bâz (F.) [باز] 1.tekrar. 2.açık. 3.doğan.
bazargâh (F.) [بازارگاه] pazar yeri.
bazen (A.) [بعضا] kimi zaman
bazı (A.) [بعض] kimi.
bâzî (F.) [بازى] oyun.
bâzîçe (F.) [بازيچه] oyuncak.

bâzû (F.) [بازو] 1.kol. 2.güç.
be's (A.) [بأس] zarar, kötü yan.
bebr (F.) [ببر] kaplan.
becâ (F.) [بجا] yerinde.
becâyîş (F.) [بجایش] yer değişimi.
beççe (F.) [بچه] 1.çocuk. 2.yavru.
bed (F.) [بد] kötü.
bed' etmek başlamak.
bedahd (F.-A.) [بدعهد] sözünde durmayan.
bedâheten (A.) [بداهة] düşünmeden.
bedahlâk (F.-A.) [بداخلاق] ahlaksız.
bedâvâz (F.) [بدآواز] kötü sesli.
bedâvet (A.) [بداوت] 1.göçebelik. 2.bedevîlik.
bedâyi' (A.) [بدایع] yeni ve güzel şeyler.
bedbaht (F.) [بدبخت] tahilsiz.
bedbaht etmek mutsuz etmek.
bedbîn (F.) [بدبین] kötümser, karamsar.
bedbû (F.) [بدبو] kötü kokulu.
bedcins (F.-A.) [بدجنس] kötü cinsli, cinsi bozuk.
bedçeşm (F.) [بدچشم] kötü gözlü.
beddil (F.) [بددل] ödlek.
bedduâ (F.-A.) [بددعا] ilenç.
bedelât (A.) [بدلات] bedeller.

bedendîş (F.) [بدانديش] kötü düşünceli.
bedenen (A.) [بدنا] vücutça.
bedestân (F.) [بزستان] bedesten.
bedevî (A.) [بدوى] çöl arabı.
bedeviyyet (A.) [بدويت] 1.göçebelik. 2.bedevîlik.
bedfercâm (F.) [بدفرجام] kötü sonlu.
bedgû (F.) [بدگو] dedikoducu.
bedgüher (F.) [بدگهر] kalbi bozuk, mayası bozuk.
bedhâh (F.) [بدخواه] birinin kötülüğünü isteyen, kötü niyetli.
bedhû (F.) [بدخو] huysuz, kötü huylu.
bedî' (A.) [بدیع] güzel, yepyeni.
bedîa (A.) [بدیعه] yepyeni şey.
bedîhe (A.) [بدیهه] düşünmeden.
bedîhî (A.) [بدیهی] kuşkusuz.
bedkâr (F.) [بدکار] kötü hareketli.
bedlikâ (F.-A.) [بدلقا] çirkin.
bedmâye (F.) [بدمایه] mayası bozuk.
bedmest (F.) [بدمست] içip içip dağıtan.
bedmestî (F.) [بدمستی] içip içip dağıtma.
bedmestlik (F.-T.) [ed+mes] içip içip dağıtma.
bedmestlik etmek içip için dağıtmak.
bedmihr (F.) [بدمهر] sevgisiz.
bednâm (F.) [بدنام] adı kötüye çıkmış.

bednigâh (F.) [بدنگاه] kötü gözlü, kötü bakışlı.
bednihâd (F.) [بدنهاده] kötü yaratılışlı, soysuz.
bedr (A.) [بدر] dolunay.
bedre (A.) [بدره] para kesesi.
bedreftâr (F.) [بدرفتار] kötü davranışlı.
bedreka (F.) [بدرقه] 1.uğurlama, yolcu etme. 2.kılavuz.
bedrûd (F.) [بدرود] veda.
bedsigâl (F.) [بدسگال] kötü düşünceli.
bedsîret (F.-A.) [بدسیرت] ahlaksız.
bedsirişt (F.) [بدسرشت] kötü yaratılışlı, mayası bozuk.
bedter (F.) [بدتر] daha kötü, beter.
bedtıynet (F.-A.) [بدطینت] tıynetsiz, karakersiz.
bedzebân (F.) [بدزبان] ağız bozuk.
bedzehre (F.) [بدزهره] ödleğ.
begâyet (F.-A.) [بغایت] çok, son derece.
behâ (F.) [بها] değer, kıymet.
behbûd (F.) [بهبود] sağlık.
behcet (A.) [بهجت] 1.sevinç. 2.güzellik.
behem (F.) [بههم] birlikte, beraber.
behemehâl (F.-A.) [بهه حال] her halükârda, mutlaka, ne olursa olsun.
beher (F.) [بهر] her, her biri.
behic (A.) [بهیج] güleryüzlü.
behîmî (A.) [بهیمی] hayvanî.

behîmiyyet (A.) [بهيميت] hayvanlık.
behişt (F.) [بهشت] cennet.
behiştî (F.) [بهشتى] cennetlik.
behiyye (A.) [بهيه] güzel.
behmân (F.) [بهمان] falan, filan.
behre (F.) [بهره] nasip.
behremend (F.) [بهرمند] 1.hisse sahibi. 2.yararlanan.
beht (A.) [بهت] şaşkınlık.
behte uğramak şaşakalmak, şaşkınlığından donakalmak.
bekâ (A.) [بقا] kalıcılık.
bekâm (F.) [بكام] muradına ermiş.
bekâm olmak muradına ermek.
bekâyâ (A.) [بقايا] geriye kalanlar; kalıntılar.
bekrî (A.) [بكرى] içki düşkünü.
beksimat (F.) [بکسمات] peksimet.
bel (A.) [بل] belki.
bel' (A.) [بلع] 1.yutma. 2.yutulma.
bel' edilmek yutulmak.
bel' etmek yutmak.
belâ (A.) [بلا] felaket, musibet.
belâ (A.) [بلى] evet.
belâdet (A.) [بلادت] dangalaklık.
belâdîde (A.-F.) [بلادیده] belaya uğramış.

belâgat (A.) [بلاغت] kusursuz söz söyleme

belâhet (A.) [بلاهت] eblehlik.

belâyâ (A.) [بلايا] belalar.

belde (A.) [بلده] 1.kent. 2.diyar, memleket.

beled (A.) [بلد] 1.kent. 2.memleket.

beledî (A.) [بلدى] kentli.

belediyye (A.) [بلديه] belediye.

belî (A.) [بلى] evet.

belîğ (A.) [بليغ] 1.fasih konuşan. 2.fasih, düzgün.

beliyyât (A.) [بليات] belalar.

belki (F.-A.) [بلکه] olabilir, belki.

belût (A.) [بلوط] 1.pelit, palamut. 2.meşe.

benâdir (A.<F.) [بنادر] limanlar.

benâm (F.) [بنام] 1.ünlü. 2.adında.

benân (A.) [بنان] 1.parmaklar. 2.parmak uçları.

benât (A.) [بنات] kızlar.

bend (F.) [بند] 1.bağ. 2.zincir. 3.boğum. 4.bend, fıkra. 4.baraj, su bendi.

bend olmak bağlanmak.

bende (F.) [بنده] 1.kul. 2.köle.

bendegân (F.) [بندگان] 1.kullar. 2.köleler.

bendegî (F.) [بندگی] 1.kulluk. 2.kölelik.

bendehâne (F.) [بنده خانه] benim evim.

bender (F.) [بندر] liman.

bendergâh (F.) [بندرگاه] rıhtım.

bendezâde (F.) [بنده زاده] 1.köle çocuğu. 2.benim çocuğum.

benefşe (F.) [بنفشه] menekşe.

benefşî (F.) [بنفشی] mor.

beng (F.) [بنگ] esrar.

bengî (F.) [بنگی] esrarkeş.

benî (A.) [بنی] oğullar.

benîâdem [بنی آدم] insanlar, Adem oğulları.

benîisrâîl ı [بنی اسرائیل] İsrailoğulları.

bennâ (A.) [بناء] yapı ustası.

benû (A.) [بنو] oğullar.

ber (F.) [بر] 1.üzeri. 2.üzere. 3.göğüs. 4.meyva.

berâ'et (A.) [برائت] aklanma.

berâ'et etmek aklanmak.

berâber (F.) [برابر] 1.birlikte. 2.eşit.

berâberî (F.) [برابری] 1.birliktelik. 2.eşitlik.

berâhîn (A.) [براهین] deliller, kanıtlar.

berâyı (F.) [برای] için.

berâyı malûmât [برای معلومات] bilgi edinmek için, bilgi vermek için, bilgi sahibi olmak için.

berbâd (F.) [برباد] 1.mahvolmuş. 2.kötü, pis, berbat.

bercâ (F.) [برجا] yerinde, uygun.

berceste (F.) [برجسته] seçkin, seçme.

berd (A.) [برد] soğuk.
berde (F.) [برده] köle.
berdevâm (F.-A.) [بردوام] sürekli, devam eden.
berdülacuz (A.) [بردالعجوز] kocakarı soğuğu.
bere (F.) [بره] kuzu.
berehne (F.) [برهنه] çıplak.
berekât (A.) [برکات] bereketler.
bereket (A.) [برکت] 1.bolluk. 2.uğur.
bervât (A.) [بروات] beratlar.
berf (F.) [برف] kar.
berfîn (F.) [برفین] karlı.
berg (F.) [برگ] yaprak.
bergüzâr (F.) [برگذار] hatıra, hediye, yadigâr.
berhâne (F.) [برخانه] harap vaziyetteki ev.
berhayât (F.-A.) [برحيات] hayatta olan, sağ.
berhayât bulunmak yaşamak, hayatta olmak.
berhürdâr (F.) [برخوردار] mutlu, muradına ermiş.
berî (A.) [بری] arınmış, temiz, uzak.
berîd (A.) [بريد] 1.ulak. 2.postacı.
berîn (F.) [برين] yüksek, yüce.
berk (A.) [برق] şimşek.
berkarâr (F.-A.) [برقرار] yerinde duran, karar eden.
berkarâr olmak devam etmek, kalmak.

berkemâl (F.-A.) [بزکمال] en iyi şekilde, mükemmel.

bermâh (F.) [برماه] matkap, burgu.

bermu'tâd (F.-A.) [برمعتاد] alışıldığı gibi, mutâd olduğu üzere.

bermûcib-i (F.-A.) [برموجب] uyarınca, gereğince.

bernâ (F.) [برنا] genç.

berpâ (F.) [برپا] ayakta.

berr (A.) [بر] 1.toprak. 2.kara. 3.kıta.

berrak (A.) [براق] duru.

berren (A.) [برا] kara yolu ile.

berrî (A.) [بری] kara ile ilgili.

bersâbık (F.-A.) [برسابق] eskiden olduğu gibi.

bertaraf (F.-A.) [برطرف] 1.bir yana. 2.giderilmiş.

bertaraf etmek gidermek.

bertaraf olmak giderilmek.

berter (F.) [برتر] daha üstün.

berterîn (F.) [برترین] en üstün.

bervech-i (F.-A.) [بروجه] gibi.

berzah (A.) [برزخ] 1.cehennem. 2.dil, kara uzantısı. 3.sorun, dert.

berzger (F.) [برزگر] çiftçi.

bes (F.) [بس] 1.yeterli. 2.çok.

besâ (F.) [بسا] nice.

besâtîn (A.) [بساتین] bahçeler.

besend (F.) [بسند] yeterli.

besende (F.) [بسنده] yeterli.

besserüçşm (F.) [بسر و چشم] başüstüne, başım gözüm üstüne.

besî (F.) [بسی] birçok.

besîm (A.) [بسیم] güleç.

beste (F.) [بسته] 1.kapalı. 2.beste.

bestekâr (F.) [بسته کار] besteci.

bestenigâr (F.) [بسته نگار] Türk mûsikîsinde bir makam adı.

beşâret (A.) [بشارت] müjde.

beşer (A.) [بشر] 1.insan. 2.insanlık.

beşere (A.) [بشره] deri, dış deri.

beşerî (A.) [بشرى] insanlıkla ilgili, insanî.

beşeriyât (A.) [بشریات] antropoloji.

beşeriyet (A.) [بشریت] insanlık.

beşîr (A.) [بشیر] müjdecî.

beşûş (A.) [بشوش] güleç.

beşûşâne (A.-F.) [بشوشانه] güleryüzle.

betâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.

beter (F.) [بدتر] daha kötü, beter, şiddetli.

bevl (A.) [بول] 1.idrar. 2.işeme.

bevlî (A.) [بولى] idrar ile ilgili.

bevliyye (A.) [بوليه] üroloji.

bevvâb (A.) [بواب] kapıcı.

bevvâbîn (A.) [بوابين] kapıcılar.

bey' (A.) [بيع] satış.

beyâbân (F.) [بيابان] çöl.

beyân (A.) [بيان] açıklama, ifade etme, dile getirme.

beyân edilmek açıklanmak, dile getirilmek.

beyân etmek açıklamak, dile getirmek.

beyânât (A.) [بيانات] açıklamalar, demeç.

beyânnâme (A.-F.) [بيان نامه] bildirme.

beyâz (A.) [بياض] ak, beyaz.

beyhûde (F.) [بيهوده] boş, boşuna.

beyn (A.) [بين] ara, orta.

beynelmilel (A.) [بين الملل] uluslararası.

beyn-i (A.-F.) [بين] arasında, ortasında.

beynülmilel (A.) [بين الملل] uluslararası.

beyt (A.) [بيت] 1.ev. 2.konut. 3.beyit.

beytâr (A.) [بيطار] veteriner.

beytullah (A.) [بيت الله] Kâbe.

beytûtet (A.) [بيتوتت] geceleme.

beytülmal (A.) [بيت المال] hazine, maliye hazinesi.

beyzâ (A.) [بيضا] bembeyaz, çok beyaz.

beyze (A.) [بيضه] 1.yumurta. 2.husye.

beyzî (A.) [بيضى] oval.

beze (F.) [بزه] 1.günah. 2.suç.

bezekâr (F.) [بزه كار] 1.günahkar. 2.suçlu.

bezir (A.) [بذر] tohum.

bezirgân (F.) [بازرگان] tüccar.

bezistân (A.-F.) [بزستان] bedesten.

bezle (A.) [بذله] şaka, latife.

bezlegû (A.-F.) [بذله گو] şakacı.

bezm (F.) [بزم] 1.eğlence meclisi. 2.içki meclisi.

bezmgâh (F.) [بزمگاه] eğlence yeri, eğlence meclisi.

bezzaz (A.) [ببز] manifaturacı, kumaşçı.

bi'r (A.) [بئر] kuyu.

bi'set (A.) [بئثت] gönderiliş, Hz. Muhammed'in peygamber olarak gönderilişi.

bâman (F.) [بی امان] amansız.

bîâr (F.-A.) [بی عار] arsız.

bîbahâ (F.) [بی بها] çok değerli, paha biçilmez.

bîbedel (F.-A.) [بی بدل] eşsiz, benzersiz.

bîbehre (F.) [بی بهره] nasipsiz.

bîcâ (F.) [بیجا] yersiz.

bîcan (F.) [بی جان] cansız.

bîçâre (F.) [بیچاره] 1.çaresiz. 2.zavallı.

bîçâregân (F.) [بیچارگان] 1.çaresizler. 2.zavallılar.

bîçunuçirâ (F.) [بی چون و چرا] 1.sorgusuz sualsiz. 2.Tanrı.

bîd (F.) [بید] söğüt.

bid'at (A.) [بدعت] 1.sonradan ortaya çıkma. 2.dinde yeni getirilmiş şey.

bîdâd (F.) [بیداد] zulüm.

bîdâdger (F.) [بیدادگر] zalim.
bîdâr (F.) [بیدار] uyanık.
bîdârbaht (F.) [بیدار بخت] talihli.
bidâyet (A.) [بدایت] başlangıç.
bidâyette (A.-T.) [d] başlangıçta.
bîd-i mecnûn [بید مجنون] salkımsöğüt.
bîdil (F.) [بیدل] aşık.
bîdin (F.-A.) [بی دین] dinsiz.
bîdebb (F.-A.) [بی ادب] terbiyesiz, edepsiz.
bîeman (F.) [بی امان] amansız.
bîendişe (F.) [بی اندیشه] düşünmeyen, umursamayan.
bîgâne (F.) [بیگانه] yabancı.
bîgüman (F.) [بی گمان] kuşkusuz.
bîgünah (F.) [بی گناه] 1.günahsız. 2.suçsuz.
bîh (F.) [بیخ] kök.
bîhaber (F.-A.) [بی خبر] habersiz.
bîhadd (F.-A.) [بی حد] sınırsız.
bihakkın (A.) [بحق] hakkıyla, hak ederek.
bihamdillah (A.) [بحمدالله] Allah'a şükürler olsun.
bihâr (A.) [بحار] denizler.
bîhareket (F.-A.) [بی حرکت] hareketsiz.
bîhâsıl (F.-A.) [بی حاصل] sonuçsuz.
bîhayâ (F.-A.) [بی حیا] utanmaz, hayasız.

bîhayat (F.-A.) [بى حيات] cansız, yaşamayan.
bihâzelemlr (A.) [بهذا الامر] buna göre, bu durumda, böylelikle.
bihbûd (F.) [بهبود] sağlık.
bîhemtâ (F.) [بى همتا] benzersiz.
bîhesâb (F.-A.) [بى حساب] hesapsız, sonsuz.
bîhiss (F.-A.) [بى حس] hissiz, duygusuz.
bihişt (F.) [بهشت] cennet.
bîhod (F.) [بيخود] 1.baygın. 2.kendine olmama, kendinden geçme.
bihter (F.) [بهتر] daha iyi.
bîhude (F.) [بيده] boşuna, beyhude.
bîinsâf (F.-A.) [بى انصاف] insafsız.
bîkâr (F.) [بيكار] 1.işsiz. 2.bekar.
bîkarâr (F.-A.) [بى قرار] kararsız.
bikr (A.) [بكر] 1.el sürülmemiş. 2.yepyeni, orijinal.
bîl (F.) [بيل] bel.
bilâd (A.) [بلاد] 1.beldeler. 2.memleketler.
bilâfâsıla (A.) [بلافاصله] aralıksız, kesintisiz.
bilâhareket (A.) [بلاحرکت] hareketsiz, hareket etmeden.
bilâhere (A.) [بالآخرة] 1.sonradan. 2.sonunda, nihayet.
bilâinkıtâ (A.) [بلاانقطاع] kesintisiz, aralıksız.
bilâkayt (A.) [بلاقيده] kayıtsız şartsız, kesin.
bilakis (A.) [بالعكس] aksine, tersine.
bilâmâni'a (A.) [بلامانع] engelsiz

bilâmazeret (A.) [بلامعذرت] mazeretsiz, özür bildirmeksizin.

bilâmerhamet (A.) [بلامرحمت] acımasızca.

bilâmühlet (A.) [بلامهلت] zaman tanımadan, süre vermeden.

bilâpervâ (A.-F.) [بلاپروا] korkusuzca.

bilâşikâyet (A.) [بلاشكايت] şikayet etmeden.

bilâte'ehhür (A.) [بلا تأخر] gecikmeden.

bilâtefrik (A.) [بلا تفریق] hiçbir ayırım gözetmeksizin.

bilâtehlike (A.) [بلا تهلكه] tehlikesizce.

bilâteminat (A.) [بلا تامينات] güvencesiz, teminatsız.

bilâücret (A.) [بلا أجرة] parasız, ücretsiz.

bilcümle (A.) [بالجملة] tümüyle.

bilfarz (A.) [بالفرض] diyelim ki.

bilfiil (A.) [بالفعل] gerçekten, yaparak, katılarak, bizzat.

bilhassa (A.) [بالخاصه] özellikle, hele hele.

biliktizâ (A.) [بالاقتضا] gerektiğinden.

bililtizâm (A.) [بالالتزام] bilerek, bile bile.

bilistifade (A.) [بالاستفاده] yararlanarak, istifade ederek.

bilistihsâl (A.) [بالاستحصال] alarak, elde ederek.

bilıştirâk (A.) [بالاشتراك] katılarak.

billûr (A.) [بلور] kristal.

bilmecebûriye (A.) [بالمجبوريه] zorunlu olarak, mecburen.

bilmukabele (A.) [بالمقابله] karşılığında, aynen, mukabele ederek, mukâbil olarak.

bilmünâsebe (A.) [بالمناسبة] bir münasebetle, sırası geldiğinde.

bilmünâvebe (A.) [بالمناوبه] dönüşümlü.
bilmüzakere (A.) [بالمذاكره] görüşülerek.
bilumum (A.) [بالعموم] tüm, bütün.
bilvâsita (A.) [بالواسطه] dolaylı olarak.
bîm (F.) [بیم] korku.
bîma'nâ (F.-A.) [بى معنى] anlamsız.
bîmâr (F.) [بیمار] hasta.
bîmârân (F.) [بیماران] hastalar.
bîmecâl (F.-A.) [بى مجال] takatsiz, dermansız.
bîmekân (F.-A.) [بى مكان] 1.yersiz. 2.aylak.
bîmerhamet (F.-A.) [بى مرحمت] acımasız.
bîmeze (F.) [بى مزه] lezzetsiz, tatsız.
bîmihr (F.) [بى مهر] sevgisiz, şefkatsiz.
bîmisâl (F.-A.) [بى مثال] benzersiz.
bîmuhâbâ (F.-A.) [بى محابا] çekinmeden.
bîmübâlât (F.-A.) [بى مبالا] kayıtsız, umursamaz.
bîmürüvvet (F.-A.) [بى مروت] mürüvvetsiz.
bin (A.) [بن] oğul.
binâ (A.) [بناء] yapı.
bînâ (F.) [بینا] gören, iyi gören.
binâberin (A.-F.) [بنابرين] bundan dolayı, buna dayanarak.
binâen (A.) [بناء] dayanarak, göre.
binâenaleyh (A.) [بناء عليه] bu yüzden, bundan dolayı.

bînâm (F.) [بینام] adsız, tanınmamış.
bînamaz (F.) [بی نماز] beynamaz.
bînasîb (F.-A.) [بی نصیب] nasipsiz, kısmetsiz.
bînazîr (F.-A.) [بی نظیر] benzersiz.
bînemek (F.) [بی نمک] tuzsuz.
bînevâ (F.) [بینوا] 1.zavallı. 2.yoksul.
bînî (F.) [بینی] burun.
bînihaye (F.-A.) [بی نهایت] sonsuz, bitmez tükenmez.
binnetice (A.) [بالنتیجه] sonuçta, sonuç olarak.
binnisbe (A.) [بالنسبه] bir dereceye kadar, nispeten.
bint (A.) [بنت] kız.
bîpâyân (F.) [بی پایان] sonsuz.
bîpervâ (F.) [بی پروا] 1.korkusuz. 2.çekinmeden.
bir gûna (T.-F.) [ ] hiçbir, herhangi bir.
bir nevi (T.-A.) [ ] adeta, bir bakıma.
birâder (F.) [برادر] erkek kardeş.
bîrahm (F.-A.) [بی رحم] merhametsiz, acımasız.
bîrayb (F.-A.) [بی ریب] kuşkusuz.
birinc (F.) [برنج] pirinç.
birişte (F.) [برشته] kavrulmuş.
bîrûn (F.) [بیرون] 1.dış. 2.dışarı.
biryân (F.) [بریآن] kebab.
bisât (A.) [بساط] yaygı.

bîsebat (F.-A.) [بى ثبات] dayanıksız.
bîsebeb (F.-A.) [بى سبب] dayanıksız.
bîser (F.) [بى سر] başsız.
bîst (F.) [بيست] yirmi.
bister (F.) [بستر] yatak.
bîsûd (F.) [بى سود] yararsız.
bisyâr (F.) [بسيار] çok.
bîşe (F.) [بيشه] orman.
bîşerm (F.) [بى شرم] orman.
bîşuur (F.-A.) [بى شعور] bilinçsiz.
bîşübhe (F.-A.) [بى شبهه] kuşkusuz, şüphesiz.
bîşümâr (F.) [بى شمار] sayısız.
bîtâb (F.-A.) [بيتاب] yorgun, takatsiz.
bîtâb kalmak bitkin düşmek.
bîtâbane (F.) [بيتابانه] bitkince.
bitamâmihâ (A.) [بتمامها] tümüyle, tamamen.
bîtaraf (F.-A.) [بى طرف] tarafsız.
bîtarafâne (F.-A.) [بى طرفانه] tarafsızca, yan tutmadan.
bittab' (A.) [بالتبع] doğal olarak.
bittafsîl (A.) [بالتفصيل] ayrıntılı olarak, uzun uzadıya.
bittamâm (A.) [بالتمام] tümüyle.
bîve (F.) [بيوه] dul.
bîvefâ (F.-A.) [بى وفا] vefasız.

bîvezen (F.) [بيوه زن] dul kadın.
bîzâr (F.) [بيزار] bıkmış, usanmış.
bîzâr olmak bıkmak, usanmak.
bizâtihi (A.) [بذاته] kendiliğinden.
bizzarûre (A.) [بالضرورة] zorunlu olarak.
bostân (F.) [بوستان] bahçe.
bû (F.) [بو] koku.
bu'd (A.) [بعد] 1.uzaklık. 2.boyut.
bu'diyet (A.) [بعديت] uzaklık, mesafe.
bûd (F.) [بود] varlık.
buğrâ (F.) [بغرا] turna.
buhalâ (A.) [بخلا] cimriler.
buhâr (A.) [بخار] buğu, buhar.
buhl (A.) [بخل] cimrilik.
buhrân (A.) [بحران] bunalım, kriz.
buht (A.) [بهت] şaşkınlık.
buhûr (F.) [بخور] tütsü.
buhurdan (F.) [بخوردان] tütsülük, tütsü kabı.
buk'a (A.) [بقعه] 1.yer, diyar. 2.ülke.
buk'avî (A.) [بقعوى] yerel.
bûm (F.) [بوم] 1.yer. 2.ülke.
bûm (F.) [بوم] baykuş.
bûmehen (F.) [بومهن] deprem.

bundan mâada (T.-A.) [dan+m] bundan başka, bunun yanısıra.

bûr (F.) [بور] kumral.

burc (A.) [برج] 1.burç. 2.yıldız kümesi.

burhan (A.) [برهان] kanıt, delil.

bûriya (F.) [بوريا] hasır.

burûc (A.) [بروج] burçlar.

burûdet (A.) [برودت] soğukluk.

bûs etmek öpmek.

bûse (F.) [بوسه] öpücük.

bûstân (F.) [بوستان] bahçe.

bûte (F.) [بوته] 1.çalı çırpı. 2.pota.

bûtimar (F.) [بوتيمار] balıkçıl, botimar.

butlân (A.) [بطلان] 1.boşluk, anlamsızlık. 2.yalan.

butûn (A.) [بطون] 1.karınlar. 2.kuşaklar, nesiller.

bûy (F.) [بوى] koku.

bûydâr (F.) [بويدار] kokulu.

bûzîne (F.) [بوزينه] maymun.

bühtân (A.) [بهتان] iftira.

bühtân etmek iftira etmek.

bükâ (A.) [بكاء] ağlama.

bûlaceb (A.) [بوالعجب] şaşılacak şey.

büldân (A.) [بلدان] beldeler, diyarlar, ülkeler.

büleğâ (A.) [بلغاء] belagat sahipleri.

bülend (F.) [بلند] 1.yüksek. 2.yüce.
bülendbâlâ (F.) [بلندبالا] uzun boylu.
bülendpervâz (F.) [بلندپرواز] 1.yükseklerden uçan. 2.şerefli.
bülheves (A.) [بوالهوس] maymun iştahlı.
bülûğ (A.) [بلوغ] erginlik.
bün (F.) [بن] 1.kök. 2.dip. 3.temel.
bünyâd (F.) [بنياد] 1.temel, kök. 2.yapı, bina.
bünye (A.) [بنيه] yapı.
bünyeviyat (A.) [بنيويات] bünye ile ilgili bilim dalı, morfoloji.
bürdbâr (F.) [بردبار] sabırlı.
bürde (A.) [برده] hırka.
bürhân (A.) [برهان] kanıt.
bürîde (F.) [بريده] kesik.
bürka (A.) [برقع] peçe.
bürnâ (F.) [برنا] genç.
bürrân (F.) [بران] keskin.
bürûdet (A.) [برودت] soğukluk.
bürûz (A.) [بروز] ortaya çıkma.
büstân (F.) [بستان] bahçe.
büşrâ (A.) [بشرا] müjde.
büt (F.) [بت] put.
büthâne (F.) [بت خانه] puthane.
bütperest (F.) [بت پرست] putperest, puta tapan.

bütûn (A.) [بطون] 1.karınlar. 2.kuşaklar, nesiller.

büyût (A.) [بيوت] 1.evler. 2.beyitler.

büz (F.) [بز] keçi.

büzdil (F.) [بزدل] ödle.

büzûr (A.) [بذور] tohumlar.

büzürg (F.) [بزرگ] 1.büyük. 2.ul.

büzürgân (F.) [بزرگان] 1.büyükler. 2.ulular.

büzürgzâde (F.) [بزرگ زاده] seçkin kişinin çocuğu, asilzade, kişizade.

C

câ (F.) [جا] 1.yer. 2.mevki. 3.makam.

ca'l (A.) [جعل] yapma.

ca'lî (A.) [جعلى] 1.yapma, uydurma. 2.sahte.

câbecâ (F.) [جابجا] yer yer.

câbir (A.) [جابر] zorlayıcı.

câdde (A.) [جاده] ana yol, cadde.

câdû (F.) [جادو] 1.büyücü. 2.cadı.

câdûger (F.) [جادوگر] büyücü.

câh (F.) [جاه] makam, mevki.

câhid (A.) [جاهد] çalışıp çabalayan.

câhil (A.) [جاهل] bilgisiz.

câhilâne (A.-F.) [جاهلانه] cahilce.

câiz (A.) [جائز] uygun.

câize (A.) [جائزه] ödül.

câlib (A.) [جالب] ilginç, çekici.

câlib -i dikkat [جالب دقت] dikkat çekici.

câm (F.) [جام] 1.kadeh. 2.şişe. 3.cam.

câme (F.) [جامه] giysi.

câmedân (F.) [جامه دان] gardrop.
câmegî (F.) [جامگی] 1.giysi parası. 2.hizmetçi.
câmekan (F.) [جامکان] hamamda soyunma odası.
câmekan (F.-A.) [جامکان] 1.camlı bölme. 2.vitrin.
câmeşûy (F.) [جامه شوی] çamaşırcı.
câmi' (A.) [جامع] 1.toplayan. 2.cami.
câmia (A.) [جامعه] topluluk.
câmid (A.) [جامد] 1.cansız. 2.donuk.
câmûs (A.) [جاموس] manda, camız.
cân (F.) [جان] 1.ruh. 2.can. 3.sevgili.
cânâ (F.) [جانا] sevgilim, ey sevgili.
cânân (F.) [جانان] sevgili.
cânâne (F.) [جانانه] sevgili.
cân bâz (F.) [جانباز] 1.canını hiçe sayan. 2.fedai. 3.cambaz.
cândâr (F.) [جاندار] 1.canlı. 2.koruyucu.
canefşân (F.) [جان افشان] canını hiçe sayan, fedai.
cânefzâ (F.) [جان افزا] cana can katan.
cânfersâ (F.) [جان فرسا] ömür törpüsü, yürek tüketen.
cânfeşân (F.) [جان فشان] canını hiçe sayan, fedai.
cânfezâ (F.) [جان فزا] cana can katan.
cângüdâz (F.) [جان گداز] yürek yakan.
canhıraş (F.) [جان خراش] yürek paralayan.
cânib (A.) [جانب] taraf.

cânişin (F.) [جانشین] halef, birinin yerine oturan.
cânnisâr (F.-A.) [جان نثار] canını feda eden.
cânsipâr (F.) [جان سپار] canını feda eden.
cânsiperâne (F.) [جان سپرانه] canını feda edercesine.
cânsitân (F.) [جان ستان] can alan.
cânver (F.) [جان ور] 1.canlı. 2.canavar.
câr (A.) [جار] komşu.
cârî (A.) [جار] geçerli, yürürlükte.
câriha (A.) [جارحه] 1.yırtıcı kuş. 2.yırtıcı hayvan.
câriye (A.) [جاریه] halayık.
cârû (F.) [جارو] süpürge.
cârûb (F.) [جاروب] süpürge.
câsûsî (A.-F.) [جاسوسی] casusluk, ajanlık.
câvid (F.) [جاود] kalıcı, sonsuz, ebedi.
câvidân (F.) [جاودان] kalıcı, sonsuz, ebedi.
cây (F.) [جای] yer.
câygâh (F.) [جایگاه] 1.yer. 2.makam.
câyî' (A.) [جایع] aç.
câynişîn (F.) [جاینشین] birinin yerine geçen, halef.
câzib (A.) [جاذب] 1.ilginç. 2.çekici.
câzibe (A.) [جاذبه] çekicilik.
cazibedar (A.-F.) [جاذبه دار] çekici, cazibeli.
câzibiyyet (A.) [جاذبیت] çekicilik.

cebâbire (A.) [جبابره] zorbalar.

cebânet (A.) [جبانته] korkaklık.

cebbâr (A.) [جبار] 1.zorba. 2.güçlü. 3.Tanrı. 4.tuttuğunu koparan, becerikli.

cebbârî (A.-F.) [جبارى] 1.zorbalık. 2.beceriklilik, tuttuğunu koparma.

cebel (A.) [جبل] dağ.

cebhe (A.) [جبهه] 1.cephes. 2.alın. 3.yüz.

cebîn (A.) [جبين] korkak.

cebr (A.) [جبر] 1.zorlama. 2.cebir.

cebr etmek zorlamak.

cebre (A.) [جبرا] zorla.

cebrî (A.) [جبرى] zoraki, zorla.

cedâvil (A.) [جداول] cetveller, çizelgeler.

cedd (A.) [جد] ata.

cedel (A.) [جدل] 1.tartışma. 2.mücadele.

cedelî (A.) [جدلى] tartışmaya dayalı, münakaşa üstüne oturmuş.

cedî (A.) [جدى] 1.oğlak. 2.oğlak burcu.

cedîd (A.) [جديد] yeni.

cedîde (A.) [جديده] yeni.

cedvel (A.) [جدول] 1.cetvel. 2.çizelge.

cefâ (A.) [جفا] üzme, eziyet etme.

cefâ çekmek cefaya katlanan, üzülen.

cefâcû (A.-F.) [جفاجو] üzen, cefa eden.

cefâdîde (A.-F.) [جفاديه] üzülmüş, cefa çekmiş.

cefâkâr (A.-F.) [جفاكار] 1. cefa eden, üzen. 2. cefa çeken, üzülen.

cefâkârî (A.-F.) [جفاكارى] 1. cefa etme, üzme. 2. cefa çekme.

cefâkeş (A.-F.) [جفاکش] üzülen, cefa çeken, eziyete katlanan.

cefâpîşe (A.-F.) [جفاپيشه] 1. üzmeyi huy edinmiş, cefa eden. 2. aşığını üzen sevgili.

cefcâf (F.) [جفجاف] 1. hoppa kadın. 2. orospu.

ceffelkalem (A.) [جف القلم] çalakalem.

cefr (A.) [جفر] gaipten haber veren bilim.

cehâlet (A.) [جهالت] cahillik, bilgisizlik.

cehd (A.) [جهد] çalışma, çabalama.

cehd etmek çalışıp çabalamak.

cehele (A.) [جهله] cahiller.

cehennemî (A.-F.) [جهنمى] 1. cehennemlik. 2. cehennem gibi sıcak.

cehl (A.) [جهل] cahillik, bilgisizlik.

cehren (A.) [جهرا] açıkça.

celâdet (A.) [جلادت] yiğitlik.

celâl (A.) [جلال] ululuk.

celb (A.) [جلب] kendine çekme.

celb edilmek 1. kendine çekilmek. 2. yazı ile çağırılmak.

celb etmek 1. kendine çekmek. 2. yazı ile çağırmak.

celbnâme (A.-F.) [جلب نامه] çağırı mektubu.

celeb (A.) [جلب] sığır tüccarı.

celesât (A.) [جلسات] oturumlar.

celîl (A.) [جليل] ulu.

celîs (A.) [جليس] arkadaş.

cellâd (A.) [جلاد] cellat.

cellâdî (A.-F.) [جلادى] cellatlık.

celse (A.) [جلسه] oturum.

cem' (A.) [جمع] 1.toplama. 2.çoğul.

cem' edilmek toplanılmak.

cem' etmek toplamak, derlemek, bir araya getirmek.

cem'an (A.) [جمعا] toplam.

cem'ıyyât (A.) [جمعيات] cemiyetler, dernekler.

cem'ıyyet (A.) [جمعيت] 1.cemiyet, dernek. 2.topluluk.

cem'ıyyet -i akvâm [جمعيت اقوام]Birleşmiş Milletler.

cemâat (A.) [جماعت] 1.topluluk. 2.camide ibadet edenler.

cemâd (A.) [جماد] cansız varlık.

cemâdât (A.) [جمادات] cansız varlıklar.

cemâhîr (A.) [جماهير] cumhuriyetler.

cemâl (A.) [جمال] yüz güzelliği.

cemel (A.) [جمل] deve.

cemî' (A.) [جميع] tümü.

cemî'an (A.) [جميعا] tümüyle.

cemil (A.) [جميل] 1.güzel. 2.yüzü güzel.

cemîle (A.) [جميله] iyilik.

cemiyet (A.) [جمعيت] topluluk, toplum.

cemm (A.) [جم] kalabalık.
cenâb (A.) [جناب] hazret.
cenâbet (A.) [جنابت] 1.pis, murdar. 2.cünüplük hali.
cenâh (A.) [جناح] kanat.
cenb (A.) [جنب] taraf.
cendere (A.) [جندره] 1.pres. 2.basınç, baskı. 3.oklava.
ceng (F.) [جنگ] savaş.
ceng etmek 1.savaşmak. 2.dövüşmek.
cengâver (F.) [جنگاور] savaşçı.
cengâverî (F.) [جنگاوری] savaşçılık.
cengcû (F.) [جنگجو] 1.savaşçı. 2.kavgacı.
cengel (F.) [جنگل] orman.
cennât (A.) [جنات] 1.cennetler. 2.bahçeler.
cennet (A.) [جنت] 1.cennet. 2.bahçe.
cennet -i a'lâ [جنت اعلى] cennet.
cennetmekân (A.) [جنت مکان] mekanı cennet olan.
cenûb (A.) [جنوب] güney.
cenûb -i garb [جنوب غرب] güneybatı.
cenûb -i garbî [جنوب غربی] güneybatı.
cenûb -i şark [جنوب شرق] güneydoğu.
cenûb -i şarkî [جنوب شرقی] güneydoğu.
cenûbî (A.) [جنوبی] güneye ait.
cerâd (A.) [جراد] çekirge.

cerâhat (A.) [جراحت] yara.

cerâid (A.) [جرائد] gazeteler.

cerâim (A.) [جرائم] suçlar.

cerbeze (A.) [جرينه] beceriklilik.

ceres (A.) [جرس] 1.çan. 2.çingirak.

cereyân (A.) [جريان] 1.akış. 2.oluş. 3.akım.

cereyân etmek olmak, gerçekleşmek.

cerge (F.) [جرگه] küme.

cerh (A.) [جرح] 1.yaralama. 2.çürütme.

cerh edilmek 1.yaralanmak. 2.çürütülmek.

cerh etmek 1.yaralamak. 2.çürütmek.

cerîde (A.) [جريدة] 1.gazete. 2.tutanak.

cerîha (A.) [جريحه] yara.

cerîme (A.) [جريمه] 1.suç. 2.para cezası, cereme. 3.ceza ödeme.

cerrâh (A.) [جراح] operatör.

cerrâhî (A.) [جراحی] operatörlük.

cesâmet (A.) [جسامت] irilik.

cesâret (A.) [جسارت] cesurluk.

cesîm (A.) [جسيم] iri, büyük.

cesîmülcüsse (A.) [جسيم الجئه] iri yapılı, iriyarı.

cesûr (A.) [جسور] cesaret sahibi.

cev (F.) [جو] arpa.

cevâb (A.) [جواب] 1.yanıt. 2.karşılık.

cevâben (A.) [جوابا] yanıt olarak.

cevâd (A.) [جواد] cömert.

cevâhir (A.) [جواهر] 1.mücevherler. 2.mücevher.

cevâmi' (A.) [جوامع] camiler.

cevâmid (A.) [جوامد] cansız varlıklar.

cevâmîs (A.) [جواميس] mandalar.

cevân (F.) [جوان] genç.

cevânib (A.) [جوانب] yanlar, yönler.

cevârî (A.) [جواری] halayıklar.

cevâz (A.) [جواز] izin, uygun verme.

cevâz vermek uygun vermek, olur vermek, müsaade etmek.

cevdet (A.) [جودت] 1.iyilik. 2.olgunluk. 3.tazelik.

cevelân (A.) [جولان] dolaşma, gezinti.

cevelân etmek 1.dolaşmak, akmak. 2.gezinmek.

cevelângâh (A.-F.) [جولانگاه] 1.gezinti yeri, mesire yeri. 2.dolaşım yeri.

cevf (A.) [جوف] boşluk.

cevher (A.) [جوهر] 1.mücevher. 2.öz. 3.elmas.

cevherfürûş (A.-F.) [جوهر فروش] mücevherci.

cevherî (A.) [جوهری] 1.mücevherle ilgili. 2.mücevherli. 3.öz ile ilgili.

cevîn (F.) [جوین] arpadan yapılmış.

cevir (A.) [جور] haksızlık, üzülme, üzme, zulüm.

cevir çekmek acı çekmek, zulüm görmek.

cevr (A.) [جور] haksızlık, üzme, üzülme, zulüm.

cevr etmek haksızlık etmek, üzmemek, acı çektirmek.

cevşen (F.) [جوشن] zırhlı giysi.

cevv (A.) [جو] 1.hava. 2.boşluk.

cevvâl (A.) [جوال] çok hareketli, koşan.

cevvî (A.) [جوی] hava ile ilgili.

cevzâ (A.) [جوزاء] ikizler burcu.

ceyb (A.) [جيب] cep.

ceyş (A.) [جيس] asker.

ceyyid (A.) [جيد] iyi, güzel.

cezâ (A.) [جزاء] 1.karşılık. 2.ceza.

cezâir (A.) [جزائر] adalar.

cezâlet (A.) [جزالت] akıcılık, düzgünlük.

cezb (A.) [جذب] kendine çekme.

cezb edilmek kendine çekilmek.

cezb etmek kendine çekmek.

cezbe (A.) [جذبه] 1.coşku. 2.kendinden geçiş.

cezer (A.) [جزر] havuç.

cezîre (A.) [جزيره] ada.

cezm (A.) [جزم] kesin karar.

cezm etmek kesin karar vermek, kesin olarak niyetlenmek.

cezzâb (A.) [جذاب] çekici, cazibeli.

cibâl (A.) [جبال] dağlar.

cibillet (A.) [جبلت] karakter, yaratılış.

cibilliyet (A.) [جبلیت] karakter, yaratılış.
cibilliyetsiz (A.-T.) [جبلتسز] karaktersiz, kötü yaratılışlı.
cidâl (A.) [جدال] mücadele.
cidâlcû (A.-F.) [جدال جو] mücadeleci.
cidâr (A.) [جدار] 1.duvar. 2.zar.
cidden (A.) [جدا] ciddi olarak.
ciddî (A.) [جدی] 1.ağırbaşlı. 2.önemli.
ciddiyyet (A.) [جدیت] 1.ciddilik. 2.ağırbaşlılık.
cîfe (A.) [جیفه] leş.
ciger (F.) [جگر] ciğer.
cigergûşe (F.) [جگر گوشه] 1.ciğerköşe, evlat. 2.sevgili.
cigerpâre (F.) [جگر پاره] 1.ciğer parçası. 2.evlat.
cigersûz (F.) [جگر سوز] yürek yakan.
cihâd (A.) [جهاد] din uğrunda savaş.
cihâd etmek din uğrunda savaşmak.
cihân (F.) [جهان] 1.dünya. 2.âlem.
cihânâferîn (F.) [جهان آفرین] dünyayı yaratan, Tanrı.
cihandar (F.) [جهاندار] büyük hükümdar, imparator.
cihandîde (F.) [جهان دیده] görmüş geçirmiş.
cihangîr (F.) [جهانگیر] büyük hükümdar, imparator.
cihangîrî (F.) [جهانگیری] büyük hükümdarlık, imparatorluk.
cihângüşâ (F.) [جهانگشا] dünyayı feth eden, fatih hükümdar.
cihânî (F.) [جهانی] 1.dünya ile ilgili. 2.insan.

cihannüma (F.) [جهان نما] 1.dünya atlası. 2.taraça.
cihâr (F.) [چهار] dört.
cihâren (A.) [جهارا] açıkça.
cihât (A.) [جهات] 1.yönler. 2.sebepler. 3.yerler.
cihâz (A.) [جهاز] 1.çeyiz. 2.aygıt. 3.sistem.
cihet (A.) [جهت] 1.yön, taraf. 2.bakım, nokta. 3.sebep.
cilâ (A.) [جلاء] 1.parlaklık. 2.cila.
cilâdar (A.-F.) [جلادار] cilalı.
cild (A.) [جلد] 1.deri, cilt. 2.kitap.
cilve (A.) [جلوه] 1.görünme. 2.kırıtma.
cilvegâh (A.-F.) [جلوه گاه] görünme yeri.
cilvegâh olmak yatak teşkil etmek, yurt olmak.
cilveger (A.-F.) [جلوه گر] 1.görünen. 2.kırıtan.
civesâz (A.-F.) [جلوه ساز] kırıtan, cilve yapan.
cimâ' (A.) [جماع] cinsel ilişki.
cimâ' etmek cinsel ilişkide bulunmak.
cinâ'î (A.) [جنائی] cinayetle ilgili.
cinân (A.) [جنان] 1.cennetler. 2.bahçeler.
cinayetskâr (A.-F.) [جنایتکار] câni, cinayet işleyen.
cinâze (A.) [جنزه] tabut.
cindar (A.-F.) [جندار] cinci, afsuncu.
cindarlık (A.-F.-T.) cincilik, afsunculuk, muskacılık.
cinnet (A.) [جننت] çıldırma.

cins (A.) [جنس] 1.tür. 2.soy.
cinsî (A.) [جنسى] cinsel.
cirm (A.) [جرم] cismin kapladığı yer, hacim.
cism (A.) [جسم] 1.cisim, madde. 2.vücut, beden.
cismânî (A.) [جسمانى] 1.cisim ile ilgili. 2.bedensel.
cismen (A.) [جسما] bedenen.
cistr (A.) [جسر] köprü.
civan (F.) [جوان] genç.
civânân (F.) [جوانان] gençler.
civanbaht (F.) [جوان بخت] talihli.
civânî (F.) [جوانى] gençlik.
civânmerd (F.) [جوانمرد] 1.cömert. 2.soylu.
civâr (A.) [جوار] yakın çevre.
cîve (F.) [جيوه] cıva.
cizye (A.) [جزيه] gayrimüslim vergisi.
cû (F.) [جو] 1.arayan. 2.arama.
cû (F.) [جو] çay, ırmak.
cû' (A.) [جوش] açlık.
cûce (F.) [جوجه] civciv.
cûd (A.) [جود] cömertlik.
cuğd (A.) [جغد] baykuş.
cûlâh (F.) [جولاه] 1.dokumacı. 2.çulha.
cum'a (A.) [جمعه] cuma.

cumhûr (A.) [جمهور] 1.halk. 2.kalabalık.
cumhûrî (A.) [جمهوری] cumhuriyetle ilgili.
cumhûriyyet (A.) [جمهوریت] cumhuriyet.
cûş (F.) [جوش] 1.coşku. 2.kaynama.
cûş eylemek coşmak, coşup taşmak.
cûşâcûş (F.) [جوشاجوش] coşkun, coşkulu.
cûşân (F.) [جوشان] 1.coşan. 2.kaynayan.
cûşîş (F.) [جوشش] coşku.
cûy (F.) [جوی] 1.arayan. 2.arama.
cûy (F.) [جوی] çay, ırmak.
cûybâr (F.) [جویبار] ırmak.
cûyende (F.) [جوینده] arayan.
cübñ (A.) [جن] korkaklık.
cüdâ (F.) [جدا] ayrı.
cüda kalmak ayrı düşmek, uzak kalmak.
cüdâyî (F.) [جدایی] ayrılık.
cüdrân (A.) [جدران] duvarlar.
cüft (F.) [جفت] çift.
cüfte (F.) [جفته] çifte.
cühelâ (A.) [جهلاء] cahiller.
cühhâl (A.) [جهال] cahiller.
cüllâh (A.) [جلاه] dokumacı, çulhacı.
cülûs (A.) [جلوس] 1.oturma. 2.tahta geçme.

cülûs etmek tahta geçmek.

cülûsiyye (A.) [جلوسيه] 1.tahta çıkan hükümdarın dağıttığı bahşiş. 2.tahta çıkan hükümdar için yazılan şiir.

cümcüme (A.) [جمجمه] kafatası.

cümel (A.) [جمل] cümleler.

cümle (A.) [جمله] 1.bütün, tüm. 2.tümce.

cümleten (A.) [جملة] tümüyle

cümûd (A.) [جمود] donukluk.

cümûdiyye (A.) [جموديه] buzul.

cünbân (F.) [جنبان] 1.sallayan. 2.sallanan.

cünbiş (F.) [جنبش] kıpırtı, hareket, sallanma.

cünd (A.) [جند] 1.asker. 2.ordu.

cündî (A.) [جندی] usta binici.

cündîlik (A.-T.) [ ] binicilik, at binme.

cünha (A.) [جنحه] küçük suç.

cünûd (A.) [جنود] 1.askerler. 2.ordular.

cürm (A.) [جرم] suç.

cürûf (A.) [جروف] maden atığı, maden posası.

cüsse (A.) [جنه] gövde, yapı.

cüstücû (F.) [جست و جو] arayış, arama.

cüvâl (F.) [جوال] çuval.

cüvân bk. civan.

cüz' (A.) [جزء] 1.parça. 2.medrese alfabe kitabı.

cüz'î (A.) [جزئى] çok az.

cüz'ıyyât (A.) [جزئیات] küçük şeyler, önemsiz şeyler.

cüzâm (A.) [جذام] cüzzam.

cüzdan (A.-F.) [جزندان] 1.para çantası. 2.evrak çantası.

Ç

çâbük (F.) [چابک] kıvrak, çevik, çabuk.

çâbükî (F.) [چابکی] kıvraklık, çeviklik, çabukluk.

çâbükpâ (F.) [چابک پا] ayağına çabuk.

çâbükrev (F.) [چابک رو] hızlı giden.

çâbüksüvar (F.) [چابک سوار] usta binici.

çâder (F.) [چادر] 1.çadır. 2.örtü, kadınların giydiği örtü.

çâdernişin (F.) [چادر نشین] göçebe, çadırda yaşayan.

çadır (F.) [چادر] 1.çadır. 2.örtü, kadınların giydiği örtü.

çağz (F.) [چغز] kurbağa.

çâh (F.) [چاه] 1.kuyu. 2.çukur.

çâk (F.) [چاک] 1.yırtık. 2.yırtmaç.

çâk etmek yırtmak.

çâk olmak yırtılmak.

çâkâçâk (F.) [چاکاچاک] kılıç şakırtısı.

çâker (F.) [چاکر] 1.kul. 2.hizmetkâr.

çâkerî (F.) [چاکری] 1.kulluk. 2.hizmetkârlık.

çâkûç (F.) [چاکوچ] çekiç.

çâlâk (F.) [چالاک] çevik, kıvrak.

çâlâkî (F.) [چالاکي] çeviklik, kıvraklık.

çâlik (F.) [چالیک] çelik çomak.

çâlpâre (F.) [چارپاره] çalpara.
çâme (F.) [چامه] şiiir.
çâne (F.) [چانه] çene.
çâpâr (F.) [چاپار] 1.ulak. 2.postacı.
çâplûs (F.) [چاپلوس] dalkavuk.
çâr (F.) [چار] çare.
çâr (F.) [چار] dört.
çârçûbe (F.) [چارچوبه] çerçeve.
çardak (F.) [چارطاق] çardak.
çârdeh (F.) [چارده] ondört.
çâre (F.) [چاره] 1.tedbir. 2.çare. 3.ilaç, derman.
çârecû (F.) [چاره جو] çare arayan.
çâresâz (F.) [چاره ساز] çare bulan.
çâresâz olmak çare bulmak.
çâresâzî (F.) [چاره سازی] çare bulma.
çârgâh (F.) [چارگاه] Türk musikîsinde bir makam.
çârgûşe (F.) [چارگوشه] dört köşe.
çarh (F.) [چرخ] 1.tekerlek. 2.çarkıfelek. 3.felek. 4.tef. 5.çıkırık.
çarmih (F.) [چارمیح] çarmih.
çârnâçâr (F.) [چارناچار] ister istemez, çaresiz, mecburen.
çârpâ (F.) [چارپا] dört ayaklı.
çârsû (F.) [چارسو] dört yön.
çârsû (F.-A.) [چارسو] çarşı.

çârşeb (F.) [چارشېب] çarşaf.
çârşenbe (F.) [چارشنبه] çarşamba.
çârtâk (F.) [چارطاق] 1.çardak. 2.kare şeklinde çadır.
çârüm (F.) [چارم] dördüncü.
çâryâr (F.) [چاريار] dört halife, Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali.
çâşni (F.) [چاشنی] çeşni.
çâşnigîr (F.) [چاشنی گیر] çeşnici.
çâşt (F.) [چاشت] kuşluk vakti.
çeğâle (F.) [چغاله] çağla.
çeh (F.) [چه] 1.kuyu. 2.çukur.
çehâr (F.) [چهار] dört.
çehre (F.) [چهره] yüz.
çehreperdâz (F.) [چهره پرداز] ressam.
çekâçâk (F.) [چکاچاک] kılıç şakırtısı.
çekîde (F.) [چکیده] damlamış.
çekûç (F.) [چکوچ] çekiç.
çelîpâ (F.) [چلیپا] haç.
çem (F.) [چم] 1.salınma. 2.süslü.
çemen (F.) [چمن] 1.çimenlik, çayırılık. 2.yeşillik.
çemenzâr (F.) [چمنزار] çimenlik.
çenâr (F.) [چنار] çınar.
çenber (F.) [چنبر] 1.çember. 2.kasnak.
çend (F.) [چند] 1.kaç. 2.birkaç. 3.ne zamana kadar.

çendan (F.) [چندان] o kadar, onca.
çendin (F.) [چندین] bu kadar, bunca.
çeng (F.) [چنگ] 1.pençe. 2.el. 3.harp, çeng.
çengâl (F.) [چنگال] 1.pençe. 2.çengel.
çengî (F.) [چنگی] 1.çeng çalan. 2.dansöz, çengi.
çep (F.) [چپ] sol.
çerâ (F.) [چرا] otlama.
çerâgâh (F.) [چراگاه] otlak.
çerâğ (F.) [چراغ] 1.mum. 2.kandil.
çerâğân (F.) [چراغان] aydınlatma, donatma.
çerâkese (A.) [چراکسه] çerkesler.
çerb (F.) [چرب] semiz.
çerbzebân (F.) [چرب زبان] 1.yaltakçı. 2.ağzı laf yapan.
çerh (F.) [چرخ] 1.çark. 2.felek. 3.tekerlek. 4.çıkırık. 5.çarkıfelek. 6.tef.
çerm (F.) [چرم] deri.
çeşm (F.) [چشم] göz.
çeşmân (F.) [چشمان] gözler.
çeşmderîde (F.) [چشم دریده] arsız.
çeşme (F.) [چشمه] 1.pınar. 2.çeşme.
çetr (F.) [چتر] 1.gölgelik. 2.şemsiye.
çevgân (F.) [چوگان] çevgen.
çeyrek (F.) [چهاریک] dörtte bir, çeyrek.
çîgûne (F.) [چگونه] nasıl.

çigûnegî (F.) [چگونگی] nitelik.
çihâr (F.) [چهار] dört.
çihar yâr (F.) [چهاریار] dört halife. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali.
çihârüdü (F.) [چهار و دو] dört ve iki.
çihârüse (F.) [چهار و سه] dört ve üç.
çihârüyek (F.) [چهار و یک] dört ve bir.
çihil (F.) [چهل] kırk.
çihilpâ (F.) [چهل پا] kırkayak.
çihre (F.) [چهره] yüz.
çil (F.) [چل] kırk.
çile (F.) [چله] 1.kırk günlük ibadet. 2.sıkıntı, azap. 3.iplik demeti.
çilekeş (F.) [چله کش] çile çeken, acı çeken.
çimen (F.) [چمن] çimenlik.
çîn (F.) [چین] kırışık.
çirâğ (F.) [چراغ] 1.mum. 2.kandil. 2.çırak.
çiredest (F.) [چیره دست] yetenekli, becerikli.
çirk (F.) [چرک] 1.kir. 2.irin.
çirkâb (F.) [چرک آب] pis su.
çirkîn (F.) [چرکین] 1.kirlenmiş. 2.çirkin.
çîz (F.) [چیز] şey.
çûb (F.) [چوب] 1.sopa. 2.odun. 3.tahta.
çûbân (F.) [چوبان] çoban.
çûbek (F.) [چوبک] 1.tokmak, tokaç. 2.çomak.

çun (F.) [چون] 1.gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.

çün (F.) [چن] 1.gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.

çünki (F.) [چونکه] çünkü.

çüst (F.) [چست] çevik, kıvrak.

çüstî (F.) [چستی] çeviklik, kıvraklık.

çüvâl (F.) [چوال] çuval.

çüvaldûz (F.) [چوالدوز] çuvaldız.

D

- dâ'î (A.) [داعى] 1.dua eden, duacı. 2.davet eden.
- dâ'ussıla (A.) [داء الصلّه] yurdunu özleme, köyünü özleme.
- dâd (F.) [داد] 1.adalet. 2.iyilik, ihsan.
- dâd (F.) [داد] 1.verme. 2.verdi. 3.vergi.
- dâdgâh (F.) [دادگاه] mahkeme.
- dâdhâh (F.) [دادخواه] davacı.
- dâdres (F.) [دادرس] imdada koşan.
- dâdû (F.) [دادو] dadı.
- dâdüferyâd (F.) [دادو فریاد] feryat figan.
- dâdüsited (F.) [داد و ستد] alışveriş.
- dâfi' (A.) [دافع] uzaklaştıran, defeden.
- dâğ (F.) [داغ] 1.yara. 2.kızgın demirle vurulmuş işaret.
- dağal (F.) [دغل] hile, hilehurda, alavere dalavere.
- dağalbâz (F.) [دغل باز] hileci.
- dağdağa (A.) [دغدغه] telaş, gürültü patırtı.
- dâhî (A.) [داهى] deha sahibi.
- dâhil (A.) [داخل] iç, içeri.
- dâhil olmak içeri girmek.
- dâhile (A.) [داخله] iç, iç yüz.
- dâhilen (A.) [داخللا] içten.

dâhilî (A.) [داخلى] iç ile ilgili, iç yüze ait.
dâhiliye (A.) [داخليه] iç ile ilgili, iç yüze ait.
dahl (A.) [دخل] müdahale etme, karışma.
dahme (F.) [ضخمه] 1.mezar. 2.mezarlık. 3.lahit.
dâim (A.) [دائم] sürekli, devamlı.
dâimî (A.) [دائمی] sürekli, devamlı.
dâir (A.) [دائر] 1.ilişkin, hakkında. 3.dönen.
dâire (A.) [دائره] 1.daire. 2.büro, ofis. 3.devlet dairesi. 4.tef, zilli tef.
dâirenmâdâr (A.) [دائرا مدار] çepeçevre.
dâirevî (A.) [دائروى] dairemsi.
dâirezen (A.-F.) [دائره زن] daire çalan.
dâiye (A.) [داعيه] 1.arzu, istek. 2.iddia.
dakâyık (A.) [دفايق] 1.incelikler. 2.dakikalar.
dakîk (A.) [دقيق] 1.ince, hassas. 2.dakika şaşmayan.
dakîka (A.) [دقيقه] 1.incelik. 2.dakika.
dalâlet (A.) [ضاللت] sapkınlık.
dâll (A.) [دال] delalet eden.
dâlle (A.) [ضاله] sapık, yoldan çıkmış.
dâm (F.) [دام] 1.tuzak, kapan. 2.besi hayvanı.
dâmâd (F.) [داماد] damat, güveyi.
dâmân (F.) [دامان] etek.
dâmen (F.) [دامن] etek.
dâmenâlûde (F.) [دامن ألوده] iffetsiz.

dâmenbûs (F.) [دامن بوس] etek öpen.
dâmene (F.) [دامنه] yamaç, dağ eteği.
dâmengîr (F.) [دامن گیر] 1.davacı, şikayetçi. 2.eteğe sarılan.
dâmgâh (F.) [دامگاه] tuzak kurulmuş yer.
dân (F.) [دان] bilen.
dân (F.) [دان] kap.
dânâ (F.) [دانا] bilgili, iyi bilen.
dâne (F.) [دانه] 1.tohum. 2.yem. 3.tane.
dânende (F.) [داننده] bilen.
dâng (F.) [دانگ] altıdabirlik dirhem.
dâniş (F.) [دانش] 1.bilgi. 2.bilim.
dânişâmûz (F.) [دانش آموز] öğrenci.
dânişgâh (F.) [دانشگاه] üniversite.
dânişmend (F.) [دانشمند] 1.bilgin, alim. 2.stajiyer kadı.
dânişver (A.) [دانشور] bilgin.
dâr (A.) [دار] 1.yurt. 2.ev.
dâr (F.) [دار] dar ağacı.
dâr (F.) [دار] sahip olan, bulunduran, tutan.
dâr -ı bekâ [دار بقا] ahiret.
dâr -ı fenâ [دار فنا] dünya.
dârâ (F.) [دارا] 1.sahip. 2.büyük hükümdar.
darabân (A.) [ضربان] 1.çarpıntı. 2.vuruş.
darabât (A.) [ضربات] 1.darbeler, vuruşlar.

darb (A.) [ضرب] 1.vuruş. 2.para basımı. 3.dövme.
darbe (A.) [ضربه] 1.vuruş, darbe. 2.bela.
darbhâne (A.) [ضرب خانه] darphane, para basımevi.
darbimesel (A.-F.) [ضرب مثل] atasözü.
dârçîn (F.) [دارچین] tarçın.
dârende (F.) [دارنده] sahip.
darîr (A.) [ضرير] doğuştan kör.
dârû (F.) [دارو] ilaç.
dârûhâne (F.) [داروخانه] eczane.
dârûlaceze (A.) [دارالعزه] düşkünler evi.
dârûlbedâyi (A.) [دارالبدایع] konservatuvar.
dârûlelhân (A.) [دارالاحان] konservatuvar.
dârûleytâm (A.) [دارالایتام] yetimhane.
dârûlfünun (A.) [دارالفنون] üniversite.
dârûlhilâfe (A.) [دارالخلافه] 1.İstanbul. 2.halifelik merkezi.
dârûlkütüb (A.) [دارالکتب] kütüphane.
dârûlmuallimât (A.) [دارالمعلمات] kız öğretmen okulu.
dârûlmuallimîn (A.) [دارالمعلمین] erkek öğretmen okulu.
dârûlmülk (A.) [دارالملک] başkent.
dârûlvilâde (A.) [دارالولاده] doğumevi.
dârüssaltana (A.) [دارالسلطنه] İstanbul.
dârüsselam (A.) [دارالسلام] 1.Bağdat. 2.cennet.
dâs (F.) [داس] orak.

dâstân (F.) [داستان] 1.destan. 2.hikaye. 3.masal.
dâstânî (F.) [داستانی] destânî, kahramanlıkla ilgili, epik.
davâ (A.) [دعوى] 1.dava. 2.teorem. 3.mesele.
dâver (F.) [داور] 1.yargıç. 2.hükümdar. 3.Tanrı.
davet (A.) [دعوت] çağrı.
dâye (F.) [دایه] dadı.
dâyin (A.) [داین] alacaklı.
deâvî (A.) [دعاوى] davalar.
debbağ (A.) [دباغ] sepici.
debdebe (A.) [دبده] gösteriş.
debir (F.) [دبیر] katip.
ded (F.) [دد] yırtıcı hayvan.
def (F.) [دف] tef.
def' (A.) [دفع] uzaklaştırma.
def' edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.giderilmek.
def' etmek 1.uzaklaştırmak. 2.gidermek.
def'a (A.) [دفعه] kez, kere, defa.
def'aten (A.) [دفعه] bir defada.
defaât (A.) [دفعات] kereler, defalar.
defâin (A.) [دفائن] gömüler, defineler.
defâtir (A.) [دفاتیر] defterler.
defîne (A.) [دفینه] gömü.
defn (A.) [دفن] gömme, defîn.

defter (A.) [دفتر] defter.

defterdâr (A.-F.) [دفتردار] 1.ildeki en üst düzey maliye yetkilisi. 2.maliye bakanı.

defzen (A.-F.) [دفزن] tef çalan.

deh (F.) [ده] on.

dehâ (A.) [دها] dahilik.

dehâlet (A.) [دخالته] 1.karışma. 2.sığınma.

dehâlîz (A.) [دهاليز] dehlizler.

dehân (F.) [دهان] ağız.

dehânbeste (F.) [دهان بسته] suskun.

dehen (F.) [دهن] ağız.

dehliz (A.) [دهليز] koridor.

dehr (A.) [دهر] 1.dünya. 2.devir, zamane.

dehrî (A.) [دهری] materyalist.

dehriyye (A.) [دهریه] materyalistlik.

dehşetâver (A.-F.) [دهشت آور] dehşet verici.

dehşetengîz (A.-F.) [دهشت انگيز] ürkünç, dehşet verici.

dekâkîn (A.) [دكاكين] dükkanlar.

delâil (A.) [دلائل] kanıtlar, deliller.

delâlet (A.) [دلالت] delillik, yol gösterme.

delâlet etmek 1.yol göstermek. 2.anlamına gelmek.

delîl (A.) [دليل] 1.kanıt. 2.rehber. 3.şahit.

delk (F.) [دلق] derviş hırkası.

dellâk (A.) [دلاک] tellak.

dellâl (A.) [دلال] komisyoncu, tellal.
delv (A.) [دلو] 1.kova. 2.kova burcu.
dem (A.) [دم] kan.
dem (F.) [دم] 1.zaman. 2.nefes. 3.içki.
demâdem (F.) [دمادم] her an.
dembedem (F.) [دمبدم] her an.
demsâz (F.) [دمساز] 1.yakın arkadaş.2.sırdaş.
denâet (A.) [دنائت] alçaklık.
dendân (F.) [دندان] diş.
dendanmüzd (F.) [دندان مزد] diş kirası.
denî (A.) [دنى] alçak.
der (F.) [در] kapı.
derâhim (A.) [دراهم] dirhemler.
derakab (F.-A.) [در عقب] ardından, hemen, derhal, hemen ardından.
derâmed (F.) [در آمد] kazanç, gelir.
derâz (F.) [دراز] uzun.
derbân (F.) [دربان] kapıcı.
derbâr (F.) [دربار] saray.
derbeder (F.) [دربدر] aylak, avare.
derbend (F.) [دربند] 1.dar geçit. 2.sınır kalesi. 3.hudut.
derc (A.) [درج] içine alma, biriktirme.
derc edilmek içine alınmak.
derc etmek içine almak.

derd (F.) [درد] 1.dert. acı. 3.ağrı.
derdâ (F.) [دردا] ne yazık ki, eyvahlar olsun.
derdest (F.) [در دست] 1.yakalama. 2.el altında olma.
derdest edilmek yakalanmak.
derdest etmek yakalamak.
derdiser (F.) [درد سر] baş belası, baş ağrısı, sorun, problem.
derdmend (F.) [دردمند] dertli.
dereçât (A.) [درجات] dereceler.
derece (A.) [درجه] 1.derece. 2.aşama. 3.kat. 3.miktar.
derekât (A.) [درکات] 1.katlar. 2.basamaklar.
dereke (A.) [درکه] 1.kat. 2.basamak.
derende (F.) [درنده] yırtıcı.
dergâh (F.) [درگاه] 1.dergah. 2.saray. 3.tekke. 4.tapı, huzur.
derhâl (F.-A.) [در حال] hemen.
derhâst (F.) [درخواست] 1.istek, talep, rica. 2.dilekçe.
derhâtır (F.-A.) [در خاطر] 1.hatırlama. 2.hatırda tutma.
derhâtır ettirmek hatırlatmak, akla getirmek.
derhâtır eylemek hatırlamak.
derhor (F.) [درخور] layık.
derîçe (F.) [دریچه] 1.pencere. 2.küçük kapı.
derk (A.) [درک] 1.anlama, idrak etme. 2.alma.
derk etmek anlamak, idrak etmek.
derkenâr (F.-A.) [درکنار] kenar yazısı.

dermân (F.) [درمان] 1.ilaç. 2.çare. 3.güç.
dermânde (F.) [درمانده] 1.aciz. 2.zavallı.
dermeyân (F.) [درمیان] ortada.
dermeyân edilmek ortaya konulmak, ele alınmak.
dermeyân etmek ortaya koymak, ele almak.
derpîş (F.) [درپیش] göz önünde.
derpîş edilmek göz önünde bulundurulmak.
derpîş etmek göz önünde bulundurmak.
derrâk (A.) [دراک] anlayışlı.
derre (F.) [دره] dere.
dersaadet (F.-A.) [در سعادت] İstanbul.
dershân (A.-F.) [درسخوان] öğrenci.
deruhde edilmek üste alınmak, görev bilinmek.
deruhde etmek üstüne almak.
derûn (F.) [درون] 1.iç, içerisi. 2.gönül.
derûnî (F.) [درونی] içten gelen, içe ait.
dervâze (F.) [دروازه] 1.ana kapı. 2.kale kapısı. 3.şehir kapısı.
dervîş (F.) [درویش] 1.yoksul. 2.tarikat şeyhine bağlı mürit.
dervîşân (F.) [درویشان] dervişler.
deryâ (F.) [دریا] deniz.
deryâdil (F.) [دریادل] 1.gönlü zengin. 2.büyük himmetli.
deryâneverd (F.) [دریانورد] denizci.
derzî (F.) [درزی] terzi.

desâis (A.) [دسائس] hileler, oyunlar.
desîse (A.) [دسیسه] hile, oyun.
desîsekâr (A.-F.) [دسیسه کار] hileci, düzenbaz.
dessâs (A.) [دساس] hileci, düzenbaz.
dest (F.) [دست] el.
destân (F.) [دستان] 1.hikaye. 2.destan. 3.masal.
destâr (F.) [دستار] sarık.
destâvîz (F.) [دستاویز] küçük hediye.
destbedest (F.) [دست بدست] elden ele.
destbûs (F.) [دست بوس] el öpen.
destbûsî (F.) [دست بوسی] el öpme.
deste (F.) [دسته] 1.grup. 2.demet. 3.kulp.
destere (F.) [دستره] testere, bıçkı.
destgâh (F.) [دستگاه] 1.tezgah. 2.atölye. 3.halî dokuma tezgahı.
destgîr (F.) [دستگیر] elden tutan, yardım eden.
destî (F.) [دستی] testi.
destkâr (F.) [دستکار] il işi.
destmâl (F.) [دستمال] 1.mendil. 2.el bezi.
destmüzd (F.) [دست مزد] 1.ücret, el emeği. 2.bahşış.
destres (F.) [دسترس] ulaşma, elde etmek.
destres olmak ulaşmak, elde etmek.
destres olunmak ulaşılmak.
destûr (F.) [دستور] 1.izin. 2.zerdüş rahibi. 3.uzak dur. 4.izin ver.

deşne (F.) [دشنه] hançer.

deşt (F.) [دشت] 1.kır. 2.ova. 3.çöl.

devâ (A.) [دواء] 1.ilaç. 2.çare.

devâbb (A.) [دواب] 1.yük hayvanları. 2.binek hayvanları.

devâir (A.) [دوائر] daireler.

devâm (A.) [دوام] 1.süreklilik. 2.kalıcılık. 3.devam.

devâsâz (A.-F.) [دواساز] 1.çare olan. 2.tedavi eden, şifa veren.

devât (A.) [دوات] divit.

devâvîn (A.) [دواوين] divanlar.

deverân (A.) [دوران] dönme, dolaşma, dolaşım.

deverân etmek dönmek, dolanmak.

devlet (A.) [دولت] 1.devlet. 2.talih. 3.mevki.

devr (A.) [دور] 1.devir. 2.dönme.

devrân (A.) [دوران] felek, zamane.

devre (A.) [دوره] dönem.

dey (F.) [دى] kış.

deyn (A.) [دين] borç.

deyr (A.) [دير] manastır.

dıl' (A.) [ضلع] kenar.

dırâz (F.) [دراز] uzun.

dî (F.) [دى] dün.

dîbâ (F.) [ديبا] ipekli kumaş.

dîbâce (F.) [ديباجه] giriş, önsöz.

dicâce (A.) [دجاجه] tavuk.
dîdâr (F.) [دیدار] 1.görüşme, buluşma. 2.yüz.
dîde (F.) [دیده] görmüş.
dîde (F.) [دیده] göz.
dîdegân (F.) [دیدگان] gözler.
dîg (F.) [دیگ] tencere.
diger (F.) [دیگر] diğer, başka.
dîgergûn (F.) [دیگرگون] başka.
dîgerkâm (F.) [دیگرکام] başkalarını düşünen.
dih (F.) [ده] köy.
dihât (F.) [دهات] köyler.
dihhodâ (F.) [دهخدا] 1.köy ağası. 2.köy kahyası.
dihkân (F.) [دهقان] 1.çiftçi. 2.köy ağası.
dikkat (A.) [دقت] 1.dakiklik. 2.incelik. 3.dikkat.
dil (F.) [دل] gönül.
dilârâ (F.) [دل آرا] gönül süsleyen.
dilâşûb (F.) [دل آشوب] gönül karıştıran, sevgili.
dilâver (F.) [دلاور] yürekli, yiğit.
dilâvîz (F.) [دلاويز] güzel, gönül çekici.
dilâzâr (F.) [دل آزار] gönül kıran, inciten.
dilâzürde (F.) [دل آزرده] kalbi kırık.
dilbâz (F.) [دلباز] gönül şenlendiren.
dilbend (F.) [دلبنده] gönül bağlanan, sevgili.

dilber (F.) [دلبر] gönül alan, güzel, sevgili.
dilbeste (F.) [دلبسته] gönlü bağlanmış, aşık.
dilocû (F.) [دلجو] gönlün aradığı, güzel, sevgili.
dildâde (F.) [دل داده] gönlünü vermiş, aşık.
dildâr (F.) [دلدار] gönül tutan, sevgili.
dildüzd (F.) [دل دزد] gönül hırsız.
dilefgâr (F.) [دل افگار] gönlü yaralı, aşık.
dilefrûz (F.) [دل افروز] gönül aydınlatan, sevgili.
dilfigâr (F.) [دل فگار] gönlü yaralı, aşık.
dilfirîb (F.) [دل فریب] gönül aldatan, sevgili.
diligâr (F.) [دلگیر] kırgın, alınmış.
diligüdâz (F.) [دل گداز] gönül eriten, yürek törpüsü.
diligüşâ (F.) [دلگشا] iç açıcı, ferahlık verici.
dilhâh (F.) [دلخواه] gönlün istediği.
dilhaste (F.) [دلخواسته] gönlü yaralı.
dilhırâş (F.) [دل خراش] yürek parçalayan.
dilhûn (F.) [دلخون] yüreği kanlı, içi kan ağlayan.
dilîr (F.) [دلیر] yürekli, yiğit.
dilkeş (F.) [دلکش] cazibeli, gönül çekici.
dilnişîn (F.) [دلنشین] makbul, hoş.
dilnûvaz (F.) [دل نواز] gönül okşayan.
dilpesend (F.) [دل پسند] gönlün beğendiği.
dilrübâ (F.) [دلربا] gönül hırsız, gönül çalan.

dilsûhte (F.) [دل سوخته] bağıryanık, gönlü yaralı.
dilsûz (F.) [دلسوز] yürek yakan.
dilşâd (F.) [دلشاد] gönlü şen.
dilşâd etmek gönlünü şenlendirmek, mutlu etmek.
dilşâd olmak gönlü şenlenmek, mutlu olmak.
dilşikâr (F.) [دل شكار] gönül avcısı.
dilşiken (F.) [دل شکن] kalp kıran.
dilşikeste (F.) [دل شكسته] kalbi kırık.
dilteng (F.) [دل تنگ] yüreği daralmış, sıkıntılı.
dilteşne (F.) [دل تشنه] can atan.
dimâğ (A.) [دماغ] 1.beyin. 2.bilinç, şuur.
dindârî (A.-F.) [دينداری] dindarlık.
dînen (A.) [دينا] dince, din bakımından.
dînî (A.) [دينى] dinsel.
dîr (F.) [دير] geç.
dirahşân (F.) [درخشان] parlak, parlayan.
diraht (F.) [درخت] ağaç.
dirâyetli (A.-T.) bilgili ve kavrama yeteneği olan.
direfş (F.) [درفش] 1.sancak. 2.bayrak.
direm (F.) [درم] dirhem, akçe, gümüş para.
dirîğ (F.) [دريغ] esirgeme.
dirîğ etmek esirgemek.
dirîğâ (F.) [دريغا] ne yazık ki, vah vah, eyvahlar olsun.

dîrîn (F.) [دیرین] eski.
dîrîne (F.) [دیرینه] eski.
dîşeb (F.) [دیشب] dün gece.
dîvân (A.) [دیوان] 1.meclis. 2.padişah meclisi. 3.şairin şiirlerinin bir araya getirildiği eser.
dîvâne (F.) [دیوانه] deli, çılgın.
dîvâneğî (F.) [دیوانگی] delilik, çılgınlık.
dîvâr (F.) [دیوار] duvar.
diyâr (A.) [دیار] ülke, topraklar, memleket.
dizdâr (F.) [دزدار] kale muhafızı.
dost (F.) [دوست] 1.sevgili. 2.yakın arkadaş. 3.Tanrı.
dostâne (F.) [دوستانه] dostça.
dostî (F.) [دوستی] dostluk.
dostkâm (F.) [دوستکام] dost canlısı.
duâgû (A.-F.) [دعاگو] duacı, dua eden.
dûçâr (F.) [دچار] uğramış, yakalanmış, maruz kalmış.
dûçâr etmek uğratmak, müptela etmek.
dûçâr olmak uğramak, müptela olmak.
dûd (A.) [دود] böcek, kurtçuk, kurt.
dûd (F.) [دود] duman.
dûde (F.) [دوده] is.
dûdmân (F.) [دودمان] soy sop.
dûğ (F.) [دوغ] ayran.

duhân (A.) [دخان] 1.tütün. 2.duman.
duht (F.) [دخت] kız.
duhter (F.) [دختر] kız.
duhûl (A.) [دخول] giriş, içeri girme.
duhûl etmek girmek, içeri girmek.
duhûliye (A.) [دخولیه] giriş ücreti.
dumûr (A.) [دمور] körelme.
dûn (A.) [دون] 1.aşağı, alt. 2.aşağılık, adi.
dûnperver (A.-F.) [دون پرور] aşağılık kimseleri koruyan.
dûr (F.) [دور] uzak.
dûrbîn (F.) [دوربین] dürbün.
dûrdest (F.) [دور دست] ırak, çok uzak.
dûrendîş (F.) [دوراندیش] ileri görüşlü, ileriye düşünen.
dûrî (F.) [دوری] uzaklık.
durûb-i emsâl (A.-F.) [ضروب امثال] atasözleri.
durûd (F.) [درود] 1.övgü. 2.salam.
dûst (F.) [دوست] 1.dost. 2.sevgili. 3.Tanrı.
dûş (F.) [دوش] dün gece.
dûş (F.) [دوش] omuz.
dûşîze (F.) [دوشیزه] kız, matmazel.
dûzah (F.) [دوزخ] cehennem.
dü (F.) [دو] iki.
dübâre (F.) [دوباره] tekrar, yeniden.

dübb (A.) [دب] ayı.
dübür (A.) [دبر] 1.makat. 2.arka.
dücâce (A.) [دجاجه] tavuk.
düçar-ı inkıtâ olmak kesintiye uğramak.
düdil (F.) [دودل] ikircikli, tereddütlü.
dühûr (A.) [دهور] 1.devirler. 2.dünyalar.
dühül (F.) [دهل] davul.
düm (F.) [دم] kuyruk.
dümbâl (F.) [دنبال] 1.kuyruk. 2.peş, art.
dümel (A.) [دمل] kan çıbanı.
dümûy (F.) [دوموی] kırçıl.
dünbâl (F.) [دنبال] 1.kuyruk. 2.peş, art.
dünbek (F.) [دنبک] dümbelek.
dünîm (F.) [دونیم] ikiye bölünmüş.
dünyâperest (A.-F.) [دنیاپرست] dünya düşkünü.
dünyevî (A.) [دنیوی] dünya ile ilgili.
dürç (A.) [درج] 1.kutu. 2.mücevher kutusu. 3.sevgilinin küçük ağzı.
dürd (F.) [درد] tortu.
dürdâne (A.-F.) [دردانه] 1.inci tanesi. 2.sevgili.
dürdkeş (F.) [دردکش] tortulu şarap içen.
dürer (A.) [درر] inciler.
dürr (A.) [در] inci.
dürrâ'a (A.) [دراعه] ferace.

dürre (A.) [دره] iri inci.
dürû (F.) [دورو] ikiyüzlü.
dürûğ (F.) [دروغ] yalan.
dürûğzen (F.) [دروغ زن] yalancı.
dürûs (A.) [دروس] dersler.
dürüst (F.) [درست] 1.sağlıklı. 2.tam. 3.doğru.
dürüş (F.) [درشت] 1.kaba. 2.iri. 3.kalın.
düstûr (A.) [دستور] 1.kural, prensip. 2.kanun kitabı.
düşenbe (F.) [دوشنبه] pazartesi.
düşine (F.) [دوشینه] dün geceki.
düşmen (F.) [دشمن] düşman.
düşnâm (F.) [دشنام] küfür, sövgü.
düşvâr (F.) [دشوار] güç.
dûvâzdeh (F.) [دوازده] oniki.
düvel (A.) [دول] devletler.
dûvist (F.) [دوپست] ikiyüz.
dûvüm (F.) [دوم] ikinci.
düyûn (A.) [دیون] borçlar.
düzd (F.) [دزد] hırsız.
düzdî (F.) [دزدی] hırsızlık.
düzdîde (F.) [دزدیده] çalıntı, çalınmış.

E

eâcîb (A.) [اعاجب] şaşılabilir şeyler.

eamm (A.) [اعم] genelde, yaygın haliyle.

eâzım (A.) [اعظم] büyükler, ileri gelenler.

eazz (A.) [اعز] çok değerli.

eb (A.) [اب] 1.baba. 2.ata, ced.

eb'âd (A.) [ابعاد] 1.boyutlar. 2.uzunluklar.

eb'ad (A.) [ابعء] çok uzak.

ebâbil (A.) [ابابيل] kırlangıç.

ebâtil (A.) [اباطل] saçma sapan sözler, ipe sapa gelmez şeyler.

ebced (A.) [ابجد] sayısal değer verilmiş arap alfabesi.

ebcedhân (A.-F.) [ابجدخوان] 1.okula yeni başlamış öğrenci. 2.acemi, deneyimsiz.

ebdâl (A.) [ابدال] derviş, abdal.

ebdân (A.) [ابدان] bedenler.

ebed (A.) [ابد] sonsuz gelecek zaman.

ebeden (A.) [ابءا] asla, hiçbir zaman.

ebedî (A.) [ابدى] sonsuz.

ebediyyen (A.) [ابدىا] sonsuza kadar, asla, hiçbir zaman

ebediyyet (A.) [ابدىت] sonsuzluk.

ebeveyn (A.) [ابوين] anababa.

ebhâr (A.) [ابحار] denizler.
ebhâs (A.) [ابحات] bahisler, tartışmalar.
ebî (A.) [ابى] baba.
ebkem (A.) [ابكم] dilsiz.
eblak (A.) [ابلق] alacalı.
ebleh (A.) [ابله] bön.
eblehâne (A.-F.) [ابلهانه] bön bön.
eblehî (A.-F.) [ابلهى] bönlük.
ebnâ (A.) [ابنا] oğullar.
ebniye (A.) [ابنيه] binalar.
ebr (F.) [ابر] bulut.
ebrâlûd (F.) [ابرألود] bulutlu.
ebrâr (A.) [ابرار] iyi insanlar, dürüst insanlar.
ebred (A.) [ابرد] dondurucu soğuk, çok soğuk.
ebreş (A.) [ابرش] 1.alacalı at. 2.alaca.
ebrişüm (F.) [ابريشم] ipek, bükülü ipek.
ebrû (F.) [ابرو] kaş.
ebsâr (A.) [ابصار] gözler.
ebülbeşer (A.) [ابوالبشر] Âdem.
ebvâb (A.) [ابواب] 1.kapılar. 2.bölümler, bâblar.
ebyât (A.) [ابیات] beyitler.
ebyaz (A.) [ابيض] bembeyaz.
ecânib (A.) [اجانب] yabancılar.

ecdâd (A.) [اجداد] atalar, cedler.
ecel (A.) [اجل] hayatın sonu.
ecell (A.) [اجل] çok büyük, ulular ulusu.
echel (A.) [اجهل] zırcahil.
echelüminkaragöz (A.-T.) [اجهل من قره گوز] zırcahil.
ecir (A.) [اجر] 1.ödül. 2.ücret.
ecnâs (A.) [اجناس] türler, cinsler.
ecnebî (A.) [اجنبى] yabancı.
ecr (A.) [اجر] 1.ödül. 2.ücret.
ecrâm (A.) [اجرام] cansız varlıklar.
ecrâm -ı semâviyye [اجرام سماويه]gök cisimleri.
ecsâd (A.) [اجساد] 1.cesetler. 2.bedenler.
ecsâm (A.) [اجسام] 1.cisimler. 2.vücutlar.
ecvef (A.) [اجوف] 1.kof. 2.dangalak.
ecvibe (A.) [اجوبه] cevaplar.
eczâ (A.) [اجزا] 1.parçalar. 2.ilaç hammaddeleri.
eczâhâne (A.-F.) [اجزاخانه] eczane.
ed'iyе (A.) [ادعيه] dualar.
edâ (A.) [ادا] 1.ödeme. 2.yapma, yerine getirme. 3.tarz, tavır. 4.çalım.
edeb (A.) [ادب] 1.terbiye. 2.utanma duygusu. 3.edebiyat.
edepli (A.-T.) terbiyeli, edep sahibi.
edevât (A.) [ادوات] avadanlık, araçlar, aletler.
edîb (A.) [اديب] 1.edebiyatçı. 2.edepli.

edîbe (A.) [ادبیه] 1.bayan edebiyatçı. 2.edepli bayan.

edille (A.) [ادله] 1.deliller. 2.rehberler.

edîm (A.) [ادیم] tabaklanmış deri. 2.yüzey, yüz.

ednâ (A.) [ادنی] 1.en aşağı. 2.alçak mı alçak.

edvâr (A.) [ادوار] devirler, çağlar.

edviye (A.) [ادویه] ilaçlar, devalar.

edyân (A.) [ادیان] dinler.

edyâr (A.) [ادیار] manastırlar.

ef'âl (A.) [افعال] 1.fiiller. 2.hareketler, eylemler.

ef'î (A.) [افعی] engerek yılanı.

efâzıl (A.) [افاضل] 1.seçkin insanlar. 2.bilginler.

efdâl (A.) [افضل] en üstün, en iyi.

efgân (F.) [افغان] feryat etme, figan etme.

efkâr (A.) [افکار] fikirler, düşünceler.

efkâr -ı âmme [افکار عامه] kamuoyu.

eflâk (A.) [افلاک] gökler, felekler.

efrâd (A.) [افراد] fertler, bireyler.

efrenc (A.) [افرنج] Batılı, Avrupalı.

efsâne (F.) [افسانه] 1.masal. 2.efsane.

efsâr (F.) [افسار] yular.

efser (F.) [افسر] subay.

efser (F.) [افسر] taç.

efsun (F.) [افسون] afsun, büyü.

efsunger (F.) [افسونگر] 1.afsuncu. 2.büyüleyici.
efsûs (F.) [افسوس] yazık, çok yazık, eyvahlar olsun.
efsürde (F.) [افسرده] 1.donuk. 2.üzgün, moral çöküntüsü içinde. 3.duygusuz.
efşüre (F.) [افشوره] sıkılmış meyva suyu.
efvâc (A.) [افواج] bölükler.
efvâh (A.) [افواه] ağızlar.
efyûn (F.) [افیون] afyon.
efzâr (F.) [افزار] alet, araç gereç.
efzâyiş (F.) [افزایش] artış.
efzûn (F.) [افزون] fazla.
eger (F.) [اگر] eğer.
ehad (A.) [احد] 1.bir, tek. 2.Tanrı.
ehâdîs (A.) [احادیث] hadisler.
ehadiyyet (A.) [احدیت] 1.birlik. 2.Tanrı'nın birliği.
ehâlî (A.) [اهالی] ahali, halk.
ehass (A.) [اخص] başlıca.
ehdâf (A.) [اهداف] hedefler.
ehemm (A.) [اهم] en önemlisi.
ehemmiyet atfetmek önem vermek, önemsemek
ehemmiyet kesb eylemek önem kazanmak.
ehemmiyyet (A.) [اهمیت] önem.
ehibbâ (A.) [احبا] dostlar.

ehil (A.) [اهل] 1.maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere mensup.

ehl (A.) [اهل] 1.maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere veya görüşe mensup.

ehl -i din [اهل دين] bir dine inananlar.

ehl -i hâl [اهل حال] halden anlayan

ehl -i hubre [اهل خبره] bilirkişi.

ehl -i îman [اهل ايمان] iman edenler, inananlar.

ehl -i salib [اهل صليب] haçlılar.

ehl -i vukûf [اهل وقوف] bilirkişi.

ehliyyet (A.) [اهليت] 1.beceri sahipliği, yeterlilik, yetki. 3.yeterlilik belgesi.

ehrâm (A.) [اهرام] piramit.

ehrimen (F.) [اهرمن] kötülük tanrısı, şeytan.

ehsâs (A.) [احساس] duygular, hisler.

ehven (A.) [اهون] 1.çok ucuz. 2.çok kolay.

ehzâb (A.) [احزاب] 1.hizipler. 2.partiler. 3.gruplar.

eimme (A.) [ائمه] imamlar, önderler.

eizze (A.) [اعزه] 1.azizler, ermişler. 2.saygın kişiler.

ejder (F.) [اژدر] 1.büyük yılan. 2.ejderha.

ejderhâ (F.) [اژدرها] 1.büyük yılan. 2.ejderha.

ekâbir (A.) [اكابر] büyükler, ileri gelenler.

ekâlîm (A.) [اقاليم] 1.ülkeler. 2.büyük toprak parçaları.

ekall (A.) [اقل] en az.

ekalliyet (A.) [اقليت] azınlık.

ekârib (A.) [اقارب] yakınlar, akrabalar.
ekâvîl (A.) [اقاويل] sözler.
ekber (A.) [اكبر] en büyük.
ekdâr (A.) [اكدار] kederler, üzüntüler.
ekfân (A.) [اكفان] kefenler.
ekhâl (A.) [احوال] sürmeler.
ekîd (A.) [اكيد] kesin.
ekîden (A.) [اكيدا] kesinlikle.
ekl (A.) [اكل] yeme.
ekl edilmek yenilmek.
ekmel (A.) [اكمل] mükemmel, tam.
eknâf (A.) [اكناف] yerler, yöreler, taraflar.
eknûn (F.) [اكنون] şimdi.
ekrem (A.) [اكرم] çok cömert.
ekser (A.) [اكثر] en çok.
ekserî (A.) [اكثرى] 1.çoğu. 2.çoğu kez.
ekseriyyâ (A.) [اكثريا] çoğu zaman, sık sık.
ekseriyyet (A.) [اكثريت] çoğunluk.
ekseriyyet -i ârâ [اكثريت آراء] oy çokluğu.
ekseriyyet -i mutlaka [اكثريت مطلقه] çoğunluk.
ektâf (A.) [اكتاف] 1.omuzlar. 2.kürek kemikleri.
ekûl (A.) [اكول] pisboğaz.
ekvân (A.) [اكوان] 1.dünyalar. 2.varlıklar.

ekyâl (A.) [اكيال] 1.kileler. 2.ölçekler.
ekzeb (A.) [اكذب] kuyruklu yalan.
el'an (A.) [الآن] şimdi.
elaman (A.) [الامان] aman dileme, imdat, yardım
elbise (A.) [البسه] giysiler.
elem (A.) [الم] acı, üzüntü.
elemzede (A.-F.) [الم زده] elemli.
elf (A.) [الف] bin.
elfâz (A.) [الفاظ] sözler, lafızlar.
elhâc (A.) [الحاج] hacı.
elhâlet hâzihi (A.) [الحالة هذه] şimdiki, günümüzdeki
elhân (A.) [الحان] şarkılar, melodiler.
elhâsıl (A.) [الحاصل] sonuçta.
elifba (A.) [الفبا] alfabe.
elîm (A.) [اليم] acı, acıklı.
elîme (A.) [اليمه] acı, acıklı.
elkıssa (A.) [القصة] kısacası, sonuç olarak.
elsine (A.) [السنه] diller, lisanlar.
eltâf (A.) [الطاف] iyilikler, lütuflar.
elvâh (A.) [الواح] levhalar, tablolar.
elvân (A.) [الوان] renkler.
elvedâ (A.) [الوداع] elveda.
elviye (A.) [الويه] sancaklar.

elyâf (A.) [الياف] lifler.
elyevm (A.) [اليوم] bugün.
elzem (A.) [الزم] çok gerekli.
em'â (A.) [امعا] bağırsaklar.
emâkin (A.) [اماكن] mekanlar.
emân (A.) [امان] aman dileme.
emânât-ı mübâreke (A.-F.) [امانات مباركه] kutsal emanetler.
emânet (A.) [امانت] 1.eminlik. 2.emanet.
emânetdâr (A.-F.) [امانت دار] emanetçi.
emâneten (A.) [امانة] emanet olarak.
emârât (A.) [امارات] işaretler, belirtiler.
emâre (A.) [اماره] işaret, belirti.
emaret (A.) [امارت] beylik, emirlik.
emced (A.) [امجد] çok onurlu, çok şerefli.
emel (A.) [امل] arzu.
emhâl (A.) [امهال] mühletler.
emhâr (A.) [امهار] mehirler.
emîn (A.) [امين] 1.güvenilir. 2.emniyetli.
emir (A.) [امر] buyruk, emir.
emîr (A.) [امير] bey, emirlik başkanı, emir.
emir ısdâr edilmek (A.-T.) emir çıkartılmak.
emirnâme (A.-F.) [امرنامه] ferman, emir belgesi.
emkine (A.) [امكنه] mekanlar, yerler.

emlâk (A.) [املاك] mülkler.
emmâre (A.) [اماره] emredici.
emn (A.) [امن] güvenlik, emniyet.
emniyyet (A.) [امنيت] 1.güvenlik. 2.emniyet teşkilatı.
emr (A.) [امر] 1.emir, buyruk. 2.iş.
emrâz (A.) [امراض] hastalıklar.
emred (A.) [امرد] bıyıkları yeni terlemiş genç.
emsâl (A.) [امثال] 1.hikayeler. 2.masallar.
emsâl (A.) [امثال] 1.örnekler. 2.benzerler.
emsile (A.) [امثله] örnekler.
emtia (A.) [امتعه] mallar.
envâc (A.) [امواج] dalgalar.
envâl (A.) [اموال] mallar.
envâl -ı gayr-i menkûle [اموال غير منقوله] taşınmaz mallar.
envât (A.) [اموات] ölümler.
emzice (A.) [امزجه] mizaçlar, karakterler.
enâm (A.) [انام] 1.canlılar. 2.insanlar.
enbân (F.) [انبان] heybe.
enbâr (F.) [انبار] ambar.
enbîk (A.) [انبيق] imbik.
enbiyâ (A.) [انبيا] peygamberler.
enbûh (F.) [انبوه] 1.kalabalık. 2.gür. 3.yoğun.
encâm (F.) [انجام] son.

encîr (F.) [انجیر] incir.
encüm (A.) [انجم] yıldızlar.
encümen (F.) [انجمن] 1.topluluk. 2.dernek. 3.heyet. 4.komisyon.
endâm (F.) [اندام] boy bos.
endâze (F.) [اندازه] 60 cm.lik uzunluk ölçüsü.
endek (F.) [اندک] az.
ender (A.) [اندر] çok az bulunan.
enderûn (F.) [اندرون] 1.iç, içerisi. 2.harem dairesi. 3.gönül, kalp.
enderü'l-vukû (A.) [اندرالوقوع] az rastlanır.
endîşe (F.) [اندیشه] 1.düşünce. 2.kaygı.
endişeli (F.-T.) kaygılı.
endîşenâk olmak kaygılanmak.
endîšnâk (F.) [اندیشناک] 1.düşünceli. 2.kaygılı.
endûh (F.) [اندوه] keder.
ene (A.) [انا] ben.
enf (A.) [انف] burun.
enfâs (A.) [انفاس] nefesler, soluklar.
enfes (A.) [انفس] çok nefis.
enfüs (A.) [انفس] 1.nefisler. 2.ruhlar.
engâr (F.) [انگار] san.
engûr (F.) [انگور] üzüm.
engübin (F.) [انگبن] bal.
engüşt (F.) [انگشت] parmak.

engüşter (F.) [انگشتر] yüzük.
engüştnümâ (F.) [انگشت نما] parmakla gösterilen.
enhâr (A.) [انهار] nehirler, ırmaklar.
enîn (A.) [انين] inleme, inilti.
enîs (A.) [انيس] 1.dost. 2.sevgili.
enkâz (A.) [انقاض] yıkıntı.
enmûzec (A.) [انموزج] örnek, numûne.
ensâb (A.) [انساب] nesepler, soylar.
ensâc (A.) [انساج] dokular.
ensâl (A.) [انسال] nesiller, kuşaklar.
ensâr (A.) [انصار] yardımcılar.
ensice (A.) [انسجه] 1.dokular. 2.kumaşlar.
envâ' (A.) [انواع] çeşitler, neviler.
envâr (A.) [انوار] ışıklar.
enver (A.) [انور] çok parlak.
enzâr (A.) [انظار] bakışlar, gözler.
erâcîf (A.) [اراجيف] saçmalıklar, uydurmalar.
erâmil (A.) [ارامل] dullar.
erâzî (A.) [اراضى] arazi.
erâzil (A.) [اراذل] reziller, aşağılıklar.
erba' (A.) [اربع] dört.
erba'a (A.) [اربعه] dört.
erbâb (A.) [ارباب] 1.sahip. 2.başkan. 3.usta.

erbain (A.) [اربعين] kırk. hadîs-i ~ kırk hadis.

erc (F.) [ارج] değer.

ercmend (F.) [ارجمند] değerli, saygın.

ercümend (F.) [ارجمند] değerli, saygın.

erfa' (A.) [ارفع] çok yüce, çok yüksek.

erganun (F.) [ارغنون] org.

ergevân (F.) [ارغوان] erguvan.

erguvân (F.) [ارغوان] erguvan.

erguvânî (F.) [ارغوانی] erguvan rengi.

erîke (A.) [اریکه] taht.

eriş (F.) [ارش] arşın.

erkâm (A.) [ارقام] 1.rakamlar. 2.yazılar.

erkân (A.) [ارکان] 1.direkler. 2.temeller, esaslar. 3.ileri gelenler, üst düzeyde bulunanlar. 4.önderler.

erkân-ı harbiyye-i umûmiyye [ارکان حربیہء عمومیہ] genel kurmay başkanlığı.

ermeğân (F.) [ارمغان] armağan.

erneb (A.) [ارنب] tavşan.

erre (F.) [ارہ] testere.

ervâh (A.) [ارواح] ruhlar.

erz (F.) [ارز] değer, kıymet.

erzâk (A.) [ارزاق] yiyecek, erzak.

erzân (F.) [ارزان] 1.ucuz. 2.yaraşır, layık.

erzânî (F.) [ارزانی] 1.ucuzluk. 2.liyakat, yeterlilik.

erzel (A.) [ارذل] en rezil, en aşağılık.
erzen (F.) [ارزن] darı.
erziş (F.) [ارزش] değer, kıymet, itibar.
erzîz (F.) [ارزیز] kalay.
es'ad (A.) [اسعد] çok mutlu.
es'âr (A.) [اسعار] fiyatlar.
es'ile (A.) [اسئله] sorular.
esâmî (A.) [اسامی] isimler.
esâret (A.) [اسارت] tutsaklık.
esâs (A.) [اساس] asıl, kök, temel.
esâsât (A.) [اساسات] asıllar, esaslar.
esâsen (A.) [اساسا] aslında.
esâtîr (A.) [اساطير] 1.mitoloji. 2.uydurma sözler.
esâtîz (A.) [اساتيد] 1.ustalar. 2.üstadlar.
esb (F.) [اسب] at.
esbâb (A.) [اسباب] sebepler.
esbâb -ı mûcibe [اسباب موجب] gerekçe, gerekçeler.
esbâb -ı mücbire [اسباب مجبره] zorlayıcı sebepler.
esbâb -ı zarûriyye [اسباب ضروريه] zorunlu sebepler.
esbak (A.) [اسبق] önceki, daha önceki, eski.
esed (A.) [اسد] arslan.
esef (A.) [اسف] üzülme, hayıflanma.
esefâ (A.) [اسفا] vah vah, eyvahlar olsun, yazık!

esefnâk (A.-F.) [اسفناك] üzücü.
eser (A.) [اثر] 1.iz. 2.eser, yapıt. 3.kitap.
esfâr (A.) [اسفار] seferler, yolculuklar.
esfel (A.) [اسفل] 1.en aşağı. 2.aşağılıkların en aşağı.
eshâb (A.) [اصحاب] 1.sahipler. 2.ashab.
eshâm (A.) [اسهام] 1.hisseler. 2.senetler.
eshâr (A.) [اسحار] seherler.
eshel (A.) [اسهل] en kolay.
eshiyâ (A.) [اسخيا] cömertler.
esîr (A.) [اسير] tutsak.
esîrân (A.-F.) [اسيران] tutsaklar.
eslâf (A.) [اسلاف] selefler, geçmişler.
esliha (A.) [اسلحه] silahlar.
esmâ (A.) [اسما] isimler.
esmân (A.) [اثمان] değerler, kıymetler, bedeller.
esmâr (A.) [اثمار] meyvalar.
esmer (A.) [اسمر] karayağız, esmer, koyu tenli.
esnâ (A.) [اثنا] sıra, an.
esnâf (A.) [اصناف] 1.sınıflar. 2.esnaf.
esnâm (A.) [اصنام] putlar.
esnân (A.) [اسنان] dişler.
esra' (A.) [اسرع] en çabuk, en hızlı.
esrâr (A.) [اسرار] sırlar, gizler.

esrârengîz (A.-F.) [اسرارانگيز] gizemli.
esrarkeş (A.-F.) [اسرارکش] esrar içen, esrarcı.
ester (F.) [استر] katır.
esvâb (A.) [اثواب] giysiler.
esvât (A.) [اصوات] sesler.
esved (A.) [اسود] siyah.
esyâf (A.) [اسياف] kılıçlar.
eş'âr (A.) [اشعار] şiirler.
eşcâr (A.) [اشجار] ağaçlar.
eşhâs (A.) [اشخاص] kişiler.
eşhür (A.) [اسهر] aylar.
eşi'a (A.) [اشعه] ışıklar, ışınlar.
eşk (F.) [اشک] gözyaşı.
eşkâl (A.) [اشکال] şekiller
eşkâlûd (F.) [اشک آلود] gözyaşlı.
eşkiyâ (A.) [اشقيا] haydutlar, yol kesenler.
eşna' (A.) [اشنع] en kötü, en çirkin.
eşrâf (A.) [اشراف] seçkinler, ileri gelenler, sosyete.
eşref (A.) [اشرف] en şerefli.
eşref -i mahlûkât [اشرف مخلوقات] varlıkların en şerefli, insan.
et'ime (A.) [اطعمه] yiyecekler.
etemm (A.) [اتم] tam, mükemmel, eksiksiz.
etfâl (A.) [اطفال] çocuklar.

etubbâ (A.) [اطبا] doktorlar, tabipler.
etrâf (A.) [اطراف] yöre, çevre.
etrâk (A.) [اتراك] Türkler.
etvâr (A.) [اطوار] tavırlar.
evâhir (A.) [اواخر] sonlar, son günler.
evâil (A.) [اوائل] başlar, ilk günler.
evâmir (A.) [اوامر] emirler, buyruklar.
evân (A.) [اوان] çağ.
evânî-i turâbe (A.-F.) [اوانی ترابه] toprak çanak çömlek.
evâsıt (A.) [اواسط] ortalar, ortadakiler.
evbâş (A.) [اوباش] ayak takımı, külhanbeyler.
evc (A.) [اوج] doruk, zirve.
evdiye (A.) [اوديه] vadiler, dereler.
evhad (A.) [اوحده] bir tane, biricik.
evhâm (A.) [اوهام] vehimler, kuruntular.
evkâf (A.) [اوقاف] vakıflar.
evkât (A.) [اوقات] vakitler.
evlâ (A.) [اولی] en iyi, en uygun.
evlâd (A.) [اولاد] 1.çocuklar. 2.soy.
evleviyyet (A.) [اولويت] öncelik.
evliyâ (A.) [اوليا] 1.velîler. 2.önderler. 3.yetkililer.
evrâd (A.) [اوراد] dualar.
evrâk (A.) [اوراق] 1.kağıtlar. 2.belgeler. 3.arşiv.

evreng (F.) [اورنگ] taht.

evsâf (A.) [اوصاف] vasıflar, özellikler.

evsat (A.) [اوسط] orta, ortadaki.

evtâd (A.) [اوتاد] kazıklar.

evvel (A.) [اول] 1.ilk. 2.başlangıç. 3.önce.

evvelâ (A.) [اولاً] ilkin, ilk önce.

evvelâhır (A.) [اول آخر] alt tarafı, önü sonu.

evvelbahar (A.-F.) [اول بهار] ilkbahar.

evvelemerde (A.-T.) işin başında, her şeyden önce.

evveliyât (A.) [اولیات] daha öncesi, eski durumu.

evzân (A.) [اوزان] 1.ölçüler. 2.vezinler. 3.ağırlıklar.

eyâlât (A.) [ايالات] 1.eyaletler. 2.memleketler, topraklar.

eytâm (A.) [ايتام] yetimler, öksüzler.

eyvân (F.) [ايوان] 1.ayvan. 2.sundurma. 3.çardak.

eyyâm (A.) [ايام] günler.

eyzan (A.) [ايضا] ve yine, aynı şekilde.

ezânî (A.) [اذانى] ezan ile ilgili.

ezdâd (A.) [اضداد] karşıtlar, zıtlar.

ezel (A.) [ازل] öncesizlik, geçmişe doğru sonsuzluk.

ezelbezel (A.-F.) [ازل به ازل] ezelden beri.

ezelî (A.) [ازلى] ezele ilişkin.

ezeliyyet (A.) [ازليت] ezellik durumu.

ezhân (A.) [اذهان] zihinler.

ezhâr (A.) [ازهار] çiçekler.

eziyyet (A.) [اذيت] üzme.

ezkâr (A.) [اذكار] 1.zikirler. 2.anmalar.

ezkazâ (F.-A.) [ازقضا] tesadüfen.

ezkiyâ (A.) [اذكيا] zekiler.

ezmân (A.) [ازمان] zamanlar.

ezmine (A.) [ازمنه] zamanlar, çağlar.

ezmine -i cedîde [ازمنهء جديده] yeni çağ.

ezmine -i kadîme [ازمنهء قديمه] eski zamanlar, eski çağlar.

ezmine -i mütekaddime [ازمنهء متقدمه] eski çağlar.

ezrak (A.) [ازرق] mavi.

ezvâc (A.) [ازواج] çiftler.

ezvâk (A.) [ازواق] zevkler.

ezyâl (A.) [اذيال] 1.ekler, zeyiller. 2.kuyruklar.

F

fa'âl (A.) [فعال] hareketli, çalışkan.

fa'âliyyet (A.) [فعاليت] hareketlilik, çalışma.

fâcia (A.) [فاجعه] 1.acıklı olay. 2.felaket. 3.dram.

fâciât (A.) [فاجعات] 1.acıklı olaylar, facialar. 2.felaketler.

fâcir (A.) [فاجر] 1.günah işleyen. 2.karşı cinse düşkün olan.

fağfur (F.) [فغفور] Çin imparatoru.

fağfûrî (F.) [فغفوری] çini.

fahâmet (A.) [فخامت] 1.yücelik, ululuk. 2.kıymet.

fahhâr (A.) [فخار] övünge.

fâhir (A.) [فاخر] 1.değerli. 2.şerefli, onurlu.

fâhiş (A.) [فاحش] 1.aşırı. 2.büyük. çirkin, kötü.

fâhişe (A.) [فاحشه] fuhuş yapan kadın.

fâhişehane (A.-F.) [فاحشه خانه] genelev.

fahr (A.) [فخر] övünç, kıvanç.

fahrî (A.) [فخرى] 1.onursal. 2.ücret almadan, kendi isteğiyle

fahşâ (A.) [فحشا] fuhuş.

fâhte (A.) [فاخته] güvercin, yaban güvercini.

fahûr (A.) [فخور] övünge.

fâide (A.) [فائده] yarar, kazanç, fayda.

fâidebahş (A.-F.) [فائده بخش] yararlı, faydalı.

fâik (A.) [فائق] üstün.

fâikiyyet (A.) [فائقیت] üstünlük.

fâil (A.) [فاعل] 1.yapan. 2.özne. 3.etkili.

fâiliyyet (A.) [فاعليت] etkenlik, aktivite.

fâiz (A.) [فائض] 1.taşan. 2.faiz, paradan elde edilen kazanç.

fâka (A.) [فاقه] yoksulluk.

fakâhet (A.) [فقاهت] fıkıhçılık.

fakat (A.) [فقط] ancak, yalnız.

fakd (A.) [فقد] yokluk, yoksunluk.

fakîd (A.) [فقيد] eşi az bulunur.

fakîh (A.) [فقيه] islam hukukçusu, fakih.

fâkiha (A.) [فاكهه] meyva.

fakîr (A.) [فقير] 1.yoksul. 2.bendeniz. 3.dilenci. 4.derviş.

fakirhâne (A.-F.) [فقيرخانه] bendenizin evi.

fakr (A.) [فقر] yoksulluk.

fâl (F.) [فال] fal.

falaka (A.) [فلقه] falaka, ayağa sopa atarak acı çektirmek için hazırlanan düzenek.

fâlic (A.) [فلج] felç.

fâlnâme (F.) [فالنامه] fal kitabı.

fâm (F.) [فام] renk.

fânî (A.) [فانی] 1.ölümlü. 2.yok olucu. 3.geçici.

fânûs (A.) [فانئس] fener.

fâr (A.) [فار] fare.

farazâ (A.) [فرضا] diyelim ki.

faraziyye (A.) [فرضيه] varsayım.

fârıka (A.) [فارقه] ayırıcı.

fâriğ (A.) [فارغ] 1.boş. 2.rahat, huzurlu. 3.vazgeçen.

fâris (A.) [فارس] atlı.

fârisî (F.) [فارسی] 1.Farsça. 2.Fars, İranlı.

farîza (A.) [فريضة] 1.farz. 2.borç.

fark (A.) [فرق] ayrıcalık, ayrılık.

fart (A.) [فرط] aşırı, aşırılık.

farz (A.) [فرض] 1.Tanrı emri. 2.borç, ödev. 3.zorunlu.

farz edilmek sayılmak, tutulmak, tasavvur edilmek.

farz etmek saymak, tutmak, tasavvur etmek.

farz olunmak 1.tasavvur edilmek. 2.Tanrı tarafından yapılması zorunlu kılınmak.

farzâ (A.) [فرضا] tut ki, diyelim ki.

farziyye (A.) [فرضيه] varsayım.

fâsık (A.) [فاسق] kötülük düşünen.

fâsıla (A.) [فاصله] 1.ara. 2.aralayıcı. 3.uzaklık.

fâsid (A.) [فاسد] bozulmuş, bozuk.

fasîh (A.) [فصيح] güzel konuşan.

fasîle (A.) [فصيله] aile.

fasl (A.) [فصل] 1.mevsim. 2.bölüm. 3.çözümleme.

fassâd (A.) [فساد] hacamat yapan.

fâş (F.) [فاش] ifşa olmuş, aşikar olmuş.
fâtih (A.) [فاتح] fetheden
fatin (A.) [فطين] zeki, kavrayışlı.
fayda (A.) [فايده] yarar, fayda, kazanç.
fâzıl (A.) [فاضل] erdemli.
fazîha (A.) [فضيحة] rezillik, skandal.
fazîlet (A.) [فضيلت] erdem.
faziletkâr (A.-F.) [فضيلتكار] erdemli.
faziletperest (A.-F.) [فضيلت پرست] erdem yanlısı.
fazl (A.) [فضل] 1.erdem. 2.üstünlük.
fazla (A.) [فضله] 1.çok. 2.artık.
fecâ'at (A.) [فجاعت] feci durum.
fecere (A.) [فجره] 1.günahkarlar. 2.kötü insanlar.
fecî' (A.) [فجيع] çok kötü, korkunç.
fecî'a (A.) [فגיעه] facia, felaket.
fecir (A.) [فجر] tan ağartısı.
focr (A.) [فجر] tan ağartısı.
focr -i kâzib [فجر كاذب] gerçek tan ağartısından önceki geçici aydınlık
focr -i sâdık [فجر صادق] tan ağartısı, şafak sökmesi.
fedâ (A.) [فدا] 1.yoluna can koyma. 2.kurban. 3.uğruna verme.
fedâ edilmek 1.uğruna harcanmak. 2.kurban edilmek.
fedâ etmek 1.uğruna harcamak. 2.kurban etmek.
fedâ'î (A.) [فدائى] yoluna canını hiçe sayan.

fedâkâr (A.-F.) [فداکار] özverili.
fedâkârâne (A.-F.) [فداکارانه] özveri ile, özverili.
fedâkârî (A.-F.) [فداکاری] özveri.
fehâris (A.) [فهارس] fihristler.
fehîm (A.) [فهیم] anlayışlı.
fehm (A.) [فهم] anlama.
fehm eylemek anlamak.
fehvâ (A.) [فحوا] içerik.
fekâhet (A.) [فکاحت] şakacılık, muziplik.
fekk (A.) [فک] 1.çene. 2.ayırma.
felâh (A.) [فلاح] kurtulma, rahata erme.
felâket (A.) [فلاکت] büyük bela, musibet.
felâketzede (A.-F.) [فلاکت زده] felakete uğrayan.
felâsife (A.) [فلاسفه] filozoflar, felsefeciler.
felc (A.) [فلج] inme, felç.
felek (A.) [فلک] 1.gökyüzü. 2.talih. 3.kader.
felekiyyât (A.) [فلکیات] astronomi.
felekzede (A.-F.) [فلک زده] kader kurbanı, felek vurgunu.
fellâh (A.) [فلاح] çiftçi.
felsefî (A.) [فلسفی] felsefe ile ilgili.
fem (A.) [فم] ağız.
fenâ (A.) [فنا] 1.yokluk. 2.kötü.
fenâpezîr (A.-F.) [فناپذیر] yok olucu, fani.

fend (F.) [فند] hile.

fenn (A.) [فن] 1.bilim. 2..tür. 3.teknik.

fennen (A.) [فنا] teknik açıdan.

fennî (A.) [فنى] teknik.

fenniyyât (A.) [فنيات] teknoloji.

fer (F.) [فر] parlaklık.

fer' (A.) [فرع] 1.yan. 2.dal.

fer'î (A.) [فرعى] yan dal, tâli, ikincil.

ferâgat (A.) [فراغت] 1.bırakma, terketme. 2.rahatlık. 3.zenginlik.

ferâğ (A.) [فراغ] 1.bırakma, terk etme, vazgeçme. 2.boş durma.

ferâğ etmek bırakmak

ferah (A.) [فرح] sevinç.

ferâh (F.) [فراخ] geniş.

ferahbahş (A.-F.) [فرح بخش] ferahlık veren, iç açıcı.

ferâine (A.) [فراينه] firavunlar.

ferâiz (A.) [فرائض] 1.farzlar. 2.ödevler.

ferâmîn (A.<F.) [فرامين] fermanlar.

ferâmûş (F.) [فراموش] unutmak.

ferâmuş etmek unutmak.

ferâset (A.) [فراست] sezgi.

ferbih (F.) [فربه] semiz.

ferc (A.) [فرج] 1.yarık. 2.vajina.

fercâm (F.) [فرجام] son, akıbet.

ferd (A.) [فرد] 1.tek. 2.birey.
ferdâ (F.) [فردا] yarın.
ferdî (A.) [فردى] kişisel.
ferdiyyet (A.) [فردیت] bireylik.
ferec (A.) [فرج] rahatlama.
feres (A.) [فرس] at.
ferhân (A.) [فرحان] sevinçli, neşeli.
ferheng (F.) [فرهنگ] 1.kültür. 2.sözlük.
ferhunde (F.) [فرخنده] kutlu.
ferîd (A.) [فرید] biricik, tek.
ferikân (A.-F.) [فریقان] tüm veya korgeneraller.
ferîk-i evvel (A.-F.) [فریق اول] korgeneral.
ferîk-i sâni (A.-F.) [فریق ثانى] tümgeneral.
ferişte (F.) [فرشته] melek.
fermân (F.) [فرمان] buyruk.
fermandih (F.) [فرمان ده] komutan.
fermânfermâ (F.) [فرمان فرما] 1.padişah. 2.komutan. 3.buyrukçu, buyruk veren.
fermâyîş (F.) [فرمایش] buyruk.
ferrâş (A.) [فراش] 1.döşemeci. 2.hizmetkâr.
ferruh (F.) [فرخ] kutlu.
fersûde (F.) [فرسوده] 1.solgun. 2.yıpranmış. 3.eprimiş.
ferş (A.) [فرش] 1.döşeme. 2.yaygı.
fertût (F.) [فرتوت] bunamış ihtiyar.

ferverdîn (F.) [فروردین] İran takvimine göre baharın ilk ayı.

feryâd (F.) [فریاد] 1.bağırma, çığlık. 2.imdat isteme.

feryâd etmek bağırma, çığlık atmak

feryâdres (F.) [فریادرس] imdada koşan.

ferzâne (F.) [فرزانه] bilge.

ferzend (F.) [فرزند] evlat.

fesâd (A.) [فساد] 1.fesat, bozukluk. 2.kötülük.

fesahat (A.) [فصاحت] fasihlik, dilde düzgünlük.

fesâne (F.) [فسانه] efsane, masal.

fesat (A.) [فساد] bozukluk, kötülük.

fesh (A.) [فسخ] iptal etme, kaldırma, bozma.

fetâ (A.) [فتی] 1.genç. 2.cömert.

fetâvâ (A.) [فتاوی] fetvalar.

feth (A.) [فتح] 1.fetih, tamamen ele geçirme. 2.açma. 3.açılma.

fetîle (A.) [فتيله] fitil.

fetret (A.) [فترت] 1.duraklama. 2.iki olay arasındaki zaman.

fettâh (A.) [فتاح] 1.fetheden. 2.açan. 3.Tanrı.

fettan (A.) [فتنان] 1.işveli, oynak, cilveli. 2.fitne koparan.

fetvâ (A.) [فتوی] kadının verdiği şer'î karar.

fevâhiş (A.) [فواحش] fahişeler.

fevâid (A.) [فوائد] yararlar, faydalar, kazançlar.

fevâkih (A.) [فواكه] 1.meyvalar. 2.yemişler.

fevâris (A.) [فوارس] atlılar.

fevc (A.) [فوج] 1.grup, cemaat, zümre. 2.bölük, takım.

feverân (A.) [فوران] 1.fişkırma. 2.kaynama.

feverân etmek fişkırmaq.

fevk (A.) [فوق] üst, üstü.

fevkalâde (A.) [فوق العاده] olağanüstü, olağan dışı, alışılmışın ötesinde.

fevkalbeşer (A.) [فوق البشر] insan üstü.

fevkalferd (A.) [فوق الفرد] birey üstü.

fevkalhad (A.) [فوق الحد] haddinden fazla.

fevkânî (A.) [فوقانى] üstteki, yukarıdaki.

fevkatbâa (A.) [فوق الطبيعة] doğa üstü.

fevren (A.) [فورا] hemen, derhal, çarçabuk.

fevrî (A.) [فوری] âni.

fevt (A.) [فوت] 1.geçip gitme. 2.ölüm.

fevvâre (A.) [فواره] fiskiye.

feyezân (A.) [فيضان] taşkın.

feyiz (A.) [فيض] 1.bereket, bolluk. 2.ilim.

feylesof (A.) [فيلسوف] filozof, felsefeci.

feyyâz (A.) [فياض] 1.verimli, bereketli. 2.Tanrı.

feyz (A.) [فيض] 1.bereket, bolluk. 2.ilim.

feyzbahş (A.-F.) [فيض بخش] 1.verimli, bereketli. 2.feyiz veren.

fezâ (A.) [فضا] 1.uzay. 2.geniş düzlük.

fezâil (A.) [فضائل] erdemler.

fezleke (A.) [فذلكه] 1.soruşturma özeti. 2.özet.

fidda (A.) [فضه] gümüş.

fikarât (A.) [فقرات] 1.fıkralar. 2.bölümler. 3.omurlar.

fikdân (A.) [فقدان] yoksunluk, bulunmama, yokluk.

fikh (A.) [فقه] islam hukuku, fıkıh.

fikra (A.) [فقره] 1.fıkra. 2.bölüm. 3.omur.

firak (A.) [فرق] 1.fırkalar, partiler. 2.bölükler. 3.zümreler.

firka (A.) [فرقه] 1.parti. 2.bölük. 3.zümre.

firsat (A.) [فرصت] uygun an, fırsat.

fisk (A.) [فسق] 1.kötülük, sefihlik. 2.dinsizlik. 3.Tanrı'ya karşı isyan.

fiskiyye (A.) [فسقيه] fiskiye.

fitnat (A.) [فتننت] kavrayış, zekîlik.

fitra (A.) [فطره] 1.fitre. 2.kuru üzüm.

fitrat (A.) [فطرت] yaratılış.

fitraten (A.) [فطرتا] yaratılıştan.

fitrî (A.) [فطرى] yaratılıştan gelen.

fî (A.) [فى] fiyat, değer, kıymet, eder.

fi'l (A.) [فعل] 1.hareket, davranış, eylem. 2.fiil.

fi'len (A.) [فعلا] yaparak, işleyerek, bilfiil.

fi'liyyât (A.) [فعلیات] eyleme dökülen işler.

fiât (A.) [فيئات] 1.fiyat. 2.fiyatlar.

figân (F.) [فغان] feryat etme, ah çekme.

figân eylemek bağırarak, feryat etmek, inlemek.

fihris (A.) [فهرس] 1.içindekiler. 2.indeks, dizin.

fikir (A.) [فكر] fikir, düşünce.
fıkr (A.) [فكر] düşünce, fikir.
fikren (A.) [فکرا] düşünce bakımından.
fıkrî (A.) [فکری] düşünce ile ilgili.
fikriyyât (A.) [فکریات] düşünce ile ilgili çalışmalar.
fil (A.) [فیل] fil.
filâhat (A.) [فلاحت] çiftçilik.
filasl (A.) [فى الاصل] aslında.
filhakîka (A.) [فى الحقیقه] gerçekte, aslında, doğrusu.
filhâl (A.) [فى الحال] şimdi, derhal.
filiz (A.) [فلز] maden külçesi.
filmesel (A.) [فى المثل] örneğin, örnekte olduğu gibi.
filvâki (A.) [فى الواقع] aslında, gerçekte.
fîmâba'd (A.) [فى ما بعد] bundan böyle.
fînefsilemr (A.) [فى نفس الامر] işin aslında, gerçekte.
fir'avn (A.) [فرعون] firavun.
firâk (A.) [فراق] 1. ayrılık. 2. ayrılık acısı.
firâr (A.) [فرار] kaçış, kaçma.
firâr etmek kaçmak.
firârî (A.) [فرارى] kaçak.
firâvân (F.) [فراوان] bol, çok.
firâz (F.) [فراز] 1. üst, yukarı. 2. yokuş.
firdevs (A.) [فردوس] 1. cennet. 2. bahçe.

fireng (F.) [فرنگ] Batı, Avrupa.

firîfte (F.) [فریفته] aldanmış, aldatılmış.

firîfte olmak aldanmak.

firistâde (F.) [فرستاده] elçi.

firişte (F.) [فرشته] melek.

firiştehû (F.) [فرشته خو] melek gibi, melek huylu, güzel huylu.

firkat (A.) [فرقت] ayrılık.

fîrûz (F.) [فیروز] 1.talihli, kutlu. 2.muzaffer.

fîrûze (F.) [فیروزه] turkuaz, firuze taşı.

fîrûzefâm (F.) [فیروزه فام] turkuaz, açık mavi.

fîsebîlillah (A.) [فی سبیل الله] Tanrı rızası için, Tanrı yolunda.

fîten (A.) [فتن] fitneler.

fîtne (A.) [فتنه] 1.bölücülük, kargaşa çıkartma. 2.sıkıntı.

fityân (A.) [فتیان] gençler.

fuâd (A.) [فؤاد] yürek.

fuhş (A.) [فحش] fuhuş.

fuhuş (A.) [فحش] fuhuş.

fukahâ (A.) [فقها] fıkıhçılar, islam hukukçuları.

fukarâ (A.) [فقرا] yoksullar.

fûlâd (F.) [فولاد] çelik.

furkân (A.) [فرقان] 1.Kur'ân. 2.iyi ile kötünün ayrıldığı yerleri gösteren.

fursat (A.) [فرصت] fırsat, uygun an.

fursatcû (A.-F.) [فرصت جو] fırsatçı.

fusahâ (A.) [فصحا] fasih konuşanlar.
fusûl (A.) [فصول] 1.fasıllar, bölümler. 2.mevsimler.
fuzalâ (A.) [فضلا] 1.erdemliler. 2.bilginler.
fuzûl (A.) [فضول] 1.fazla, çok. 2.gereksiz, fuzuli.
fuzûlî (A.) [فضولى] 1.zevzek, boşboğaz. 2.gereksiz, boşuna, fazladan.
füceten (A.) [فجئة] apansız, ansızın.
fücûr (A.) [فجور] 1.yakın akraba evliliği. 2.günahkarlık, sefihlik.
fûlân (A.) [فلان] falan, filan, falanca.
fûlfûl (A.) [فلفل] biber, karabiber.
fûls (A.) [فلس] mangır.
fûlûs (A.) [فلوس] mangırlar.
fûnûn (A.) [فنون] 1.teknikler. 2.bilimler.
fürs (F.) [فرس] 1.Farsça. 2.Fars ülkesi, İran. 3.Fars, İranlı.
fûrû' (A.) [فروع] yan dallar, şubeler.
fûrûğ (A.) [فروغ] 1.ışık. 2.parıltı.
fûrûht (F.) [فروخت] satış.
fûrûmâye (F.) [فرومايه] aşağılık, alçak.
fûrûzân (F.) [فروزان] parlak.
fûshat (A.) [فسحت] genişlik.
fûsûn (F.) [فسون] afsun, büyü.
fûsûnger (F.) [فسونگر] 1.afsuncu, büyücü. 2.büyüleyici.
fûsürde (F.) [فسرده] donuk, solgun.
fûtâde (F.) [فتاده] 1.düşkün. 2.düşmüş. 3.aşık. 4.tutkun.

fütûhât (A.) [فتوحات] fetihler.

fütûr (A.) [فتور] 1.gevşeklik. 2.bıkkınlık.

fütüvvet (A.) [فتوت] 1.gençlik. 2.yiğitlik. 3.eskiden Anadolu'da kurulup gelişen esnaf teşkilatı.

füyûz (A.) [فيوض] feyizler, bolluklar, bereketler.

füzûn (F.) [فزون] fazla.

G

gabâvet (A.) [غباوت] bönlük, dangalaklık, kalınkafalılık.

gabî (A.) [غبى] bön, dangalak, kalınkafalı.

gabn (A.) [غبن] kazıklama, alışverişte aldatma.

gaddâr (A.) [غدار] zalim, acımasız.

gadr (A.) [غدر] haksızlık, zulüm.

gaffâr (A.) [غفار] bağışlayıcı Tanrı.

gâfil (A.) [غافل] habersiz.

gaflet (A.) [غفلت] habersizlik, dikkatsizlik, dalgınlık.

gafleten (A.) [غفلة] dalgınlıkla.

gafûr (A.) [غفور] bağışlayıcı.

gâh (F.) [گاه] 1.kâh. 2.yer ve zaman bildiren kelimeler türetir.

gâhî (F.) [گاهى] kimi zaman, bazen, arasıra.

gâhvâre (F.) [گاهواره] beşik.

gâib (A.) [غائب] bulunmayan, ortada görünmeyen, kayıp.

gâile (A.) [غائله] 1.uğraşı, telaş, meşakkat. 2.savaş.

gâita (A.) [غائطه] dışkı.

galat (A.) [غلط] yanlış.

galebe (A.) [غلبه] 1.baskın çıkma, ağır basma. 2.kalabalık.

galeyân (A.) [غليان] kaynama.

gâlib (A.) [غالب] 1.ağır basan. 2.galip.

gâliba (A.) [غالباً] sanırım, belki.

gâlibiyyet (A.) [غالبية] zafer, ağır basma, yenme.

galîz (A.) [غليظ] koyu, yoğun, kaba.

galle (A.) [غله] tahıl.

gam (A.) [غم] keder, üzüntü.

gâm (F.) [گام] 1.adım. 2.ayak.

gâmız (A.) [غامض] çapraşık, güç anlaşılır.

gammâz (A.) [غماز] ispiyoncu.

gamnâk (A.-F.) [غمناك] kederli, üzgün.

gamze (A.) [غمزه] 1.yanak çukuru. 2.çene çukuru. 3.süzgün bakış.

ganâim (A.) [غنائم] ganimetler.

ganem (A.) [غنم] koyun.

ganî (A.) [غنى] zengin.

ganîmet (A.) [غنيمت] 1.savaşta düşmandan alınan her türlü eşya. 2.bedelsiz kazanç.

gâr (A.) [غار] mağara.

garâbet (A.) [غرابت] gariplik.

garâib (A.) [غرائب] gariplikler.

garâm (A.) [غرام] tutku, aşk.

garaz (A.) [غرض] maksat.

garazâlûd (A.-F.) [غرض ألود] maksatlı.

garazkâr (A.-F.) [غرضكار] garazlı, maksatlı.

garb (A.) [غرب] 1.batı. 2.Batı dünyası.

garben (A.) [غربا] batıdan.

garbî (A.) [غربى] garbî batı, batı ile ilgili.

garbiyyûn (A.) [غربيون] batılılar, Avrupalılar.

gâret (A.) [غارت] yağma.

gâretger (A.-F.) [غارتگر] yağmacı.

garîb (A.) [غريب] 1.gurbette yaşayan. 2.yabancı. 3.kimsesiz. 4.tuhaf.

garibü'd-diyâr (A.) [غريب الديار] gurbette.

garîk (A.) [غريق] boğulmuş.

garîze (A.) [غريزه] içgüdü.

garizî (A.) [غريزي] içgüdüsel.

gark (A.) [غرق] 1.boğulma, suda boğulma. 2.batırma.

garrâ (A.) [غرا] parlak.

gars (A.) [غرس] ağaç dikme.

gasb (A.) [غصب] el koyma, zorla elinden alma.

gaseyan (A.) [غصيان] 1.kusma. 2.kusmuk.

gâsıb (A.) [غصيب] gasp edici.

gasl (A.) [غسل] ölü yıkama.

gassâl (A.) [غسل] ölü yıkayıcı.

gâşiye (A.) [غاشيه] 1.perde, örtü. 2.zar.

gaşy (A.) [غشى] bayılma, kendinden geçme.

gâv (F.) [گاو] 1.inek. 2.öküz.

gavgâ (F.) [غوغا] 1.kavga. 2.savaş.

gavvâs (A.) [غواص] dalgıç.

gâyât (A.) [غايات] gayeler.

gayb (A.) [غايب] 1.gözle görülmeyen, gizli. 2.kayıp.

gaybûbet (A.) [غيبوبت] bulunmama, yokluk.

gâye (A.) [غايه] amaç.

gâyet (A.) [غايت] 1.son. 2.çok. 3.son derece.

gayr -i mahsûs [غير محسوس] hissedilmeyecek şekilde.

gayr (A.) [غير] 1.başka. 2.yabancı. 2.olmayan, değil.

gayr -i idrakî [غير ادراكى] idrak dışı.

gayr -i ihtiyarî [غير اختياري] elinde olmadan.

gayr -i kâbil [غير قابل] mümkün olmayan, imkansız.

gayr -i kâbil-i fehm [غير قابل فهم] anlaşılmaz.

gayr -i kâbil-i izâle [غير قابل ازاله] yok edilemez, giderilemez.

gayr -i kâbil-i mukavemet [غير قابل مقاومت] karşı konulmaz.

gayr -i kâbil-i tebdil [غير قابل تبديل] değiştirilmez.

gayr -i kâbil-i tefrik [غير قابل تفريق] ayırılmaz.

gayr -i kâbil-i telif [غير قابل تأليف] birleştirilemez, uzlaştırılmaz.

gayr -i mahdûd [غير محدود] sınırsız.

gayr -i mer'û [غير مرئى] görülmez.

gayr -i meşrû [غير مشروع] yasal olmayan.

gayr -i muayyen [غير معين] belirsiz.

gayr -i muhtemel [غير محتمل] ihtimal verilmeyen.

gayr -i muntazam [غير منتظم] düzgün olmayan, düzenli olmayan, düzensiz.

gayr -i müslim [غير مسلم] müslüman olmayan.

gayrendîş (A.-F.) [غير اندیش] başkalarını düşünen.
gayret (A.) [غیرت] 1.çaba. 2.kıskançlık.
gayretkeş (A.-F.) [غیرتکش] 1.gayretli. 2.kıskanç.
gayretmend (A.-F.) [غیرتمند] gayretli.
gayriyyet (A.) [غیریت] gayrılık.
gayyâ (A.) [غیا] cehennemdeki kuyulardan birinin adı.
gayz (A.) [غیظ] öfke.
gazâ (A.) [غزا] savaş.
gazab (A.) [غضب] hiddet, kızgınlık.
gazâl (A.) [غزال] ceylan.
gazanfer (A.) [غضنفر] arslan.
gazavât (A.) [غزوات] savaşlar, harpler.
gazel (A.) [غزل] lirik şiir.
gazelhân (A.-F.) [غزل خوان] gazel okuyan.
gazeliyyât (A.) [غزلیات] gazeller.
gazelserâ (A.-F.) [غزل سرا] gazel şairi.
gazî (A.) [غازی] savaşmış, gaza yapmış.
gazve (A.) [غزوه] savaş, din savaşı.
gebr (F.) [گبر] ateşperest, ateşe tapan.
gedâ (F.) [گدا] 1.dilenci. 2.yoksul.
geh (F.) [گه] kimi zaman, bazı.
gehvâre (F.) [گهواره] beşik.
gele (F.) [گله] sürü.

gelû (F.) [گلو] boğaz.
genc (F.) [گنج] hazine.
gencîne (F.) [گنجینه] hazine.
gendîde (F.) [گندیده] kokuşmuş, kötü kokmuş.
gendûmgûn (F.) [گندمگون] buğday rengi.
gendüm (F.) [گندم] buğday.
ger (F.) [گر] eğer.
gerçi (F.) [گرچه] her ne kadar, ise de, gerçi.
gerd (F.) [گرد] toz.
gerdâlûd (F.) [گرد آلود] tozlu.
gerdân (F.) [گردان] dönen.
gerden (F.) [گردن] boyun.
gerdenbend (F.) [گردن بند] kolye, gerdanlık.
gerdenferâz (F.) [گردن فراز] mağrur.
gerdenkeş (F.) [گردن کش] başkaldıran, asi, dikbaşlı.
gerdiş (F.) [گردش] dönüş.
gerdûn (F.) [گردون] 1.felek. 2.dünya.
gerdûne (F.) [گردونه] at arabası.
germ (F.) [گرم] sıcak.
germâ (F.) [گرما] 1.sıcak. 2.sıcaklık.
germâbe (F.) [گرمابه] 1.hamam. 2.kaplıca.
germî (F.) [گرمی] sıcaklık.
geşt (F.) [گشت] dolaşma, gezinti.

geştügüzâr (F.) [گشت و گزار] dolaşma, gezinti, gezip tozma.

gevher (F.) [گوهر] 1.elmas. 2.mücevher. 3.öz.

gevherî (F.) [گوهری] mücevherci.

geviz (F.) [گوز] ceviz.

gezend (F.) [گزند] 1.zarar. 2.bela.

gıbta (A.) [غبطه] imrenme.

gıdâ (A.) [غذا] besin, gıda.

gılâf (A.) [غلاف] kın, kılıf.

gıllüğüş (A.) [غل و غش] kin.

gılmân (A.) [غلمان] 1.köle. 2.genç, yeni yetme.

gılzet (A.) [غلظت] 1.yoğunluk. 2.kabalık. 3.kalınlık.

gınâ (A.) [غنا] 1.zenginlik. 2.bıkkınlık.

gırbâl (A.) [غربال] elek, kalbur.

gırîv (F.) [گریو] haykırış, çığlık.

gışâ (A.) [غشا] 1.örtü. 2.perde. 3.zar.

gışş (A.) [غش] hile, kötülük.

gıyâb (A.) [غياب] bulunmama, yokluk.

gıyâben (A.) [غيابا] yokluğunda, yokken, ardından.

gıyâs (A.) [غياث] yardım.

gıybet (A.) [غيبت] 1.çekiştirme. 2.bulunmama, yokluk.

gil (F.) [گل] 1.çamur, balçık. 2.kil.

gile (F.) [گله] sızlanma, yanıp yakılma.

gilemend (F.) [گله مند] şikayetçi, sızlanan.

girâmî (F.) [گرامی] değerli, kıymetli, saygın, sayın.
girân (F.) [گران] 1.ağır. 2.pahalı. 3.kokuşmuş. 4.katı.
giranbehâ (F.) [گران بها] değerli, kıymetli.
girankadr (F.-A.) [گران قدر] kıymetli.
girankıymet (F.-A.) [گران قیمت] kıymetli, değerli, pahalı.
girân mâye (F.) [گران مایه] değerli.
girânser (F.) [گران سر] mağrur, kendini beğenmiş, kasıntı.
gird (F.) [گرد] yuvarlak.
girdâb (F.) [گرداب] anaför, girdap.
girdâgird (F.) [گرداگرد] çepeçevre, firdolayı.
girdbâd (F.) [گردباد] kasırga.
girdû (F.) [گردو] ceviz.
girîbân (F.) [گریبان] yaka.
girift (F.) [گرفت] karmaşık, çapraşık.
giriftâr (F.) [گرفتار] yakalanmış, tutulmuş, müptela.
giriş (F.) [گره] düğüm.
girişgîr (F.) [گره گیر] dolaşık.
girişgüşâ (F.) [گره گشا] 1.düğüm çözen. 2.sorunları halleden.
girîve (F.) [گریوه] 1.çıkılmaz, sorun. 2.geçit.
gîrûdâr (F.) [گیرودار] kargaşa, kavga.
giryân (F.) [گریان] ağlayan.
giryân etmek ağlatmak.
giryân olmak ağlamak.

giryê (F.) [گریه] ağlama, ağlayış.
giryêengîz (F.) [گریه انگیز] ağlatıcı.
giryênâk (F.) [گریه ناک] ağlamaklı, ağlayan.
gîsû (F.) [گیسو] saç.
gîsûbend (F.) [گیسوبند] saç bağı.
gîtî (F.) [گیتی] dünya.
giyâh (F.) [گیاه] bitki.
gonca (F.) [غنجه] açmamış tomurcuk, gonca.
goncaruhsâr (F.) [غنجه رخسار] yanağı goncaya benzeyen.
gonce (F.) [غنجه] gonca.
goncedehân (F.) [غنجه دهان] küçük ağızlı, gonca ağızlı.
gubâr (A.) [غبار] toz.
gubârâlûd (A.-F.) [غبار آلود] tozlu.
gudde (A.) [غده] bez, salgı bezi.
guded (A.) [غدد] salgı bezleri.
gufrân (A.) [غفران] bağışlama.
gûgerd (F.) [گوگرد] kükürt.
gûk (F.) [غوك] kurbağa.
gûl (A.) [گل] gulyabani.
gulâm (A.) [غلام] 1.köle. 2.genç.
gulât (A.) [غلات] dinde aşırıya kaçanlar.
gulgule (F.) [غلغله] kaynaşma.
gumûm (A.) [غموم] gamlar, kederler.

gûnâgûn (F.) [گوناگون] rengarenk.
gûne (F.) [گونه] biçim, tarz.
gunûde (F.) [غنوده] 1.uyumuş. 2.ölü.
gûr (F.) [گور] 1.mezar. 2.yaban eşeği.
gurâb (A.) [غراب] karga.
gurbet (A.) [غربت] 1.gariplik. 2.yabancı diyar.
gurbetzedede (A.-F.) [غربت زده] gurbet elde yaşayan.
gurebâ (A.) [غربا] garipler.
gûristân (F.) [گورستان] mezarlık.
gûrken (F.) [گورکن] mezarıcı.
gurrân (F.) [غران] 1.kükreyen. 2.gürleyen.
gurre (A.) [غره] 1.arap aylarının ilk günü. 2.akıtma.
gurûb (A.) [غروب] batış.
gurûr (A.) [غرور] 1.mağrurluk. 2.aldanış.
gûsâle (F.) [گوساله] buzağı.
gûsâle (F.) [گوساله] dana.
gûsfend (F.) [گوسفند] koyun.
gusl (A.) [غسل] yıkanma.
gusn (A.) [غصن] dal.
gussa (A.) [غصه] üzüntü, keder.
gûş (F.) [گوش] kulak.
gûşe (F.) [گوشه] köşe.
gûşenişîn (F.) [گوشه نشین] köşesine çekilen, inziva hayatı süren.

gûşt (F.) [گوشت] et.
gûşvâre (F.) [گوشواره] küpe.
gûy (F.) [گوی] çevgen topu, polo topu.
gûyâ (F.) [گویا] sözümona.
güdâhte (F.) [گداخته] erimiş.
güftâr (F.) [گفتار] söz.
güfte (F.) [گفته] 1.söz. 2.şarkı sözü.
güftügû (F.) [گفت و گو] dedikodu.
güher (F.) [گهر] 1.elmas. 2.mücevher.
güherfurûş (F.) [گهر فروش] mücevheratçı.
gül (F.) [گل] 1.çiçek. 2.gül.
gülâb (F.) [گلاب] gül suyu.
gülâbdan (F.) [گلابدان] gülüptan.
gülbang (F.) [گلبانگ] ilahi.
gülbang -ı muhammedî [گلبانگ محمدی] ezan.
gülberg (F.) [گلبرگ] gül yaprağı.
gülbün (F.) [گلبن] 1.gül ağacı. 2.güllük.
gülçehre (F.) [گل چهره] gül yüzlü.
gülçin (F.) [گلچین] gül deren.
güldan (F.) [گلدان] vazo.
güldeste (F.) [گلدسته] çiçek demeti.
gülendâm (F.) [گل اندام] gül boylu.
gülfâm (F.) [گلفام] gül renkli.

gülgonce (F.) [گل غنجه] gül goncası.
gülgûn (F.) [گلگون] 1.gül renkli. 2.pembe.
gülistân (F.) [گلستان] gül bahçesi, güllük.
gülizar (F.-A.) [گلزار] gül yanaklı, pembe yanaklı.
güllaç (F.) [گلاج] güllaç.
gülmih (F.) [گل میخ] kabara.
gülnâr (F.) [گلنار] nar çiçeği.
gülnihal (F.) [گل نهال] gül fidanı.
gültreng (F.) [گل رنگ] gül rengi, pembe.
gülriz (F.) [گلریز] gül saçan.
gülrû (F.) [گل رو] gül yüzlü.
gülrüh (F.) [گل رخ] gül yüzlü.
gülşen (F.) [گلشن] gül bahçesi.
gülten (F.) [گل تن] gül vücutlu.
gülüptan (F.) [گلابدان] gülsuyu kabı.
gülzâr (F.) [گلزار] güllük, gül bahçesi.
gümân (F.) [گمان] zan, sanı.
gümnâm (F.) [گمنام] adı unutulmuş.
gümrâh (F.) [گمراه] yoldan çıkmış.
günah (F.) [گناه] 1.suç, kabahat. 2.dinî suç.
günahkâr (F.) [گناهکار] günah sahibi, suçlu.
günbed (F.) [گنبد] kümbet.
güncişk (F.) [گنجشک] serçe.

güneh (F.) [گنه] günah.

gürbe (F.) [گربه] kedi.

gürbüz (F.) [گریز] 1.yiğit. 2.kahraman.

gürg (F.) [گرگ] kurt.

güriz (F.) [گریز] kaçış.

gürîzân (F.) [گریزان] kaçan.

gürûh (F.) [گروه] topluluk, zümre, bölük.

güstâh (F.) [گستاخ] 1.küstah. 2.cesur.

güşâderû (F.) [گشاده رو] güleç, güleryüzlü.

güşâyîş (F.) [گشایش] açılış.

güvâh (F.) [گواه] tanık, şahıt.

güzâf (F.) [گزاف] saçma sapan, ipe sapa gelmez, boş, beyhude.

güzergâh (F.) [گذرگاه] geçit.

güzeşt (F.) [گذشت] 1.geçiş. 2.hoşgörü.

güzîde (F.) [گزیده] seçkin.

güzîn (F.) [گزین] 1.seçen. 2.seçilmiş.

güzîr (F.) [گزیر] 1.çare. 2.derman.

H

h [ح خ] 1. Osmanlı alfabesinin sekizinci harfi. 2.Ebced alfabesine göre sayısal değeri: 8.

hâ (F.) [خا] çiğneyen.

hâ (F.) [ها] çoğul eki: -ler, -lar.

hâb (F.) [خواب] 1.uyku. 2.rüya.

habâb (A.) [حباب] hava kabarcığı.

habâbe (A.) [حبابه] hava kabarcığı.

habâis (A.) [خبائث] kötülükler.

hâbâlûd (F.) [خواب آلود] uykulu.

hâbâlûde (F.) [خواب آلوده] uykulu.

habâset (A.) [خبائث] kötülük, alçaklık.

habb (A.) [حب] 1.çekirdek, tohum. 2.hap.

habbât (A.) [حبات] 1.hava kabarcıkları. 2.haplar.

habbâz (A.) [خباز] ekmekçi.

habbe (A.) [حبه] taneler.

habbe-i hadrâ [حبهء حضرا] çitlembik.

habbe-i sevdâ [حبهء سودا] çörekotu.

habbezâ (A.) [حبذا] ne güzel.

habbûlbûlûğ (A.) [حب البلوغ] ergenlik sivilcesi.

hâbcâme (F.) [خواب جامه] 1.gecelik. 2.pijama.

haber (A.) [خبر] haber.

haberdar (A.-F.) [خبردار] haberli.

habeşe (A.) [حبشه] 1.Habeşistan. 2.Habeş.

hâbgâh (F.) [خوابگاه] yatak odası.

habîb (A.) [حبيب] 1.sevgili. 2.dost. 3.Hz. Muhammed

habîr (A.) [خبير] haberli.

habis (A.) [خبيث] kötü, pis.

habl (A.) [حبل] ip.

hablülmesâkin (A.) [حبل المساكن] sarmaşık.

hâbnâk (F.) [خوابناک] uykulu.

hâbnâme (F.) [خواب نامه] rüya tabiri kitabı.

habr (A.) [حبر] bilgin.

habs (A.) [حبس] 1.hapis. 2.tutma.

habshâne (A.-F.) [حبس خانه] hapishane, tutukevi.

habt (A.) [خبط] yanlış hareket.

habtühata (A.) [خبط و خطا] yanlış yapma.

hac (A.) [حاج] hacı.

hacâlet (A.) [خجالت] utanma.

hacâletâver (A.) [خجالت آور] utanç verici.

hacamat (A.) [حجامت] kan alma.

hacamat yapmak kan almak.

hacâmet (A.) [حجامت] kan alma, hacamat.

hâcât (A.) [حاجات] 1.ihtiyaçlar. 2.istekler.

haccâm (A.) [حجام] hacamatçı.
haccar (A.) [حجار] taş işçisi, taşçı.
hâcce (A.) [حاجه] bayan hacı.
hâce (F.) [خواجه] 1.hoca. 2.efendi. 3.ağa. 4.sahip. 5.vezir.
hâcegân (F.) [خواجهان] 1.hocalar. 2.efendiler.
hâceğî (F.) [خواجهی] 1.hocalık. 2.efendilik. 3.ağalık. 4.sahiplik. 5.tüccar.
hacel (A.) [خجل] utanma.
hacer (A.) [حجر] taş.
hacer-i esved [حجر اسود] karataş.
hacer-i semâî [حجر سمائی] göktaşı.
hâceserâ (F.) [خواجه سرا] harem ağası.
hâcet (A.) [حاجت] ihtiyaç.
hâcetmend (A.-F.) [حاجتمند] muhtaç.
hacı (A.) [حاجی] hacı.
hacıyân (A.-F.) [حاجیان] hacılar.
hâcî (A.) [حاجی] hicveden, yeren.
hâcib (A.) [حاجب] 1.kapıcı. 2.perdedar. 3.engel. 4.kaş.
hacîl (A.) [خجیل] utangaç.
hâcir (A.) [هاجر] göçmen.
hâciz (A.) [حاجز] 1.ayıran. 2.haczeden.
hacle (A.) [حجله] gerdek odası.
haclegâh (A.-F.) [حجله گاه] gerdek odası.
haclet (A.) [خجلت] utanma.

hacletâver (A.-F.) [خجلت آور] utanç verici.

hacm (A.) [حجم] hacim.

hacmen (A.) [حجما] hacimce.

hacz (A.) [حجز] haciz.

hadâik (A.) [حدائق] bahçeler.

hâdd (A.) [حاد] 1.keskin. 2.sivri. 3.dar.

hadd (A.) [حد] 1.sınır. 2.şer'î ceza.

hadd (A.) [خد] yanak.

haddâ' (A.) [خداع] düzenbaz.

haddâd (A.) [حداد] demirci.

haddâdî (A.-F.) [حدادی] demircilik.

hadd-i asgarî [حد اصغرى] en az.

hadd-i azamî [حد اعظمى] en çok.

hadd-i tabî [حد طبيعى] normal hal.

hadd-i zâtında aslında.

hadeb (A.) [حذب] kamburluk.

hadem (A.) [خدم] hizmetçiler.

hademe (A.) [خدمه] hizmetçiler.

hadeng (F.) [خدنگ] ok.

hader (A.) [خدر] uyuşma.

hades (A.) [حدس] sezi, tahmin.

hâdî (A.) [هادى] doğru yolu gösteren.

hâdi' (A.) [خادع] düzenbaz.

hadîka (A.) [حديقة] bahçe.
hâdim (A.) [خادم] hizmetçi.
hâdim olmak hizmet etmek.
hâdime (A.) [خادمه] bayan hizmetçi.
hâdis (A.) [حادث] 1.meydana gelen. 2.yeni.
hadîs (A.) [حديث] hadis, Peygamber sözü.
hâdisat (A.) [حادثات] olaylar.
hâdise (A.) [حادثه] olay.
hadnâşinas (A.-F.) [حدناشناس] haddini bilmez.
hadrâ (A.) [حضرا] yeşil.
hads (A.) [حدس] 1.tahmin. 2.seziş.
hadşe (A.) [خدشه] ürküntü.
hadşeâver (A.-F.) [خدشه آور] ürküntü verici.
hafâ (A.) [خفا] gizlilik.
hafâfîş (A.) [خفافيش] yarasalar.
hafâgâh (A.-F.) [خفاگاه] gizlenilecek yer.
hafâir (A.) [حفائر] 1.çukurlar. 2.oyuklar.
hafakan (A.) [خفقان] yürek çarpıntısı.
hafâyâ (A.) [خفايا] gizli şeyler.
hafız (A.) [حافظ] 1.koruyan. 2.ezberleyen. 3.Kur'ân hafızı.
hafıza (A.) [حافظه] bellek.
hâfız-ı kütüb [حافظ كتب] kütüphaneci.
hâfî (A.) [حافی] yalınayak koşan.

hafî (A.) [خفى] gizli
hafîd (A.) [حفيد] torun.
hafîde (A.) [حفيدة] kız torun.
hafîf (A.) [خفيف] hafif.
hâfir (A.) [حافر] kazan, kazıcı.
hafîr (A.) [حفير] 1.çukur. 2.mezar.
hafîyyât (A.) [خفيات] gizli şeyler.
hafîyye (A.) [خفيه] gizli polis.
hafîyyen (A.) [خفيا] gizlice.
hafîr (A.) [حفر] kazma.
hafriyyât (A.) [حفریات] kazı.
haftân (A.) [خفتان] kaftan.
hâh (F.) [خواه] isteyen.
hâhân (F.) [خواهان] isteyen, istekli.
hâher (F.) [خواهر] kızkardeş.
hâherzâde (F.) [خواهرزاده] yeğen, kızkardeşin çocuğu.
hâhiş (F.) [خواهش] rica, istek.
hâhişger (F.) [خواهشگر] istekli.
hâhişkâr (F.) [خواهشکار] istekli.
hâhişkerde (F.) [خواهش کرده] istekli.
hâhnâhâh (F.) [خواه ناخواه] ister istemez.
hâif (A.) [خائف] korkak.
hâifen (A.) [خائفا] korkarak.

hâil (A.) [هائل] korkunç.
hâin (A.) [خائن] 1.hain. 2.acımasız.
hâinâne (A.-F.) [خائنانه] haince.
hâiz (A.) [حائز] sahip, bulunduran.
hâiz olmak bulundurmak, sahip olmak.
hâiz-i ehemmiyet [حائز اهميت] önemli.
hak (A.) [حق] 1.Tanrı. 2.doğru. 3.pay.
hâk (F.) [خاک] toprak.
hak etmek kazanmak.
hâk ile yeksân edilmek yerle bir edilmek.
hâk ile yeksân etmek yerle bir etmek.
hâk ile yeksân olmak yerle bir olmak.
Hak Teâlâ (A.) [حق تعالی] Yüce Tanrı.
hakâik (A.) [حقائق] gerçekler.
hakâret (A.) [حقارت] aşağılama, hakaret.
hakaretâmiz (A.-F.) [حقارت آميز] aşağılayıcı.
hakâyık (A.) [حقایق] gerçekler.
hâkbîz (F.) [خاک بيز] kalbur.
hakem (A.) [حكم] hakem.
hâkezâ (A.) [هكذا] aynı şekilde.
hagû (A.-F.) [حق گو] doğru sözlü.
hâkî (A.) [حاکی] hikaye eden.
hâkî (F.) [حاکی] 1.hâki, toprak rengi. 2.toprak ile ilgili.

hakîkat (A.) [حقیقت] gerçek.
hakîkaten (A.) [حقیقة] gerçekten.
hakikat-ı halde aslında, gerçekte, işin aslında.
hakikatperver (A.-F.) gerçekçi.
hakikî (A.) [حقیقی] gerçek.
hakikiye (A.) [حقیقیه] gerçek.
hakîm (A.) [حکیم] 1.Tanrı. 2.hakim, yargıç.
hâkimiyet (A.) [حاکمیت] egemenlik.
hakîr (A.) [حقیر] 1.değersiz. 2.küçük. 3.bendeniz, ben.
hâkister (F.) [خاکستر] kül.
hâkisterî (F.) [خاکستری] kül rengi.
hakk (A.) [حق] 1.Tanrı. 2.doğru. 3.hak.
hakk (A.) [حک] kazıma.
hakkâ [حقا] gerçekten.
hakkâk (A.) [حكاك] 1.mühürücü. 2.kazıyıcı.
hakkaniyet (A.) [حقانیت] doğruluk.
hâkkedilmek kazılmak.
hâkketmek kazımak.
hâkrûb (F.) [خاکروب] süpürge.
hakşinas (A.-F.) [حق شناس] haktanır.
hakşinâsî (A.-F.) [حق شناسی] haktanırlık.
hâl (A.) [حال] 1.hal, durum. 2.şimdiki durum, şimdiki zaman.
hâl (A.) [خال] dayı.

hâl (F.) [خال] 1.ben. 2.benek.
hal' (A.) [خلع] tahttan indirme.
hal'edilmek tahttan indirilmek.
hal'etmek tahttan indirmek.
hâlâ (A.) [حالا] şimdi, hâlâ.
halâ (A.) [خلا] 1.tuvalet. 2.boş.
halâik (A.) [خلائق] 1.yaratıklar. 2.halayık.
halâl (A.) [خلال] mesafe, aralık, açıklık.
halâs (A.) [خلاص] kurtuluş, kurtulma.
halâs bulmak kurtulmak.
halâs olmak kurtulmak.
halaskâr (A.-F.) [خلاصكار] kurtarıcı.
hâlâşına (A.-F.) [حال آشنا] halden anlayan.
hâlât (A.) [حالات] haller.
halâvet (A.) [حلاوت] tatlılık.
haldâr (F.) [خالدار] benli.
hâle (A.) [خاله] 1.hala. 2.teyze.
hâle (A.) [هاله] ayça, hâle.
halecan (A.) [خلجان] çarpıntı.
halef (A.) [خلف] 1.evlat, oğul. 2.halef, yerine geçen, arkadan gelen
halel (A.) [خلل] bozukluk.
halel gelmek bozulmak, lekelenmek, gölge düşmek.
haleldâr (A.-F.) [خللدار] bozulmuş, bozuk.

haleldâr etmek bozmak, hanel getirmek.
haleldâr olmak bozulmak, hanel gelmek.
halen (A.) [حالا] Őimdilik, henüz.
hâlet (A.) [حالت] 1.hal. 2.nitelik.
hâlet-i ruhiye [حالت روحيه] ruhsal durum.
halhal (A.) [خلخال] ayak bileziği, halhal.
hâlik (A.) [خالق] Yaratan, Tanrı.
hâlî (A.) [خالى] boş.
hâlî kalmak geri durmak.
halîb (A.) [حليب] süt.
halîc (A.) [خليج] körfez.
hâlid (A.) [خالد] sonsuz, ebedî.
halîfe (A.) [خليفة] 1.halife. 2.kalfa.
halihazır (A.-F.) [حال حاضر] Şimdiki durum.
hâlik (A.) [خالق] 1.Tanrı. 2.yaratan.
hâlikiyet (A.) [خالقيت] yaratıcılık.
halîm (A.) [حليم] yumuşak huylu.
hâlis (A.) [خالص] 1.katışıksız, saf, som.
hâlisâne (A.-F.) [خالصانه] içtenlikle.
halîta (A.) [خليطه] 1.karıŐım. 2.alaŐım.
hâliyâ (A.) [حاليا] Şimdi, Şu anda.
halk (A.) [حلق] boğaz.
halk (A.) [خلق] 1.yaratma. 2.yaratılma. 3.halk.

halk etmek yaratmak.

halka (A.) [حلقه] halka.

halkabegûş (A.-F.) [حلقه بگوش] köle.

halkiyat (A.) [خلیقات] folklor, halk bilimi.

hall (A.) [حل] 1.çözülme, erime. 2.çözme.

hallâc (A.) [حلاج] halaç.

hallâk (A.) [خلاق] yaratıcı.

hallâl (A.) [حلال] çözen.

hallüfasl (A.) [حل و فصل] halletme, yoluna koyma.

halt (A.) [خلط] karıştırma.

halûk (A.) [خلوک] iyi huylu.

halvet (A.) [خلوت] 1.tenha. 2.başbaşa kalma.

halvetgâh (A.-F.) [خلوتگاه] başbaşa kalınacak yer.

ham (F.) [خام] çiğ, ham.

ham (F.) [خم] 1.eğik eğri, bükük.

hamâil (A.) [حمائل] kılıç kayışı.

hamâkat (A.) [حماقت] ahmaklık.

hamâme (A.) [حمامه] güvercin.

hamâse (A.) [حماسه] kahramanlık şiiri.

hamâset (A.) [حماسه] kahramanlık şiiri, hamase.

hamd (A.) [حمد] şükür.

hâme (F.) [خامه] kalem.

hamel (A.) [حمل] kuzu.

hamelât (A.) [حملات] saldırılar, hamleler.
hâmî (A.) [حامى] gözeten, himaye eden.
hâmid (A.) [حامد] hamd eden, şükreden.
hamîde (F.) [خميده] eğik, eğri.
hâmil (A.) [حامل] 1.taşıyan. 2.hamile. 3.sahip.
hâmil olmak taşımak.
hâmile (A.) [حامله] gebe, hamile.
hamîr (A.) [حمير] hamur.
hâmis (A.) [خامس] beşinci.
hâmisen (A.) [خامسا] beşincisi.
hâmiş (A.) [هامش] mektup ilavesi.
hâmiz (A.) [حامض] 1.ekşi. 2.kekre.
haml (A.) [حمل] 1.taşıma. 2.gebelik. 3.yükleme.
hamle (A.) [حملة] 1.saldırı. 2.atak.
hamletmek yüklemek.
hammâl (A.) [حمال] hamal.
hammâm (A.) [حمام] 1.banyo. 2.hamam.
hammâr (A.) [خمارة] meyhaneci.
hamr (A.) [خمر] şarap.
hamrâ (A.) [خمرأ] kırmızı, kızıl.
hamrâlanmak kızarmak, kırmızılaşmak, al al olmak.
hams (A.) [خمس] beş.
hamse (A.) [خمسه] beş mesnevîlik eser.

hamsin (A.) [خمسين] elli.
hamûl (A.) [حمول] dayanıklı.
hamûle (A.) [حموله] yük.
hâmûn (F.) [هامون] çöl.
hâmûş (F.) [خاموش] suskun, sessiz.
hamyâze (F.) [خميازه] esneme.
hamz (A.) [حمض] ekşilik.
hân (F.) [خوان] okuyan.
hân (F.) [خوان] sofrası.
hanâzir (A.) [خنازير] domuzlar.
hancer (A.) [خنجر] hançer.
hancere (A.) [حنجره] gırtlak, hançere.
handan (F.) [خندان] güleç, gülen.
handan etmek güldürmek.
hande (F.) [خنده] gülüş.
handek (A.) [خندق] hendek.
handerûy (F.) [خنده روی] güleryüzlü.
hâne (F.) [خانه] ev.
hanedan (F.) [خاندان] sülale, hanedan.
hâneharâb (F.) [خانه خراب] 1.perişan. 2.evsiz yurtsuz. 3.cahil.
hânende (F.) [خواننده] 1.şarkıcı. 2.okuyucu.
hanif [حنيف] İslâmiyetten önce Tanrı'ya inanan.
hânkah (A.) [خانقاه] tekke.

hânman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.
hannas (A.) [خناس] şeytan.
hânsâlar (F.) [خوان سالار] kilerci.
hânüman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.
hapis (A.) [حبس] bir yere kapatma veya kapanma.
hapishane (A.-F.) [حبس خانه] tutukevi, mahpushane.
hâr (F.) [خار] diken.
har (F.) [خر] eşek.
hâr (F.) [خوار] aşağılık, adi.
hâr (F.) [خوار] yiyen.
harâb (A.) [خراب] 1.yıkık, harap. 2.fitil gibi sarhoş.
harâb etmek yıkmak, bozmak, tahrip etmek.
harâb olmak yıkılmak, bozulmak, kırılmak.
harâbat (A.) [خرابات] meyhane.
harâbe (A.) [خرابه] yıkıntı, harabe.
harâc (A.) [خراج] haraç.
haram (A.) [حرام] haram.
harâmi (A.) [حرامی] eşkıya.
haramzâde (A.-F.) [حرام زاده] piç.
harâret (A.) [حرارت] 1.sıcaklık.
harâtin (A.) [خراطین] solucan.
harb (A.) [حرب] harp, savaş.
harbe (A.) [حربه] süngü.

harb-i umûmî [حرب عمومی] Birinci Dünya Savaşı.
harbiye (A.) [حربیه] harp okulu.
harbiye nezareti savunma bakanlığı.
harbiyeli Harp Okulu öğrencisi.
harbûze (F.) [خربزه] kavun.
harc (A.) [خرج] 1.vergi. 2.masraf.
harcîâlem [خرج عالم] herkese açık, herkese uygun.
harcırah [خرج راه] yol parası.
harçeng (F.) [خرچنگ] yengeç.
hardal (A.) [خردل] hardal.
hâre (F.) [خاره] granit, sert taş.
harekât (A.) [حرکات] hareketler.
hareket (A.) [حرکت] 1.hareket. 2.davranış.
hareketsizlik hareket etmeme.
harem (A.) [حرم] harem, herkesin giremeyeceği yer.
haremlik (A.-T.) harem dairesi, evde harem kısmı, herkesin uluorta giremeyeceği yer.
haremserây (A.-F.) [حرم سرای] harem dairesi.
harf (A.) [حرف] 1.harf. 2.söz.
hargâh (F.) [خرگاه] otağ.
hargûş (F.) [خرگوش] tavşan.
hârî (F.) [خواری] düşkünlük.
hârib (A.) [هارب] kaçan.

hâric (A.) [خارج] dış, dışarı.
hâricen (A.) [خارجا] dıştan, dışarıdan.
hâricî (A.) [خارجى] dış ile ilgili.
hariciye (A.) [خارجيه] 1.dışa bağlı, dışarıya ilişkin. 2.dışişleri bakanlığı.
harîd (F.) [خرید] satın alma.
harîdâr (F.) [خریدار] müşteri, alıcı.
harîf (A.) [حريف] 1.rakip. 2.meslektaş.
harîk (A.) [حريق] yangın.
hârîka (A.) [خارقه] harika.
hârikulâde (A.) [خارق العاده] olağanüstü.
harîm (A.) [حريم] 1.kutsal. 2.harem. 3.avlu.
harîm-i ismet (F.) [حريم عصمت] kutsal saha.
harîr (A.) [حرير] ipek.
harîrî (A.) [حريرى] ipekli.
hâris (A.) [حارث] çiftçi.
hâris (A.) [حارس] bekçi.
harîs (A.) [حريص] hırslı.
hâristan (F.) [خارستان] dikenlik.
harita (A.) [خريطه] harita.
harmen (F.) [خرمن] harman.
harmengâh (F.) [خرمنگاه] harman yeri.
harmühre (F.) [خر مهره] katır boncuğu.
harnub (A.) [خرنوب] keçi boynuzu.

hârpûşt (F.) [خارپشت] kirpi.
hârr (A.) [حار] kızgın, yakıcı.
harrât (A.) [خراط] doğramacı.
hars (A.) [حرث] kültür.
harsî (A.) [حرثى] kültürel.
harvâr (F.) [خروار] eşek yükü.
hârzâr (F.) [خارزار] dikenlik.
hâs (A.) [خاص] 1.özgü, has. 2.saf. 3.özel.
has (F.) [خس] çöp.
hasâdet (A.) [حسادت] kıskançlık.
hasâil (A.) [خصائل] hasletler, tabiatlar.
hasâis (A.) [خصائص] nitelikler, özellikler.
hasâr (A.) [خسار] zarar, hasar.
hasarât (A.) [خسرات] zararlar.
hasardîde (A.-F.) [خسارديده] hasarlı.
hasâret (A.) [خسارت] zarar, hasar.
hasâset (A.) [خساست] pntilik.
hasb (A.) [حسب] göre.
hasbe (A.) [حصبه] kızamık.
hasbelkader (A.) [حسب القدر] kaderden ileri gelen, kadere bak.
hasbetenlillah (A.) [حسبة الله] Allah rızası için.
hasbihal (A.-F.) [حسب حال] halleşme, dertleşme.
hasbihal etmek halleşmek, dertleşmek.

hasbü'l-mâhiye (A.) [حسب الماهيه] yapı bakımından.

hasebe (A.) [حصبه] kıyamık.

hased (A.) [حسد] kıskançlık.

hased etmek kıskanmak.

hasen (A.) [حسن] güzel.

hasenât (A.) [حسنات] iyilikler.

hasene (A.) [حسنه] güzel, iyi.

hasenülhulk (A.) [حسن الخلق] huyu güzel.

hasf (A.) [خسف] ay tutulması.

hâsıd (A.) [حاصد] ekin biçen, hasatçı.

hâsıl (A.) [حاصل] ortaya çıkan, var olan.

hasıl etmek meydana getirmek, ortaya çıkarmak.

hâsıl olmak ortaya çıkmak, var olmak.

hâsılat (A.) [حاصلات] kazanç, gelir.

hâsılât-ı gayr-i sâfiye [حاصلات غير صافيه] brüt gelir.

hâsılât-ı sâfiye [حاصلات صافيه] net gelir.

hasıl-ı kelâm [حاصل كلام] sözün kısası.

hâsılı kısacası, sonuç olarak.

hasım (A.) [خصم] düşman.

hasîb (A.) [حسيب] 1.değerli. 2.muhasibeci.

hâsid (A.) [حاسد] kıskanç.

hasîn (A.) [حصين] sağlam, müstahkem.

hasîr (A.) [حصير] hasır.

hâsir (A.) [خاسر] zarar eden, hüsrana uğrayan.
hasis (A.) [خسيس] pinti.
hasîsa (A.) [خصيصه] karakter.
hasiy (A.) [خصى] iğdiş, hadım edilmiş.
haslet (A.) [خصلت] tabiat, yaratılıştan gelen huy.
hasm (A.) [خصم] düşman, hasım.
hasmâne (A.-F.) [خصمانه] düşmanca.
hasmî (A.-F.) [خصمى] düşmanlık.
hasnâ (A.) [حسنا] güzel kız, güzel kadın.
hasr (A.) [حصر] tahsis etme, ayırma, vakfetme, adama.
hasret (A.) [حسرت] özlem.
hasret çekmek özlem duymak.
hasretkeş (A.-F.) [حسرت کش] hasret çeken.
hasretmek adamak, ayırmak, tahsis etmek.
hassa (A.) [خاصه] özellik.
hassâd (A.) [حصاد] orakçı.
hassas (A.) [حساس] duygulu, hassas.
hassâsiyyet (A.) [حساسيت] hassaslık.
hâsse (A.) [خاصه] duyu.
hâsseten (A.) [خاصة] özellikle, hele hele.
hâssuâmm [خاص و عام] herkes.
hâste (F.) [خاسته] kalkmış, ayağa kalkmış.
haste (F.) [خسته] hasta.

hâste (F.) [خواسته] 1.istemiş. 2.istek.
hastegî (F.) [خستگی] hastalık.
hâstgâr (F.) [خواستگار] görücü.
hâstgârî (F.) [خواستگاری] görücülük.
hasûd (A.) [حسود] kıskanç.
hasûdâne (A.-F.) [حسودانه] kıskanarak, kıskançlıkla.
hasûdî (A.-F.) [حسودی] kıskançlık.
hâşâ (A.) [حاشا] uzak dursun, hâşa.
hâşâk (F.) [خاشاک] çerçöp.
haşeb (A.) [خشب] odun.
haşem (A.) [حشم] maiyet.
haşerat (A.) [حشرات] haşereler, börtü böcek.
haşere (A.) [حشره] böcek, haşere.
haşhaş (A.) [خشخاش] haşhaş.
haşîn (A.) [خشین] kaba, sert.
hâşiye (A.) [حاشیه] 1.kenar. 2.şerh kitabı.
haşmet (A.) [حشمت] 1.görkem. 2.hiddet.
haşmetmeab (A.) [حشمت مآب] görkemli, haşmetli.
haşmgîn (F.) [خشمگین] öfkeli, hışımlı.
haşr (A.) [حشر] kıyamet, haşır.
haşv (A.) [حشو] 1.doldurulmuş, yararsız söz. 2.kuru ot.
haşyet (A.) [خشیت] korkma.
haşyetengiz (A.-F.) [خشیت انگیز] korku salan, korkunç.

hatâ (A.) [خطا] 1.yanlış, hata. 2.kusur.
hataâlûd (A.-F.) [خطا آلود] hatalı, yanlış dolu.
hatab (A.) [حطب] odun.
hatâbahş (A.-F.) [خطا بخش] hataları affeden.
hatâen (A.) [خطاء] yanlışlıkla.
hatâiyyât (A.) [خطائيات] hatalar, yanlışlıklar.
hatakâr (A.-F.) [خطاكار] hatalı, hata yapan.
hatâpûş (A.-F.) [خطاپوش] hataları örten.
hatar (A.) [خطر] tehlike.
hatarât (A.) [خطرات] tehlikeler.
hatarnâk (A.-F.) [خطرناك] tehlikeli.
hatâyâ (A.) [خطايا] yanlışlar, hatalar.
hâtem (A.) [خاتم] 1.mühür. 2.yüzük.
hâtıf (A.) [هاتف] gaipten gelen ses.
hâtır (A.) [خاطر] hatır, gönül.
hâtıra (A.) [خاطره] hatıra, hatıra gelen.
hatıra getirmek aklına getirmek, düşünmek.
hâtıra hutûr etmek hatırlamak, anımsamak.
hâtırat (A.) [خاطرات] 1.hatıralar. 2.anı kitabı.
hâtırâzâr (A.-F.) [خاطر آزار] gönül inciten, hatır kıran.
hâtırâzürde (A.-F.) [خاطر آزرده] kalbi kırık.
hâtırşınâs (A.-F.) [خاطر شناس] hatırbilir.
hatîa (A.) [خطيئه] kabahat.

hatîb (A.) [خطيب] hatip.
hâtîme (A.) [خاتمه] son.
hâtîme vermek son vermek.
hatîr (A.) [خطير] 1.tehlikeli. 2.yüce.
hatm (A.) [ختم] 1.hatim, hatim indirme. 2.mühürleme.
hatn (A.) [ختن] sünnet.
hatt (A.) [خط] 1.çizgi. 2.yol. 3.yeni terlemiş bıyık.
hattâ (A.) [حتى] üstelik, hatta.
hattâb (A.) [خطاب] oduncu.
hattat (A.) [خطاط] hattat, güzel yazı yazan.
hatve (A.) [خطوه] adım.
havâ (A.) [هوا] hava.
havadar (F.) [هوادار] açık mekanlı
havâdis (A.) [حوادث] 1.yeni haberler. 2.olaylar.
havaî (A.) [هوائى] havaya ait.
havâkin (T.>A.) [خواقين] hakanlar.
havale (A.) [حواله] ısmarlama, havale.
havalî (A.) [حوالى] yöre.
havârik (A.) [خوارق] harikalar.
havâss (A.) [خواص] 1.seçkin kişiler. 2.nitelikler.
havâtîn (T.>A.) [خواتين] hatunlar, saygın hanımlar.
havâyic (A.) [حوايج] ihtiyaçlar, gereksinimler.
hâven (A.) [هاون] havan.

hâver (F.) [خاور] doğu.
hâveran (F.) [خاوران] doğu ve batı.
hâverşinas (F.) [خاورشناس] doğubilimci, oryantalist, müsteşrik.
havf (A.) [خوف] korku.
havf eylemek korkmak.
havfnâk (A.-F.) [خوفناک] korkulu.
hâvî (A.) [حاوی] içeren, ihtiva eden.
havl (A.) [حول] 1.güç. 2.çevre.
havsala (A.) [حوصله] kavrama gücü, havsala.
havz (A.) [حوض] havuz.
hayâ (A.) [حیا] utanma, haya, ar.
hayâl (A.) [خیال] hayal, düş.
hayâlât (A.) [خیالات] hayaller, düşler.
hayâlen (A.) [خیالا] hayali olarak.
hayâlet (A.) [خیالت] hayalet.
hayalî (A.) [خیالی] 1.hayalî, hayal ürünü. 2.Karagöz oynatan.
hayalperest (A.-F.) [خیال پرست] hayalci.
hayat (A.) [حیات] yaşam.
hayatbahş (A.-F.) [حیات بخش] hayat veren.
hayât-ı cinsiye [حیات جنسیه] cinsel yaşam.
hayât-ı diniye [حیات دینییه] dinsel yaşam.
hayât-ı rûz-i merre [حیات روز مره] gündelik yaşam.
hayatî (A.) [حیاتی] hayatla ilgili, yaşamsal.

hayâtiyyât (A.) [حیاتیات] biyoloji, yaşambilim.
haydud (Macarca>A.) [حیدود] eşkiya, haydut, yolkesen.
hâye (F.) [خایه] yumurta, haya.
hayf (A.) [حیف] yazık, vah vah.
hayır (A.) [خیر] iyilik, hayır.
hayırhah (A.-F.) [خیرخواه] iyiliksever.
hayız bk. hayz.
hayl (A.) [خیل] 1.yılkı, at sürüsü. 2.zümre.
hayli (F.) [خیلی] çok, fazla.
hayme (A.) [خیمه] çadır.
haymegâh (A.-F.) [خیمه گاه] çadır kurulan yer.
haymenişin (A.-F.) [خیمه نشین] göçebe, çadırda yaşayan.
hayr (A.) [خیر] iyilik, hayır.
hayran (A.) [حیران] 1.şaşkın. 2.hayran, tutkun.
hayrendiş (A.-F.) [خیراندیش] iyi düşünceli.
hayret (A.) [حیرت] şaşkınlık.
hayretbahş (A.-F.) [حیرت بخش] hayret verici.
hayretkâr (A.-F.) [حیرت کار] hayret eden.
hayretzede (A.-F.) [حیرت زده] şaşkın.
haysiyyet (A.) [حیثیت] şeref, onur.
hayvan (A.) [حیوان] 1.canlı. 2.hayvan.
hayvanî (A.) [حیوانی] hayvansal.
hayvaniye (A.) [حیوانیه] hayvana özgü, hayvansal.

hayy (A.) [حى] diri.

hayyât (A.) [خياط] terzi.

hayye (A.) [حبه] yılan.

hayyir (A.) [خير] çok iyilik eden.

hayz (A.) [خيض] regl, aybaşı.

hazâin (A.) [خزائن] hazineler.

hazân (F.) [خزان] güz, sonbahar.

hazar (A.) [حضر] güvenlik.

hazer (A.) [حذز] sakınma.

hazerat (A.) [حضرات] hazretler.

hazf (A.) [حذف] silme, kaldırıp atma.

hâzık (A.) [حاذق] usta, yetenekli, ehil.

hazır (A.) [حاضر] 1.huzurda. 2.hazır, mevcut.

hâzırûn (A.) [حاضررون] bulunanlar, hazır olanlar.

hâzi (A.) [خاضع] alçakgönüllü.

hazîn (A.) [حزين] hüznü dolu.

hâzin (A.) [خازن] haznedar.

hazine (A.) [خزينه] hazine.

hazinedar (A.-F.) [خزينه دار] haznedar, hazinenin birinci derecede sorumlusu.

hazîre (A.) [حظيره] etrafı çevrili yer (mezarlık vs.)

hazm (A.) [حضم] sindirim.

hazret (A.) [حضرت] sayın, hazret.

hazz (A.) [حظ] sevinç, haz.

hebâ (A.) [هبا] boş.

hebâ etmek yitirmek, yazık etmek, elden kaçırmak.

hebâ olmak yitmek, yazık olmak, yok olmak.

hebâyaya gitmek boşa gitmek, yazık olmak.

hecâ (A.) [هجا] 1.hece. 2.yerme, hiciv.

hecâgû (A.-F.) [هجاگو] hicveden, yeren.

hecîn (A.) [هجين] iki hörgüçlü deve.

hecr (A.) [هجر] ayrılık.

hedâyâ (A.) [هدايا] armağanlar, hediyeler.

hedef (A.) [هدف] amaç, hedef.

heder (A.) [هدر] yazık olma, boşa gitme.

heder etmek yazık etmek, yitirmek, boşa harcamak.

heder olmak yazık olmak, yitmek, kaybolmak.

hediye (A.) [هديه] armağan, hediye.

heft (F.) [هفت] yedi.

heftâd (F.) [هفتاد] yetmiş.

hefte (F.) [هفته] hafta.

heftevrenğ (F.) [هفت اورنگ] yedi yıldız.

helâhil (A.) [هلاهل] zehir, ağrı, boğanotu.

helâk (A.) [هلاك] 1.yok olma. 2.ölme.

helâk etmek 1.yok etmek, ortadan kaldırmak. 2.öldürmek.

helâk olmak 1.yok olmak, ortadan kalkmak. 2.ölmek. 3.çırpınmak.

helal (A.) [حلال] 1.helal. 2.eş, hanım.

helalzâde (A.-F.) [حلال زاده] 1.helal süt emmiş. 2.evli anne babanın çocuğu.

helezon (A.) [حلزون] 1.sümüklüböcek. 2.yılankavî.

helva (A.) [حلوا] helva.

helvafurûş (A.-F.) [حلوا فروش] helvacı.

helvâyî (A.) [حلوايى] helvacı.

hem (F.) [هم] 1. -deş, -daş anlamını verecek şekilde kelimeye türetmeye yarayan ön ek. 2.hem, üstelik.

hemâgûş (F.) [هم آگوش] sarmaş dolaş, kucak kucağa.

hemâgûş olmak sarmaş dolaş olmak, kucaklaşmak.

hemâheng (F.) [هم آهنگ] uyumlu.

hemâhenk bk. hemâheng.

heman (F.) [همان] derhal, hemen.

hemânâ (F.) [همانا] adeta, tıpkı.

hemandem (F.) [هماندم] o anda.

hemânend (F.) [همانند] gibi.

hemasr (F.-A.) [هم عصر] çağdaş.

hemâvâz (F.) [هم آواز] bir ağız.

hembâz (F.) [همباز] ortak.

hemcevherlik (F.-T.) aynı cevherden olma, aynı asıldan gelme.

hemcins (F.-A.) [هم جنس] aynı cinsten.

hemcivâr (F.-A.) [هم جوار] komşu.

hemçü (F.) [همچو] gibi.

hemdem (F.) [همدم] arkadaş, yakın dost, sohbet arkadaşı.

hemderd (F.) [هم درد] dert ortağı.
hemdîger (F.) [همدیگر] birbiri.
heme (F.) [همه] tümü, hepsi.
hemegân (F.) [همگان] tümü, hepsi, herkes.
hemfikir bk. hemfikir.
hemfîkr (F.-A.) [همفکر] aynı düşüncede, hemfikir.
hemfîkr olmak aynı fikri paylaşmak.
hemginân (F.) [همگنان] herkes.
hemhudûd (F.-A.) [هم حدود] sınırdaş.
hemhudut bk. hemhudûd.
hemin (F.) [همین] bu, işte bu.
hemîşe (F.) [همیشه] daima, her zaman.
hemkadd (F.-A.) [هم قد] boydaş, aynı boyda.
hemkâr (F.) [همکار] meslektaş.
hemkîş (F.) [همکیش] dindaş.
hemm (A.) [هم] kaygı.
hemnâm (F.) [همنام] adaş.
hempâ (F.) [همپا] arkadaş, kafadar.
hemrâh (F.) [همراه] yoldaş, yol arkadaşı.
hemrâz (F.) [همراز] sırdaş.
hemrîş (F.) [همریش] bacanak.
hemsâl (F.) [همسال] yaşıt.
hemsâye (F.) [همسایه] komşu.

hemsefer (F.-A.) [همسفر] yoldaş.
hemser (F.) [همسر] eş, karı kocadan her biri.
hemsinn (F.-A.) [هم سن] yaşıtlı.
hemsohbet (F.-A.) [هم صحبت] sohbet arkadaşı.
hemşehrî (F.-A.) [هم شهری] 1.hemşeri. 2.yurttaş.
hemşeri bk. hemşehrî.
hemşîre (F.) [همشیره] kızkardeş.
hemtâ (F.) [همتا] eş, benzer, denk.
hemvâr (F.) [هموار] düz.
hemvâre (F.) [همواره] daima.
hemyân (F.) [همیان] heybe.
hemzâd (F.) [همزاد] 1.doğuyla birlikte gelen. 2.birlikte doğan.
hemzebân (F.) [همزبان] aynı dili konuşan.
henâzir (A.) [خنازیر] domuzlar.
hendese (Peh.>A.) [هندسه] geometri.
hendesî (A.) [هندسی] geometrik.
hengâm (F.) [هنگام] vakit, zaman.
hengâme (F.) [هنگامه] kargaşa.
henüz (F.) [هنوز] ancak, daha.
her (F.) [هر] her.
her halde 1.mutlaka, her durumda.
her vakit her zaman, daima.
herâyîne (F.) [هر آیینه] mutlaka.

herbâr (F.) [هربار] her defasında.

hercâî (F.) [هرجائی] 1.şıpsevdi. 2.kararsız.

hercâyî bk. hercâî.

hercümerc (F.) [هرج و مرج] kargaşa, dağınıklık, düzensizlik.

herçend (F.) [هرچند] ise de, her ne kadar.

herçibâdâbâd (F.) [هرچه بادا باد] ne olursa olsun.

herdem (F.) [هر دم] her an, daima.

herem (A.) [هر م] ehram.

hergele (F.) [خرگله] 1.sürünün başında giden kılavuz eşek. 2.eşek sürüsü.
3.haylaz, yaramaz adam.

hergiz (F.) [هرگز] asla.

herze (F.) [هرزه] saçma.

herzegû (F.) [هرزه گو] saçmalayan.

herzegûyî (F.) [هرزه گوئی] saçmalama.

hesâb (A.) [حساب] hesap.

hestî (F.) [هستی] varlık.

heşt (F.) [هشت] sekiz.

heştâd (F.) [هشتاد] seksen.

hetk (A.) [هتک] yırtma.

hettâk (A.) [هتاک] yırtan.

hevâ (A.) [هوا] istek, nefis isteği.

hevâdâr (A.-F.) [هوادار] istekli, taraftar.

hevâdâr (F.) [هوادار] havalı, havadar.

hevâperest (A.-F.) [هوایپرست] nefsinin istekleri peşinde koşan.
heves (A.) [هوس] istek, heves.
hevesât (A.) [هوسات] istekler, hevesler.
hevesdâr (A.-F.) [هوسدار] hevesli.
heveskâr (A.-F.) [هوسکار] hevesli, istekli.
hevl (A.) [هول] korku.
hevlnâk (A.-F.) [هولناک] korkunç.
hey'et (A.) [هیئت] 1.ekip. 2.dış görünüş. 3.kurul. 4.topluluk. 5.astronomi.
hey'etşinâs (A.-F.) [هیئت شناس] astronom.
heyâkil (A.) [هیاکل] heykeller.
heyecân (A.) [هیجان] 1.coşku. 2.heyecan.
heyelân (A.) [هیلان] toprak kayması, heyelan.
heyet bk. hey'et
heyet-i ictimâiye [هیئت اجتماعی] toplum.
heyet-i mecmua [هیئت مجموعه] genel, tüm.
heyet-i muallimîn [هیئت معلمین] öğretmenler kurulu
heyhât (A.) [هیهات] yazık.
heykel (A.) [هیکل] 1.heykel. 2.gövde.
heykeltıraş (A.-F.) [هیکل تراش] heykelci, heykeltıraş.
heyûlâ (A.) [هیولا] 1.ana madde. 2.zihinde tasarlanmış varlık.
heyzüm (F.) [هیزم] odun.
hezâr (F.) [هزار] 1.bin. 2.bülbül.
hezârân (F.) [هزاران] binlerce.

hezârân (F.) [هزاران] bülbül.
hezârdestân (F.) [هزاردستان] bülbül.
hezârpâ (F.) [هزارپا] kırkayak.
hezeyân (A.) [هزیان] 1.sayıklama. 2.saçmalama.
hezîmet (A.) [هزیمت] bozgun.
hezîmete uğramak bozguna uğramak.
hezl (A.) [هزل] şaka, şakalaşma.
hezlgû (A.-F.) [هزل گو] şakacı.
hıdiv (F.) [خدیو] Mısır valisi.
hıfz (A.) [حفظ] 1.koruma. 2.ezberleme.
hıfz etmek 1.ezberlemek. 2.korumak.
hıfzıssıhha (A.) [حفظ الصحه] sağlık koruma.
hılt (A.) [خلط] safra, sevda, dem (kan) ve balgam olmak üzere insan vücudundaki dört ana maddenin herbiri.
hınâ (A.) [حنا] kına.
hinzîr (A.) [خنزیر] domuz.
hırâmân (F.) [خرامان] 1.salınan. 2.salınarak.
hired (F.) [خرد] akıl.
hiredmend (F.) [خردمند] akıllı.
hırka (A.) [خرقه] hırka.
hırkapûş (A.-F.) [خرقه پوش] 1.hırka giyen. 2.derviş.
hırkapûş olmak 1.hırka giymek. 2.derviş olmak.
hırmân (A.) [حرمان] mahrumluk.

hırs (A.) [حرص] hırs.
hırs (F.) [خرس] ayı.
hırz (A.) [حرز] 1.sığınak. 2.nazar boncuğu.
hıśâl (A.) [خصال] huy, haslet.
hısn (A.) [حصن] kale.
hışım (F.) [خشم] öfke.
hışım lanmak öfkelenmek.
hışm (F.) [خشم] öfke, hışım.
hışmgîn (F.) [خشمگین] öfkeli, hışımlı.
hışt (F.) [خشت] 1.kerpiç. 2.tuğla.
hıtat (A.) [خطط] ölkeler, diyarlar.
hıtta (A.) [خطه] öлке, diyar.
hıyâbân (F.) [خیابان] cadde.
hıyânet (A.) [خیانت] hainlik.
hıyânetkâr (A.-F.) [خیانتکار] hain.
hıyâr (A.) [خیار] seçme hakkı.
hıyre (F.) [خیره] 1.kamaşmış. 2.fersiz.
hıyreçeşm (F.) [خیره چشم] 1.arsız, hayasız. 2.cesur, gözüpek.
hıyreser (F.) [خیره سر] sersem.
hibâb (A.) [حباب] 1.haplar. 2.tohumlar.
hibâle (A.) [حباله] 1.bağ. 2.tuzak.
hibe (A.) [هبه] bağışlama, hibe.
hibr (A.) [حبر] 1.Yahudi bilgini. 2.mürekkep.

hibre (A.) [خبره] deneyim.
hicâ (A.) [هجا] yerme.
hicâb (A.) [حجاب] 1.perde. 2.utanma.
hicaz (A.) [حجاز] 1.Arabistan'da Hicaz bölgesi. 2.hicaz makamı.
hiciv (A.) [هجو] yergi, taşlama.
hicer (A.) [هجر] ayrılık.
hicerân (A.) [هجران] 1.ayrılık. 2.ayrılık acısı.
hicret (A.) [هجرت] göç.
hicv (A.) [هجو] yergi, taşlama.
hicviye bk. hicviyye.
hicviyye (A.) [هجويه] taşlama, hicivle ilgili şiir veya düzyazı.
hîç (F.) [هیچ] hiç.
hîçkes (F.) [هیچکس] hiç kimse.
hidâ' (A.) [خداع] düzen, komplo.
hidayet (A.) [هدايت] doğru yolu gösterme.
hidâyet etmek doğru yolu göstermek.
hiddet (A.) [حدت] 1.öfke. 2.keskinlik.
hiddetlenmek öfkelenmek.
hidemat (A.) [خدمات] hizmetler.
hidiv (F.) [خديو] Mısır valisi.
hidmet (A.) [خدمت] hizmet.
hidmetkâr (A.-F.) [خدمتکار] hizmetçi.
hiffet (A.) [خفت] 1.hafiflik. 2.hoppalık.

hijdeh (F.) [هژده] onsekiz.
hîk (F.) [خيك] tulum.
hikâyât (A.) [حكايات] hikayeler, öyküler.
hikâyet (A.) [حكايت] öykü, hikaye.
hikem (A.) [حكم] hikmetler.
hikmet (A.) [حكمت] 1.bilgelik. 2.sebep.
hikmetşinâs (A.-F.) [حكمت شناس] hakîm, felsefeci.
hil'at (A.) [خلعت] kaftan.
hilâf (A.) [خلاف] aykırır, zıt.
hilâfina aykırır olarak.
hilafında aykırır olarak.
hilâl (A.) [خلال] 1.aralık. 2.kürdan.
hilâl (A.) [هلال] yeni ay, ilkay.
hîle (A.) [حيله] düzen, oyun, hile.
hîlebaz (A.-F.) [حيله باز] hilekâr, düzenbaz.
hîlekâr (A.-F.) [حيله كار] düzenbaz, hileci.
hilkat (A.) [خلقت] 1.yaratılış. 2.Tanrı.
hilm (A.) [حلم] yumuşaklık.
hilye (A.) [حليه] 1.süs. 2.güzel yüz. 3.güzel özellikler.
himâr (A.) [حمار] eşek.
himaye (A.) [حمايه] koruma, esirgeme.
himayekârlık (A.-F.-T.) himaye etme.
hîme (F.) [هيمه] odun.

himem (A.) [همم] himmetler, çabalar.

himmet (A.) [همت] çaba.

himmet etmek çaba göstermek.

hîn (A.) [حين] zaman, vakit, esna.

hinduvâne (F.) [هندوانه] karpuz.

hîn-i hâcette ihtiyaç duyulduğu zaman.

hirâs (F.) [هراس] korku.

hired (F.) [خرد] akıl.

hiref (A.) [حرف] meslekler.

hirem (A.) [هرم] piramit.

hirfet (A.) [حرفت] meslek.

hirmân (A.) [حرمان] mahrumluk.

his bk. hiss.

hisâb (A.) [حساب] hesap.

hisân (A.) [حصان] at, aygır.

hisar (A.) [حصار] kale, hisar.

hiss (A.) [حس] duygu.

hisse (A.) [حصه] pay.

hissedar (A.-F.) [حصه دار] pay sahibi.

hissedar olmak payını almak.

hisset (A.) [خست] pıtilik.

hissetmek duymak, algılamak.

hisseyâb (A.-F.) [حصه ياب] pay alan.

hisseyâb olmak payını almak.

hissî (A.) [حسى] duygulu.

hiss-i kablelvukû (F.-A.) [حس قبل الوقوع] önsezi.

hissiyât (A.) [حسيات] duygular.

hissiye (A.) [حسيه] duygu.

hissolunmak duyulmak, hissedilmek.

hîş (F.) [خویش] 1.kendi. 2.akraba.

hitâb (A.) [خطاب] konuşma, hitap etme.

hitâb etmek muhatap alıp konuşmak.

hitâbe (A.) [خطابه] konuşma.

hitabet (A.) [خطابت] hatiplik.

hitâm (A.) [ختام] son. 2.son bulma.

hitam bulmak son bulmak, bitmek.

hitâma erdirmek bitirmek, sona erdirmek.

hitâma ermek sona ermek.

hitan (A.) [ختان] sünnet, sünnet etme.

hiyel (A.) [حيل] hileler.

hizâ (A.) [حذا] sıra.

hizâb (F.) [خيزاب] dalga.

hizâne (A.) [خزانة] hazine.

hizâya gelmek 1.boyun eğmek, itaat etmek, kabullenmek. 2.sırayı bozmadan durmak.

hizâya girmek sıra olmak.

hizb (A.) [حزب] 1.parti. 2.grup.

hizmet (A.) [خدمت] hizmet, görev yapma.

hizmet etmek görev yapmak.

hizmet-i vataniye [خدمت وطنیه] 1.askerlik. 2.vatan hizmeti, vatan borcu.

hoca (F.) [خواجه] 1.hoca. 2.sahip. 3.efendi. 4.üstad.

hod (F.) [خود] kendi.

hodbehod (F.) [خودبخود] kendi kendine.

hodbin (F.) [خودبین] bencil.

hodkâm (F.) [خودکام] kendini beğenmiş, kendini düşünen.

hodkâmlık (F.-T.) kendini düşünme.

hodrey (F.-A.) [خودرای] başınabuyruk.

hodsitâ (F.) [خودستا] övünge.

hokka (A.) [حقه] 1.mürekkep kabı. 2.tükürük kabı.

hokkabaz (A.-F.) [حقه باز] düzenbaz.

hoşab (F.) [خوشاب] hoşaf, komposto.

hoşaf (F.) [خوشاب] hoşaf, komposto.

hoşâmedgû (F.) [خوش آمد گو] hoşgeldiniz diyen.

hoşâvâz (F.) [خوش آواز] tatlıses, güzelses.

hoşbû (F.) [خوشبو] hoş kokulu.

hoşgüvâr (F.) [خوش گوار] 1.leziz. 2.hazmy kolay.

hoşlanmak hoşuna gitmek, sevmek.

hoşnûd (F.) [خشنود] memnun, razı.

hoşnut bk. hoşnûd.

hoşrû (F.) [خوش رو] sevimli.

hoşsohbet (F.-A.) [خوش صحبت] tatlı sözü, sohbeti tatlı.

hû (A.) [هو] Tanrı.

hûb (F.) [خوب] 1.güzel. 2.iyi.

hubb (A.) [حب] sevgi.

hubbü'l-vatan mine'l-îmân (A.) [حب الوطن من الايمان] vatan sevgisi imandan gelir.

hubeb (A.) [حبيب] taneler.

hûbî (F.) [خوبى] güzellik.

hûbrûy (F.) [خوبروى] güzel yüzlü.

hûbter (F.) [خوبتر] daha güzel.

hubûb (A.) [حبوب] 1.taneler. 2.haplar.

hububat (A.) [حبوبات] tahıl.

hubz (A.) [خبز] ekmek.

huccâc (A.) [حجاج] hacılar.

huccet (A.) [حجت] delil, kanıt.

huceste (F.) [خجسته] kutlu, uğurlu.

hûd (F.) [خود] miğfer.

hud'a (A.) [خدعه] düzen, dalavere.

hudâ (F.) [خدا] Tanrı.

hudâdâd (F.) [خداداد] 1.Allah verdi. 2.Allah vergisi.

hudânekerde (F.) [خدانکرده] Allah göstermesin, Allah etmesin.

hudârâ (F.) [خودآرا] Allah aşkına.

hudâşinas (F.) [خداشناس] tanrıtanır.
hudâvend (F.) [خداوند] 1.Tanrı. 2.padişah. 3.efendi.
hudâvendigâr (F.) [خداوندگار] padişah.
hudâyâ (F.) [خدایا] Tanrım.
huddâm (A.) [خدام] hizmetçiler.
hudperest (F.) [خودپرست] bencil.
hudperestlik (F.-T.) bencillik, kendini düşünme.
hudûd (A.) [حدود] sınırlar.
hudûs (A.) [حدوس] meydana gelme, vukubulma.
huffâş (A.) [خفاش] yarasa.
huffâz (A.) [حفاظ] hafızlar.
hufre (A.) [حفره] 1.çukur. 2.oyuk, delik.
hufte (F.) [خفته] uyuyan, uyumuş.
hûk (F.) [خوک] domuz.
hukne (A.) [حقنه] şırınga.
hukuk (A.) [حقوق] 1.hukuk. 2.haklar.
hukuk-i siyasiye [حقوق سياسيه] siyasal hukuk.
hukukşinas (A.-F.) [حقوق شناس] hukukçu.
hulâsa (A.) [خلاصه] özet.
hulâsa-i kelâm [خلاصهء كلام] kısacası, sözün kısası.
hulâsaten (A.) [خلاصة] özetle, kısaca.
huld (A.) [خلد] cennet.
hulefa (A.) [خلفا] halifeler.

hulk (A.) [خلق] huy.
hulkum (A.) [حلقوم] boğaz.
hulûl (A.) [حلول] gelme, gelip çatma.
hulûl etmek gelmek, gelip çatmak.
hulûs (A.) [خلوص] içtenlik.
hulûskâr (A.-F.) [خلوصكار] yağcı, dalkavuk.
hulyâ (Yun.>A.) [خوليا] hülya, hayal.
hum (F.) [خم] küp.
humâr (A.) [خمارة] mahmurluk.
humekâ (A.) [حمقا] ahmaklar.
humhâne (F.) [خم خانه] 1.şarap mahzeni. 2.meyhane.
humk (A.) [حمق] ahmaklık.
hummâ (A.) [حما] 1.nöbet, ateş nöbeti. 2.sıtma.
humret (A.) [حمرة] kırmızılık, kızılık.
hums (A.) [خمس] beşte biri.
humûzet (A.) [حموضت] ekşilik.
hûn (F.) [خون] kan.
hûnâlûd (F.) [خون آلود] kanlı, kana bulanmış.
hunbehâ (F.) [خون بها] diyet.
hunhâr (F.) [خونخوار] kan içen.
hunnâk (A.) [خناق] boğmaca.
hunrîz (F.) [خونریز] kan dökücü.
hunyâger (F.) [خنياگر] şarkıcı.

hûr (A.) [حور] huri.

hurâfât (A.) [خرافات] hurafeler, batıl inançlar.

hurafe (A.) [خرافه] batıl inanç.

hurafeperver (A.-F.) [خرافه پرور] hurafelere inanan.

hurafeperverlik (A.-F.-T.) hurafelere inanış.

hurd (F.) [خرد] küçük, ufak.

hurdebin (F.) [خرده بین] 1.büyüteç. 2.mikroskop.

hurdegîr (F.) [خرده گیر] kusur bulan.

hûri (A.) [حوری] huri, cennet kızı.

hurûc (A.) [خروج] 1.çıkış. 2.ayaklanma.

hurûş (F.) [خروش] coşku, coşma.

husemâ (A.) [خصما] düşmanlar, hasımlar.

husûf (A.) [خسوف] ay tutulması.

husûl (A.) [حصول] ortaya çıkma, gerçekleşme, var olma.

husûle getirmek meydana getirmek, gerçekleştirmek.

husûmet (A.) [خصومت] düşmanlık.

husûs (A.) [خصوص] konu.

husûsat (A.) [خصوصات] hususlar, konular.

hususî (A.) [خصوصی] özel.

husûsiyet (A.) [خصوصیت] özellik.

husûsiyetle (A.-T.) özellikle, hele hele.

husûsiyle (A.-T.) özellikle, hele hele.

hûş (F.) [هوش] akıl.

hûşe (F.) [خوشه] 1.salkım. 2.başak.
huşk (F.) [خشک] kuru.
huşksâlî (F.) [خشک سالی] kuraklık.
huşû (A.) [خشوع] 1.alçakgönüllülük. 2.Tanrı'ya karşı korku ve saygı duyma.
huşûnet (A.) [خشونت] haşinlik, sertlik.
huşyâr (F.) [هشیار] akıllı.
hutût (A.) [خطوط] 1.hatlar, yollar. 2.çizgiler.
hûy (F.) [خوی] huy.
huzme (A.) [حزمه] demet.
huzûr(A.) [حضور] 1.hazır olma, bulunma. 2.rahatlık.
huzzâr (A.) [حضار] hazır olanlar, bulunanlar.
hüccet (A.) [حجت] delil, belge.
hücec (A.) [حجج] deliller, belgeler.
hüceyrat (A.) [حجيرات] hürecikler.
hüceyre (A.) [حجيره] hürecik.
hücre (A.) [حجره] 1.odacık. 2.hücre, canlı organizmaların en küçük yapıtaşı.
hücum (A.) [هجوم] saldırı, akın.
hücürât (A.) [حجرات] hücreler.
hüdhüd (A.) [هدهد] çavuşkuşu, ibibik.
hükemâ (A.) [حکما] bilgiler, hakîmler.
hükkâm (A.) [حکام] hakimler.
hükm (A.) [حکم] hüküm, emir, kesin karar.
hükmünde yerinde, gibi.

hükümünü almak yerine geçmek, gibi olmak.

hüküm vermek kesin karar vermek.

hükümet (A.) [حكومات] hükümetler.

hükümdar (A.-F.) [حكامدار] padişah, sultan, hüküm sahibi.

hükümdârî (A.-F.) hükümdarlık.

hükümet (A.) [حكومت] 1.hükümet. 2.hakimiyet. 3.devlet.

hükümet sürmek hakim olmak, hükmetmek, hüküm sürmek.

hükümet-i müstebide [حكومت مستبده] istibdat hükümeti.

hükümran (A.-F.) [حكامران] hüküm süren, hakim olan.

hükümran olmak hakim olmak.

hükümrânî (A.-F.) [حكامراني] hüküm sürme, padişahlık.

hülâsa (A.) [خلاصه] özet.

hülâsa etmek özetlemek.

hülâsatan (A.) [خلاصة] özetle, kısaca.

hümâ (F.) [هما] 1.zümrütüanka. 2.devletkuşu.

hümâyûn (F.) [همايون] 1.kutlu. 2.padişah ile ilgili.

hüner (F.) [هنر] sanat, ustalık, beceri.

hünermend (F.) [هنرمند] marifetli, becerili, hüner sahibi.

hünkâr (F.) [خنكار] padişah.

hünsâ (A.) [خنثى] 1.erkek ve dişi organları üstünde bulunduran. 2.nötr.

hür (A.) [حر] özgür.

hürmet (A.) [حرمت] saygı.

hürmetkâr (A.-F.) [حرمتكار] saygı duyan.

hür (A.) [حر] özgür.

hürriyet (A.) [حریت] özgürlük.

hüsâm (A.) [حسام] kılıç.

hüsn (A.) [حسن] güzellik.

hüsn-i ahlak (A.-F.) [حسن اخلاق] güzel ahlak.

hüsn-i idare (A.-F.) [حسن اداره] iyi yönetim, iyi idare.

hüsn-i kabul görmek iyi karşılanmak.

hüsn-i kabul göstermek ilgi göstermek, iyi karşılamak.

hüsn-i sûret (A.-F.) [حسن صورت] 1. yüz güzelliği. 2.en iyi biçim.

hüsnü kabul göstermek bk. hüsn-i kabul göstermek.

hüsr (A.) [خسر] zarar.

hüsrân (A.) [خسران] 1.zarar. 2.hayal kırıklığı.

hüsrân-hîz (A.-F.) [خسران خيز] zarar dolu, hüsrân dolu.

hüsrev (F.) [خسرو] hükümdar, padişah.

hüveydâ (F.) [هویدا] açık, aşikâr, besbelli.

hüviyyet (A.) [هويت] asıl, kimlik.

hüzn (A.) [حزن] hüzn, üzüntü.

hüznengîz (A.-F.) [حزن انگيز] hüzn veren.

hüzzâm (A.) [حزام] Türk musikîsinde bir makam.

I

ıhlamur (Yun.>A.) [اخلامور] ıhlamur.

ık'âd (A.) [اقعاد] oturtma.

ıkd (A.) [عقد] 1.dizi. 2.kolye, gerdanlık.

ıklîm (A.) [اقليم] iklim.

ıktıdâ (A.) [اقتدا] uyma.

ırdâ (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.

ırk (A.) [عرق] 1.soy, ırk. 2.damar. 3.kök.

ırk -1 ahmer [عرق احمر] kızılderili ırkı.

ırk -1 ebyaz [عرق ابيض] beyaz ırk.

ırken (A.) [عرقا] ırk bakımından.

ırkî (A.) [عرقى] ırk ile ilgili.

ırz (A.) [عرض] namus, iffet.

ırzâ (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.

ısdâr (A.) [اصدار] çıkartma.

ısfırâr (A.) [اصفرار] sararma.

ıskât (A.) [اسقاط] düşürme.

ıslâh (A.) [اصلاح] düzeltme, iyileştirme, reform.

ıslâh etmek düzeltmek, iyileştirmek.

ıslâhât (A.) [اصلاحات] düzeltmeler, iyileştirmeler, reformlar.

ıslâhpezîr (A.-F.) [اصلاح پذير] ıslah edilebilir, iyileştirilebilir.

ısrar (A.) [اصرار] diretme, üsteleme.
ıstıbbâr (A.) [اصطبار] sabretme.
ıstıfâ (A.) [اصطفا] seçme, ayıklama.
ıstıfâî (A.) [اصطفاى] seçimle ilgili.
ıstılâh (A.) [اصطلاح] terim, tabir.
ıstılâhât (A.) [صطلاحات] terimler, tabirler.
ıstinâ' (A.) [اصطناع] seçme.
ıstırab (A.) [اضطراب] acı, ızdırıp.
ışk (A.) [عشق] aşk.
ıška (A.) [عشقه] sarmaşık.
ıtk (A.) [عتق] âzâd etme, köle âzâd etme.
ıtknâme (A.-F.) [عتق نامه] âzâdlık belgesi.
ıtlak (A.) [اطلاق] bırakma, salma.
ıtnâb (A.) [اطناب] sözü uzatma.
ıtr (A.) [عطر] koku, ıtır.
ıtrî (A.) [عطرى] ıtırılı, kokulu.
ıtrıyyât (A.) [عطريات] kokular, ıtırılar, parfümler.
ıttlâ' (A.) [اطلاع] bilgi sahibi olma.
ıttlâât (A.) [اطلاعات] bilgiler.
ıttırad (A.) [اطراد] ritm.
ıyâdet (A.) [عيادت] hasta ziyareti.
ıyâl (A.) [عيال] eş, hanım.
ız'âf (A.) [اضعاف] zayıf düşürme, zayıflatma.

- ızdırıp (A.) [اضطراب] acı.
- ızlâl (A.) [اضلال] yoldan çıkarma.
- ızlâl (A.) [اظلال] gölgede bırakma.
- ıZRâr (A.) [اضرار] zarar verme, zarara sokma.
- ıZRâr etmek zarar vermek, zarara sokmak.
- ıztırâb (A.) [اضطراب] ızdırıp, acı.
- ıztırâbâver (A.) [اضطراب آور] acı verici.
- ıztırâr (A.) [اضطرار] zorunluluk.
- ıztırârî (A.) [اضطراری] zorunlu.

İ

i'câz (A.) [اعجاز] 1.aciz bırakma. 2.şaşırtma.

i'dâdî (A.) [اعدادى] lise.

i'dâm (A.) [اعدام] yok etme, öldürme.

i'lâ (A.) [اعلا] yükseltme, yüceltme.

i'lâ edilmek yükseltilmek, yüceltilmek.

i'lâm (A.) [اعلام] bildirme.

i'lâm edilmek bildirilmek.

i'lân (A.) [اعلان] ilan.

i'mâl (A.) [اعمال] yapma, işleme.

i'mâr (A.) [اعمار] bayındırlaştırma, mamûr etme.

i'râz (A.) [اعراض] 1.yüz çevirme. 2.uzak durma.

i'tâ (A.) [اعطا] 1.verme. 2.verilme. 3.ödeme. 4.ödenme.

i'tâ edilmek 1.verilmek. 2.ödenmek.

i'tâ etmek 1.vermek. 2.ödemek.

i'tâ olunmak verilmek.

i'tâk (A.) [اعتاق] âzâd etme, özgür bırakma.

i'tikâf (A.) [اعتكاف] bir yere kapanma, köşesine çekilerek yaşama.

i'tilâ (A.) [اعتلا] 1.yükselme. 2.yüksek rütbeye ulaşma.

i'tizâl (A.) [اعتزال] köşesine çekilme.

i'tizâr (A.) [اعتذار] özür dileme.

i'vicâc (A.) [اعوجاج] eğrilme, burkulma.

i'zâm (A.) [اعزام] 1.gönderme. 2.gönderilme.

i'zâm edilmek gönderilmek, yollanmak.

i'zâm etmek göndermek, yollamak.

i'zâz (A.) [اعزاز] 1.değer verme. 2.ağırlama.

iâde (A.) [اعاده] geri verme, geri gönderme.

iâde edilmek geri verilmek, geri gönderilmek,

iâde etmek geri vermek, geri göndermek.

iâde eylemek geri vermek.

iâde -i âfiyet etmek sağlığına kavuşmak.

iâde -i itibâr edilmek itibarı geri verilmek.

iâde -i ziyâret etmek ziyarete karşılık vermek.

iâdeten (A.) [اعادة] geri verilmek üzere.

iânât (A.) [اعانات] yardımlar, bağışlar.

iâne (A.) [اعانه] yardım, bağış.

iâşe (A.) [اعاشه] geçindirme.

ib'âd (A.) [ابعاد] uzaklaştırma.

ibâ' (A.) [اباء] çekinme, uzak durma, kaçınma.

ibâ' etmek çekinmek, uzak durmak, kaçınmak.

ibâd (A.) [عباد] kullar.

ibâdât (A.) [عبادات] ibadetler.

ibâdet (A.) [عبادت] klluk, tapınma.

ibâdet etmek kulluk etmek, tapınmak.

ibadetgâh (A.-F.) [عبادتگاه] ibadet yeri, mabet.

ibâdethâne (A.-F.) [عبادت خانه] ibadet edilecek yer.

ibâdullah (A.) [عبادالله] 1.Tanrı'nın kulları. 2.çok, bol.

ibâhat (A.) [اباحت] helal sayma, mübah görme.

ibâhî (A.) [اباحى] helal sayan, mübah gören.

ibârât (A.) [عبارات] 1.cümleler. 2.paragraflar.

ibâre (A.) [عباره] 1.cümle. 2.paragraf.

ibâret (A.) [عبارت] meydana gelen, oluşan.

ibâte (A.) [اباته] gece yatırma, geceyi geçirtme, barındırma.

ibdâ' (A.) [ابداع] yeni bir şey getirme, yaratma, geliştirme.

ibdâ' etmek yeni bir şey getirmek, yaratmak, geliştirmek.

ibdâ'kâr (A.-F.) [ابداعكار] yaratıcı, yenilik getiren.

ibhâm (A.) [ابهام] belirsizlik.

ibhâmât (A.) [ابهامات] belirsizlikler.

ibkâ (A.) [ابقا] 1.devamlılık kazandırma. 2.sınıfta bırakma.

ibkâ etmek devamlılık kazandırmak, yaşatmak.

ibkâen (A.) [ابقاء] eski yerinde bırakarak.

ibl (A.) [ابل] deve.

iblâğ (A.) [ابلاغ] 1.bildirme. 2.ulaştırma.

iblîs (A.) [ابليس] 1.şeytan. 2.hileci.

iblîsâne (A.-F.) [ابليسانه] şeytanca.

ibn (A.) [ابن] oğul.

ibrâ' (A.) [ابراء] aklanma.

ibrâ' etmek aklanmak.

ibrâm (A.) [ابرام] zorlama.

ibrânâme (A.-F.) [ابرانامه] aklanma belgesi.

ibrâz (A.) [ابراز] gösterme.

ibrâz edilmek gösterilmek.

ibrâz etmek göstermek.

ibre (A.) [ابره] 1.iğne. 2.gösterge.

ibret (A.) [عبرت] hayat dersi.

ibretâmîz (A.-F.) [عبرت آمیز] ibret verici, ders verici.

ibretbahş (A.-F.) [عبرت بخش] ibret verici.

ibreten (A.) [عبرة] ibret olsun diye, ibret olarak.

ibrîk (A.) [ابريق] ibrik, ıbrık, su, şarap gibi sıvı konulan kap.

ibrişim (F.) [ابريشم] ipek, ibrişim.

ibtâl (A.) [ابطال] geçersiz kılma, kaldırma, bozma.

ibtâl edilmek geçersiz kılınmak, kaldırılmak, bozulmak.

ibtâl etmek geçersiz kılmak, kaldırmak, bozmak.

ibtidâ (A.) [ابتدا] 1.ilkin, önce. 2.başlangıç. 3.başlama.

ibtidâ' etmek başlamak.

ibtidâ'î (A.) [ابتدائی] 1.ilkel. 2.ilkokul.

ibtidâr (A.) [ابتدار] başlama, girişme.

ibtidâr edilmek başlanmak, girişilmek.

ibtidâr etmek başlamak, girişmek.

ibtihâc (A.) [ابتهاج] sevinme.

ibtîlâ (A.) [ابتلا] tutkunluk, müptelalık, düşkünlük.

ibtinâ (A.) [ابتنا] 1.bina etme. 2.dayanma. 3.bina edilme.

ibtinâ etmek 1.kurmak. 2.dayanmak.

ibtinâ'en (A.) [ابتناء] dayanarak.

ibzâr (A.) [ابزار] gösterme.

îcâb (A.) [ايجاب] gerekme, gerek.

îcâbât (A.) [ايجابات] gereklilikler, gerekler.

icâbet (A.) [اجابت] 1.kabul edilme. 2.uyma.

icâbet etmek uymak, muvafakat etmek.

îcâd (A.) [ايجاد] 1.var etme, yaratma. 2.icat.

îcâd edilmek 1.var edilmek, yaratılmak. 2.icat edilmek, buluş yapılmak.

îcâd etmek 1.var etmek, yaratmak. 2.icat etmek, buluş yapmak.

icâleten (A.) [عجلة] aceleyle, acele olarak.

îcâr (A.) [ايجار] 1.kiralama. 2.kiraya verme. 3.kira.

îcâr edilmek kiraya verilmek.

îcâr etmek kiraya vermek.

icâre (A.) [اجاره] kira geliri.

îcâz (A.) [ايجاز] veciz anlatma, özlü söyleme.

icâzet (A.) [اجازت] 1.izin. 2.mezuniyet belgesi, diploma.

icâzetnâme (A.-F.) [اجازت نامه] diploma.

icbâr (A.) [اجبار] zorlama.

icbâr edilmek zorlanmak.

icbâr etmek zorlamak.

iclâl (A.) [اجلال] ululama.

icmâ' (A.) [اجماع] bir araya getirme.

icmâl (A.) [اجمال] 1.özetleme. 2.özet. 3.toplam.

icmâl edilmek öçetlenmek.

icmâl etmek özetlemek.

icmâlen (A.) [اجمالا] özetle, özetleyerek.

icmâlî (A.) [اجمالى] derli toplu, özet halinde.

icrâ (A.) [اجرا] 1.yürütme, yapma, yerine getirme. 2.yapılma, yerine getirilme, yürütülme.

icrâ edilmek yürütülmek, yapılmak, yerine getirilmek.

icrâ etmek yürütmek, yapmak, yerine getirmek.

icrâât (A.) [اجراءات] yapılanlar.

ictihâd (A.) [اجتهاد] 1.çalışma, çabalama. 2.görüş. 3.dinî kaynaklar ışığında görüş bildirme.

ictimâ' (A.) [اجتماع] 1.toplanma, bir araya gelme, toplantı. 2.toplum.

ictimâ' etmek toplanmak, bir araya gelmek.

ictimâât (A.) [اجتماعات] toplantılar, bir araya gelişler.

ictimâî (A.) [اجتماعى] toplumsal, sosyal, toplumbilimsel.

ictimâîleşme (A.-T.) sosyalleşme, sosyalizasyon.

ictimâîleşmek sosyalleşmek.

ictimâiyyât (A.) [اجتماعيات] sosyoloji, toplumbilim.

ictimâiyyâtçı (A.-T.) sosyolog, toplumbilimci.

ictimâiyyûn (A.) [اجتماعيون] sosyologlar, toplumbilimciler.

ictinâb (A.) [اجتناب] kaçınma, uzak durma, çekinme.

ictinâb etmek kaçınmak, uzak durmak, çekinmek.

ictisâr (A.) [اجتسار] yüreklenme, cesaret bulma.

ictisâr etmek cesaretlenmek, cesaret bulmak.

îd (A.) [عيد] bayram.

îd -i adhâ [عيد اضحى] kurban bayramı.

îd -i fitr [عيد فطر] ramazan bayramı, şeker bayramı.

idâme (A.) [ادامه] devam ettirme, sürdürme.

idâme edilmek sürdürülmek, devam edilmek.

idâre (A.) [اداره] 1.döndürme. 2.çekip çevirme, yönetme. 3.devlet dairesi.
4.yönetim.

idâre -i maslahat etmek işleri öyle veya böyle idare etmek.

idâre -i örfiyye [اداره عرفيه] sıkıyönetim.

idârehâne (A.-F.) [اداره خانه] yönetim bürosu.

idârî (A.) [ادارى] yönetsel.

idbâr (A.) [ادبار] talihsizlik.

iddiâ (A.) [ادعا] 1.düşüncesinde ısrar etme. 2.dava etme. 3.inat.

idhâl (A.) [ادخال] 1.içeri alma, sokma. 2.yurt dışından getirme, dışalım, ithal.

idhâl edilmek 1.içeri alınmak, sokulmak. 2.dışalım yapılmak.

idhâl etmek 1.içeri almak, sokmak. 2.yurt dışından getirmek, dışalım yapmak,
ithal etmek.

idhâlât (A.) [ادخالات] ithalat, dışalım malları.

îdiyye (A.) [عيديه] bayramlık, bayram bahşisi.

idmân (A.) [ادمان] 1.alıştırma. 2.spor, egzersiz.

idrâk (A.) [ادراك] 1.kavrama, anlama. 2.erişme.

idrâk edilmek 1.kavranmak, anlaşılmak. 2.yaşanmak.

idrak etmek 1.kavramak, anlamak. 2.yaşamak, görmek.

idrâr (A.) [ادرار] sidik.

îfâ (A.) [ايفا] 1.yapma, yerine getirme. 2.ödeme.

îfâ edilmek 1.yapılmak, yerine getirilmek. 2.ödenmek.

îfâ etmek 1.yapmak, yerine getirmek. 2.ödemek.

îfâ -yı vazife [ايفای وظیفه] görev yapma.

îfâ -yı vazife etmek görev yapmak, görevini yerine getirmek.

ifâdât (A.) [افادات] ifadeler.

ifâde (A.) [افاده] söylem, anlatım, dile getirme.

ifâde edilmek anlatılmak, belirtilmek, dile getirilmek.

ifâde etmek anlatmak, belirtmek, dile getirmek.

ifâkat (A.) [افاقت] iyileşme.

ifâkat bulmak iyileşmek.

ifâze (A.) [افاضه] 1.taşma. 2.bereketlendirme.

iffet (A.) [عفت] namusluluk, namus düşkünlüğü.

ifhâm (A.) [افهام] anlatma.

ifhâm etmek anlatmak.

iflâh (A.) [افلاح] rahata erme, kurtulma.

iflâh etmek ondurmak, dertten kurtarmak.

iflâh olmak iyileşmek, kurtulmak.

iflâs (A.) [افلاس] her şeyini yitirme, bitip tükenme.

ifnâ (A.) [افنا] yok etme.

ifrâğ (A.) [افراغ] dökme, boşaltma.

ifrât (A.) [افراط] aşırıya kaçma.
ifrâtkâr (A.-F.) [افراطكار] aşırıya kaçan.
ifratperestî (A.) [افراط پرستی] aşırıcılık.
ifrâz (A.) [افراز] 1.parçalara bölme. 2.parselleme. 3.salgı.
ifraz edilmek salgılanmak, çıkarılmak.
ifrâzât (A.) [افراضات] 1.salgılar. 2.parsellemeler.
ifrît (A.) [عفریت] mitolojik canavar.
ifsâd (A.) [افساد] 1.bozma. 2.bozgunculuk yapma.
ifsâd etmek bozmak, fesada sürüklemek.
ifşâ (A.) [افشا] açığa vurma.
ifşâ edilmek açığa vurulmak.
ifşâ etmek açığa vurmak.
ifşâât (A.) [افشآت] açığa vurmalar.
iftâr (A.) [افطار] 1.oruç açma. 2.Ramazan ayında verilen akşam yemeği.
iftâr etmek oruç açmak.
iftâriyye (A.) [افطاريه] iftarlık, iftar için hazırlanan yiyecek.
iftihâr (A.) [افتخار] övünme, kıvanma, kıvanç.
iftihar etmek övünmek, gurur duymak.
iftihâr etmek övünmek, kıvanç duymak.
iftikâr (A.) [افتقار] yoksulluk çekme.
iftirâ (A.) [افترا] birine işlemediği suçu yıkma.
iftirâk (A.) [افتراق] ayrılık.
iftirâs (A.) [افتراس] parçalama.

iftitâh (A.) [افتتاح] 1.açılış. 2.başlama.

iftizâh (A.) [افتضاح] rezillik, skandal.

iğbirâr (A.) [اغبرار] kırılma, alınma, gücenme.

iğfâl (A.) [اغفال] 1.aldatma, kandırma. 2.ırza geçme.

iğfâl edilmek 1.aldatılmak, kandırılmak. 2.ırzına geçilmek.

iğfâl etmek 1.aldatmak, kandırmak. 2.ırzına geçmek.

iğlâk (A.) [اغلاق] üstü kapalı konuşma.

iğlât (A.) [اغلاط] yanıltma.

iğmâz (A.) [اغماض] görmezden gelme, göz yumma.

iğnâ (A.) [اغنا] zengin etme, kimseye muhtaç olmayacak hale getirme.

iğrâk (A.) [اغراق] 1.boğma. 2.abartma.

iğtinâm (A.) [اغتنام] 1.ganimet bilme. 2.ganimet alma.

iğtişâş (A.) [اغتشاش] karışıklık, kargaşa, anarşi.

iğtişâşât (A.) [اغتشاشات] karışıklıklar, anarşiler.

iğvâ (A.) [اغوا] azdırma, ayartma.

iğvâ etmek azdırmak, ayartmak.

ihâle (A.) [احواله] havale etme, bırakma.

ihâm (A.) [ايهام] iki anlama gelen kelimenin uzak anlamını kasetme.

ihânet (A.) [اهانت] hainlik.

ihâta (A.) [احاطه] 1.kavrama. 2.kuşatma, sarma.

ihâta edilmek çevrelenmek, sarılmak, kuşatılmak.

ihâta etmek 1.kavramak. 2.kuşatmak, sarmak.

ihbâr (A.) [اخبار] bildirme, haber verme.

ihbar etmek bildirmek, haber vermek.

ihbârname (A.-F.) [اخبارنامه] bildiri kağıdı.

ihdâ (A.) [اهدا] hediye etme.

ihdâ edilmek hediye edilmek.

ihdâ etmek hediye etmek.

ihdâs (A.) [احداث] kurma, oluşturma, meydana getirme.

ihdâs edilmek kurulmak, oluşturulmak, meydana getirilmek.

ihdâs etmek kurmak, oluşturmak, meydana getirmek.

ihdas olunmak kurulmak, oluşturulmak, konulmak.

ihfâ (A.) [اخفا] gizleme, saklama.

ihfâf (A.) [اخفاف] hafife alma.

ihkâk (A.) [احقاق] hakkını verme.

ihkâk -i hak [احقاق حق] hakkını verme.

ihlâ (A.) [اخلا] boşaltma.

ihlâk (A.) [اهلاک] helak etme, yok etme, öldürme.

ihlâl (A.) [اخلال] bozma, lekeleme, hanel getirme.

ihlâl edilmek bozulmak, hanel getirilmek.

ihlâl etmek bozmak, hanel getirmek.

ihlâs (A.) [اخلاص] içtenlik, dürüstlük.

ihmâl (A.) [اهمال] önemsememe, savsaklatma.

ihmâl-kâr (A.-F.) [اهمالكار] ihmalcî.

ihrâc (A.) [اخراج] 1. çıkartma. 2. dışsatım, yurt dışına gönderme.

ihrâc edilmek 1. çıkarılmak. 2. dışsatım yapılmak, ihraç edilmek.

ihrâc etmek 1.çıkarmak. 2.dışsatım yapmak, ihraç etmek.

ihrac olunmak çıkarılmak.

ihrâcât (A.) [اخراجات] 1.çıkarmalar. 2.dışsatımlar.

ihrâk (A.) [احراق] yakma.

ihrak edilmek yakılmak.

ihrak olunmak yakılmak.

ihrâm (A.) [احرام] hac zamanı giyilen beyaz giysi.

ihrâz (A.) [احراز] kazanma, elde etme.

ihraz etmek kazanmak, elde etmek.

ihsâ (A.) [احصا] sayma.

ihsâî (A.) [احصائى] sayım ile ilgili, istatistik.

ihsâiyyât (A.) [احصائيات] istatistik.

ihsâiyye (A.) [احصائيه] istatistik.

ihsân (A.) [احسان] 1.bağış. 2.iyilik.

ihsâs (A.) [احساس] hissettirme.

ihtâr (A.) [اخطار] uyarı, hatırlatma.

ihtâr edilmek uyarılmak, hatırlatılmak.

ihtâr etmek uyarmak, hatırlatmak.

ihticâc (A.) [احتجاج] kanıt gösterme.

ihtidâ (A.) [اهتدا] hidayete erme, müslüman olma.

ihtidâ etmek hidayete ermek, müslüman olmak.

ihtifâ (A.) [اختفا] gizlenme.

ihtifâl (A.) [احتفال] anma töreni.

ihdikâr (A.) [احتكار] vurgun.

ihtilâc (A.) [اختلاج] 1.çırpınma. 2.seğirme.

ihtilâf (A.) [اختلاف] uyuşmazlık.

ihtilâfat (A.) [اختلافات] uyuşmazlıklar.

ihtilâl (A.) [اختلال] 1.bozukluk, arıza. 2.ihtilal.

ihtilâlât (A.) [اختلالات] 1.bozukluklar. 2.ihtilaller.

ihtilâm (A.) [احتلام] düşazma, şeytan aldatması.

ihtilâs (A.) [اختلاس] zimmetine para geçirme, para çalma.

ihtilât (A.) [اختلاط] 1.karışma. 2.görüşme, kaynaşma.

ihtilât etmek karışmak.

ihtimâl (A.) [احتمال] 1.olasilık. 2.yüklenme. 3.belki.

ihtimâl ki (A.-F.) [احتمال كه] belki de, muhtemelen.

ihtimâl vermek sanmak, tahmin etmek.

ihtimâlât (A.) [احتمالات] olasilıklar.

ihtimâm (A.) [اهتمام] özen.

ihtinâk (A.) [اختناق] boğulma.

ihtirâ (A.) [اختراع] icat, buluş.

ihtirâat (A.) [اختراعات] buluşlar.

ihtirak (A.) [احتراق] yanma.

ihtirâm (A.) [احترام] saygı duyma, hürmet etme.

ihtirâmen (A.) [احتراماً] saygıyla, saygı duyarak.

ihtirâs (A.) [احتراص] aşırı hırs.

ihtirâz (A.) [احتراز] kaçınma, çekinme, uzak durma, geri durma.

ihtirâz etmek kaçınmak, çekinmek, uzak durmak, geri durmak.

ihtisâr (A.) [اختصار] kısaltma, özetleme.

ihtisâr edilmek kısaltılmak, özetlenmek.

ihtisâr etmek kısaltmak, özetlemek.

ihtisâren (A.) [اختصارا] özetle, kısaltarak, kısaca.

ihtisâs (A.) [اختصاص] uzmanlık.

ihtişâm (A.) [احتشام] görkem.

ihtitâm (A.) [اختتام] sona erme.

ihtivâ (A.) [احتوا] içirme.

ihtivâ etmek içermek.

ihtiyâc (A.) [احتياج] 1.gereksinim2.yoksulluk.

ihtiyâcât (A.) [احتياجات] gereksinimler.

ihtiyâl (A.) [احتيال] hile yapma.

ihtiyâr (A.) [اختيار] 1.seçme. 2.seçilme. 3.seçme hakkı. 4.yaşlı.

ihtiyârî (A.) [اختياری] kişisel seçime bağlı, isteğe bağlı.

ihtiyât (A.) [احتياط] 1.tedbirli davranış. 2.yedek.

ihtiyâten (A.) [احتياطا] tedbirli davranarak, ihtiyatlı olarak.

ihtiyatkâr (A.-F.) [احتياط كار] tedbirli, ihtiyatlı.

ihtizâr (A.) [احتضار] can çekişme.

ihtizâz (A.) [اهتزاز] titreme, titreyiş.

ihvân (A.) [اخوان] dostlar.

ihyâ (A.) [احيا] 1.diriltme, yaşatma. 2.canlılık kazandırma. 3.geceyi ibadet ederek geçirme.

ihyâ olunmak yaşatılmak, canlandırılmak.

ihzâr (A.) [احضار] 1.çağırma, huzura getirme. 2.hazırlama. 3.hazırlanma.

ihzar etmek 1.hazırlamak. 2.getirmek.

ihzârî (A.) [احضاری] hazırlayıcı.

ik'âd (A.) [اقعاد] oturtma.

îkâ (A.) [ایقا] yapma.

îka etmek vermek, bırakmak.

ikâb (A.) [عقاب] ceza.

ikâl (A.) [عقال] 1.bağ. 2.köstek, pranga.

ikâme (A.) [اقامه] 1.kaldırma. 2.oturma. 3.yerine koyma.

ikâme etmek yerine koymak.

ikâmet (A.) [اقامت] 1.oturma. 2.namaza durma.

ikâmetgah (A.-F.) [اقامتگاه] oturma yeri.

îkâz (A.) [ایقاظ] 1.uyandırma. 2.uyarma.

îkâz edilmek uyarılmak.

îkâz etmek uyarmak.

ikbâl (A.) [اقبال] 1.talih. 2.mutluluk.

ikdâm (A.) [اقدام] girişim.

iklîm (A.) [اقليم] 1.ülke, yer, diyar. 2.coğrâfî yaşam koşulları.

ikmâl (A.) [اكمال] 1.tamamlama, bitirme. 2.bütünleme.

ikmâl edilmek tamamlanmak, bitirilmek.

ikmâl etmek tamamlamak, bitirmek.

iknâ (A.) [اقتناع] razı etme.

iknâ etmek razı etmek.

ikrâh (A.) [اكره] tiksınme, iğrenme.

ikrâh etmek tiksınmek, iğrenmek.

ikrâhen (A.) [اكرها] tiksınerek, iğrenerek.

ikrâm (A.) [اكرام] 1.cömertlik. 2.sunma, armağan etme.

ikrâmiyye (A.) [اكراميه] 1.bahşış. 2.ikrâm olarak verilen para veya eşya.

ikrâr (A.) [اقرار] 1.itiraf. 2.dile getirme. 3.kabullenme.

ikrâr etmek 1.itiraf etmek. 2.dile getirmek. 3.kabullenmek.

ikrâz (A.) [اقرض] borçlandırma, borç verme.

iksîr (A.) [اكثر] olağanüstü etkileri olan şurup.

iktibâs (A.) [اقتباس] alıntı.

iktibâs edilmek alınmak.

iktibâs etmek alıntı yapmak, ödünç almak.

iktibâsât (A.) [اقتباسات] alıntılar.

iktidâ (A.) [اقتدا] uyma.

iktidâ etmek uymak.

iktidâr (A.) [اقتدار] 1.güçlülük, kudret. 2.görev başındaki yönetim.

iktifâ (A.) [اكتفا] yetinme.

iktifâ edilmek yetinilmek.

iktifâ etmek yetinmek.

iktihâl (A.) [اکتحال] sürme çekme.

iktirâh (A.) [اقتراه] içinden gelerek konuşma.

iktirân (A.) [اقتران] yakınlaşma, yaklaşma.

iktisâ (A.) [اكتسا] giyinme, bürünme.
iktisâ etmek giymek
iktisâb (A.) [اكتساب] kazanma, çalışarak kazanma.
iktisâb etmek kazanmak.
iktisâb eylemek kazanmak.
iktisâd (A.) [اقتصاد] 1.tutum. 2.ekonomi.
iktisâdî (A.) [اقتصادى] ekonomik.
iktisâdiyyât (A.) [اقتصاديات] ekonomi.
iktisâdiyyûn (A.) [اقتصاديون] iktisatçılar, ekonomistler.
iktisâr (A.) [اقتصار] kısaltma.
iktitâf (A.) [اقتطاف] derme, devşirme, seçme.
iktizâ (A.) [اقتضا] 1.gerekme. 2.ihtiyaç.
iktizâ etmek gerekmek.
ilâ (A.) [الى] –e kadar.
ilâc (A.) [علاج] 1.ilâç. 2.tedavi. 3.çare.
ilâcnâpezîr (A.-F.) [علاج ناپذير] tedavi edilmez.
ilâh (A.) [الخ] ve benzerleri, ve diğerleri.
ilâh (A.) [اله] tanrı, ilah.
ilâhe (A.) [الهه] tanrıça.
ilâhî (A.) [الهى] 1.tanrısâl. 2.ilahî, dinî şarkı.
ilâhî (A.) [الهى] Tanrım.
ilâhiyyât (A.) [الهيات] tanrıbilim, teoloji.
ilânihâye (A.) [الى نهايه] sonuna kadar.

ilâvât (A.) [علاوات] ilaveler, ekler.

ilâve (A.) [علاوه] ek.

ilave etmek eklemek.

ilâveten (A.) [علاوة] ek olarak, yanı sıra.

ilel (A.) [علل] 1.hastalıklar. 2.sebepler.

ilelebed (A.) [الى الابد] sonsuza dek.

ilgâ (A.) [الغا] lağvetme, kaldırma.

ilgâ eylemek lağvetmek, kaldırmak.

ilhâd (A.) [الحاد] dinden çıkma, dinsizlik.

ilhâk (A.) [الحاق] 1.katma, karıştırma. 2.katılma.

ilhak olunmak katılmak.

ilhâm (A.) [الهام] esin.

ilhâmât (A.) [الهامات] ilhamlar, esinler.

ilim (A.) [علم] ilim.

ilkâ (A.) [القا] atma, bırakma.

ilkâ etmek atmak.

ilkâh (A.) [القاح] aşılama, dölleme.

illâ (A.) [الا] 1. -den başka. 2.ille de, mutlaka. 3.yoksa, aksi takdirde.

illet (A.) [علت] 1.hastalık. 2.sebep.

illî (A.) [على] nedensel.

illiyyet (A.) [عليت] nedensellik.

ilm (A.) [علم] bilim.

ilmî (A.) [علمى] bilimsel.

ilmiyye (A.) [علميه] din bilginleri.
ilsâk (A.) [الصاق] bitıştırme, yapıştırma, kavuşturma.
iltibâs (A.) [التباس] benzerlik.
ilticâ (A.) [التجا] sığınma.
ilticâgâh (A.-F.) [التجاه] sığınak, sığınma yeri.
iltifat (A.) [التفات] 1.dönme. 2.ilgi gösterme. 2.gönül alma.
iltihâb (A.) [التهاب] 1.alevlenme. 2.yangı.
iltihak (A.) [التحاق] katılma.
iltihak etmek katılmak.
iltihâm (A.) [التهام] yara kapanması.
iltimâs (A.) [التماس] kayırma.
iltisâk (A.) [التصاق] kavuşma, yapışma.
iltisak etmek kavuşmak.
iltiyâm (A.) [التيام] yara iyileşmesi.
iltizâm (A.) [التزام] 1.gerekli görme. 2.taraf tutma.
iltizâz (A.) [التذاذ] lezzet alma.
ilzâm (A.) [الزام] susturma.
îmâ (A.) [ايما] dolaylı anlatım, işaret.
îmâ etmek işaret etmek, göstermek.
imâd (A.) [عماد] direk.
imâl etmek yapmak.
imâle (A.) [اماله] kısa heceyi uzun okuma.
imâm (A.) [امام] 1.namaz kıldırıcı. 2.önder, lider. 3.Hz. Ali'nin soyundan gelen.

îmân (A.) [ايمان] inanma.

iman etmek inanmak.

imâret (A.) [عمارت] 1.aşevi. 2.bayındırlık.

imdâd (A.) [امداد] yardım isteme, imdat.

imhâ (A.) [امحا] 1.yok etme. 2.yok edilme.

imhâ edilmek yok edilmek.

imhâ etmek yok etmek.

imkân (A.) [امکان] olanak.

imlâ (A.) [املا] 1.doldurma. 2.yazı bilgisi. 3.yazı

imrâr (A.) [امرار] geçirme.

imsâk (A.) [امساک] orucun başlangıç saati.

imsâkiyye (A.) [امساكيه] oruca başlama ve oruç açma saatlerini gösteren çizelge.

imtidad etmek uzanmak.

imtihân (A.) [امتحان] 1.sınav. 2.deneme.

imtinâ (A.) [امتناع] kaçınma.

imtinâ etmek kaçınmak, geri durmak.

imtisâl (A.) [امثال] 1.boyun eğme. 2.verilen işi yapma.

imtiyâz (A.) [امتياز] 1.ayrıcılık. 2.kapitülasyon.

imtizâc (A.) [امتزاج] uyuşma, uzlaşma.

imtizâc etmek uyuşmak, uzlaşmak.

în (F.) [اين] bu.

in'âm (A.) [انعام] 1.bağış, ihsan. 2.bahşiş.

in'ikâd (A.) [انعقاد] 1.bağlanma. 2.toplanma.
in'ikâs (A.) [انعكاس] yanıtıma.
in'itâf (A.) [انعطاف] 1.bükülme. 2.dönme.
in'itâf etmek çevrilmek, dönmek.
inâd (A.) [عناد] inat.
inân (A.) [عنان] dizgin.
inâre (A.) [اناره] aydınlatma.
inâyât (A.) [عنایات] iyilikler.
inâyet (A.) [عنایت] iyilik.
incizâb (A.) [انجذاب] cazibeye kapılma.
ind (A.) [عند] 1.kat. 2.görüş. 3.yan.
indî (A.) [عندی] kişisel, kişinin kendi kanısına dayanan.
indifâ (A.) [اندفاع] püskürme.
indifâ etmek püskürmek.
ineb (A.) [عنب] üzüm.
infâk (A.) [انفاق] geçindirme, nafakalandırma.
infâz (A.) [انفاذ] uygulama, yerine getirme, yapma.
infîâl (A.) [انفعال] kırılma, gücenme.
infikâk (A.) [انفكاک] ayrılış.
infilâk (A.) [انفلاق] patlama.
infirâd (A.) [انفراد] bir başına kalma.
infirâd ettirilmek bir başına bırakılmak.
infisâl (A.) [انفصال] ayrılma.

inhibât (A.) [انهباط] düşüş.

inhidâm (A.) [انهدام] yıkılma.

inhilâl (A.) [انحلال] 1.çözülme, ayrışma. 2.dağılma.

inhimâk (A.) [انهماك] aşırı düşkünlük.

inhinâ (A.) [انحنا] 1.eğri, yay. 2.kıvrılma, bükülme, yay şeklini alma.

inhirâf (A.) [انحراف] sapma.

inhiraf olunmak dönülmek.

inhisâf (A.) [انخساف] 1.ay tutulması. 2.gelişimini yitirmek, parlaklığını kaybetmek.

inhisâr (A.) [انحصار] tekel.

inhibitat (A.) [انحطاط] çöküş, düşüş.

inhizâm (A.) [انهزام] bozguna uğrama.

inkâr (A.) [انكار] yadsıma, reddetme.

inkâr edilmek yadsınmak.

inkâr etmek yadsımak.

inkılâb (A.) [انقلاب] 1.devrim. 2.değişim, dönüşüm.

inkılâb etmek dönüşmek.

inkırâz bulmak tükenmek, çökmek.

inkitâ (A.) [انقطاع] kesilme, kesintiye uğrama.

inkıyâd (A.) [انقياد] bağlanma, boyun eğme.

inkızâ (A.) [انقضا] geçip gitme.

inkibâz (A.) [انقباض] kabızlık.

inkirâz (A.) [انقراض] çökme, tükeniş.

inkisâm (A.) [انقسام] bölünme.

inkisâm etmek bölünmek.

inkisâr (A.) [انكسار] 1.ilenme, beddua etme. 2.kırılma.

inkişâf (A.) [انكشاف] 1.ortaya çıkma. 2.gelişim, gelişme.

inkişaf bulmak gelişmek.

inkişaf etmek gelişmek.

insâf (A.) [انصاف] acıma.

insânî (A.) [انسانی] 1.insanlık. 2.insan ile ilgili.

insaniyu'l-merkez (A.) [انسانی المركز] insan merkezli.

insâniyyet (A.) [انسانیت] insanlık.

insibab etmek dökülmek.

insicâm (A.) [انسجام] düzen, sıra.

insiyâk (A.) [انسياق] içgüdü.

insiyâkî (A.) [انسياقی] içgüdüsel.

insücin (A.) [انس و جن] insanlar ve cinler.

inşâ (A.) [انشا] 1.yapma. 2.güzel yazı yazma. 3.kompozisyon.

inşîâb (A.) [انشعاب] 1.bölünme. 2.dallanma.

inşikâk (A.) [انشقاق] yarıma, bölünme.

inşikâk etmek yarılmak, bölünmek.

inşirâh (A.) [انشراح] açılma, ferahlama.

intâc (A.) [انتاج] 1.sonuçlandırma. 2.doğurma.

intâc etmek 1.sonuçlandırmak. 2.doğurmak.

intâk (A.) [انطاق] konuşurma.

intânî (A.) [انتانى] mikroplu.

intibâ (A.) [انطباع] 1.izlenim. 2.basılma.

intibâh (A.) [انتباه] uyanış.

intibâk (A.) [انطباق] uyum.

intifâ (A.) [انطفا] ateşin sönmesi.

intifâ' (A.) [انتفاع] yararlanma.

intihâ (A.) [انتها] 1.son. 2.sona erme.

intihâb (A.) [انتخاب] 1.seçme. 2.seçilme. 3.seçim.

intihâb edilmek seçilmek.

intihab eylemek seçmek.

intihâbât (A.) [انتخابات] seçimler.

intihâl (A.) [انتقال] bir başkasının eserini sahiplenme.

intihâr (A.) [انتحار] kendini öldürme, canına kıyma.

intihâr etmek kendini öldürmek, canına kıymak.

intikâd (A.) [انتقاد] eleştiri, tenkit.

intikâl (A.) [انتقال] 1.göçme, taşınma. 2.kavrama. 3.miras geçmesi.

intikal etmek geçmek

intikâm (A.) [انتقام] öc.

intikam almak öc almak.

intikâmcû (A.-F.) [انتقام جو] intikamcı.

intisâb (A.) [انتساب] 1.bir yere mensup olma. 2.bir yere bağlanma, bir yerde çalışmaya başlama.

intişâr (A.) [انتشار] 1.yayıma. 2.yayılanma. 3.üreme.

intişâr etmek 1.yayılmak. 2.yayınlanmak.

intizâ' (A.) [انتزاع] söküp alma.

intizâm (A.) [انتظام] düzen.

intizamperver (A.-F.) [انتظام پرور] düzeni seven, düzenli, tertipli.

intizâr (A.) [انتظار] bekleme, bekleyiş.

intizâr etmek beklemek.

inzâl (A.) [انزال] indirme.

inzibât (A.) [انضباط] zapturapt altında bulunma, düzen.

inzimâm (A.) [انضمام] eklenme.

inzivâ (A.) [انزوا] köşesine çekilme, tek başına yaşama.

inzivagâh (A.-F.) [انزوا گاه] köşeye çekilme yeri, inziva yeri.

irâ'e (A.) [ارائه] gösterme.

irâ'e etmek göstermek.

îrâd (A.) [ایراد] 1.getirme, söyleme. 2.gelir, kazanç.

irâde (A.) [اراده] 1.istek. 2.buyruk.

irâdet (A.) [ارادت] isteme, istek.

îrânî (F.) [ایرانی] İranlı.

ircâ' (A.) [ارجاع] eski haline döndürme, çevirme.

ircâ' etmek döndürmek, çevirmek.

irfân (A.) [عرفان] 1.bilme. 2.kültür.

irfanperver (A.-F.) [عرفان پرور] kültürlü.

irs (A.) [ارث] 1.miras. 2.soyaçekim, kalıtım.

irsâl (A.) [ارسال] gönderme.

irsen (A.) [ارثا] kalıtımsal, miras yoluyla.
irsî (A.) [ارثى] kalıtımsal.
irsiyyet (A.) [ارثیت] kalıtımsallık, irsîlik.
irşâd (A.) [ارشاد] hidayete erdirme, doğru yolu gösterme.
irşâd etmek hidayete erdirmek, doğru yolu göstermek.
irtîâş (A.) [ارتعاش] titreme.
irtibât (A.) [ارتباط] bağlantı, ilişki, ilgi.
irticâ (A.) [ارتجاع] 1.geriye dönüş. 2.gericilik.
irticakâr (A.-F.) [ارتجاعكار] gerici.
irticâlen (A.) [ارتجالا] düşünmeden söyleyerek.
irtidâd (A.) [ارتداد] dinden çıkma.
irtifâ (A.) [ارتفاع] yükseklik.
irtihâl (A.) [ارتحال] 1.göçme. 2.ölüm.
irtihâl etmek ölmek.
irtikâ (A.) [ارتقا] 1.yükselme. 2.yüksek mevkiye gelme.
irtikâb (A.) [ارتكاب] suç işleme.
irtisam etmek resmedilmek, izi düşmek.
irtişâ (A.) [ارتشا] rüşvet yeme.
irtizâk (A.) [ارتزاق] rızıklanma.
irzâ (A.) [ارضا] ikna etme, razı etme.
irzâ' (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.
is'âd (A.) [اصعاد] yükseltme.
is'âd etmek yükseltmek, çıkartmak.

is'âd olunmak yükseltilmek.

is'af olunmak yerine getirilmek.

is'âr (A.) [اسعار] fiyat belirleme.

isâbet (A.) [اصابت] rastgelme. 2.tutarlılık.

isâet (A.) [اساءت] kötülük etme.

îsâl (A.) [ايصال] kavuşturma, ulaştırma.

isâl etmek ulaştırmak.

isâle (A.) [اساله] akıtma.

isbât (A.) [اثبات] kanıtlama.

isbât -ı vücûd etmek bir yerde bulunmak, varlığını göstermek.

îsevî (A.) [عيسوى] Hıristiyan.

îseviyyet (A.) [عيسويت] Hıristiyanlık.

isfenc (F.) [اسفنج] sünger.

ishâl (A.) [اسهال] sürgün, cırcır olma.

iskân (A.) [اسكان] 1.yerleştirme. 2.yerleştirilme.

iskân edilmek yerleştirilmek.

iskân etmek yerleştirmek.

iskat (A.) [اسقاط] düşürme.

iskât (A.) [اسكات] susturma.

iskât etmek susturmak.

islâm (A.) [اسلام] 1.müslümanlık. 2.müslüman.

islâmiyyet (A.) [اسلاميت] müslümanlık.

ism (A.) [اسم] ad.

ismet (A.) [عصمت] 1.masumluk. 2.haramdan kaçınma.
isnâ'aşer (A.) [اثنتى عشر] oniki.
isnâd (A.) [اسناد] 1.dayama, yükleme. 2.iftira.
isneyn (A.) [اثنين] pazartesi.
isrâf (A.) [اسراف] savurganlık.
istî'âb (A.) [استيعاب] kapasite, alım gücü, sığdırma.
isti'câl (A.) [استعجال] aceleci davranış.
isti'fâ (A.) [استعفا] 1.affını isteme. 2.görevinden ayrılma.
isti'kâf (A.) [اسعكاف] bir yere kapanma.
isti'lâm (A.) [استعلام] bilgi isteme.
isti'mâl (A.) [استعمال] 1.kullanma. 2.kullanılma. 3.yapılma.
isti'mâl edilmek kullanılmak.
isti'mâl etmek kullanmak.
istiâne (a.) [استعانه] yardım isteme.
istiâne olunmak yardım istenmek.
istib'âd (A.) [استبعاد] uzak görme.
istibdâd (A.) [استبداد] baskı rejimi.
istibdâdkâr (A.-F.) [استبدادكار] baskıcı.
isticâbet (A.) [استجابت] kabul edilme.
isticvâb etmek sorgulamak.
istid'â (A.) [استدعا] 1.dilekçe. 2.yalvararak isteme.
istid'ânâme (A.-F.) [استدعاناامه] dilekçe.
istîdâd (A.) [استعداد] yetenek.

istidlâl (A.) [استدلال] delil ile hüküm çıkarma, akıl yürütme, delillerin ışığında yargıda bulunma.

istifâdebahş (A.-F.) [استفاده بخش] yararlı.

istifhâm (A.) [استفهام] 1.sorma. 2.soru işareti.

istifrâğ (A.) [استفراغ] kusma.

istifrâğ etmek kusmak.

istifsâr etmek açıklama istemek.

istigâse (A.) [استغاثه] yardım isteme.

istiğnâ (A.) [استغنا] 1.kimseye muhtaç olmama. 2.eyvallah etmeme.
3.tokgözlülük.

istiğrâk (A.) [استغراق] 1.dalma, gömülme. 2.boğulma. 3.kendinden geçme.

istihâle (A.) [استحاله] 1.başkalaşım, değişim. 2.imkansızlık.

istihâre (A.) [استخاره] bir işin nasıl sonuçlanacağını anlamak için ibadetten sonra uykuya yatma.

istihâse (A.) [استحاثه] fosilleşme.

istihbâr (A.) [استخبار] duyum, haber alma.

istihbârât (A.) [استخبارات] duyumlar, haber almalar.

istihdâf (A.) [استهداف] hedef edinme.

istihdaf eylemek hedef edinmek.

istihdâm (A.) [استخدام] hizmete alma.

istihfâf (A.) [استخفاف] hafife alma, küçümseme.

istihfâfkâr (A.-F.) [استخفافكار] hafife alan, küçümseyen.

istihfâfkârlık (A.-F.-T.) küçümseme, hafife alma.

istihkak (A.) [استحقاق] 1.hak etme. 2.hak edilmiş şey.

istihkâm (A.) [استحکام] 1.sağlamlık. 2.siper.
istihkâr (A.) [استحقار] aşağılama.
istihlâk (A.) [استهلاك] tüketim.
istihlâk etmek tüketmek, harcamak.
istihmâm (A.) [استحمام] banyo yapma, yıkanma.
istihrâc (A.) [استخراج] 1.çıkarma. 2.hüküm çıkarma. 3.anket.
istihrâc etmek çıkarmak.
istihsâl (A.) [استحصال] 1.elde etme. 2.elde edilme. 3.üretim.
istihsân (A.) [استحسان] güzel bulma, beğenme.
istihyâ (A.) [استحياء] utanma.
istihzâ (A.) [استهزاء] alay.
istihzâ etmek alay etmek.
istihzâr (A.) [استحضار] 1.hazırlama. 2.hazırlanma. 2.huzura çağırma.
istikâmet (A.) [استقامت] 1.doğruluk. 2.dürüstlük. 3.yön.
istikamet vermek yön vermek.
istikbâh (A.) [استقباح] ayıplama.
istikbâl (A.) [استقبال] 1.karşılama. 2.gelecek. 3.kıbleye dönme.
istikbal etmek karşılamak.
istikbâr (A.) [استكبار] büyüklenme.
istikfâf (A.) [استكفاف] yetinme.
istiklâl (A.) [استقلال] bağımsızlık.
istikmâl (A.) [استكمال] tamamlama.
istikrâh (A.) [استكراه] iğrenme, tikslenme.

istikrâh etmek iğrenmek, tiksirmek.
istikrâr (A.) [استقرار] kararlılık.
istikrâz (A.) [استقراض] borçlanma.
istikşâf (A.) [استكشاف] keşif çalışması yapma.
istîlâ (A.) [استيلا] yayılma, ele geçirme.
istîlâ etmek yayılmak, ele geçirmek.
istilzâm (A.) [استلزام] gerekme, gerektirme.
istilzâm etmek gerekme, gerektirmek.
istilzâm eylemek gerektirmek.
istimâ' (A.) [استماع] dinleme, kulak verme.
istimâ' etmek kulak vermek, dinlemek.
istimdâd (A.) [استمداد] yardım isteme.
istimhâl (A.) [استمهال] ek süre isteme.
istimlâk (A.) [استملاك] kamulaştırma.
istimlâk edilmek kamulaştırılmak.
istimlâk etmek kamulaştırmak.
istimnâ' (A.) [استمناء] mastürbasyon.
istimrâr (A.) [استمرار] süreklilik.
istinâd (A.) [استناد] 1.dayanma. 2.güvenme.
istinâd etmek dayanmak.
istinâden (A.) [استنادا] 1.dayanarak. 2.güvenerek.
istinadgâh (A.-F.) [استنادگاه] dayanak.

istînâf (A.) [استيناف] üst mahkemeye başvurarak alt mahkemenin kararının feshini isteme.

istinbât (A.) [استنباط] anlam çıkarma, hüküm çıkarma.

istinkâf (A.) [استتكاف] çekimserlik.

istinkâf etmek çekimser kalmak.

istinşâk (A.) [استنشاق] buruna su çekme.

istintâk (A.) [استنتاج] sorgulama.

istintâk etmek sorgulamak, sorguya çekmek.

istirâhat (A.) [استراحت] dinlenme.

istirâhat etmek dinlenmek.

istirâk-ı sem' etmek kulak misafiri olmak.

istirdâd (A.) [استرداد] geri isteme, geri alma.

istirdâd edilmek geri alınmak.

istirdâd etmek geri almak.

istirhâm (A.) [استرحام] rica etme, yalvararak isteme.

istirhâm etmek rica etmek, yalvararak istemek.

istirhamkâr (A.-F.) [استرحامكار] yalvarırcasına.

istirkab etmek çekememek.

istiskâ (A.) [استسقا] 1.yağmur duasına çıkma. 2.vücutta su toplanması.

istiskâl (A.) [استتقال] hoş karşılamama, yüz vermeme.

istisnâ (A.) [استثناء] kural dışı.

istisnâ'î (A.) [استثنائى] kural dışı.

istişâre (A.) [استشارة] danışma.

istişâre etmek danışmak.

istişhâd (A.) [استشهد] 1.kanıt gösterme. 2.örnek verme.

istişhâd yapmak örnek vermek.

istitâat (A.) [استطاعت] güç.

istitâr (A.) [استتار] örtünme.

istitrâden (A.) [استطرادا] sırası gelmişken.

istivâ (A.) [استوا] 1.eşitlik. 2.düzlük.

istiz'âf (A.) [استضعاف] zayıf düşürme, zayıf görme.

istîzâh (A.) [استيضاح] gensoru.

istîzân (A.) [استيزان] izin isteme.

isyân (A.) [عصيان] başkaldırı.

îş (A.) [عيش] 1.yaşama. 2.eğlenme, gününü gün etme.

iş'âr (A.) [اشعار] bildirme, gösterme.

işâa (A.) [اشاعه] duyurma, yayma.

işârât (A.) [اشارات] işaretler.

işâret (A.) [اشارت] 1.gösterme. 2.alamet. 3.iz.

işâreten (A.) [اشارة] işaret ederek.

işbâ' (A.) [اشباع] 1.doyurma. .doldurma.

işgâl (A.) [اشغال] 1.meşgul etme. 2.ele geçirme.

işgal etmek 1.meşgul etmek. 2.ele geçirmek.

işhâd (A.) [اشهاد] tanık getirme.

işkence (F.) [اشكنجه] acı verme, eziyet etme.

işmi'zâz (A.) [اشمزاز] 1.surat ekşitme. 2.ürperme.

işrâk (A.) [اشراق] 1.doğma. 2.aydınlatma.

işrâkî (A.) [اشراقى] Pisagorcu.

işret (A.) [عشرت] 1.içki. 2.içki alemi.

işrîn (A.) [عشرين] yirmi.

iştîâl (A.) [اشتعال] alevlenme, yalazlanma, parlama, tutuşma.

iştibâh (A.) [اشتباه] kuşkuya düşme.

iştigâl (A.) [اشتغال] uğraş.

iştigâl etmek uğraşmak, meşgul olmak.

iştihâ (A.) [اشتها] iştah.

iştihângîz (A.) [اشتها انگيز] iştah açıcı, iştah verici.

iştihâr (A.) [اشتهار] meşhur olma.

iştihâr etmek meşhur olmak.

iştikâk (A.) [اشتقاق] türeme.

iştimâl (A.) [اشتمال] kapsama.

iştirâ (A.) [اشترا] satın alma.

iştirâ etmek satın almak.

iştirâk (A.) [اشتراك] 1.katılım. 2.ortaklık.

iştirâkiyye (A.) [اشتراكيه] komünizm.

iştîyâk (A.) [اشتياق] şevklenme, şevk duyma.

îşü nûş etmek yiyip içmek, gününü gün etmek.

işve (A.) [عشوه] cilve, naz, eda.

işvebâz (A.-F.) [عشوه باز] işveli.

işveger (A.-F.) [عشوه گر] işveli.

işvekâr (A.-F.) [عشوه كار] işveli, şivekâr.
it'âm (A.) [اطعام] doyurma, yemek verme.
itâat (A.) [اطاعت] uyma, boyun eğme.
itâat etmek uymak, boyun eğmek.
itâb (A.) [عتاب] azarlama, paylama, çıkışma.
itâle (A.) [اطاله] uzatma.
itbâ (A.) [اتباع] tabi kılma.
itfâ (A.) [اطفاء] söndürme.
itfâ etmek söndürmek.
itfâiyye (A.) [اطفائيه] yangın söndürme teşkilatı.
ithâf (A.) [اتحاف] 1.hediye etme. 2.eser sahibinin eserini birine veya bir kuruluşa manen hediye etmesi.
ithâm (A.) [اتهام] suçlama, töhmet altında bırakma.
itham etmek suçlamak.
itibâr (A.) [اعتبار] saygınlık.
itibar etmek 1.değerlendirmek, dikkate almak.
itibâren (A.) [اعتبارا] –den beri.
itibârî (A.) [اعتبارى] 1.göz kararı. 2.var sayılan.
itibariyle (A.-T.) bakımından.
itidâl (A.) [اعتدال] denge, ölçülü olma.
itikâd (A.) [اعتقاد] inanç.
itikâd etmek inanmak.
itikâdât (A.) [اعتقادات] inançlar.

itikadiyât (A.) [اعتقاديات] inançla ilgili şeyler.

itikadperverlik (A.-F.-T.) inanç besleme.

itilâf (A.) [اتلاف] 1.uzlaşma, görüş birliğine varma. 2.alışma.

itilafkâr (A.-F.) [اتلافكار] uzlaştırıcı, birleştirici.

itimâd (A.) [اعتماد] güven.

itimâd edilmek güvenilmek.

itimâd etmek güvenmek.

itimâden (A.) [اعتمادا] güvenerek.

itimâdnâme (A.-F.) [اعتمادنامه] güven mektubu.

itinâ (A.) [اعتنا] özen.

itinâ edilmek özen gösterilmek.

itinâ etmek özen göstermek.

itinakâr (A.-F.) [اعتناكار] özen gösteren, itinalı.

itirâf (A.) [اعتراف] 1.sakladığı şeyi söyleme. 2.hakkın verme.

itisâf (A.) [اعتساف] yolsuzluk.

itiyâd (A.) [اعتياد] alışkanlık.

itiyâd kesb etmek alışkanlık kazanmak.

itizâm -ı mâ lâ yelzem [التزام ما لا يلزم] abesle iştigal etmek.

itkân (A.) [اتقان] 1.emin olma. 2.sağlamlaştırma.

itlâf (A.) [اتلاف] öldürme, telef etme, ortadan kaldırma.

itmâm (A.) [اتمام] tamamlama, bitirme.

itmâm edilmek tamamlanmak, bitirilmek.

itmâm etmek tamamlamak, bitirmek.

itmînân (A.) [اطمینان] emin olma, kendine güvenme.

ittibâ (A.) [اتباع] uyma, izleme.

ittibâ etmek uymak, izlemek.

ittibâen (A.) [اتباعا] uyarak, izleyerek, ardından giderek.

ittifâk (A.) [اتفاق] birleşme.

ittifâken (A.) [اتفاقا] tesadüfen, rastgele.

ittifâkî (A.) [اتفاقی] tesadüfî.

ittihâd (A.) [اتحاد] birlik.

ittihâd -ı islâm [اتحاد اسلام] panislamizm.

ittihâm (A.) [اتهام] töhmet altında kalma.

ittihâz (A.) [اتخاذ] 1.alma. 2.kabul etme. 3.kullanma. 4.değerlendirme.

ittihâz edilmek 1.alınmak. 2.kabul edilmek. 3.kullanılmak. 4.değerlendirilmek.

ittihâz etmek 1.almak. 2.kabul etmek. 3.kullanmak. 4.değerlendirmek.

ittikâ (A.) [اتکا] dayanma, yaslanma.

ittikâ etmek dayanmak, yaslanmak.

ittisâ (A.) [اتساع] 1.genişlik. 2.genişleme.

ittisâl (A.) [اتصال] 1.birleşme, kavuşma. 2.bitişik.

ityân (A.) [اتيان] getirme.

ivaz (A.) [عوض] karşılık, bedel.

ivazan (A.) [عوضا] karşılığında, karşılık olarak.

iyâbüzihâb (A.) [عياب و ذهاب] gidiş geliş.

iyâl (A.) [عيال] hanım, eş.

iyân (A.) [عيان] açık, ayan beyan.

iz'âc etmek rahatsız etmek.

iz'âf (A.) [اضعاف] zayıflatma.

iz'ân (A.) [اذعان] 1.kavrayış. 2.terbiye.

iz'ân etmek akıl etmek.

izâbe (A.) [اذابه] eritme.

izâe (A.) [اضافته] aydınlatma.

izâfe (A.) [اضافته] ekleme.

izâfet (A.) [اضافت] 1.ilgi, bağ. 2.tamlama.

izâfeten (A.) [اضافة] ek olarak, yanı sıra.

izâfi (A.) [اضافى] göreceli.

izâfiyyet (A.) [اضافيت] görecelilik.

îzâh (A.) [ايضاح] açıklama.

îzâh edilmek açıklanmak.

îzâh etmek açıklamak.

îzâhât (A.) [ايضاحات] açıklamalar.

îzâhât vermek açıklamada bulunmak, açıklama yapmak.

îzâhen (A.) [ايضاحا] açıklayarak.

izâle (A.) [ازاله] 1.yok etme. 2.giderme.

izâle edilmek 1.yok edilmek. 2.giderilmek.

izâle etmek 1.yok etmek. 2.gidermek.

izâm (A.) [عظام] büyükler, ulular.

izâr (A.) [ازار] peştemal.

izâr (A.) [عذار] yanak.

izdihâm (A.) [ازدحام] aşırı kalabalık, aşırı yığılma.

izdivâc (A.) [ازدواج] evlilik.

izdiyâd (A.) [ازدياد] artış, çoğalma.

îzed (F.) [ايزد] Tanrı.

izhâr (A.) [اظهار] gösterme.

izhâr etmek göstermek, belli etmek, açığa vurmak.

izin (A.) [اذن] izin.

izkâr (A.) [اذكار] zikretme, dile getirme, hatırlatma.

izlâl (A.) [اذلال] alçaltma.

izmihlâl (A.) [اضمحلال] yok olma.

izn (A.) [اذن] izin.

izz (A.) [عز] 1.değer. 2.yücelik.

izzet (A.) [عزت] 1.değer. 2.yücelik. 3.saygı.

J

jâj (F.) [ژاژ] anlamsız söz, zırva.

jâjhây (F.) [ژاڅای] boşboğaz, zevzek.

jâle (F.) [ژاله] çiy, şebnem.

jeng (F.) [ژنگ] pas.

jengâr (F.) [ژنگار] pas.

jerf (F.) [ژرف] derin.

jerfâ (F.) [ژرفا] derinlik.

jerfbîn (F.) [ژرف بین] ayrıntılı düşünen, dikkatli.

jinde (F.) [ژنده] 1.yırtık, eski. 2.yamalı hırka.

jindepûş (F.) [ژنده پوش] 1.yamalı hırka giyen. 2.derviş.

jiyân (F.) [ژیان] 1.kükremiş. 2.kızgın.

jülîde (F.) [ژولیده] dağınık, karışık.

K

- ka'b (A.) [كعب] 1.aşık kemiği. 2.tavla zarı. 3.küp.
- ka'r (A.) [قعر] 1.derinlik. 2.çukur. 3.dip.
- kabâ (A.) [قبا] cübbe.
- kabahat (A.) [قباحة] suç, kusur.
- kabâih (A.) [قبائح] suçlular, kabahatlılar.
- kabâil (A.) [قبائل] kâbileler.
- kabîh (A.) [قبيح] çirkin, hoş olmayan.
- kâbil (A.) [قابل] 1.mümkün. 2.yetenekli.
- kabîl (A.) [قبيل] gibi, benzeri.
- kâbil olmak mümkün olmak, elvermek.
- kâbile (A.) [قابله] ebe.
- kabîle (A.) [قبيله] boy, kâbile.
- kâbil-i kıyas [قابل قياس] kıyaslanabilir, karşılaştırılabilir.
- kâbiliyet (A.) [قابليت] yetenek.
- kâbiliyyât (A.) [قابليات] yetenekler.
- kâbin (F.) [كابين] mehir.
- kabir (A.) [قبر] mezar.
- kabl (A.) [قبل] önce.
- kablelmîlad (A.) [قبل الميلاد] milattan önce.
- kablettârih (A.) [قبل التاريخ] tarih öncesi.

kablettarihî (A.) [صبل التاريخى] tarih öncesi.
kabr (A.) [قبر] mezar kabir.
kabristan (A.-F.) [قبرستان] mezarlık.
kabul (A.) [قبول] 1.kabul etme. 2.alma.
kâbûs (A.) [كابوس] karabasan.
kabz (A.) [قبض] tutma, kavrama.
kabza (A.) [قبضه] sap.
kâc (F.) [كاج] çam.
kad (A.) [قد] boy.
kadd (A.) [قد] boy.
kadeh (A.) [قدح] 1.bardak. 2.içki kadehi.
kadem (A.) [قدم] 1.adım. 2.ayak.
kademe (A.) [قدمه] 1.basamak. 2.derece.
kader (A.) [قدر] ilahî takdir.
kadh (A.) [قدح] kötüleme, kınama.
kadı (A.) [قاضى] dinî yargıç.
kadid (A.) [قديد] 1.kurutulmuş et, kadit. 2.canlı cenaze.
kâdilkudât (A.) [قاضى القضاة] başkadı.
kadim (A.) [قديم] eski.
kadîmen (A.) [قديما] eskiden.
kâdir (A.) [قادر] güçlü.
kadîr (A.) [قدير] çok güçlü.
kadirdân (A.-F.) [قدردان] değerbilir.

kadirşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.

kadirşinaslık (A.-F.-T.) değerbilirlik.

kadr (A.) [قدر] 1.değer. 2.şeref. 3.derece.

kardrân (A.-F.) [قردان] değerbilir.

kadrşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.

kafâ (A.) [قفا] baş.

kafes (F.) [قفس] 1.kafes. 2.pencere kafesi.

kâffe (A.) [كافه] tümü, hepsi.

kâfi (A.) [كافي] yeterli.

kâfile (A.) [قافلة] 1.kervan. 2.topluluk, kabile.

kafiyeperdâz (A.-F.) [قافيه پرداز] şair.

kâğıd (F.) [كاغد] kağıt.

kâh (F.) [كاخ] köşk, kasır.

kâh (F.) [كاه] saman.

kahbe (A.) [قحبه] 1.fahişe, 2.alçak, namussuz.

kâhgil (F.) [كاھگل] sıva.

kahhar (A.) [قهار] kahredici.

kahır (A.) [قهر] 1.yok etme. 2.çok üzülme.

kâhil (A.) [كاهل] tembel.

kâhin (A.) [كاهن] gaipten haber veren, kehanette bulunan.

kâhir (A.) [قاهر] kahreden, yok eden.

kahpe (A.) [قحبه] 1.fahişe. 2.alçak, namussuz.

kahr (A.) [قهر] 1.yok etme. 2.çok üzülme.

kahraman (F.) [قهرمان] yiğit
kahrübâ (A.) [كاهربا] kehribar.
kaht (A.) [قحط] kıtlık.
kahve (A.) [قهوه] kahve.
kâid (A.) [قائد] komutan.
kâide (A.) [قاعده] 1.kural. 2.temel, esas.
kâideten (A.) [قاعدة] kural olarak, esas itibarıyla.
kâil (A.) [قائل] 1.söyleyen. 2.razı olan.
kâil olmak razı olmak.
kâim (A.) [قائم] 1.ayakta. 2.yerine geçen. 3.dik.
kâim olmak (A.-T.) yerine geçmek.
kâime (A.) [قائمه] 1.kağıt para. 2.ferman.
kâimmakam (A.) [قائم مقام] 1.kaymakam. 2.yerine geçen.
kâin (A.) [كائن] bulunan, yer alan.
kâinât (A.) [كائنات] 1.evren. 2.dünya.
kâkül (F.) [كاكل] perçem.
kâl (A.) [قال] söz, laf.
kal' (A.) [قلع] koparma, sökme.
kal'a (A.) [قلعه] kale
kâlâ (F.) [كالا] 1.mal. 2.kumaş.
kalb (A.) [قلب] 1.yürek. 2.gönül.
kalb (A.) [قلب] değiştirme.
kalb etmek dönüştürmek, değiştirmek.

kalbî (A.) [قلبى] 1.yürekten. 2.kalp ile ilgili.
kalbüd (F.) [كالبد] 1.beden. 2.kalıp. 3.kireç kalıbı.
kalbzen (A.-F.) [قلب زن] kalpazan.
kalem (A.) [قلم] 1.kalem. 2.keski. 3.büro.
kalemkârî (A.-F.) [قلمكارى] 1.nakkaşlık. 2.kalem işi.
kalemrev (A.-F.) [قلمرو] ülke, diyar, topraklar.
kâlib (A.) [قالب] 1.kalıp. 2.beden.
kalil (A.) [قليل] az.
kallâş (A.) [قلاش] kalleş.
kalyân (F.) [قليان] nargile.
kâm (F.) [كام] 1.damak. 2.arzu.
kamer (A.) [قمر] ay.
kameriyye (A.) [قمرية] çardak.
kâmet (A.) [قامت] boy.
kâmil (A.) [كامل] 1.tam. 2.olgun. 3.bilgili.
kâmilen (A.) [كاملا] tamamen, büsbütün, tümüyle.
kamîs (A.) [قميص] gömlek.
kâmkâr (F.) [كامكار] mutlu.
kamus (A.) [قاموس] sözlük.
kâmyâb (F.) [كامياب] mutlu.
kân (F.) [كان] 1.maden ocağı. 2.yurt, ocak.
kanâat (A.) [قناعت] yetinme.
kanaat etmek yetinmek.

kanât (A.) [قنات] yeraltı su kanalı.

kand (A.) [قند] şeker.

kâni (A.) [قانع] yetinen, kanaat eden.

kâni etmek ikna etmek.

kâni olmak ikna olmak.

kannâd (A.) [قناد] şekerçi.

kantar (A.) [قنطار] baskül.

kanun (A.) [قانون] 1.yasa. 2.yol yordam.

kânûn (A.) [كانون] 1.ocak. 2.mangal. 3.Aralık ve Ocak ayları.

kanunî (A.) [قانونی] 1.yasal. 2.kanun çalan. 3.yasa koyucu.

kâr (F.) [کار] iş.

kâr etmek işlemek, tesir etmek.

karâbet (A.) [قرابت] yakınlık, akrabalık.

karâin (A.) [قرائن] ipuçları, karineler.

karar (A.) [قرار] 1.durma. 2.devamlılık. 3.yeterli ölçü.

karargîr (A.-F.) [قرارگیر] karar verilmiş.

karargîr olmak karara bağlanmak.

kârbân (F.) [کاربان] kervan.

kârd (F.) [کارد] bıçak.

kârdân (F.) [کاردان] işbilir.

kârgâh (F.) [کارگاه] işlik, iş yeri.

kârger (F.) [کارگر] işçi.

karha (A.) [قرحه] yara.

kârhane (F.) [کارخانه] 1.fabrika. 2.işlik.
kâr-ı kadim [کار قدیم] eski el işi.
kâri' (A.) [قارئ] okuyucu.
kâri'în (A.) [قارئین] okuyucular.
kâria (A.) [قارئه] bayan okuyucu.
karîb (A.) [قریب] yakın.
karîben (A.) [قریبا] yakında.
karîha (A.) [قریحه] düşünme gücü.
karin (A.) [قرین] 1.yakın. 2.eş dost.
karîne (A.) [قرینه] ipucu.
kâriz (F.) [کاریز] yeraltı su kanalı.
karn (A.) [قرن] 1.boynuz. 2.yüzyıl.
kârşinâs (F.) [کارشناس] uzman, işten anlayan.
karûre (A.) [قاروره] idrar şişesi, ördek.
kârvan (F.) [کاروان] kervan.
karvanserây (A.) [کاروان سرای] kervansaray.
karye (A.) [قریه] köy.
karz (A.) [قرض] borç.
kârzâr (F.) [کارزار] savaş.
kasab (A.) [قصب] 1.şeker kamışı. 2.nefes borusu. 3.ince keten.
kasaba (A.) [قصبه] kasaba.
kasâid (A.) [قصائد] kasideler.
kasâvet (A.) [قساوت] 1.katılık, sertlik. 2.keder.

kasd (A.) [قصد] 1.kasıt. 2.dövme.
kasden (A.) [قصدا] kasıtlı olarak.
kâse (F.) [كاسه] 1.çanak, kâse.
kâse-i ser [كاسهء سر] kafatası.
kâselîs (F.) [كاسه لیس] çanak yalayıcı.
kasem (A.) [قسم] yemin.
kasır (A.) [قصر] köşk.
kâsib (A.) [كاسب] kazanan.
kâsid (A.) [قاصد] 1.ulak. 2.kasteden.
kaside (A.) [قصیده] kaside.
kasîdeserâ (A.-F.) [قصیده سرا] kaside şairi.
kasîr (A.) [قصیر] kısa.
kasr (A.) [قصر] kasır, köşk.
kassab (A.) [قصاب] kasap.
kassar (A.) [قصار] çamaşırcı, çırpıcı.
kasvet (A.) [قسوت] 1.katılık. 2.gönül darlığı.
kasvet basmak gönlü daralmak.
kâş (F.) [كاش] keşke.
kâşâne (F.) [كاشانه] 1.yuva. 2.mâlikâne.
kâşî (F.) [كاشی] çini, fayans.
kâşif (A.) [كاشف] keşfeden.
kâşki (F.) [كاشکی] keşke.
kat' (A.) [قطع] 1.kesme. 2.kesilme.

kat'an (A.) [قطعاً] kesinlikle.
kat'en (A.) [قطعاً] kesinlikle.
kat'î (A.) [قطعى] kesin.
kat'î sûrette kesin olarak, kesinlikle.
kat'iyet (A.) [قطعيت] kesinlik.
kat'iyyen (A.) [قطعياً] 1.kesinlikle. 2.asla.
katarât (A.) [قطرات] damlalar.
katf (A.) [كطف] devşirme.
kâtibeten (A.) [قاطبة] asla, kesinlikle.
kâti' (A.) [قاطع] kesen, kesici.
kâtib (A.) [كاتب] yazıcı.
kâtil (A.) [قاتل] öldüren.
katil (A.) [قتل] öldürme.
kâtip (A.) [كاتب] yazıcı.
katl (A.) [قتل] öldürme, katil.
katre (A.) [قطره] damla.
kavâfil (A.) [قوافل] kabileler.
kavâid (A.) [قواعد] kurallar, kâideler.
kavânîn (A.) [قوانين] kanunlar.
kavî (A.) [قوى] güçlü.
kavim (A.) [قوم] topluluk, ulus.
kavis (A.) [قوس] yay.
kaviyü'l-bünye (A.) [قوى البنية] sağlam yapılı.

kavl (A.) [قول] söz.
kavm (A.) [قوم] kavim, topluluk.
kavmî (A.) [قومی] kavme dayalı.
kavmiyet (A.) [قومیت] kavimlik.
kavs (A.) [قوس] yay.
kay' (A.) [قىء] kusma.
kayd (A.) [قيد] 1.bağ. 2.zincir. 3.kayıt.
kazâ (A.) [قضا] 1.ilahî takdir. 2.kadılık. 3.kaza. 4.ilçe.
kazâî (A.) [قضائى] yargı ile ilgili.
kazârâ (A.-F.) [قضاارا] tesadüfen.
kazâyâ (A.) [قضایا] meseleler, problemler.
kâzî (A.) [قاضى] kadı.
kâzib (A.) [كاذب] yalancı.
kaziyye (A.) [قضیه] 1.mesele. 2.önerme.
ke'enlemyekün (A.) [كأن لم يكن] olmamışçasına, yok sayarak.
ke's (A.) [كأس] 1.çanak. 2.kadeh.
kebed (A.) [كبد] karaciğer.
kebîr (A.) [كبير] büyük.
keş (A.) [كبش] koç.
kebûd (F.) [كبود] mavi.
kebûter (F.) [كبود] güvercin.
kec (F.) [كج] eğri.
kecbîn (F.) [كجبين] şaşlı.

keçel (F.) [کچل] kel.
kedd (A.) [کد] emek.
keder (A.) [کدر] 1.üzüntü. 2.bulanıklık.
kedernâk (A.-F.) [کدرناک] üzüntülü, kederli.
kedhüda (F.) [کدخدا] kâhya.
kedû (F.) [کدو] kabak.
kef (F.) [کف] köpük.
kefâlet (A.) [کفالت] kefillik.
kefçe (F.) [کفچه] kepçe.
kefel (A.) [کفل] kalça.
kefere (A.) [کفره] kafirler.
keff (A.) [کف] 1.aya. 2.avuç.
keffe (A.) [کفه] kefe.
kefgîr (F.) [کفگیر] kevgir.
kefil (A.) [کفیل] kefil, kefalet eden.
kefş (F.) [کفش] ayakkabı.
keftâr (F.) [کفتار] sırtlan.
kefter (F.) [کفتر] güvercin.
kehânet (A.) [کهنانت] falcılık, kahinlik.
kehene (A.) [کهنه] kahinler.
kehf (A.) [كهف] mağara.
kehhâl (A.) [كحال] 1.göze sürme çeken. 2.göz hekimi.
kehkeşan (F.) [كهكشان] samanyolu.

kej (F.) [كَج] eğik, eğri.
kejdüm (F.) [كَجْدُم] akrep.
kelâğ (F.) [كَلَاغ] karakarga, kuzgun.
kelâm (A.) [كَلَام] söz.
kelâm-ı kadim [كَلَام قَدِيم] Kur'ân.
kelâm-ı kibâr [كَلَام كِبَار] büyük insanların özlü sözleri.
kelb (A.) [كَلْب] köpek.
kelimât (A.) [كَلِمَات] kelimeler, sözcükler.
kelime (A.) [كَلِمَة] sözcük.
kelle (F.) [كَلَه] baş.
kem (F.) [كَم] az, eksik.
kemâbîş (F.) [كَمَا بِيْش] az çok, aşağı yukarı.
kemâfissâbık (A.) [كَمَا فِي السَّابِق] eskiden olduğu gibi.
kemâkân (A.) [كَمَا كَانَ] eskiden olduğu gibi.
kemâl (A.) [كَمَال] olgunluk, mükemmellik.
kemal-i dikkatle (A.-F.-T.) büyük bir dikkatle.
kemâl-i ihtimâm ile büyük bir özenle.
kemân (F.) [كَمَا ن] 1.yay. 2.keman.
kemânebrû (F.) [كَمَا ن اِبْرُو] kaşı yay gibi olan sevgili.
kemankeş (F.) [كَمَا ن كَش] okçu, yay çeken.
kemâyenbağî (A.) [كَمَا يَنْبَغِي] gerektiği gibi.
kemend (F.) [كَمَنْد] kement.
kemend-i zülf (F.) [كَمَنْد زَلْف] saçlarının kemendi.

kemer (F.) [كمر] bel.

kembend (F.) [كمر بند] bel kayışı.

kemîn (F.) [كمين] pusu, tuzak.

kemmiyet (A.) [كميت] nicelik.

kemmiyet (A.) [كميت] nicelik.

kemter (F.) [كمتر] 1.daha az. 2.değersiz.

kemyâb (F.) [كمياب] az bulunur.

kenâr (F.) [کنار] 1.kıyı. 2.kenar, yan.

kenef (A.) [كنف] 1.çevre. 2.sığınacak yer.

kenîse (A.) [كنيسه] kilise.

kenîz (F.) [كنيز] cariye.

kenz (A.) [كنز] hazine.

ker (F.) [كر] sağır.

kerâhet (A.) [كراهت] iğrenme tikslenme.

kerâmet (A.) [كرامت] 1.cömertlik, kerem. 2.velîlerin gösterdikleri olağandışı hal.

kerân (F.) [کران] uç, kıyı.

kere (A.) [كره] kez.

kerefs (F.) [كرفس] kereviz.

kerem (A.) [كرم] cömertlik.

kerem kılmak kerem etmek, iyilik etmek.

keremkâr (A.-F.) [كرمكار] cömert.

kerhen (A.) [كرها] istemeyerek, iğrenerek.

kerîh (A.) [کره] iğrenç.
kerîm (A.) [کریم] 1.cömert. 2.yüce.
kerîme (A.) [کریمه] kız çocuk.
kerkes (A.) [کرکس] akbaba.
kerrât (A.) [کرات] defalar.
kerre (A.) [کره] defa.
kerûbî (A.) [کروی] büyük melek.
kervan (F.) [کروان] kabile, kervan.
kervansaray bk. karvanserây.
kes (F.) [کس] kişi, kimse.
kesâd (A.) [کساد] sürümsüz, kesat.
kesâfet (A.) [کثافت] 1.yoğunluk. 2.çokluk.
kesâlet (A.) [کسالت] tembellik, gevşeklik.
kesb (A.) [کسب] çalışarak kazanma.
kesbî (A.) [کسبی] çalışarak elde edilen.
kese (F.) [کیسه] torba, küçük torba.
kesîf (A.) [کثیف] 1.yoğun. 2.kalın. 3.koyu.
kesîr (A.) [کثیر] çok, bol.
kesîrû'l-istimâl (A.) [کثیرالاستعمال] çok kullanılan.
kesret (A.) [کثرت] çokluk, bolluk.
kesretle :(A.-T.) çokça, bolca.
kesretli (A.-T.) çok, fazla.
keşf (A.) [کشف] keşif, bulma, ortaya çıkarma.

keşif (A.) [كشف] keşfetme, bulma.
keşkûl (F.) [كشكول] 1.dilenci çanağı. 2.keşkûl, bir tür tatlı.
keşmekeş (F.) [کشمکش] kargaşa, çekişme.
keştî (F.) [کشتی] gemi.
keştîbân (F.) [کشتیبان] kaptan.
ketif (A.) [کتف] 1.omuz. 2.kürek kemiği.
ketm (A.) [کتم] gizleme, saklama.
kettân (A.) [کتان] keten.
ketûm (A.) [کتوم] sır saklayan, ağzı sıkı.
kevâkib (A.) [کواکب] yıldızlar.
kevkeb (A.) [کوکب] yıldız.
kevkebe (A.) [کوکبه] gösteriş.
kevn (A.) [کون] varlık.
kevser (A.) [کوثر] 1.cennet. 2.cennetteki bir havuz.
keyd (A.) [کید] hile, düzen.
keyf (A.) [کیف] keyif, afiyet.
keyfe mâ ittafak (A.) [کیف ما اتفاق] rastgele.
keyfiyet (A.) [کیفیت] nitelik
keyfiyyet (A.) [کیفیت] nitelik.
keyhân (F.) [کیهان] dünya.
keyvan (F.) [کیوان] Satürn, Zuhâl.
kezâ (A.) [کذا] aynı şekilde, böylece.
kezâlik (A.) [کذالک] aynı şekilde.

kezzâb (A.) [كذاب] çok yalancı.
kıbâb (A.) [قباب] kubbeler.
kıbel (A.) [قبل] taraf, yön.
kıble (A.) [قبله] 1.Kâbe tarafı. 2.güney. 3.güney rüzgarı.
kıbtî (A.) [قبطنى] çingene.
kıdem (A.) [قدم] eskilik.
kıdve (A.) [قدوه] önder.
kılâ' (A.) [قلاع] kaleler.
killet (A.) [قلت] azlık.
kırâat (A.) [قرائت] okuma.
kırâat etmek okumak.
kırâathâne (A.-F.) [قرائت خانه] 1. kahvehane. 2.okuma salonu.
kıran (A.) [قران] 1.yakınlaşma. 2.iki gezegenin aynı burçta birbirine yaklaşması.
kırba (A.) [قربه] deriden yapılmış su kabı.
kırâsiye (A.) [قرطاسيه] kağıt işleri.
kısas (A.) [قصه] kıssalar, hikayeler.
kısm (A.) [قسم] kısım, bölüm.
kısmen (A.) [قسما] bir kısmı.
kısmet (A.) [قسمت] 1.nasip, pay. 2.bölme.
kıssa (A.) [قصه] 1.öykü, fıkra. 2.olay.
kıst (A.) [قسط] 1.taksit. 2.parça.
kıstas (A.) [قسطاس] 1.ölçü. 2.terazi.

kışr (A.) [قشر] kabuk.
kıt'a (A.) [قطعه] parça.
kıtal (A.) [قتال] 1.savaş. 2.birbirini öldürme.
kıyafet (A.) [قیافت] kılık, görünüm.
kıyâm (A.) [قیام] 1.kalkma. 2.ayaklanma.
kıyam etmek başkaldırmak, isyan etmek, ayaklanmak.
kıyamet (A.) [قیامت] 1.mahşer günü. 2.gürültü patırtı.
kıyas (A.) [قیاس] karşılaştırma, mukayese.
kıymet (A.) [قیمت] değer.
kıymet vermek değer vermek.
kıymetbilmez (A.-T.) değer bilmeyen.
kıymetdar (A.-F.) [قیمتدار] değerli.
kıyr (A.) [قیر] katran, zift.
kıyye (A.) [قیه] okka.
kibar (A.) [كبار] büyükler.
kibr (A.) [کبر] büyüklük taslama, şişinme.
kifayet (A.) [کفایت] 1.yeterli olma. 2.yararlılık.
kifâyetsizlik (A.-T.) yetersizlik.
kihâlet (A.) [کحالت] 1.göz hekimliği. 2.sürmecilik.
kîl (A.) [قیل] söz.
kilâb (A.) [کلاب] köpekler.
kîle (A.) [کيله] kile.
kilîsa (F.) [کلیسا] kilise.

kilk (F.) [كلک] kamış kalem.
kîlûkâl (A.) [قیل و قال] dedikodu.
kilye (A.) [کلیه] böbrek.
kimyâger (A.-F.) [کیمیاگر] kimyacı.
kimyevî (A.) [کیمیوی] kimyasal.
kinâyeâmîz (A.-F.) [کنایه آمیز] kinayeli.
kindar (F.) [کیندار] kinci.
kînecû (F.) [کینه جو] kinci.
kirâm (A.) [کرام] 1.yüce kişiler. 2.cömertler.
kirâren (A.) [کرارا] defalarca.
kîrbâs (A.) [کرباس] bez.
kirm (F.) [کرم] kurt, kurtçuk.
kirm-i ebrîşem [کرم ابریشم] ipek böceği.
kirm-i şebefruz [کرم شب افروز] ateş böceği.
kîse (F.) [کیسه] 1.torba, kese. 2.para kesesi.
kisve (A.) [کسوه] giysi.
kisvet (A.) [کسوت] 1.giysi. 2.güreşçi kisbeti.
kîş (F.) [کیش] din.
kişt (F.) [کشت] ekin.
kiştzar (F.) [کشتزار] tarla.
kişver (F.) [کشور] ülke.
kişverküşâ (F.) [کشورکشا] fatih, ülkeler alan.
kitâb (A.) [کتاب] kitap.

kitâbe (A.) [كتابه] 1.mezar taşı yazısı. 2.yazıt.
kitabhâne (A.-F.) [کتابخانه] kütüphane.
kitmân (A.) [کتمان] sır saklama, ketumluk.
kitmân etmek saklamak.
kiyâset (A.) [کياست] zekilik, uyanıklık.
kizb (A.) [کذب] yalan.
köhne (F.) [کهنه] eski.
kubh (A.) [قبح] çirkinlik.
kubûr (A.) [قبور] mezarlar.
kûçe (F.) [کوچه] sokak.
kudât (A.) [قضاة] kadılar.
kûdek (F.) [کودک] çocuk.
kudemâ (A.) [قدما] eskiler.
kudret (A.) [قدرت] güç.
kudsî (A.) [قدسی] kutsal.
kudsiyân (A.-F.) [قدسیان] melekler.
kudsiyet (A.) [قدسیت] kutsallık.
kudsiyetşiken (A.-F.) [قدسیت شکن] kutsallığı bozan; kutsal olan şeylere karşı saygısız.
kudûm (A.) [قدوم] 1.gelme. 2.kudüm.
kudûmzen (A.-F.) [قدوم زن] kudüm çalan.
kûfe (F.) [کوفه] küfe.
kufl (A.) [قفل] kilit.

kûfte (F.) [كوفته] 1.ezik. 2.köfte.
kûh (F.) [كوه] dağ.
kûhân (F.) [كوهان] hörgüç.
kûhistan (F.) [كوهستان] dağlık.
kuhl (A.) [كحل] göz sürmesi.
kulel (A.) [قلل] 1.kuleler. 2.doruklar.
kullâb (A.) [قلاب] kanca, çengel.
kulle (A.) [قله] 1.kule. 2.doruk.
kulûb (A.) [قلوب] kalpler.
kumâr (A.) [قمار] kumar.
kumâş (A.) [قماش] kumaş.
kumrî (A.) [قمرى] kumru.
kûr (F.) [كور] kör.
kur'a (A.) [قرعه] kur'a, ad çekme.
kurâ (A.) [قراء] köyler.
kurâze (A.) [قراضه] kırıntı, döküntü.
kurb (A.) [قرب] 1.yakınlık. 2.yakın.
kûre (F.) [كوره] kuyumcu ocağı.
kûrî (F.) [كورى] körlük.
kurrâ (A.) [قراء] Kur'ân okuyucular.
kurs (A.) [قرص] yuvarlak.
kurûn (A.) [قرون] 1.yüzyıllar. 2.çağlar.
kurûn-i kadîme (F.) [قرون قديمه] eski çağlar.

kurûn-i ûlâ [قرون اولی] ilkçağ.
kurûn-i vüstâ [قرون وسطی] ortaçağ.
kûs (F.) [کوس] kôs, büyük davul.
kûse (F.) [کوسه] köse.
kusûr (A.) [قصور] 1.kasırlar. 2.eksiklik, hata, ihmal.
kusur eylemek ihmalde bulunmak, hata yapmak.
kûşe (F.) [کوشه] köşe.
kûşîş (F.) [کوشش] çaba.
kûşk (F.) [کوشک] köşk.
kût (A.) [قوت] azık, yiyecek.
kûtah (F.) [کوتاه] kısa.
kûtahnazar (F.-A.) [کوتاه نظر] kıt görüşlü, basiretsiz.
kutb (A.) [قطب] kutup.
kutn (A.) [قطن] pamuk.
kutr (A.) [قطر] çap.
kuûd (A.) [قعود] oturma.
kuvâ (A.) [قوا] güçler, kuvvetler.
kuvve (A.) [قوه] güç, kuvvet.
kuvve-i muhayyile [قوهء مخيله] hayal gücü.
kuvve-i müeyyide [قوهء مؤيده] yaptırım gücü.
kuvvet (A.) [قوت] 1.güç. 2.askerî güç.
kûy (F.) [کوی] 1.köy. 2.sokak. 3.sevgilinin evinin bulunduğu yer.
kuyûd (A.) [قيود] 1.bağlar. 2.kayıtlar.

kuyûdat (A.) [قيودات] kayıtlar.
kuzât (A.) [قضاات] kadılar.
kûze (F.) [كوزه] testi.
kübrâ (A.) [كبرا] en büyük.
küdüür (A.) [كدور] kederler.
küdüret (A.) [كدورت] 1.bulanıklık. 2.tasa.
küffar (A.) [كفار] kafirler.
küfr (A.) [كفر] 1.kafirlik. 2.küfür.
küfrbâz (A.-F.) [كفرباز] küfürbaz.
kühen (F.) [كهن] eski.
külah (F.) [كلاه] şapka.
külbe (F.) [كلبه] kulübe.
küleh (F.) [كله] külah, şapka.
külfet (A.) [كلفت] 1.zahmet. 2.merasim.
küll (A.) [كل] tüm, bütün.
küllî (A.) [كلى] 1.genel. 2.çok.
külliyyen (A.) [كليا] tamamen, tümü.
künc (F.) [كنج] köşe.
küngüre (F.) [كنگره] şerefe.
künh (A.) [كنه] asıl, öz.
künûn (F.) [كنون] şimdi.
künûz (A.) [كنوز] hazineler.
küre (A.) [كره] küre.

küre-i arz [کرهء ارض] yerküre, dünya.

kürevî (A.) [کروی] küresel.

kürre (F.) [کره] 1.sıpa. 2.tay.

kürsî (A.) [کرسی] 1.kürsü, taht. 2.başkent.

küsûf (A.) [کثوف] 1.güneş tutulması. 2.tutulma.

küsûr (A.) [کسور] 1.kesirler. 2.parçalar.

küşad (F.) [کشاد] 1.açma. 2.açılma, açılış.

küşâd etmek açılış yapmak, açmak.

küşî (F.) [کشتی] güreş.

küttâb (A.) [کتاب] kâtipler, yazıcılar.

kütüb (A.) [کتب] kitaplar.

kütübhâne (A.-F.) [کتبخانه] kütüphane.

L

- lâ (A.) [لا] 1.hayır. 2.yoktur.
- la'l (A.) [لعل] 1.al. 2.lal taşı. 3.kırmızı dudak.
- lâakal (A.) [لاقل] en azından, hiç olmazsa.
- lâbe (F.) [لابه] yalvarma.
- lâbis (A.) [لابس] giyen.
- lâbis olmak giymek.
- lâbüd (A.) [لابد] gerekli, lazım.
- lâcerem (A.) [لاجرم] kuşkusuz.
- lâcverd (F.) [لاجورد] lacivert.
- lâdînî (A.) [لادينى] laik, din dışı.
- lâf (F.) [لاف] söz.
- lafazan (F.) [لافزن] geveze.
- lafız (A.) [لفظ] söz.
- lâfügüzâf (F.) [لاف و گزاف] boş söz, zırva.
- lafz (A.) [لفظ] söz, lafız.
- lafzî (A.) [لفظى] lafız ile ilgili, söz ile ilgili.
- lâgar (F.) [لاغر] zayıf, cılız.
- lağv (A.) [لغو] 1.kaldırma. 2.boşuna.
- lağvedilmek (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.
- lağvetmek (A.-T.) 1.kaldırmak. 2.hükümsüz kılmak.

lağvolmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kalmak.
lağvolunmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.
lağz (A.) [لغز] sürçme.
lağziş (F.) [لغزش] sürçme, kayma.
lahd (A.) [لحد] mezar, lahit.
lahika (A.) [لاحقہ] ek.
lahm (A.) [لحم] et.
lahn (A.) [لحن] 1.uyum. 2.tavır. 3.dil.
laht (F.) [لخت] parça.
lâhûtî (A.) [لاهوتی] ilahî.
lahza (A.) [لحظه] an, lahza.
laîn (A.) [لعین] lanetlenmiş.
lakab (A.) [لقب] lakap.
lâkayd (A.) [لاقيد] kayıtsız.
lâkaydî (A.) [لاقيدى] kayıtsızlık.
lâkin (A.) [لكن] ancak, ne var ki.
laklâk (A.) [لقلق] leylek.
laklaka (A.) [لقلقه] boş laf.
lâl (F.) [لال] dilsiz.
lâle (F.) [لاله] lale çiçeği.
lâlekâ (F.) [لالكا] 1.pabuç. 2.taç, ibik.
lâlettayin (A.) [لا على التعيين] gelişigüzel.
lâlezar (F.) [لاله زار] lale bahçesi.

lâmehâle (A.) [لامحاله] ister istemez, çaresiz.
lâmekan (A.) [لامكان] mekansızlık.
lâmi' (A.) [لامع] parlayan.
lâmia (A.) [لامعه] parlayan.
lâmise (A.) [لامسه] dokunma duyusu.
lâne (F.) [لانه] yuva.
lanet (A.) [لعنت] lanet, beddua.
lâsiyyema (A.) [لاسيما] özellikle.
lâşe (F.) [لاشه] leş.
lâşehâr (F.) [لاشه خوار] leş yiyen.
latif (A.) [لطيف] hoş, yumuşak.
latife (A.) [لطيفه] şaka.
latife etmek (A.-T.) şaka yapmak.
latifegû (A.-F.) [لطيفه گو] şakacı.
latme (A.) [لطمه] tokat.
lâubali (A.) [لاابالى] kayıtsız, gamsız.
lâubalîlik (A.-T.) kayıtsızlık, gamsızlık.
lây (F.) [لاي] 1.çamur. 2.tortu.
lâya'kil (A.) [لايعقل] kendinde olmayan.
lâyemut (A.) [لايموت] ölümsüz.
lâyenkati (A.) [لاينقطع] kesintisiz, sürekli.
lâyetecezza (A.) [لايتجزا] parçalanmaz, ayrılmaz.
lâyetegayyer (A.) [لايتغير] değişmez.

lâyetenâhi (A.) [لا يتناهى] sonsuz.
lâyetezelzül (A.) [لا يتزلزل] sarsılmaz.
lâyihâ (A.) [لا يحه] tasarî.
lâyüad (A.) [لا يعد] sayısız.
lâzevâl (A.) [لا زوال] yok olmaz, ölümsüz.
lâzım (A.) [لازم] 1.gerekli. 2.geçişsiz.
lâzıme (A.) [لازمه] gerekli.
leâli (A.) [لئالى] inciler.
leb (F.) [لب] dudak.
lebâleb (F.) [لبالب] ağızına kadar dolu.
leben (A.) [لبن] süt.
leb-i derya (F.) [لب دريا] sahil, deniz kenarı.
lecâcet (A.) [لجاجت] inat.
lecûc (A.) [لجوج] inatçı.
ledünnî (A.) [لدنى] Tanrı sırlarıyla ilgili.
leffen (A.) [لفا] ilişkîte.
leh (A.) [له] yan, yana, yararına.
lehv (A.) [لهو] 1.oyun. 2.yararı olmayan işler.
leîm (A.) [لئيم] alçak.
leîmâne (A.-F.) [لئيمانه] alçakça.
leked (F.) [لكد] 1.tekme. 2.çifte.
lekedâr (F.) [لكه دار] lekeli.
lem'a (A.) [لمعه] parıltı.

lemeân (A.) [لمعان] parıldama.

lemeât (A.) [لمعات] parıldılar.

lems (A.) [لمس] dokunma.

lemyezel (A.) [لم يزل] 1.yok olmayan, kalıcı. 2.Tanrı.

leng (F.) [لنگ] aksak, topal.

lerzân (F.) [لرزان] titrete.

lerziş (F.) [لرزش] titreme.

leşker (F.) [لشكر] 1.asker. 2.ordu.

letâfet (A.) [لطافت] 1.hoşluk. 2.yumuşaklık. 3.güzellik.

letâif (A.) [لطائف] şakalar, fıkralar, latifeler.

levâhık (A.) [لواحق] ekler.

levâyih (A.) [لوايح] tasarılar.

levâzım (A.) [لوازم] gereçler, gerekli şeyler.

levend (F.) [لوند] 1.Osmanlı deniz eri. 2.ayyaş. 3.zampara. 4.kabadayı.

levh (A.) [لوح] levha.

levha (A.) [لوحه] plaka, tabela.

levn (A.) [لون] 1.renk. 2.tür.

levs (A.) [لوث] pislik.

levze (A.) [لوزه] 1.badem. 2.bademcik.

leyâlî (A.) [ليالى] geceler.

leyl (A.) [ليل] gece.

leyle (A.) [ليله] gece.

leylî (A.) [ليلى] yatılı.

leylünehâr (A.) [ليل و نهار] gece gündüz.
leyyin (A.) [لين] yumuşak.
lezâiz (A.) [لذات] lezzetler.
lezîz (A.) [لذيز] lezzetli.
lezzât (A.) [لذات] 1.lezzetler. 2.zevkler.
lezzet (A.) [لذت] 1.lezzet, tad. 2.zevk.
libas (A.) [لباس] giysi.
licâm (F.) [لجام] gem.
lifâfe (A.) [لفافه] sargı.
ligâm (F.) [لكام] 1.gem. 2.dizgin.
lihâf (A.) [لحاف] yorgan.
lihye (A.) [لحيه] sakal.
lîk (F.) [ليك] ama ancak.
likâ (A.) [لقا] 1.buluşma. 2.yüz.
lîme (F.) [ليمه] parça.
lîmû (F.) [ليمو] limon.
lisân (A.) [لسان] dil.
lisanî (A.) [لسانى] dil ile ilgili.
lisâniyyat (A.) [لسانيات] dilbilim.
lise (A.) [لئه] diş eti.
livâ (A.) [لوا] sancak, bayrak.
livata (A.) [لواطه] kulamparalık, oğlancılık.
liyakat (A.) [لياقت] yaraşma.

lu'bet (A.) [لعبت] oyuncak.
lu'betbaz (A.-F.) [لعبت باز] kuklacı.
luâb (A.) [لعاب] salya.
lugât (A.) [لغات] 1.sözlük. 2.kelimeler.
lugat (A.) [لغت] 1.söz. 2.sözlük. 3.kelime.
lugaz (A.) [لغز] bilmece.
lukme (A.) [لقمه] lokma.
lûle (F.) [لوله] 1.boru. 2.lüle, kağıt külah.
lutf (A.) [لطف] 1.iyilik, lütuf. 2.güzellik.
lutfeylemek ilgi göstermek, iyilik etmek.
lutfkâr (A.-F.) [لطفكار] lütuf sahibi.
lutufdîde (A.-F.) [لطف دیده] iyilik görmüş, lütuf görmüş.
lutufkâr (A.-F.) [لطفكار] lütuf sahibi.
lü'lü (A.) [لؤلؤ] inci.
lubb (A.) [لب] öz.
lucce (A.) [لجه] 1.kalabalık. 2.gümüş. 3.deniz, engin su.
lüknet (A.) [لكنت] dil tutukluğu.
lüle (F.) [لوله] 1.boru. 2.lüle, kağıt külah.
lüzum (A.) [لزوم] gereklilik, lazım olma.
lüzum görmek gerekli bulmak.

M

mâ (A.) [ما] su.

mâ (F.) [ما] biz.

ma'âyib (A.) [معايب] kusurlar, ayıplar.

ma'ber (A.) [معبر] geçit.

ma'ni (A.) [معنى] anlam.

ma'raz (A.) [معرض] sergi.

ma'reke (A.) [معركة] savaş alanı.

ma'şerî (A.) [معشرى] kollektif.

maâbid (A.) [معابد] mabetler, ibadet yerleri.

maâbir (A.) [معابر] geçitler.

maâd (A.) [معاد] 1.dönüş yeri. 2.ahiret.

mâadâ (A.) [ماعدا] dışında, -den başka, başka, öte, yanı sıra.

maâdin (A.) [معادن] madenler.

maalesef (A.) [مع الأسف] ne yazık ki.

maalmemnûniye (A.) [مع الممنونيه] seve seve.

maânî (A.) [معانى] anlamlar.

maârif (A.) [معارف] 1.bilimler. 2.kültür. 3.Millî Eğitim Bakanlığı.

maarif nezareti millî eğitim bakanlığı.

maâş (A.) [معاش] 1.geçim. 2 aylık.

maatteessüf (A.) [مع التأسف] ne yazık ki, üzülererek, maalesef.
maazâlik (A.) [مع ذلك] bununla birlikte.
maâzallah (A.) [معاذ الله] Allah esirgesin.
mâba'dut-tabîa (A.) [مابعدالطبيعه] fizik ötesi, doğa ötesi.
mâba'duttabîyye (A.) [مابعدالطبيعيه] metafizik, doğa ötesi.
mâbad (A.) [مابعد] sonraki.
mâbadı var (A.-T.) devam edecek, sürecek, arkası var.
mabed (A.) [معبد] 1.tapınak. 2.ibadethane.
mâbeyn (A.) [ما بين] 1.arası. 2.padişah sarayı.
mabud (A.) [معبود] ibadet edilen,
mâcera (A.) [ماجرا] 1.cereyan eden. 2.serüven.
mâceraperest (A.-F.) [ماجراپرست] maceracı.
maceraperestî (A.-F.) [ماجراپرستی] maceracılık, maceraperestlik.
mâdâmülhayat (A.) [مادامالحیات] ömür boyu.
madde be madde (A.-F.) [ماده بماده] madde madde.
maddî (A.) [مادی] 1.madde ile ilgili. 2.materyalist.
maddiyet (A.) [مادیت] maddîlik.
maddiyye (A.) [ماديه] 1.madde ile ilgili. 2.matetaryalist.
mâde (F.) [ماده] dişi.
mâdelet (A.) [معدلت] adalet.
madeniyyât (A.) [معدنيات] madencilik bilimi, mineraloji.
mâder (F.) [مادر] anne.
maderî (F.) [مادری] anne ile ilgili, ana tarafı.

mâderzâd (F.) [مادرزاد] anadan doğma.
mâdiyân (F.) [ماديان] kısırak.
madûd (A.) [معدود] sayılı.
madûd olmak sayılmak.
mâdum (A.) [معدوم] yok olmuş.
mâdumiyet (A.) [معدوميت] yokluk.
mâdun (A.) [مادون] ast, aşağıda, alt.
mâfevk (A.) [مافوق] üst, üstü, yukarısı.
mafsal (A.) [مفصل] eklem.
magâre (A.) [مغاره] mağara.
mağâk (F.) [مغاك] 1.çukur. 2.mezar.
mağâzî (A.) [مغازى] 1.savaşlar, gazalar. 2.savaş öyküleri.
mağbûn (A.) [مغبون] aldatılmış.
mağdûr (A.) [مغدور] haksızlığa uğramış.
mağdur etmek haksızlığa uğratarak zor durumda bırakmak.
mağdur olmak haksızlığa uğramayarak zor durumda kalmak.
mağduriyet (A.) [مغدوريت] haksızlığa uğrama, mağdur olma.
mağfiret (A.) [مغفرت] yarlıgama.
mağfiret etmek yarlıgamak.
mağfur (A.) [مغفور] yarlıganmış.
mağlata (A.) [مغلطة] laf salatası, yanıltmaca.
mağlub (A.) [مغلوب] yenik.
mağmûm (A.) [مغموم] gamlı, kederli.

mağrib (A.) [مغرب] 1.batı. 2.akşam namazı. 3.Kuzeybatı Afrika. 4.Fas.

mağrur (A.) [مغرور] gururlu, kendini beğenmiş.

mağrûr olmak gururlanmak.

mağrûrane (A.-F.) [مغرورانه] gururlanarak, kendini beğenerek.

mağsub (A.) [مغصوب] gaspedilmiş.

mağşuş (A.) [مغشوش] karışmış.

mağz (F.) [مغز] 1.beyin. 2.iç, öz. 3.ilik.

mağzûb (A.) [مغضوب] gazaba uğratılmış.

mâh (F.) [ماه] ay.

mahabbet (A.) [محبت] sevgi.

mahabbet eylemek sevmek.

mahâfil (A.) [محافل] 1.mahfiller. 2.toplantı yerleri.

mahâkim (A.) [محاكم] mahkemeler.

mahal (A.) [محل] yer.

mahall (A.) [محل] yer.

mahallî (A.) [محلى] 1.yerel. 2.yerli.

mahalliye (A.) [محليه] yerel.

mâhâne (F.) [ماهانه] aylık.

mahâret (A.) [مهارت] beceri.

mâhasal (A.) [ماحصل] sonuç.

mahâsin (A.) [محاسن] iyilikler, güzellikler.

mâhazar (A.) [ما حاضر] hazırda olan.

mahâzin (A.) [مخازن] mahzenler.

mahâzîr (A.) [محاذير] sakıncalar.
mahbes (A.) [محبس] hapisane.
mahbûb (A.) [محبوب] 1.sevilen. 2.sevgili.
mahbus (A.) [محبوس] 1.hapsedilmiş. 2.hapishane.
mahcûb (A.) [محجوب] 1.örtülmüş. 2.utangaç.
mahcûb etmek utandırmak.
mahcûb olmak utanmak.
mahcûbiyet (A.) [محجوبيت] utangaçlık.
mahcûz (A.) [محجوظ] hacizli.
mahcûz olmak haczedilmek.
mahdud (A.) [محدود] sınırlı, kasıtlı.
mahdum (A.) [مخدوم] oğul.
mâhe (F.) [ماهه] matkap.
mahfaza (A.) [محفظه] kutu, kap.
mahfî (A.) [مخفی] gizli.
mahfil (A.) [محفل] 1.toplantı yeri. 2.cami mahfili.
mahfiyyen (A.) [مخفيا] gizlice.
mahfuz (A.) [محفوظ] korunmuş, saklanmış.
mâh-ı nev (F.) [ماه نو] hilal, ay.
mâh-ı sipihr [ماه سپهر] ay, gökyüzündeki ay.
mâhî (F.) [ماهی] balık.
mahir (A.) [ماهر] becerili, maharetli.
mahiyet (A.) [ماهيت] asıl, esas, içyüzü.

mahkûk (A.) [محكوك] kazılmış, kazılarak yazılmış, yontulmuş.

mahkum (A.) [محكوم] hüküm giymiş.

mahkûm etmek hüküm giydirmek.

mahkum olmak hüküm giymek.

mahlas (A.) [مخلص] takma ad.

mahlû (A.) [مخلوع] tahttan indirilmiş.

mahluk (A.) [مخلوق] yaratık.

mahlul (A.) [محلول] erimiş, çözülmüş, hallolmuş.

mahlut (A.) [مخلوط] karışık.

mahmûd (A.) [محمود] 1.övülmüş. 2.hamd edilmiş.

mahmul (A.) [محمول] yüklü.

mahmur (A.) [مخمور] uykulu, baygın.

mâhpâre (F.) [ماه پاره] 1.ay parçası. 2.çok güzel.

mahrec (A.) [مخرج] çıkış yeri.

mahrem (A.) [محرم] 1.nikah düşmeyen. 2.gizli.

mâhru (F.) [ماهرو] ay yüzlü, güzel yüzlü.

mahrûk (A.) [محروق] yanık, yanmış.

mahrûkat (A.) [محروقات] yakacak.

mahrum (A.) [محروم] yoksun.

mahrum etmek yoksun bırakmak.

mahrum olmak yoksun kalmak.

mahrumiyet (A.) [محرومیت] yoksunluk, mahrumluk.

mahrut (A.) [مخروط] koni.

mahsûb (A.) [محسوب] hesap edilen.
mahsûl (A.) [محصول] ürün, sonuç.
mahsur (A.) [محصور] kuşatılmış.
mahsus (A.) [مخصوص] 1.özgü, ayrılmış. 2.bilerek.
mahsûs (A.) [مخصوص] hissedilen, hissedilir.
mahşer (A.) [محشر] 1.kıyamet yeri. 2.aşırı kalabalık.
mâhtâb (F.) [ماهتاب] mehtap.
mahtûm (A.) [مختوم] mühürlü.
mahtût (A.) [مخطوط] 1.yazılı. 2.çizili.
mahv (A.) [محو] 1.yok etme. 2.yok olma.
mahvetmek (A.-T.) yok etmek.
mahz (A.) [محض] sırf, sade, tam.
mahzar (A.) [محضر] 1.huzur, kat. 2.görünüş.
mahzun (A.) [محزون] hüzünlü.
mahzun etmek hüzünlendirmek.
mahzun olmak hüzünlenmek.
mahzûnane (A.-F.) [محزونانه] hüzünlü bir halde.
mahzur (A.) [محذور] sakınca.
mahzur görmek sakıncalı bulmak.
mahzûzat (A.) [محظوظات] hoşça gidecek şeyler.
mâi (A.) [مائى] 1.su ile ilgili. 2.mavi.
mâ-i mukattar [ماء مقطر] damıtık su.
mâide (A.) [مائده] sofrâ.

mâil (A.) [مائل] 1.eğilimli, istekli. 2.eğimli, meyilli. 3.çalan.
mâil olmak eğilim göstermek.

maîşet (A.) [معيشت] geçim, dirlik.

maiyyet (A.) [معيت] birlik, beraberlik, yanında bulunma.

mak'ad (A.) [مقعد] 1.makat, kış. 2.minder.

makâbir (A.) [مقابر] mezarlar, kabirler.

mâkabl (A.) [ماقبل] önceki, önu.

mâkablettârih (A.) [ماقبل التاريخ] tarih öncesi.

makâl (A.) [مقال] söz.

makam (A.) [مقام] 1.yer. 2.kat, huzur. 3.musikî makamı

makâmat (A.) [مقامات] makamlar.

makarr (A.) [مقر] 1.başkent. 2.merkez.

makâsıd (A.) [مقاصد] maksatlar.

makber (A.) [مقبر] mezar.

makbere (A.) [مقبره] mezar.

makbul (A.) [مقبول] kabul edilen, beğenilen.

makbuz (A.) [مقبوض] 1.alınmış. 2.alındı belgesi.

makdem (A.) [مقدم] gelme, geliş.

makdur (A.) [مقدور] 1.güç. 2.elden gelen.

makes (A.) [معكس] yansıma yeri.

makes bulmak (A.-T.) yansımak, yansıyacak yer bulmak.

makes olmak (A.-T.) yansıtmak, yansıma yeri olmak.

makhûr (A.) [مقهور] 1.kahrolmuş, yenilmiş. 2.gazaba uğramış.

mâkiyan (F.) [ماكيان] tavuk.
makrun (A.) [مقرون] yakın.
maksad (A.) [مقصد] amaç.)
maksûd (A.) [مقصود] istenilen, maksat.
makta (A.) [مقطع] 1.kesim yeri. 2.kesit.)
maktel (A.) [مقتل] 1.öldürme yeri. 2.ünlü birinin ölümü üzerine yazılan şiir.
maktû (A.) [مقطوع] 1.kesilmiş, kesik. 2.pazarlık yapılmaz.
maktül (A.) [مقتول] öldürülen.
maktül olmak öldürülmek.
mâkul (A.) [معقول] akla uygun.
makûlat (A.) [معقولات] aklî bilgiler.
makûle (A.) [مقوله] kategori.
makûs (A.) [معكوس] 1.ters. 2.uğursuz.
mal (A.) [مال] 1.mal. 2.servet.
mâlâmâl (F.) [مالا مال] dopdolu.
mâlî (A.) [مالى] 1.mal ile ilgili. 2.maliye ile ilgili.
mâlihulya (Yun.-A.) [مالى خوليا] melankoli.
mâlik (A.) [مالك] sahip.
mâlikiyet (A.) [مالكيه] sahip olma.
maliye (A.) [مالىه] devletin gelir ve gider işlerini takip eden bakanlık ve ona bağlı daireler.
malûl (A.) [معلول] özürlü, hastalıklı.
malûlen (A.) [معلولا] sakatlanmış olarak, özürlü olarak.

malûlîn (A.) [معلولين] hastalar, sakatlar.
malûm (A.) [معلوم] bilinen.
malûm olmak anlaşılmaq, bilinmek.
malûmat (A.) [معلومات] bilgi.
malûmatfurûş (A.-F.) [معلومات فروش] bilgiçlik taslayan.
malûmatfurûşluk (A.-F.-T.) bilgiçlik taslama.
malûmatfurûşluk etmek bilgiçlik taslamak.
mâmafih (A.) [مع مافيه] bununla birlikte.
mâmelek (A.) [ماملک] sahip olunan.
mamûl (A.) [معمول] 1.yapılmış, imal edilmiş. 2.alışılmış.
mamûlat (A.) [معمولات] imal edilenler.
mamûlün fevkinde alışılmışın ötesinde.
mamûr (A.) [معمور] bayındır, imar edilmiş.
mamûr edilmek bayındırlaştırılmak, imar edilmek.
mamûr etmek bayındırlandırmak.
mamûr olmak bayındır olmak.
mamûre (A.) [معموره] bayındır yer.
mamûriyet (A.) [معموريت] bayındırlık.
mana (A.) [معنى] anlam.
manalandırmak anlam kazandırmak.
manen (A.) [معنا] 1.mana yolu ile. 2.gönülden.
mânend (F.) [مانند] gibi.
manevî (A.) [معنوی] 1.anlam ile ilgili. 2.ruh ile ilgili.

maneviyat (A.) [معنویات] 1.manaya dayalı şeyler. 2.moral değerler.

mani (A.) [معنی] engel.

mani olmak engel olmak.

mânia (A.) [مانعه] engel.

manidar (A.-F.) [معنی دار] anlamlı.

mansıb (A.) [منصب] devlet memuriyetindeki makam.

mansıbdar (A.-F.) [منصبدار] makam sahibi devlet memuru.

mansur (A.) [منصور] Tanrı'nın yardımıyla zafer kazanan.

mantıkan (A.) [منطقا] mantık bakımından.

mantıkî (A.) [منطقی] mantıklı.

mantikiyyûn (A.) [منطقیون] mantıkçılar, mantık bilginleri.

manzar (A.) [منظر] 1.seyir yeri. 2.görünüş. 3.yüz.

manzara (A.) [منظره] görünüm.

manzum (A.) [منظوم] nazmedilmiş.

manzûmât (A.) [منظومات] manzumeler.

manzûme (A.) [منظومه] 1.dizilmiş. 2.vezinli söz, şiir. 3.sistem.

manzur (A.) [منظور] 1.bakılan. 2.dikkat çeken.

manzur olmak görülmek, göze çarpmak.

mâr (F.) [مار] yılan.

maraz (A.) [مرض] hastalık.

marazî (A.) [مرضی] hastalıklı, hastalıkla ilgili.

mârgîr (F.) [مارگیر] yılanı, yılan tutan.

marifet (A.) [معرفت] 1.bilme. 2.ustalık, beceri. 3.aracı.

mariz (A.) [مريض] hasta.

mârpîç (F.) [مارپیچ] marpuç, nargile marpucu.

maruf (A.) [معروف] 1.bilinen. 2.ünlü, tanınmış.

marûf olmak tanınmak, bilinmek.

maruz (A.) [معروض] 1.arzedilen, sunulan. 2.karşı karşıya kalma, tutulma.

maruz olmak karşı karşıya kalmak.

maruzat (A.) [معروضات] sunulanlar, arzedilecek şeyler.

mâsabak (A.) [ماسبق] geçen, geçmiş.

masâri (A.) [مصارع] dizeler, mısralar.

masârif (A.) [مصارف] harcamalar.

masdar (A.) [مصدر] 1.çıkış yeri, kaynak. 2.masdar.

mâsebak (A.) [ماسبق] geçen, geçmiş.

mashara (A.) [مسخره] soytarı.

mâsiva (A.) [ماسوی] 1.Tanrı'nın dışındaki varlıklar. 2.dünyaya özgü her şey.

masiyet (A.) [معصیت] 1.günah. 2.isyan.

maskat (A.) [مسقط] 1.düşüş yeri.

maskat-ı re's [مسقط رأس] doğum yeri.

maslahat (A.) [مصلحت] 1.iş. 2.dirlik düzenlik.

maslahatgüzar (A.-F.) [مصلحت گزار] elçi adına devlet işlerini yürüten.

masnû (A.) [مصنوع] 1.yapma, yapay. 2.sanatlı.

masraf (A.) [مصرف] harcama, gider.

masrû (A.) [مصروع] saralı.

masrûf (A.) [مصروف] harcanmış.

masruf olmak harcanmak.
mass (A.) [مص] emme.
massetmek emmek, çekmek.
mâst (F.) [ماست] yoğurt.
mastaba (A.) [مصطبه] 1.meyhane. 2.sedir.
masum (A.) [معصوم] 1.suçsuz, günahsız. 2.küçük çocuk.
masumane (A.-F.) [معصومانه] masumca.
masume (A.) [معصومه] 1.suçsuz, günahsız. 2.küçük kız çocuğu.
masumiyet (A.) [معصوميت] masumluk, suçsuzluk.
masûn (A.) [مصون] korunmuş, saklanmış.
masûn kalmak korunmak, zarar gelmemek.
mâşe (F.) [ماشه] maşa.
maşer (A.) [معشر] toplum.
maşerî (A.) [معشرى] kollektif, ortaklaşa.
mâşîta (A.) [ماشطه] kadın makyajcısı, kadın kuaförü.
mâşî (A.) [ماشى] yürüyen.
mâşîyen (A.) [ماشيا] yürüyerek.
maşrık (A.) [مشرق] doğu.
maşûk (A.) [معشوق] (erkek) sevgili.
maşuka (A.) [معشوقه] (bayan) sevgili.
matbaa (A.) [مطبعه] basımevi.
matbah (A.) [مطبخ] mutfak.
matbû (A.) [مطبوع] 1.basılı. 2.hoşa giden, hoş.

matbûat (A.) [مطبوعات] 1.basın. 2.basilı şeyler.

mâtem (A.) [ماتم] yas.

mâtem tutmak yas tutmak.

mâtemdar (A.-F.) [ماتمدار] yaslı.

mâtemî (A.-F.) [ماتمی] yaslı.

mâtemli (A.-T.) yaslı.

mâtemserâ (A.-F.) [ماتمسرا] yas tutulan ev.

mâtemzede (A.-F.) [ماتم زده] yaslı.

matla (A.) [مطلع] 1.doğuş yeri. 2.kaside ve gazelin ilk beyti.

matlab (A.) [مطلب] 1.konu. 2.istek.

matlub (A.) [مطلوب] 1.istenilen, aranan. 2.alacak.

matlûb etmek istemek.

matrûd (A.) [مطرود] kovulmuş.

matrûş (A.) [مطروش] 1.sakalsız. 2.tıraşlanmış.

matuf (A.) [معطوف] yönelik, çevrili.

matûh (A.) [معنوه] bunak, bunamış.

matûhe (A.) [معنوهه] bunak, bunamış (bayan).

mâvaka (A.) [ماوقع] olup biten.

mâverâ (A.) [ماورا] 1.öte, ötesinde. 2.ahiret, öbür dünya.

mavtın (A.) [موطن] yurt tutulan yer.

mâye (F.) [مایه] 1.maya. 2.para. 3.mal. 4.güç.

mâyedar (F.) [مایه دار] 1.mayalı. 2.paralı. 3.mal sahibi. 4.güçlü.

mâyi (A.) [مایع] sıvı.

mayûb (A.) [معيوب] 1.kusurlu. 2.ayıplanmış.

mazanna (A.) [مظنه] 1.ermiş sanılan.2.zan altındaki.

mazarrat (A.) [مضرت] 1.zarar verme. 2.zarar.

mazarrât (A.) [مضرات] zararlar.

mazbata (A.) [مضبته] tutanak.

mazbata tanzim etmek tutanak düzenlemek.

mazbut (A.) [مضبوط] 1.zaptedilmiş. 2.kayda geçirilmiş. 3.derli toplu. 4.sağlam.

mazbutat (A.) [مضبوطات] kayda geçirilenler.

mazeret (A.) [معذرت] özür.

mazerethâh (A.-F.) [معذرت خواه] özür dileyen.

mazhar (A.) [مظهر] 1.ortaya çıkış yeri. 2.şereflenme, nail olma.

mazhar olmak karşılaşmak, nail olmak.

mâzi (A.) [ماضى] geçmiş, geçmiş zaman.

mazlum (A.) [مظلوم] 1.zulme uğramış. 2.sesiz sedasız.

mazlumâne (A.-F.) [مظلومانه] mazlumca.

mazlûmiyet (A.) [مظلوميت] 1.mazlumluk, zulme uğramışlık. 2.sesiz sedasız olma.

mazmaza (A.) [مضمضه] gargara.

mazmaza yapmak gargara yapmak, ağızda su çalkalamak.

mazmun (A.) [مضمون] 1.kavram. 2.ince söz.

maznun (A.) [مظنون] zanlı.

maznun olmak zan altında kalmak.

mazrub (A.) [مضروب] 1.dövülen. 2.çarpılan.

mazruf (A.) [مظرؤف] 1.kaba konulan. 2.zarflı.
mâzu (F.) [مازو] mazi.
mazûl (A.) [معزول] görevden alınmış, azledilmiş.
mazul olmak görevden alınmak, azledilmek.
mazur (A.) [معذور] özürlü.
me'vâ (A.) [مأوا] sığınma yeri.
me'yûs (A.) [مأیوس] umutsuz.
me'yûs etmek umutsuz bırakmak.
me'yûs olmak umudunu yitirmek.
meâb (A.) [مأب] sığınma yeri.
meâd (A.) [معاد] 1.dönüş yeri. 2.ahiret.
meâhiz (A.) [مأخذ] kaynaklar.
meâl (A.) [مأل] anlam.
meâric (A.) [معارج] merdivenler.
meâsî (A.) [معاصی] 1.isyanlar. 2.günahlar.
meâyib (A.) [معایب] kusurlar, ayıplar.
mebâd (F.) [مباد] sakın, aman sakın, olmaya.
mebâdâ (F.) [مبادا] sakın, aman sakın, olmaya.
mebâdî (A.) [مبادی] ilkeler, prensipler.
mebâhis (A.) [مباحث] konular, bahisler.
mebânî (A.) [مبانی] 1.temeller. 2.yapılar, binalar.
mebde' (A.) [مبدأ] 1.başlangıç noktası.
mebde-i tarih [مبدأ تاریخ] tarih başlangıcı.

mebhas (A.) [مبحث] 1.bölüm, fasıl. 2.bilim.
mebhûs (A.) [مبحوث] bahsedilen.
mebhût (A.) [مبہوت] şaşkın.
meblağ (A.) [مبلغ] 1.tutar. 2.para.
mebnâ (A.) [مبنی] bina.
mebnî (A.) [مبنی] 1.dayanan. 2.bina edilmiş.
mebsût (A.) [مبسوط] yaygın, açık.
mebsûten (A.) [مبسوطا] yaygın olarak.
mebus (A.) [مبعوث] 1.gönderilmiş. 2.milletvekili. 3.ölümünden sonra dirilen.
mebzûl (A.) [مذبول] bol.
mebzûlen (A.) [مذبولا] bolca.
mebzûliyet (A.) [مذبولیت] bolluk.
mec'ûl (A.) [مجعول] yapay.
mecâl (A.) [مجال] 1.güç, kuvvet. 2.fırsat.
mecâlis (A.) [مجالس] meclisler.
mecâmi (A.) [مجامع] toplantı yerleri.
mecânîn (A.) [مجانين] mecnunlar, çılgınlar.
mecebûr (A.) [مجبور] 1.zorunlu. 2.zora koşulmuş.
mecebûrî (A.) [مجبوری] zorunlu.
mecebûriyet (A.) [مجبورییت] zorunluluk.
meccânen (A.) [مجاناً] parasız olarak.
meccânî (A.) [مجانى] parasız.
meccd (A.) [مجد] ululuk.

mecelle (A.) [مجله] dergi.

mechûl (A.) [مجهول] bilinmeyen.

mechûlât (A.) [مجهولات] bilinmeyenler.

mechûliyet (A.) [مجهوليت] bilinmezlik.

mechûlünneseb (A.) [مجهول النسب] onun bunun çocuğu.

mecîd (A.) [مجيد] ulu.

meclis (A.) [مجلس] toplantı yeri.

meclisefrûz (A.-F.) [مجلس افروز] meclisi aydınlatan, meclisi şenlendiren.

meclûb (A.) [محبوب] 1.celbedilmiş. 2.aşık, tutkun.

mecma' (A.) [مجمع] toplantı yeri.

mecmû' (A.) [مجموع] toplam, tümü.

mecmûa (A.) [مجموعه] 1.dergi. 2.küçük risale veya farklı kitapların bir araya getirildiği eser.

mecmûan (A.) [مجموعا] toplam olarak.

mecnûn (A.) [مجنون] 1.delice seven. 2.cinli. 3.Leyla'nın aşığı.

mecnûnâne (A.-F.) [مجنونانه] çılğınca, delicesine.

mecrâ (A.) [مجرا] 1.su yatağı. 2.yol, güzergah.

mecrûh (A.) [مجروح] yaralı.

mecrûhîn (A.) [مجروحين] yaralılar.

mecûsî (A.) [مجوسى] ateşperest, ateşe tapan.

meczûb (A.) [مجذوب] 1.cezbedilmiş. 2.Tanrı sevgisiyle cezbeye kapılan. 2.deli.

med'uv (A.) [مدعو] davetli.

med'uvvîn (A.) [مدعوين] davetliler.

medâfin (A.) [مدافن] mezarlar.

medâr (A.) [مدار] 1.yörünge 2.dönence. 3.vesile, vasıta. 4.yardımcı.

medâric (A.) [مدارج] merdivenler.

medâris (A.) [مدارس] medreseler.

medd (A.) [مد] 1.uzatma. 2.çekme.

meddâh (A.) [مداح] 1.çok öven. 2.meddah.

meded (A.) [مدد] yardım, medet.

mededhâh (A.-F.) [مددخواه] yardım isteyen.

mededkâr (A.-F.) [مددكار] yardım eden, yardımcı.

mededres (A.-F.) [مدرس] yardıma koşan, imdada koşan.

medenî (A.) [مدنى] 1.şehirli. 2.uygar. 3.görgülü. 4.Medineli.

medenîleşmek uygarlaşmak.

medeniyyet (A.) [مدنيت] uygarlık.

medfa (A.) [مدفع] top.

medfen (A.) [مدفن] mezar, defin yeri.

medfû (A.) [مدفوع] 1.çıkarılmış. 2.dışkı. 3.para kasesinden çıkmış.

medfûn (A.) [مدفون] gömülü, defnedilmiş.

medfûn edilmek gömülmek.

medh (A.) [مدح] övgü.

medhal (A.) [مدخل] 1.giriş. 2.giriş yeri. 3.başlangıç. 4.dehalet.

medhaldâr (A.-F.) [مدخلدار] parmağı olan, müdahale etmiş olan.

medhaldar bulunmak (A.-F.-T.) parmağı olmak; müdahalesi bulunmak.

medhedilmek övülmek.

medhetmek övmek.

medhiye (A.) [مدحيه] övgü.

medhiyyât (A.) [مدحيات] övgüler.

medhûş (A.) [مدهوش] dehşete kapılmış.

medîd (A.) [مديد] 1.uzun. 2.çekilmiş.

medîde (A.) [مديده] 1.uzun. 2.çekilmiş.

medîha (A.) [مديحه] övgü şiiri, kaside.

medîhagû (A.-F.) [مديحه گو] övgü şairi, kaside şairi.

medîne (A.) [مدينه] 1.şehir. 2.Medine.

medînetünnebî (A.) [مدينة النبي] Medine.

medînetüsselam (A.) [مدينة السلام] Bağdat.

medlûl (A.) [مدلول] kanıt olarak gösterilen.

medresevî (A.) [مدرسى] medrese ile ilgili.

medrûs (A.) [مدروس] 1.eski, yırtık pırtık. 2.ders olarak verilen.

medyûn (A.) [مديون] borçlu.

mefâhîm (A.) [مفاهيم] mefhumlar.

mefâhir (A.) [مفاخر] övünülecek şeyler.

mefâsıl (A.) [مفاصل] eklemler.

mefâtih (A.) [مفاتيح] anahtarlar.

mefhar (A.) [مفخر] övünç kaynağı.

mefhum (A.) [مفهوم] kavram.

mefhûm olmak anlaşılmaq.

mefkûd (A.) [مفقود] 1.kayıp. 2.yok olmuş.

mefkûd olmak 1.kaybolmak. 2.yok olmak.
mefkûre (A.) [مفكوره] ülkü, ideal.
mefkûrevî (A.) [مفكوروى] ülkü ile ilgili.
meflûc (A.) [مفلوج] felçli.
meflûc olmak felç olmak, kımıldayamaz hale gelmek.
meflûciyet (A.) [مفلوجيت] 1.felçlilik. 2.kıpırdayamama.
mefrûş (A.) [مفروش] döşenmiş.
mefrûşat (A.) [مفروشات] döşeme.
mefrûz (A.) [مفروز] ayrılmış.
mefrûz (A.) [مفروض] farzedilmiş.
meftûh (A.) [مفتوح] 1.açık. 2.fethedilmiş. 3.fethalı.
meftûn (A.) [مفتون] tutkun, aşık.
meftûn etmek aşık etmek.
meftûn olmak aşık olmak, tutulmak.
meftûniyet (A.) [مفتونيت] tutkunluk.
meğer (F.) [مگر] 1.meğer. 2.oysa.
meges (F.) [مگس] sinek.
meğâk (F.) [مغاك] 1.çukur. 2.mezar.
meh (F.) [مه] ay.
mehâbet (A.) [مهابت] heybetlilik.
mehâlik (A.) [مهالك] tehlikeli yerler.
mehâr (F.) [مهار] yular, dizgin.
mehaz (A.) [مأخذ] kaynak.

mehbil (A.) [مهبل] rahim yolu.
mehd (A.) [مهد] beşik.
mehekk (A.) [محك] mihenk taşı.
mehîb (A.) [مهيب] heybetli.
mehl (A.) [مهل] süre tanıma.
mehleke (A.) [مهلكه] tehlikeli yer.
mehlikâ (F.-A.) [مه لقا] ay yüzlü, güzel yüzlü.
mehpare (F.) [مه پاره] 1.ay parçası. 2.güzel yüzlü.
mehpeyker (F.) [مه پيكر] güzel yüzlü, parlak yüzlü.
mehr (A.) [مهر] mehir.
mehrû (F.) [مهرو] ay yüzlü, güzel yüzlü.
mehtâb (F.) [مهتاب] mehtap, ay ışığı.
mehûz (A.) [مأخوذ] alınmış.
mehveş (F.) [مهوش] 1.ay gibi, ay kadar güzel. 2.güzel yüzlü.
mekân (A.) [مكان] 1.yer. 2.ev.
mekâre (A.) [مكاره] kiralık binek veya yük hayvanı.
mekâreci (A.-T.) binek veya yük hayvanı kiralayan.
mekârim (A.) [مكارم] cömertlikler.
mekâtîb (A.) [مكاتيب] mektuplar.
mekâtib (A.) [مكاتب] okullar.
mekâtib-i âliye [مكاتب عاليه] yüksekokullar.
mekâtib-i askeriye [مكاتب عسكريه] askerî okullar.
mekhûl (A.) [مكحول] sürmeli.

meknûn (A.) [مكنون] 1.dizili. 2.gizli.
mekr (A.) [مكر] hile.
mekrûh (A.) [مكروه] iğrenç.
meks (A.) [مكث] duralama, duraklama.
meksur (A.) [مكسور] kırık.
mekşûf (A.) [مكشوف] keşfedilmiş.
mekteb (A.) [مكتب] 1.okul. 2.ekol.
mekteb-i âlî [مكتب عالی] yüksekokul.
mekteb-i harbiye [مكتب حربيه] harp okulu.
mekteb-i i'dâdî [مكتب اعدادی] lise.
mekteb-i ibtidâî [مكتب ابتدائی] ilkokul.
mekteb-i rüşdî [مكتب رشدی] ortaokul.
mekteb-i sultânî [مكتب سلطانی] Galatasaray Lisesi.
mektep (A.) [مكتب] okul.
mektub (A.) [مكتوب] 1.yazılı. 2.mektup.
mektûbat (A.) [مكتوبات] mektuplar.
mektûbî (A.) [مكتوبی] valilik özel kalem müdürü.
mektûm (A.) [مكتوم] gizli.
melabe (A.) [ملعبه] oyuncak.
melâbis (A.) [ملابس] giysiler.
melah (F.) [ملح] çekirge.
melahat (A.) [ملاحظت] yüz güzelliği.
melâhide (A.) [ملاحظه] dinsizler, tanrıtanımazlar.

melâik (A.) [ملائک] melekler.
melâike (A.) [ملائکه] melekler.)
melâl (A.) [ملال] sıkıntı, usanma.
melalli (A.-T.) sıkıntılı.
melanet (A.) [ملعنت] melunluk.
melce (A.) [ملجأ] sığınak, sığınacak yer.
melekât (A.) [ملكات] yetiler.
meleke (A.) [ملكه] yeti.
meleksîmâ (A.) [ملك سيما] melek yüzlü güzel.
melekût (A.) [ملكوت] ruhlar alemi.
melfûfen (A.) [ملفوفا] ilişkide.
melhûz (A.) [ملحوظ] düşünülen, öngörülen.
melik (A.) [ملك] padişah.
mellah (A.) [ملاح] gemici.
melsûk (A.) [ملصوق] yapışık.
melûf (A.) [مألوف] alışık.
melun (A.) [ملعون] lanet olası.
memâlik (A.) [ممالك] 1.ülkeler. 2.topraklar, diyarlar.
memât (A.) [ممات] ölüm.
memduh (A.) [ممدوح] övülmüş.
memer (A.) [ممر] geçit.
memhûr (A.) [ممهور] mühürlü.
memleket (A.) [مملكت] 1.ülke. 2.şehir.

memlûk (A.) [مملوك] köle.
memnû (A.) [ممنوع] yasak.
memnûa (A.) [ممنوعه] yasak.
memnûiyet (A.) [منوعيت] yasak olma hali.
memnûn (A.) [ممنون] 1.mutlu, razı. 2.sevinçli.
memnun etmek 1.mutlu edilmek, razı edilmek. 2.sevindirilmek.
memnuniyet (A.) [ممنونيت] memnunluk.
memûl (A.) [مأمول] umulan, beklenen.
memur (A.) [مأمور] 1.görevli. 2.devlet memuru.
memurîn (A.) [مأمورين] memurlar, görevliler.
memûriyet (A.) [مأموريت] memurluk.
memzuc (A.) [ممزوج] karışık.
men (F.) [من] ben.
men' (A.) [منع] 1.engel olma, alıkoyma. 2.engel olunma, alıkonulma.
3.yasaklama. 4.yasaklanma.
men' edilmek yasaklanmak.
men' etmek 1.engel olmak, alıkoymak. 2.yasaklamak.
men' olunmak yasaklanmak.
menâbi' (A.) [منابع] kaynaklar.
menâfi' (A.) [منافع] menfaatler, çıkarlar, yararlar.
menâkıb (A.) [مناقب] menkıbeler, övgüye değer özellikler.
menâm (A.) [منام] 1.uyku. 2.rüya.
menâre (A.) [مناره] minare.

menâsıb (A.) [مناصب] makamlar.

menâtık (A.) [مناطق] bölgeler.

menâzır (A.) [مناظر] manzaralar.

menâzil (A.) [منازل] 1.konaklar. 2.aşamalar.

menba (A.) [منبع] 1.kaynak. 2.pınar.

menfâ (A.) [منفى] sürgün.

menfaat (A.) [منفعت] çıkar, yarar.

menfaatperest (A.-F.) [منفعت پرست] çıkarıcı.

menfâlık (A.-T.) sürgün hayatı.

menfez (A.) [منفذ] nüfuz etme yeri, delik, yarık, giriş veya çıkış yolu.

menfî (A.) [منفى] 1.olumsuz. 2.hep olumsuz düşünen, her şeye olumsuz yaklaşan. 3.sürgüne gönderilmiş.

menfur (A.) [منفور] nefret edilen.

menhî (A.) [منهى] yasaklanmış.

menhiyat (A.) [منهيات] yasaklar.

menhus (A.) [منحوس] uğursuz.

meni (A.) [منى] sperma.

menî (F.) [منى] benlik.

menî' (A.) [منيع] aşılmaz, sarp, geçit vermez.

menkabe (A.) [منقبه] ünlü kişilerin yaşamlarına ilişkin ve çoğu gerçeğe bağdaşmaz öyküler.

menkûha (A.) [منكوحة] nikahlı hanım, eş.

menkul (A.) [منقول] 1.nakledilen. 2.anlatılan, rivayet edilen.

menkûş (A.) [منقوش] nakışlı, işlemeli, desenli.

mensûb (A.) [منصوب] nispet edilen, ait, bağlı.
mensûbîn (A.) [منصوبين] mensuplar.
mensubiyet (A.) [منصوبيت] mensup olma, bağlı olma.
mensûc (A.) [منسوج] dokunmuş.
mensûcât (A.) [منسوجات] 1.dokumalar. 2.dokuma sektörü.
mensûh (A.) [منسوخ] hükümsüz.
mensûr (A.) [منثور] düzyazı.
menşe (A.) [منشا] köken..
menşur (A.) [منشور] 1.ferman. 2.prizma.
menus (A.) [مأنوس] 1.alışılmış. 2.alışkın.
menût (A.) [منوط] bağlı.
menzil (A.) [منزل] 1.konak. 2.ev. 3.bir günde gidilebilen yol.
menzil alınmak yol alınmak.
menzil almak yol almak.
menzilgâh (A.-F.) [منزلگاه] konak yeri.
mer'î (A.) [مرئى] yürürlükte, geçerli.
mera (A.) [مرعى] otlak.
merâkiz (A.) [مراكز] merkezler.
merâm (A.) [مرام] amaç, anlatılmak istenen şey.
merâret (A.) [مرارت] acılık.
merâsî (A.) [مرائى] ağıtlar, mersiyeler.
merâsim (A.) [مراسم] 1.törenler. 2.tören.
merâtib (A.) [مراتب] rütbeler, mertebeler.

merbut (A.) [مربوط] bağlı.
merbûtiyet (A.) [مربوطیت] 1.bağlılık. 2.düşkûnlük, aşırı ilgi.
mercân (A.) [مرجان] mercan.
merci (A.) [مرجع] başvuru yeri.
merd (F.) [مرد] 1.adam. 2.yiğit.
merdâne (F.) [مردانه] yiğitçe.
merdiven (F.) [نردبان] merdiven.
merdûd (A.) [مردود] reddedilmiş, kabul edilmemiş.
merdum (F.) [مردم] 1.insan. 2.halk. 3.gözbebeği.
merdumharlık (F.-T.) insan eti yeme, yamyamlık..
merdüm (F.) [مردم] 1.insan. 2.halk. 3.gözbebeği.
merdümek (F.) [مردمک] gözbebeği.
merdümgiriz (F.) [مردمگريز] insanlardan kaçan.
merdümhar (F.) [مردم خوار] insan yiyen, yamyam.
merdümî (F.) [مردمی] 1.insanlık. 2.yiğitlik.
meremmet (A.) [مرمت] onarım.
meremmet etmek onarmak.
merg (F.) [مرگ] ölüm.
mergub (A.) [مرغوب] rağbet edilen, aranılan, istenilen.
merhale (A.) [مرحله] 1.aşama. 2.konak, menzil.
merhamet (A.) [مرحمت] acıma.
merhamet etmek acımak.
merhametli (A.-T.) acıyan.

merhametsiz (A.-T.) acımasız.

merhem (A.) [مرهم] pomad, yara kremi.

merhemsâz olmak çare bulmak.

merhûm (A.) [مرحوم] (erkek) ölü.

merhûme (A.) [مرحومه] (bayan) ölü.

merhun (A.) [مرهون] 1.rehinli, ipotekli. 2.zamana bağlı, bir şeye bağlı.

merih (A.) [مريخ] Mars.

merkad (A.) [مرقد] mezar.

merkeb (A.) [مركب] 1.binit. 2.eşek.

merkum (A.) [مرقوم] adı geçen, anılan; yazılmış.

merkûz (A.) [مركز] dikili, dikilmiş.

mermi (A.) [مرمى] kurşun.

mermûz (A.) [مرموز] 1.gizemli. 2.rumuzlu.

merrât (A.) [مرات] defalar.

merre (A.) [مره] defa.

mersiye (A.) [مرثيه] ağıt, mersiye.

mertebe (A.) [مرتبه] 1.derece. 2.miktar.

merzagî (A.) [مرزغى] bataklık.

merzüban (F.) [مرزبان] 1.sınır muhafızı. 2.sınır beyi.

mesâ (A.) [مسا] akşam.

mesâcid (A.) [مساجد] mesçitler.

mesafe (A.) [مسافه] uzaklık.

mesâha (A.) [مساحه] ölçüm.

mesai (A.) [مَسَاعِي] çalışma, çalışmalar.
mesâib (A.) [مَصَائِب] musibetler.
mesâil (A.) [مَسَائِل] meseleler.
mesâkîn (A.) [مَسَاكِن] 1.yoksullar. 2.miskinler.
mesâkin (A.) [مَسَاكِن] konutlar.
mesâme (A.) [مَسَامِه] derideki küçük delikler.
mesârif (A.) [مَصَارِف] harcamalar.
mesâvî (A.) [مَسَاوِي] kötülükler.
mescid (A.) [مَسْجِد] mesçit.
mesdûd (A.) [مَسْدُود] kapalı, set çekili, tıkalı.
mesel (A.) [مَثَل] 1.örnek. 2.özlü söz. 3.öğretici hikaye.
meselâ (A.) [مَثَلًا] örneğin.
mesele (A.) [مَسْئَلَه] 1.mesele, konu. 2.sorun. 3.problem.
meserrât (A.) [مَسْرَات] sevinçler.
meserret (A.) [مَسْرَت] sevinç.
mesh (A.) [مَسَخ] silme, sıvama.
meshetmek silmek, sıvamak.
meshûr (A.) [مَسْحُور] büyülenmiş.
meshûr etmek büyülemek.
meshûr olmak büyülenmek.
mesîh (A.) [مَسِيح] İsa.
mesîhî (A.) [مَسِيحِي] Hıristiyan.
mesîhiyyet (A.) [مَسِيحِيَّت] Hıristiyanlık.

mesîr (A.) [مسير] 1.seyir yeri. 2.güzergah.
mesîre (A.) [مسيره] gezinti yeri.
mesken (A.) [مسكن] konut.
mesken etmek yurt tutmak.
mesken ittihaz etmek (A.-T.) yurt tutmak, mesken edinmek.
meskenet (A.) [مسكنت] miskinlik.
meskûkât (A.) [مسكوكات] madenî paralar, sikkeler.
meskûn (A.) [مسكون] yerleşilmiş, iskan edilmiş.
meslah (A.) [مسلخ] mezbaha.
meslek (A.) [مسلک] 1.yol, tarz. 2.sistem. 3.uğraşı, meslek.
meslûl (A.) [مسلول] veremli.
mesmû (A.) [مسموع] duyulan, işitilen.
mesmûat (A.) [مسموعات] duyulanlar, işitilenler.
mesmûm (A.) [مسموم] zehirli.
mesned (A.) [مسند] 1.dayanak. 2.makam.
mesnevîhan (A.-F.) [مثنوی خوان] mesnevi okuyan.
mesruk (A.) [مسروق] çalınmış.
mesrûr (A.) [مسرور] sevinçli.
mesrûrane (A.-F.) [مسرورانه] sevinçle.
messah (A.) [مساح] ölçümcü.
mest (F.) [مست] sarhoş, mest.
mestâne (F.) [مستانه] sarhoşça.
mestî (F.) [مستی] sarhoşluk.

mest-i harâb (F.-A.) [مست خراب] körkütük sarhoş.
mest-i harâb olmak körkütük sarhoş olmak.
mestûr (A.) [مستور] örtülü, gizli, kapalı.
mestûr (A.) [مسطور] yazılı.
mesud (A.) [مسعود] 1.mutlu, saadetli. 2.kutlu.
mesûdâne (A.-F.) [مسعودانه] mesutça, bahtiyarlıkla.
mesuliyet (A.) [مسئوليت] sorumluluk.
meş'al (A.) [مشعل] meşale.
meş'um (A.) [مشئوم] uğursuz, şom.
meş'ûr (A.) [مشعور] bilinçli, şuurlu.
meşâgil (A.) [مشاغل] uğraşlar.
meşâhîr (A.) [مشاهير] ünlüler.
meşâil (A.) [مشاعل] meşaleler.
meşakkat (A.) [مشقت] sıkıntı, güçlük.
meşakkat çekmek sıkıntı çekmek, güçlüğe katlanmak.
meşâmm (A.) [مشام] burun.
meşârik (A.) [مشارق] doğular.
meşâyih (A.) [مشايخ] şeyhler.
meşbû (A.) [مشبوع] 1.dolu. 2.tok, doygun.
meşcer (A.) [مشجر] ağaçlık.
meşcere (A.) [مشجره] ağaçlık.
meşgale (A.) [مشغله] uğraşı.
meşgûliyet (A.) [مشغوليت] iş güç.

meşhed (A.) [مشهد] şehit düşülen yer.
meşher (A.) [مشهر] sergi, sergilenen yer.
meşhûd (A.) [مشهود] görülmüş, gözlenmiş.
meşhûd olmak görülmek, gözlenmek.
meşhûn (A.) [مشحون] dolu.
meşhûr (A.) [مشهور] ünlü, tanınmış, bilinen.
meşâhat (A.) [مشيخت] 1.şeyhlik. 2.şeyhlik makamı.
meşk (A.) [مشق] 1.yazı örneği. 2.temrin.
meşk (F.) [مشك] kırba.
meşkûk (A.) [مشکوك] şüphe götürür.
meşkûkiyyet (A.) [مشکوكيت] şüphe götürme.
meşkûr (A.) [مشكور] övülen, beğenilen.
meşreb (A.) [مشرب] 1.yaratılış, tabiat. 2.içme yeri.
meşrebe (A.) [مشربه] maşrapa.
meşrû (A.) [مشروع] yasal.
meşrûbât (A.) [مشروبات] içilecek şeyler.
meşrûh (A.) [مشروح] açıklanmış, şerhedilmiş.
meşrûhât (A.) [مشروحات] açıklamalar.
meşrûiyyet (A.) [مشروعيت] yasallık.
meşrût (A.) [مشروط] koşullu.
meşrut olunmak şart koşulmak.
meşşâte (A.) [مشاطه] gelin süsleyen.
meşveret (A.) [مشورت] danışma.

meşveret etmek danışmak.

metâ (A.) [متاع] mal, eşya.

metâli (A.) [مطالع] doğuş yerleri.

metânet (A.) [متانت] dayanıklılık.

metbû (A.) [متبوع] uyulan, izinden gidilen, tâbi olunan.

metin (A.) [متين] sağlam, dayanıklı.

metn (A.) [متن] yazıya dökülmüş bilgi.

metremik'ab (A.) [مترو مكعب] metreküp.

metrûk (A.) [متروك] terkedilmiş.

metrûkat (A.) [متروكات] miras olarak bırakılanlar, geride bırakılanlar.

metrûkiyete uğramak (A.-T.) terkedilmek, metruk bırakılmak.

mev'ize (A.) [موعظه] öğüt.

mev'ûd (A.) [موعود] 1.vaat edilmiş. 2.vadeli.

mevâd (A.) [مواد] maddeler.

mevârid (A.) [موارد] konular, hususlar, yerler.

mevc (A.) [موج] dalga.

mevce (A.) [موجّه] dalga.

mevcûd (A.) [موجود] 1.var. 2.hazır. 3.varlık.

mevcûdât (A.) [موجودات] varlıklar.

mevcûdiyet göstermek varlık göstermek.

mevcûdiyyet (A.) [موجوديت] var olma, varlık.

meveddet (A.) [مودت] sevgi.

mevhibe (A.) [موهبه] bağış.

mevhûm (A.) [موهوم] vehmedilmiş, asılsız, kuruntuya dayalı.

mevki (A.) [موقع] 1.durum, konum. 2.yer.

mevkib (A.) [موكب] alay, kabile.

mevkif (A.) [موقف] 1.durak. 2.istasyon.

mevki-i rüchan (A.-F.) [موقع رجحان] tercih mevkii.

mevkûf (A.) [موقوف] vakfedilmiş.

mevkufleh (A.) [موقوف له] vakfeden.

mevlâ (A.) [مولى] 1.Tanrı. 2.efendi. 3.velî. 4.köle azat eden.

mevlid (A.) [مولد] 1.doğum yeri, doğuş yeri. 2.mevlüt.

mevsuk (A.) [موثوق] güvenilir, belgeye dayanan.

mevsûkiyet (A.) [موثوقيت] güvenilirlik, belgeye dayanma.

mevsûm (A.) [موسم] adlandırılmış.

mevt (A.) [موت] ölüm.

mevtâ (A.) [موتا] ölümler.

mevtâî (A.) [موتائى] ölümcül.

mevtın (A.) [موطن] yurt.

mevzi (A.) [موضع] yer.

mevzi'î (A.) [موضعى] yerel.

mevzû (A.) [موضوع] konu.

mevzu-i bahis (A.-F.) [موضوع بحث] sözkonusu.

mevzun (A.) [موزون] 1.biçimli, düzgün. 2.vezinli.

mey (F.) [مى] 1.şarap. 2.içki.

meyânında (F.-T.) arasında.

meydân (A.) [میدان] alan.
meygûn (F.) [میگون] şarap rengi.
meyhâne (F.) [میخانه] şarap içilen yer, içkievi.
meyhâr (F.) [میخوار] içkici.
meyil (A.) [میل] istek, eğilim.
meyil vermek eğilim göstermek.
meykede (F.) [میکده] meyhane.
meyl (A.) [میل] 1.eğim. 2.eğilim, istek. 3.yatkınlık.
meyl etmek (A.-T.) eğilmek.
meymene (A.) [میمنه] sağ kanat.
meymûn (A.) [میمون] uğurlu.
meysere (A.) [میسره] sol kanat.
meyt (A.) [میت] ölü.
meyus (A.) [مأیوس] umutsuz, üzgün.
meyvedâr (F.) [میوه دار] meşveli.
meyyâl (A.) [میال] 1.eğimli. 2.eğilimli.
meyyit (A.) [میت] ölü.
mezâhib (A.) [مذاهب] mezhepler.
mezâlim (A.) [مظالم] zulümler.
mezâmin (A.) [مضامن] 1.kavramlar. 2.incelikler. 3.semboller.
mezargâh (A.-F.) [مزارگاه] mezar yeri.
mezâri (A.) [مزارع] tarlalar.
mezâyâ (A.) [مزایا] meziyetler, üstünlükler.

mezbele (A.) [مزبله] çöplük, döküntü alanı.
mezbuḥ (A.) [مذبوح] boğazlanmış.
mezbûr (A.) [مزبور] anılan, belirtilen.
mezc (A.) [مزج] karıştırma.
mezcetmek (A.-T.) karıştırmak.
mezellet (A.) [مذلت] düşkünlük.
mezheb (A.) [مذهب] 1.yol. 2.mezhep. 3.ekol.
mezîd etmek (A.-T.) arttırmak, çoğaltmak.
meziyyât (A.) [مزيات] meziyetler, üstünlükler.
meziyyet (A.) [مزيت] üstünlük.
mezkûr (A.) [مذكور] zikredilen, belirtilen, adı geçen.
mezmûm (A.) [مذموم] kötülenmiş, ayıplanmış.
mezra (A.) [مزرع] tarla.
mezra'a (A.) [مزرعه] tarla.
mezrû (A.) [مزروع] ekili.
mezun (A.) [مأذون] 1.izinli. 2.diplomalı.
mezunen (A.) [مأذونا] izin alarak, izinli olarak.
mıkraz (A.) [مقراض] makas.
mıntaka (A.) [منطقه] 1.bölge, mıntıka. 2.iklim kuşağı.
mısbah (A.) [مصباح] kandil.
mısdak (A.) [مصداق] ölçüt, kriter.
mısra (A.) [مصراع] dize.
mıtrak (A.) [مطرق] 1.değnek. 2.tokmak. 3.çekiç.

mızrab (A.) [مضرب] mızrap.
mızrak (A.) [مزراق] kargı.
miâd (A.) [ميعاد] buluşma yeri.
micmer (A.) [مجمر] buhurdan.
midevî (A.) [معدوى] mideyi yormayan.
midhat (A.) [مدحت] övgü.
mie (A.) [مائه] yüz.
miftah (A.) [مفتاح] anahtar.
miğfer (A.) [مغفر] tulga.
mîh (F.) [ميخ] çivi.
mihekk (A.) [محك] mihen taş.
mihen (A.) [محن] sıkıntılar.
mihmân (F.) [مهمان] konuk.
mihmannevaz (F.) [مهمان نواز] misafirseven.
mihmannevazlık (F.-T.) misavirseverlik.
mihmannüvaz (F.) [مهمان نواز] misafirseven.
mihmânserâ (F.) [مهمان سرا] misafirhane.
mihnet (A.) [محنت] sıkıntı, acı, dert.
mihr (F.) [مهر] 1.sevgi. 2.güneş.
mihrak (A.) [محراق] odak.
mihrbân (F.) [مهربان] sevgi dolu, şefkatli.
mihter (F.) [مهتر] 1.daha büyük. 2.büyük insan.
mihver (A.) [محور] eksen.

mik'ab (A.) [مكعب] küp.
mîkat (A.) [ميقات] 1.buluşma yeri. 2.buluşma zamanı.
mikdar (A.) [مقدار] 1.miktar. 2.değer. 3.derece.
mikraz (A.) [مقراض] makas.
mikyas (A.) [مقياس] ölçek, ölçü.
mil (A.) [ميل] 1.şiş. 2.yol işareti.
mîlâd (A.) [ميلاد] doğum günü.
milel (A.) [ملل] 1.milletler. 2.dinler.
milhafe (A.) [ملحفة] yorgan.
milk (A.) [ملك] mülk.
millet (A.) [ملت] 1.din. 2.ulus.
millî (A.) [ملی] ulusal.
milliyetperver (A.-F.) [مایت پرور] milliyetçi, nasyonalist.
milliyetperverlik (A.-F.-T.) milliyetçilik, nasyonalizm.
milliyye (A.) [ملیه] ulusal.
mîna (F.) [مینا] mine.
minba'd (A.) [من بعد] bundan sonra.
minelkadim (A.) [من القديم] eskiden beri.
minen (A.) [ممن] minnetler.
minkale (A.) [منقله] iletki.
minkar (A.) [منقار] gaga.
minkaş (A.) [مناقش] cımbız.
minnetdâr (A.-F.) [منتدار] minnet altında kalan.

minşâr (A.) [منشار] bıçkı.
minvâl (A.) [منوال] tarz, yol.
mir'ât (A.) [مرآت] ayna.
mirâc (A.) [معراج] miraç, göğe ağma.
mîrahur (A.-F.) [میرآخور] imrahor.
miralay (F.-T.) [میرآلای] albay.
mirâren (A.) [مرارا] defalarca, birçok kez.
mirashâr (A.-F.) [میراث خوار] mirasyedi.
mirliva (F.-A.) [میرلوا] tuğgeneral.
mirsâd (A.) [مرصاد] gözlemevi, gözlem yeri.
mirvaha (A.) [مروحه] yelpaze.
mirza (F.) [میرزا] beyzade.
mîsak (A.) [میثاق] sözleşme.
misal (A.) [ ] örnek.
misal almak örnek almak.
misâli (A.-T.) gibi.
misillü (A.-T.) gibi.
miskin (A.) [مسکین] 1.zavallı, uyuşuk. 2.cüzzamlı.
miskîn (F.) [مسکین] misk sürülmüş, miskli.
misl (A.) [مثل] 1.gibi. 2.kat.
mîşîn (F.) [میشین] meşin.
mithara (A.) [مطهره] matara.
mîvedar (F.) [میوه دار] meyvalı.

miyâh (A.) [مياه] sular.

miyân (F.) [میان] 1.orta. 2.bel. 3.ara.

miyâr (A.) [معيار] ölçü.

mizâc (A.) [مزاج] huy, tabiat, mizaç.

mîzan (A.) [ميزان] 1.terazi. 2.ölçü. 3.terazi burcu. 4.mahşer günü, kıyamet günü.

mû (F.) [مو] kıl.

muhafazakâr (A.-F.) [محافظه کار] tutucu.

mu‘arrif (A.) [معرف] 1.tanıtın, sunan, bildiren. 2.hayır sahiplerinin adlarını okuyan müezzın.

mu‘cizât (A.) [معجزات] mucizeler.

mu‘cizegû (A.-F.) [معجزه گو] 1.mucizeler anlatan. 2.mucize gibi söyleyen.

mu‘tâ (A.) [معطى] 1.veri. 2.verilen, verilmiş.

mu‘tâd (A.) [معتاد] alışılmış.

mu‘tâde (A.) [معتاده] alışılmış.

mu‘tiyat (A.) [معطيات] veri.

muabbir (A.) [معبر] rüya yorumcusu.

muaccel (A.) [معجل] 1.peşin. 2.acele edilmiş.

muaddil (A.) [معدل] denk.

muâdele (A.) [معادله] denklem.

muâdelet (A.) [معادلت] denklik.

muâdil (A.) [معادل] denk, eşdeğer.

muâfiyet (A.) [معافيت] 1.muaf tutulma. 2.bağışıklık.

muâhede (A.) [معاهده] ahitleşme, antlaşma.

muâhede yapmak antlaşma yapmak.
muâhedenâme (A.-F.) [معاهده نامه] antlaşma metni.
muâheze (A.) [مؤاخذه] çıkışma, azarlama, paylama.
muahhar (A.) [مؤخر] sonraki, daha sonraki, geç.
muakkib (A.) [معقب] takip eden, izleyen.
mualla (A.) [معلی] yüce, yüksek.
muallak (A.) [معلق] asılı, havada.
muallakiyet (A.) [معلقيت] havada kalma, asılı kalma, hükümsüz olma.
muallim (A.) [معلم] öğretmen.
muallimât (A.) [معلمات] bayan öğretmenler.
muallime (A.) [معلمه] bayan öğretmen.
muallimîn (A.) [معلمين] öğretmenler.
muamelat (A.) [معاملات] işlemler.
muamele (A.) [معامله] 1.işlem. 2.davranış.
muamma (A.) [معما] bilmece.
muanber (A.) [معنبر] hoş kokulu, amberli.
muânid (A.) [معاند] inatçı.
muannid (A.) [معند] inatçı.
muâraza (A.) [معارضة] çatışkı.
muârız (A.) [معارض] karşıt, itirazcı.
muarrâ (A.) [معرى] arınmış.
muâsır (A.) [معاصر] çağdaş.
muasırlaşmak çağdaşlaşmak.

muâşaka (A.) [معاشقه] sevişme.
muâvaza (A.) [معاوضه] değiştokuş.
muavenet (A.) [معاونت] yardım.
muavenet etmek yardım etmek.
muavin (A.) [معاون] yardımcı.
muayede (A.) [معاينه] bayramlaşma.
muayyen (A.) [معين] belirli.
muazzam (A.) [معظم] azametli, ulu.
muazzeb (A.) [معذب] acı çeken, azap çeken.
muazzez (A.) [معزز] değerli, aziz.
mubassır (A.) [مبصر] okul düzenini sağlayan görevli.
mûcez (A.) [موجز] derli toplu, özlü.
mûcib (A.) [موجب] 1.gereken. 2.sebep.
mûcib olmak sebep olmak.
mûcid (A.) [موجد] icat eden, mucit.
mudhike (A.) [مضحكه] gülünç.
mufassalan (A.) [مفصلا] ayrıntılı olarak.
mugâlata (A.) [مغالطه] yanıltmaca.
mugannî (A.) [مغنى] şarkıcı.
muganniye (A.) [مغنيه] bayan şarkıcı.
mugâyeret (A.) [مغايرت] zıtlık, aykırılık.
mugayir (A.) [مغاير] aykırı, zıt.
mugîlân (A.>F.) [مغيلان] deve dikenini.

muğber (A.) [مغبر] kırgın, gücenik.
muğber olmak kırılmak, gücenmek.
muğfil (A.) [مغفل] aldatan, aldatıcı.
muğlak (A.) [مغلق] karmaşık, çapraşık.
muğlakiyet (A.) [مغلقیت] karmaşıklık, çapraşıklık.
muhabbet (A.) [محبت] sevgi.
muhabere (A.) [مخابره] haberleşme.
muhabir (A.) [مخابر] haberci.
muhâceret (A.) [مهاجرت] göç.
muhacim (A.) [مهاجم] 1.saldıran. 2.saldırgan.
muhacir (A.) [مهاجر] göçmen.
muhaddir (A.) [مخدر] uyuşturucu.
muhaddis (A.) [محدث] hadis bilgini.
muhafaza (A.) [محافظه] koruma.
muhafaza etmek korumak, saklamak.
muhafaza olunmak korunmak, saklanmak.
muhafazakâr (A.-F.) [محافظه كار] tutucu.
muhafazakârlık (A.-F.-T.) tutuculuk.
muhaffef (A.) [مخفف] hafifletilmiş.
muhaffif (A.) [مخفف] hafifletici.
muhâfiz (A.) [محافظ] koruyucu.
muhâkemat (A.) [محاكمات] 1.hüküm yürütmeler. 2.yargılamalar.
muhakeme (A.) [محاكمه] 1.hüküm yürütme. 2.yargılama.

muhakkak (A.) [محقق] 1.doğru. 2.kesin. 3.mutlaka.
muhakkık (A.) [محقق] araştırmacı, tahkik edici.
muhâl (A.) [محال] imkansız.
muhalefet (A.) [مخالفت] karşı düşüncede olma.
muhallil (A.) [محلل] hülleci.
muhammen (A.) [مخمن] tahmin edilen.
muhammer (A.) [مخمر] mayalı.
muhammes (A.) [مخمس] 1.beşli. 2.beşgen. 3.beş dizeli şiir.
muhammens (A.) [مخنث] kalleş.
muhannet (A.) [محنط] kalleş.
muhannetlik etmek kalleşlik etmek, edilik etmek.
muharebat (A.) [محاربات] harpler, muharebeler.
muharebe (A.) [محاربه] harbetme, savaş.
muharib (A.) [محارب] savaşçı.
muharremât (A.) [محرمات] dinî yasaklar.
muharrer (A.) [محرر] yazılı.
muharrib (A.) [مخرب] tahrip edici, yıkıcı.
muharrik (A.) [محرق] yakıcı.
muharrir (A.) [محرر] yazar.
muhasara (A.) [محاصره] sarma, kuşatma.
muhasara etmek sarmak, kuşatmak.
muhasib (A.) [محاسب] muhasebeci.
muhasala (A.) [محصله] sonuç.

muhasas (A.) [مخصص] tahsis edilmiş, özgü.
muhat (A.) [محاط] çevrili, kuşatılmış.
muhatara (A.) [مخاطره] 1.tehlike. 2.zarar, ziyan.
muhavere (A.) [محاوره] konuşma.
muhayyel (A.) [مخيل] hayal edilen.
muhayyile (A.) [مخيله] hayal gücü.
muhayyirülükûl (A.) [محير العقول] akıllara durgunluk veren.
muhbir (A.) [مخبر] haber veren, haberci.
muhik (A.) [محق] haklı.
muhib (A.) [محب] seven.
mûhiş (A.) [موحش] korkunç, korkutucu.
muhit (A.) [محيط] 1.çevre. 2.saran, kuşatan.
muhtâc (A.) [محتاج] 1.ihtiyaç sahibi. 2.yoksul.
muhtariyet (A.) [مختاريت] özerklik.
muhtasar (A.) [مختصر] kısa, özlü.
muhtasaran (A.) [مختصرا] kısaca.
muhtekir (A.) [مختكر] vurguncu.
muhtelefünfih (A.) [مختلف فيه] ihtilafı.
muhtelif (A.) [مختلف] türlü.
muhtelit (A.) [مختلط] karışık.
muhterem (A.) [محترم] saygın, saygıdeğer.
muhterik olmak yanmak.
muhteriz (A.) [محترز] kaçınan, uzak duran.

muhteşem (A.) [محتشم] görkemli, ihtişamlı.
muhteva (A.) [محتوا] içerik.
muhtevî (A.) [محتوی] içeren, içine alan.
muhtevî olmak içermek, içine almak.
muhteviyat (A.) [محتویات] içindekiler.
muhyî (A.) [محیی] hayat veren.
mukâbil (A.) [مقابل] 1.karşılığında. 2.karşılık.
mukaddem (A.) [مقدم] 1.önde. 2.önce, önceki.
mukaddemâ (A.) [مقدا] önceden.
mukadderat (A.) [مقدرات] yazgı.
mukaddes (A.) [مقدس] kutsal.
mukaddesat (A.) [مقدسات] kutsal değerler.
mukaddime (A.) [مقدمه] 1.giriş. 2.önsöz.
mukallid (A.) [مقلد] taklitçi.
mukanna (A.) [مقنع] peçeli.
mukannin (A.) [مقنن] yasa koyucu.
mukarreb (A.) [مقرب] yakın.
mukarrer (A.) [مقرر] 1.kararlaştırılmış. 2.kesin.
mukarrerat (A.) [مقررات] kararlar.
mukassır (A.) [مقصر] kusurlu.
mukattar (A.) [مقطر] damıtılmış.
mukavelat (A.) [مقاولات] sözleşmeler.
mukavele (A.) [مقاوله] sözleşme.

mukavelename (A.-F.) [مقالوله نامه] sözleşme metni.)
mukavemet (A.) [مقاومت] karşı koyma, direnme.
mukavemet etmek karşı koymak, direnmek.
mukavim (A.) [مقاوم] karşı koyan, direnen, dirençli.
mukavvî (A.) [مقوى] güç veren.
mukâyese (A.) [مقابسه] kıyaslama, karşılaştırma.
mukayyed (A.) [مقيد] 1.bağlı, zincire vurulmuş. 2.kayıtlı.
mukayyi (A.) [مقبىء] kusturucu.
mukırr (A.) [مقر] itirafçı.
mukîm (A.) [مقيم] oturan, yerleşik.
mukni (A.) [مقنع] ikna edici.
muktebes (A.) [مقتبس] alıntı yapılmış.
muktedâ (A.) [مقتدا] uyulan.
muktedî (A.) [مقتدى] uyan.
muktedî olmak uymak.
muktedir (A.) [مقتدر] güçlü, iktidarlı.
muktesid (A.) [مقتصد] tutumlu, iktisatlı.)
muktezî (A.) [مقتضى] gereken.
mûmâileyh (A.) [مومى اليه] anılan, adı geçen.
mûmâileyhim (A.) [مومى اليهم] adı geçenler.
mumza (A.) [ممضى] imzalı, imzalanmış.
munfasıl (A.) [منفصل] ayrı.
munis (A.) [مونس] cana yakın, alışılmış.

munkalib (A.) [منقلب] değişen, dönüşen.
munkalib olmak değişmek, dönüşmek.
munkarız (A.) [منقرض] yıkılan, çöken, sönen.
munkarız olmak yıkılmak, çökmek, sönmek.
munsarif (A.) [منصرف] vazgeçen.
munsarif olmak vazgeçmek.
munsif (A.) [منصف] insaflı.
muntabık (A.) [منطبق] uygun, uyumlu.
muntazam (A.) [منتظم] düzenli, düzgün, intizamlı.
muntazaman (A.) [منتظما] düzenli olarak.
muntazır (A.) [منتظر] bekleyen.
munzam (A.) [منضم] ek.
mûr (F.) [مور] karınca.
murabba (A.) [مربع] 1.dörtgen. 2.kare.
murabbauşşekl (A.) [مربع الشكل] dörtgen şeklinde, kare şeklinde.
murâd (A.) [مراد] istek, arzu.
murâfaa (A.) [مرافعه] duruşma.
murahas (A.) [مرخص] delege.
murakabe (A.) [مراقبه] 1.denetim. 2.kendi iç dünyasına dalma.
murakıb (A.) [مراقب] denetçi.
murakka (A.) [مرقع] yamalı.
murassa (A.) [مرصع] değerli taşlarla süslenmiş.
murg (F.) [مرغ] kuş.

murûr etmek geçmek.

murzia (A.) [مرضعه] sütanne.

musâb (A.) [مصاب] yakalanmış, tutulmuş, uğramış.

musâb olmak yakalanmak, tutulmak.

musadif (A.) [مصادف] rastlayan.

musâfaha (A.) [مصافحه] tokalaşma.

musâfaha etmek tokalaşmak, el sıkışmak.

musahabe (A.) [مصاحبه] konuşma, sohbet etme.

musahhah (A.) [مصحح] düzeltilmiş.

musahib (A.) [مصاحب] 1.arkadaş, sohbet arkadaşı. 2.padişahın özel işlerine bakan.

musalaha (A.) [مصالحه] barış.

musanna 1.gösterişli. 2.usta elinden çıkmış.

musannif (A.) [مصنف] yazar, kitap yazarı.

musarra (A.) [مصرع] iki mısraı birbiriyle kafiyelendirilmiş beyit.

musattah (A.) [مسطح] düz.

musavver (A.) [مصور] 1.resimli. 2.tasvir edilmiş.

musavvir (A.) [مصور] ressam.

mushaf (A.) [مصحف] Kur'ân.

musîbet (A.) [مصيبت] 1.bela. 2.şirret, uğursuz.

mûsikîşinas (A.-F.) [موسيقى شناس] müzisyen.

musir (A.) [مصر] ısrarcı, ısrar eden.

musirrane (A.-F.) [مصرانه] ısrarla, ısrar ederek.

mustakim (A.) [مستقيم] doğru, düz, dosdoğru.
mûş (F.) [موش] fare.
muşamma (A.) [مشمع] muşamba.
mûşikâfâne (F.) [موشكافانه] kılı kırk yarararak.
muşt (F.) [مشت] 1.yumruk. 2.avuç.
muta'assıb (A.) [متعصب] taassup gösteren, aşırı tutucu, yobaz.
mutabık (A.) [مطابق] uyan, uyumlu.
mutâlebât (A.) [مطالبات] istekler.
mutâlebe (A.) [مطالبه] 1.istek. 2.isteme, talep.
mutâlebe etmek istemek, talep etmek.
mutantan (A.) [مظنن] 1.tantanalı. 2.gösterişli.
mutarriden (A.) [مطردا] biteviye.
mutasarrıf (A.) [متصرف] sancak beyi.
mutasavvıfâne (A.-F.) [متصوفانه] sûfice.
mutâva'at (A.) [مطاوعت] baş eğme, boyun eğme, itaat.
mutavattın (A.) [متوطن] yurt tutmuş.
mutayebe (A.) [مطاييه] şakalaşma, birbirine fıkra anlatma.
mutazammin (A.) [متضمن] içeren.
mutazarrır (A.) [متضرر] zarar gören.
mutazarrır olmak zarar görmek.
muteber (A.) [معتبر] 1.itibarlı. 2.geçerli.
mutedil (A.) [معتدل] 1.yılıman. 2.mülayim, hoşgörülü.
mutekid (A.) [معتقد] inanan, inancında olan.

mutemed (A.) [معتمد] güvenilir.

mutî (A.) [مطيع] itaat eden, boyun eğen.

mutî olmak itaat etmek, boyun eğmek.

mutlak (A.) [مطلق] kesin.

mutlaka (A.) [مطلقا] kesinlikle, zorunlu olarak, kayıtsız şartsız.

mutrib (A.) [مطرب] 1.çalgıcı. 2.şarkıcı.

muttasıl (A.) [متصل] sürekli, durmadan.

muvacehe (A.) [مواجهه] karşı, yüzyüze.

muvaffak (A.) [موفق] başarılı.

muvaffak olmak başarmak, başarılı olmak.

muvaffakiyet (A.) [موفقيت] başarı.

muvaffakiyet ihraz etmek başarı göstermek.

muvafık gelmek uygun olmak.

muvahhiş (A.) [موحش] korkutucu.

muvakkar (A.) [موقر] ağırbaşlı.

muvakkat (A.) [موقت] geçici.

muvakkten (A.) [موقتاً] geçici olarak.

muvâsalat (A.) [مواصلات] varma, ulaşma.

muvâsalat etmek ulaşmak, varmak.

muvâzaten (A.) [موازاتاً] paralel olarak.

muvazene (A.) [موازنه] denge.

muvazene-i umûmiye kanunu bütçe kanunu.

muvazenesiz (A.-T.) dengesiz.

muvazi (A.) [موازی] paralel.
muvazzaf (A.) [موظف] görevli.
muzaffer olmak zafer kazanmak.
muzafferiyet (A.) [مظفریت] zafer kazanma.
muzdarip (A.) [مضطرب] ızdıraplı, acı çeken.
muzdarip etmek ızdırap vermek, üzme.
muzır (A.) [مضر] zararlı, muzur.
muzlim (A.) [مظلّم] karanlık.
muztarib (A.) [مضطرب] acı çeken, ızdıraplı.
mübadele (A.) [مبادلہ] değiştokuş, alışveriş.
mübahefat (A.) [مباحثات] tartışmalar.
mübahese (A.) [مباحثه] tartışma.
mübahese olunmak tartışılmak.
mübalağa (A.) [مبالغه] 1.abartma. 2.abartı.
mübalağa edilmek abartılmak.
mübalağa etmek abartmak.
mübarek (A.) [مبارک] kutlu, bereketli.
mübareze (A.) [مبارزه] 1.uğraşı, mücadele. 2.savaş.
mübareze etmek mücadele etmek.
mübaşeret olunmak girişilmek, işe başlanmak.
mübâyaa (A.) [مبیاعه] satın alma.
mübâyaa edilmek alınmak, satın alınmak.
mübâyaa etmek almak, satın almak.

mübdi (A.) [مبدع] yenilik getiren, yeni bir şey bulan.

mübeşşir (A.) [مبشر] müjdecî, müjdeleyen.

mübhem (A.) [مبهم] belirsiz.

mübin (A.) [مبين] açıklayan, açıklayıcı.

mübrem (A.) [مبرم] kaçınılmaz, zorunlu.

mübremleşmek kaçınılmaz bir hal almak.

mübtedî (A.) [مبتدى] 1.başlayan. 2.ilkokula başlayan öğrenci.

mübtela (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.

mübtela olmak uğramak, tutulmak, yakalanmak.

mübtenî (A.) [مبتنى] dayanan.

mübtezel (A.) [مبتذل] 1.ele ayağa düşmüş. 2.orta malı. 3.çok bulunan.

mücadele (A.) [مجادله] savaşım.

mücavir (A.) [مجاور] komşu.

mücazat (A.) [مجازات] 1.cezalandırma. 2.karşılık verme.

mücbir (A.) [مجبر] zorlayıcı.

müceddid (A.) [مجدد] yenilikçi.

mücehhez (A.) [مجهز] donanmış.

mücellâ (A.) [مجلا] cilalı.

mücellid (A.) [مجلد] ciltçi.

mücerreb (A.) [مجرب] deneyimli.

mücerred (A.) [مجرد] 1.bekar. 2.soyut.

mücmelen (A.) [مجملا] özetle.

mücrim (A.) [مجرم] suçlu.

müctemi' (A.) [مجتمع] derli toplu.
müdafaa (A.) [مدافعه] savunma.
müdahale (A.) [مداخله] karışma.
müdahene (A.) [مداهنه] yağcılık, yarıdakçılık.
müdavim (A.) [مداوم] devam eden.
müddeî (A.) [مدعى] 1.davacı. 2.inatçı.
müddet (A.) [مدت] süre.
müddet-i muvakkata [مدت موقتہ] geçici süre.
müddet-i tahsiliye [مدت تحصیلیہ] öğrenim süresi.
müdevver (A.) [مدور] yuvarlak.
müdhiş (A.) [مدہش] dehşet verici.
müdhişe (A.) [مدہشہ] dehşet verici.
müdrîk (A.) [مدرک] idrak eden.
müdrîk olmak idrak etmek.
müebbeden (A.) [مؤبدا] ömür boyu.
müellefat (A.) [مؤلفات] telif edilmiş yapıtlar.
müellif (A.) [مؤلف] yazar.
müesses (A.) [مؤسس] kurulu, kurulmuş.
müessesat (A.) [مؤسسات] kurumlar, kuruluşlar, müesseseler.
müessese (A.) [مؤسسہ] kurum, kuruluş.
müessif (A.) [مؤسف] üzücü.
müessir (A.) [مؤثر] 1.etkileyici, etkili.
müessiriyet (A.) [مؤثریت] etkileme gücü.

müessis (A.) [مؤسس] kurucu.
müeyyide (A.) [مؤيده] yaptırım.
müfekkire (A.) [مفكره] düşünme gücü.
müfid (A.) [مفيد] yararlı.
müflis (A.) [مفلس] 1.iflas etmiş. 2.sefil.
müfreze (A.) [مفرزه] askerî birlik.
müfrit (A.) [مفرط] aşırılı.
müfsid (A.) [مفسد] bozucu.
müftehir (A.) [مفتخر] iftihar eden.
müftekir (A.) [مفتقر] 1.yoksul. 2.bağlı, muhtaç.
müfteri (A.) [مفتري] iftiracı.
müheyya (A.) [مهيا] hazır.
müheyyc (A.) [مهيج] heyecan verici.
mühim (A.) [مهم] önemli.
mühimmat (A.) [مهمات] savaş malzemesi.
mühimme (A.) [مهمه] önemli.
mühlet (A.) [مهلت] tanınmış süre.
mühlet vermek süre tanımak.
mühlik (A.) [مهلك] öldürücü.
mühr (F.) [مهر] mühür.
mühtedî (A.) [مهتدي] islam dinini kabul etmiş.
mühtez (A.) [مهتز] titreşim.
mühürdar (F.) [مهردار] özel kalem müdürü.

müje (F.) [مژه] kirpik.
müjgan (F.) [مژگان] 1. kirpik. 2.kirpikler.
mükâfat (A.) [مكافات] ödül.
mükâleme (A.) [مكالمه] konuşma.
mükâtebe (A.) [مكاتبه] yazışma.
mükedder (A.) [مكدر] kederli.
mükemmelen (A.) [مكملا] tam olarak, mükemmel olarak.
mükemmeliyet (A.) [مكمليت] mükemmellik.
mükerrer (A.) [مكرر] tekrarlanmış, yinelenmiş.
mükerreren (A.) [مكررا] tekrar tekrar.
mükeyyif (A.) [مكيف] keyif verici.
mükteseb (A.) [مكتسب] kazanılmış.
müktesebat (A.) [مكتسبات] bilgi birikimi.
müktesebe (A.) [مكتسبه] kazanılmış.
mülakat (A.) [ملاقات] 1.buluşma. 2.görüşme.
mülâki olmak 1.karşılaşmak. 2.görüşmek.
mülayim (A.) [ملايم] yumuşak.
mülazemet etmek 1.devam etmek. 2.staj yapmak. 3.bir işle ilgilenmek.
mülazım (A.) [ملازم] teğmen.
mülazım-ı evvel [ملازم اول] üsteğmen.
mülazım-ı sâni [ملازم ثانى] teğmen.
mülevven (A.) [ملون] rengarenk.
mülevves (A.) [ملوث] kirli.

mülga (A.) [ملغا] kaldırılmış.
mülhakat (A.) [ملحقات] 1.ekler. 2.bir yere bağlı olan başka yerler.
mülk (A.) [ملك] 1.yurt. 2.kazanç getiren taşınmaz.
mülteci (A.) [ملتجى] sığınmacı.
mültefit (A.) [ملتفت] iltifat eden, güleryüzlü.
mülûk (A.) [ملوك] melikler.
mümane'et (A.) [ممانعت] engelleme.
mümaselet (A.) [مماثلت] benzerlik.
mümasil (A.) [مماثل] benzer, andıran.
mümasil olmak birbirine benzemek.
mümâşat (A.) [مماشات] uysallık, suyuna gitme, alttan alma.
mümessil (A.) [ممثل] 1.temsilci. 2.sınıf temsilcisi.
mümeyyiz (A.) [مميز] 1.katip. 2.sınava giren öğretmen.
mümeyyize (A.) [مميزه] tırnak işareti.
mümin (A.) [مؤمن] inanan, iman eden.
müminîn (A.) [مؤمنين] inananlar, iman edenler.
mümkîn (A.) [ممكن] mümkün.
mümsik (A.) [ممسك] elisıkı.
mümtaz (A.) [ممتاز] seçkin.
mümtehin (A.) [ممتحن] sınav yapan, sınavan.
mümteni (A.) [ممتنع] imkansız.
mümzâ (A.) [ممضى] imzalı, imzalanmış.
mün'adim olmak yok olmak.

mün'akid (A.) [منعقد] yapılmış, imzalanmış, kabul edilmiş.

mün'akis (A.) [منعكس] yansıtan.

mün'im (A.) [منعم] 1.Tanrı. 2.velînimet.

münâcat (A.) [مناجات] Tanrı'ya yakarma.

münâdi (A.) [منادی] 1.müezzin. 2.tellal, çığırtnan.

münafık (A.) [منافق] ikiyüzlü, nifak sokucu.

münâkalat (A.) [مناقلات] taşımacılık.

münâkasa (A.) [مناقصه] açık eksiltme.

münâkaşa [مناقشه] 1.tartışma. 2.irdeleme.

münâkız olmak (A.-T.) çelişmek.

münakkaş (A.) [منقش] nakıslı, işlemeli, desenli.

münasebat (A.) [مناسبات] münasebetler.

münatif (A.) [منعطف] çevrilmiş,yönelik.

münatif olmak çevrilmek.

münâvebeten (A.) [مناوبة] dönüşümlü olaram.

münaza'ât (A.) [منازعات] çatışmalar, çekişmeler.

münbais (A.) [منبعث] ileri gelen, kaynaklanan.

münbit (A.) [منبت] verimli.

müncemid (A.) [منجمد] donuk.

müncer olmak sonuçlanmak.

mündemic (A.) [مندمج] içinde yer alan, içinde bulunan.

mündericât (A.) [مندرجات] içindekiler.

münderis olmak izi kalmamak.

münebbih (A.) [منبه] uyarıcı, uyandırıcı.
münekkid (A.) [منقد] eleştirmen.
münevver (A.) [منور] 1.aydınlanmış, parlak. 2.aydın fikirli.
münevver eylemek aydınlatmak.
münfail olmak gücenmek, alınmak.
münferid (A.) [منفرد] 1.ayrı, tek başına. 2.tektük.
münhal (A.) [منحل] 1.boş, açık. 2.çölülmüş.
münhasır (A.) [منحصرا] dönük, ait, yönelik.
münhasıran (A.) [منحصرا] sırf, sadece.
münhedim olmak yıkılmak, yok olmak.
münhezim (A.) [منهزم] bozguna uğramış.
münhezim olmak bozguna uğramak.
müneccim (A.) [منجم] yıldızbilimci, astrolog.
münkasım (A.) [منقسم] bölünmüş.
münkasım olmak bölünmek, bölünmüş olmak.
münker (A.) [منكر] inkâr edilen.
münkesir (A.) [منكسر] kırık.
münkesir olmak kırılmak.
münkir (A.) [منكر] inkâr eden.
münselib olmak kalmamak.
müntahab (A.) [منتخب] seçilmiş, seçkin.
müntahabat (A.) [منتخبات] seçki, antoloji.
müntakim (A.) [منتقم] intikam alan.

münteha (A.) [منتهى] son.

müntehi olmak sona ermek, son bulmak.

müntesib (A.) [منتسب] mensup, intisab etmiş.

müntesip bk. müntesib.

münteşir (A.) [منتشر] yaygın.

müphem (A.) [مبهم] belirsiz, belli belirsiz.

müptelâ (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.

müptelâ olmak tutulmak, yakalanmak, uğramak.

mürâat (A.) [مراعات] gözetme.

müracaat (A.) [مراجعت] başvuru. 2.geri dönüş.

müracaat etmek 1.başvurmak. 2.geri dönmek.

müradif (A.) [مرادف] eşanlamlı.

mürai (A.) [مرأى] ikiyüzlü.

müraselât (A.) [مراسلات] mektuplaşmalar.

mürasele (A.) [مراسله] mektuplaşma.

mürde (F.) [مرده] ölü.

mürebî (A.) [مربى] eğitmen, eğitici.

müreccah (A.) [مرجح] tercih sebebi, tercih edilir.

müreffeh (A.) [مرفه] refah içinde, bolluk içinde.

mürekkeb (A.) [مركب] 1.oluşan, bileşen. 2.mürekkep.

müretteb (A.) [مرتب] 1.düzenlenmiş, tertip edilmiş. 2.dizilmiş.

mürettib (A.) [مرتب] dizgici.

mürevvic (A.) [مروج] revaç veren, propagandasını yapan.

mürg (F.) [مرغ] kuş.

mürgâb (F.) [مرغاب] 1.ördek. 2.kurbağa.

mürîd (A.) [مرید] 1.buyuran. 2.şeyhe bağlı kişi, mürit.

mürit bk. murid.

mürşîd (A.) [مرشد] 1.şeyh. 2.doğru yolu gösteren, irşad eden.

mürteci (A.) [مرتجع] gerici.

mürted (A.) [مرتد] islam dininden çıkan.

mürtefi (A.) [مرتفع] yüksek.

mürtehen (A.) [مرتهن] rehinli, ipotekli.

mürteiş (A.) [مرتعش] titrek.

mürtekib (A.) [مرتكب] kötü bir iş yapan, işleyen.

mürteşî (A.) [مرتشى] rüşvetçi, rüşvet yiyen.

mürûr (A.) [مرور] geçme, geçip gitme, geçiş.

mürûr -i zaman [مرور زمان] zamanın akışı.

mürûr etmek geçmek.

mürûr eylemek 1.geçmek. 2.uğramak.

mürüvvet (A.) [مروت] 1.insanlık. 2.iyilik.

müsaade (A.) [مساعدة] 1.izin. 2.yardım.

müsaade edilmek izin verilmek.

müsaade etmek izin vermek.

müsaadekâr (A.-F.) [مساعده كار] yardımcı, izin verici.

müsaadekârlık (A.-F.-T.) yardımcı olma, izin verme.

müsabaka (A.) [مسابقه] yarışma.

müsabık (A.) [مسابق] yarışmacı.
müsademe (A.) [مصادمه] 1.çarpışma. 2.çatışma.
müsadere (A.) [مصادره] mal varlığına el koyma.
müsadere edilmek mal varlığına el konulmak.
müsadere etmek mal varlığına el koymak.
müsâdif (A.) [مصادف] rastlar, rastlayan.
müsafir (A.) [مسافر] 1.yolcu. 2.konuk.
müsâhelekârlık (A.-F.-T.) kolaylık gösterme.
müsaid (A.) [مساعد] uygun.
müsalaha (A.) [مصالحه] barış yapma.
müsalemetkâr (A.-F.) [مسالمت كار] barışçıl.
müsâmaha (A.) [مسامحه] hoşgörü.
müsâmahakâr (A.-F.) [مسامحه كار] hoşgörülü.
müsamere (A.) [مسامره] 1.gece eğlencesi. 2.okul piyesi.
müsâvat (A.) [مساوات] eşitlik.
müsâvatsızlık (A.-T.) eşitsizlik.
müsbet (A.) [مثبت] olumlu, pozitif.
müsebbib (A.) [مسبب] yol açan, sebep olan.
müseccel (A.) [مسجل] tescilli.
müsekkin (A.) [مسكن] sakinleştirici, yatıştırıcı.
müsekkit (A.) [مسكت] susturucu.
müsellah (A.) [مسلح] silahlı.
müselleme (A.) [مسلمه] herkes tarafından kabul edilmiş.

müselles (A.) [مثلث] üçgen.
müsellesat (A.) [مثلثات] trigonometri.
müsellesüşşekl (A.) [مثلث الشكل] üçgen şeklinde.
müselmân (A.) [مسلمان] müslüman.
müselzel (A.) [مسلسل] zincirleme.
müsemma (A.) [مسمى] adlandırılmış.
müshil (A.) [مهمل] 1.kolaylaştırıcı. 2.ishal edici.
müsin (A.) [مسن] yaşlı.
müskirat (A.) [مسكرات] sarhoş edici şeyler.
müslim (A.) [مسلم] müslüman.
müsmir (A.) [مثمر] 1.verimli. 2.iyi sonuç veren.
müsmiriyet (A.) [مثمريت] verimlilik.
müsrif (A.) [مسرف] savurgan.
müsta'mere (A.) [مستعمره] sömürge.
müstab'ed (A.) [مستبعد] uzak.
müsta'fî (A.) [مستغفى] istifa etmiş, istifa eden.
müstağnî (A.) [مستغنى] doygun, eyvallah etmeyen.
müstahak (A.) [مستحق] hak kazanmış.
müstahdem (A.) [مستخدم] çalışan, hizmet eden.
müstahdemîn (A.) [مستخدمين] çalışanlar, hizmet edenler.
müstaid (A.) [مستعد] yetenekli.
müstakil (A.) [مستقل] bağımsız.
müstakillen (A.) [مستقلا] bağımsız olarak, ayrıca.

müstakraza (A.) [مستقرضه] borç alınan.
müstamel (A.) [مستعمل] 1.kullanılmış. 2.kullanılan.
müstantık (A.) [مستنطق] sorgu yargıcı.
müste'cir (A.) [مستأجر] kiracı.
müstebân olmak anlaşılmak.
müstebid (A.) [مستبد] despot.
müstefid olmak yararlanmak.
müstehlik (A.) [مستهلك] tüketici.
müstehzi (A.) [مستهزی] alaycı.
müstemleke (A.) [مستملکه] sömürge, koloni.
müstenid (A.) [مستند] dayanan.
müsteniden (A.) [مستندا] dayanarak.
müsterih (A.) [مستريح] gönlü rahat.
müstesnâ (A.) [مستثنى] 1.apayrı. 2.dışında haricinde.
müsteşar (A.) [مستشار] danışman.
müsteşrik (A.) [مستشرق] doğubilimci, oryantalist.
müsvedde (A.) [مسوده] taslak.
müşa'şa (A.) [مشعشع] gösterişli, şaşaalı.
müşabehet (A.) [مشابهت] benzerlik.
müşabih (A.) [مشابه] benzer.
müşahedât (A.) [مشاهدات] gözlemler.
müşâhede (A.) [مشاهده] gözlem.
müşâhede edilmek gözlemlenmek.

müşâhede olunmak gözlemlenmek.
müşahhas (A.) [مشخص] somut.
müşarîk (A.) [مشارک] ortak.
müşarünileyh (A.) [مشار اليه] anılan, adı geçen.
müşavere (A.) [مشاوره] danışma.
müşavere etmek danışmak.
müşekkel (A.) [مشکل] biçimli, kalıplı.
müşerref olmak şeref kazanmak.
müşevveş (A.) [مشوش] karışık.
müşfik (A.) [مشفق] şefkatli.
müşîr (A.) [مشير] mareşal.
müşkil (A.) [مشکل] güç, zor.
müşkilât (A.) [مشكلات] güçlükler, zorluklar.
müşkilat çekmek zorluk çekmek, sıkıntı çekmek.
müşkilpesend (A.-F.) [مشکل پسند] güç beğenen.
müşt (F.) [مشت] 1.yumruk. 2.avuç.
müştail (A.) [مشتعل] alevli.
müştak (A.) [مشتاق] çok isteyen, can atan.
müştehir (A.) [مشتهر] ünlü.
müşteki (A.) [مشتكى] şikayetçi.
müştemilat (A.) [مشتملات] eklentiler, ek yapılar.
müştereken (A.) [مشتركاً] ortaklaşa.
mütalaa (A.) [مطالعه] 1.okuma. 2.görüş. 3.inceleme.

mütareke (A.) [متاركة] bırakışma, karşılıklı silah bırakma.

müteaddid (A.) [متعدد] birçok.

müteaffin (A.) [متعفن] kokuşmuş.

müteahhid (A.) [متعهد] taahhüt eden, üstlenen.

müteakib (A.) [متعاقب] ardından.

müteallik (A.) [متعلق] ilgili, ilişkin.

müteallim (A.) [متعلم] öğrenci.

müteammim (A.) [متعمم] yaygın.

müteannid (A.) [متعند] inatçı.

müteârife (A.) [متعارفه] kanıtlanmak gerektirmeyecek kadar açık.

müteassıb (A.) [متعصب] taassup gösteren.

mütebahhir (A.) [متبحر] derin bilgi sahibi.

mütebahhirane (A.-F.) [متبحرانه] derinlemesine.

mütebaki (A.) [متباقي] kalan, geriye kalan.

mütebariz (A.) [متبارز] açık seçik, belirgin.

mütebasbıs (A.) [متبصبص] yaltakçı, yardakçı.

mütebessim (A.) [متبسم] gülümseyen, tebessüm eden.

mütecânis (A.) [متجانس] aynı cinsten, homojen.

mütecâviz (A.) [متجاوز] 1.aşkın. 2.saldırgan, tecavüzkâr. 3.sarkıntılık eden, tecavüzcü.

müteceddid (A.) [متجدد] 1.yenilikçi. 2.yenileşen.

mütecellî (A.) [متجلى] görünen, tecelli eden.

mütecessis (A.) [متجسس] meraklı, merak eden.

mütecessisâne (A.-F.) [متجسسانه] merak ederek, meraklı.
mütedair (A.) [متدائر] ilişkin.
mütedeyyin (A.) [متدين] dindar, dinine düşkün.
müteehhil (A.) [متأهل] evli.
müteellim (A.) [متالم] elemli.
müteessif (A.) [متأسف] üzgün.
müteessif olmak üzölmek.
müteessifâne (A.-F.) [متأسفانه] üzgün, esefli.
müteessir (A.) [متأثر] 1.üzgün. 2.etkilenen.
müteessir olmak 1.üzölmek. 2.etkilenmek.
müteezzî (A.) [متأذى] eziyet çekmiş, eza görmüş.
müteezzi etmek acı çektirmek.
mütefekkir (A.) [متفكر] 1.düşünür. 2.düşünceli.
mütefekkirane (A.-F.) [متفكرانه] düşünceli düşünceli.
mütefelsifâne (A.-F.) [متفلسفانه] bir filozof gibi.
mütefennin (A.) [متفنن] fen bilimleri ile uğraşan, teknik ile uğraşan.
müteferrik (A.) [متفرق] dağınık.
mütefessih (A.) [متفسخ] bozulmuş, kokuşmuş, çürümüş.
mütegalib (A.) [متغلب] zorba.
mütegâyir (A.) [متغاير] birbirine zıt.
mütehaccir (A.) [متحجر] taşlaşmış, fosilleşmiş.
mütehalif (A.) [متخالف] birbirine uymayan.
mütehammil (A.) [متحمل] dayanan.

müteharrî (A.) [متحرى] araştırıcı, araştıran.
müteharrik (A.) [متحرك] hareket eden, kıpırdayan.
mütehassıs (A.) [متخصص] uzman.
mütehassir (A.) [متحسر] özlem duyan.
mütehassis (A.) [متحسس] duygulu.
mütehâşî (A.) [متحاشى] çekingen.
mütehavvil (A.) [متحول] değişken.
mütehayyir (A.) [متحير] şaşkıın, şaşkırmış.
mütekâbil (A.) [متقابل] karşılıklı.
mütekâbile (A.) [متقابله] karşılıklı.
mütekâbilen (A.) [متقابلا] karşılıklı olarak.
mütekaddim (A.) [متقدم] geçmiş, eski.
mütekaid (A.) [متقاعد] emekli.
mütekamil (A.) [متكامل] olgun, tam, gelişmiş.
mütekebbir (A.) [متكبر] kendini beğenmiş, şişinen, büyüklenen.
mütekeddir (A.) [متكدر] kederli.
mütekellim (A.) [متكلم] 1.konuşan. 2.birinci tekil şahıs.
mütelebbis (A.) [متلبس] giyinmiş, kuşanmiş.
mütelevvin (A.) [متلون] renkten renge giren, yanar döner.
mütemadi (A.) [متمادى] süreklı.
mütemadiyen (A.) [متماديا] süreklı olarak.
mütemayil (A.) [متمایل] 1.eğimli. 2.eğilimli, yönelik.
mütemeddin (A.) [متمدن] uygar.

mütemellik (A.) [متملك] dalkavuk, yordakçı.
mütemerkiz (A.) [متمرکز] bir merkezde toplanma.
mütemevvic (A.) [متموج] dalgalı.
mütemevvil (A.) [متمول] varlıklı, zengin.
mütemmim (A.) [متمم] 1.tamamlayıcı. 2.tümleç.
mütenâhi (A.) [متناهی] sona eren.
mütenasib (A.) [متناسب] uygun, uyumlu.
mütenavib (A.) [متناوب] dönüşümlü.
mütenâzır (A.) [متناظر] 1.birbirine bakan. 2.simetrik.
müteneffizân (A.-F.) [متنفذان] etkili kişiler, nüfuz sahipleri, sözü geçenler.
mütenevvi (A.) [متنوع] çeşitli, türlü türlü.
müteradif (A.) [مترادف] eşanlamlı.
müterafik (A.) [مترافق] 1.refakat eden. 2.karışık, bir arada.
mütercem (A.) [مترجم] çevrilmiş, tercüme edilmiş.
mütercim (A.) [مترجم] çevirmen.
mütesadif (A.) [متصادف] rastlayan, tesadüf eden.
mütesâvi (A.) [متساوی] eşit.
mütesâviyen (A.) [متساویا] eşit olarak.
müteselli (A.) [متسلی] teselli bulan, avunan.
müteselli olmak teselli bulmak, avunmak.
müteselsil (A.) [متسلسل] zincirleme.
müteselsilen (A.) [متسلسلا] zincirleme olarak, birbirinin ardı sıra.
müteşâir (A.) [متشاعر] şair geçinen, şair müsveddesi.

müteşebbis (A.) [متشبت] 1.girişen, teşebbüs eden. 2.girişimci.
müteşekkî (A.) [متشكى] şikayetçi.
müteşekkîl (A.) [متشكل] oluşmuş, teşekkül etmiş.
müteşekkir (A.) [متشكر] şükran borçlu.
müteşettit (A.) [متشتت] karışık, dağınık.
mütetebbi (A.) [متتبع] araştırmacı.
mütevakkıf (A.) [متوقف] bağlı.
mütevaliyen (A.) [متواليا] sürekli olarak.
mütevattın (A.) [متوطن] yerleşik, yurt tutmuş.
mütevâzı (A.) [متواضع] alçakgönüllü.
mütevâzıyâne (A.-F.) [متواضيانه] alçakgönüllülükle.
mütevazin (A.) [متوازن] oranlı, uyumlu, dengeli.
müteveccih (A.) [متوجه] dönük, yönelik.
müteveccihen (A.) [متوجها] 1.dönük olarak. 2.bir yere gitmek üzere.
müteveffâ (A.) [متوفا] ölmüş, ölü.
mütevekkil (A.) [متوكل] tevekkül eden her işini Tanrı'nın iradesine bırakan.
mütevellî (A.) [متولى] bir vakfın üst yöneticisi.
mütevellid (A.) [متولد] 1.doğan. 2.ileri gelen, kaynaklanan.
müteverrim (A.) [متورم] veremli, verem hastası.
müteyakkız (A.) [متيقظ] uyanık, teyakkuz durumunda olan.
mütezâyid (A.) [متزايد] artan, çoğalan.
mütezelzil (A.) [متزلزل] sarsılan.
mütezelzil olmak 1.sarsılmak. 2.bozulmak.

müttefik (A.) [متفق] birlik olmuş, ittifak yapmış.
müttehid (A.) [متحد] birleşik.
müvekkil (A.) [موكل] vekalet veren.
müverrah (A.) [مورخ] tarihli.
müverrih (A.) [مورخ] tarihçi, tarih yazarı.
müverrihin (A.) [مورخين] tarihçiler.
müyesser olmak gerçekleşmek.
müzaheret (A.) [مظاهرت] destek, yardım, arka çıkma.
müzahrefat (A.) [مزخرفات] 1.pislikler, süprüntüler, döküntüler.
müzakere (A.) [مذاكره] görüşme.
müzayede (A.) [مزايده] açık arttırma.
müzehheb (A.) [مذهب] altın yaldızlı.
müzekker (A.) [مذكر] eril.
müzevvir (A.) [مزور] arabozucu.
müzeyyen (A.) [مزين] süslü, ziynetli.
müzmin (A.) [مزمن] kronik, süreğen.

N

nâ (F.) [نا] olumsuzluk eki.

na'l (A.) [نعل] nal.

na'lbend (A.-F.) [نعلبند] nalbant.

na'lbur (A.-F.) [نعلبر] nalbur.

na'lçe (A.-F.) [نعلچه] nalça.

na'nâ' (A.) [نعناع] nane.

na're (A.) [نعره] nara, haykırma.

na's (A.) [نعش] naaş, cenaze.

na't (A.) [نعت] 1.övme. 2.Hz. Muhammed'i övücü şiir.

nâaşnâ (F.) [نا آشنا] yabancı.

naat (A.) [نعت] 1.övme. 2.Hz. Muhammed'i övücü şiir.

nâb (F.) [ناب] saf, halis, katışıksız.

nâbecâ (F.) [نابجا] yersiz.

nâbehre (F.) [نابهره] 1.nasipsiz. 2.soysuz.

nâbekâr (F.) [نابكار] 1.hayırsız. 2.işe yaramaz.

nâbîna (F.) [نابينا] kör.

nâbûd (F.) [نابود] 1.yok. 2.yokluk. 3.perişan.

nabz (A.) [نبض] nabız.

nabzgîr (A.-F.) [نبض گير] nabza göre şerbet veren.

nâcî (A.) [ناجى] kurtulan.
nâcins (F.-A.) [ناجنس] soysuz, cinsi bozuk.
nâçâr (F.) [ناچار] 1.çaresiz, sorunda. 2.ister istemez.
nâçîz (F.) [ناچيز] değersiz, önemsiz.
nâdân (F.) [نادان] 1.cahil. 2.hödük.
nâdânlık (F.-T.) 1.cahillik. 2.hödüklük.
nâdî (A.) [نادى] seslenen, çağırın.
nâdim (A.) [نادم] pişman.
nâdim etmek pişman etmek.
nâdim olmak pişman olmak.
nâdir (A.) [نادر] az bulunur.
nâdirât (A.) [نادرات] az bulunur şeyler.
nâdire (A.) [نادره] az bulunur.
nâdiren (A.) [نادرا] nadir olarak.
nâehl (F.-A.) [نأهل] ehil olmayan, ehliyetli olmayan.
nâf (F.) [ناف] göbek.
nafaka (A.) [نفقه] geçim parası.
nâfe (F.) [نافه] 1.ceylanın göbeğinden çıkan misk. 2.sevgilinin saçı.
nâfercâm (F.) [نافر جام] sonu iyi olmayan, yararsız.
nâfia (A.) [نافعه] bayındırlık işleri.
nâfia müdüriyeti bayındırlık müdürlüğü.
nâfia nâzırı bayındırlık bakanı.
nâfia nezareti bayındırlık bakanlığı.

nâfia vekâleti bayındırlık bakanlığı.

nâfile (A.) [نافلة] 1.boşuna. 2.nafile namazı, farz dışında kılınan namaz.

nâfiz (A.) [نافذ] etkileyici, nüfuz edici, işleyici.

nâgâh (F.) [ناگاه] ansızın.

nâgehan (F.) [ناگهان] ansızın.

nağamât (A.) [نغمات] nağmeler.

nağme (A.) [نغمه] ezgi, melodi.

nağz (F.) [نغز] güzel, hoş.

nâhak (F.-A.) [ناحق] haksız.

nâhalef (F.-A.) [ناخلف] hayırsız evlat.

nahçîr (F.) [نخچیر] av hayvanı.

nâhencâr (F.) [ناهنجار] doğru olmayan, uygun olmayan.

nâhid (F.) [ناهید] Venüs, Çulpan, Zühre.

nahif (A.) [نحيف] cılız.

nâhiye (A.) [ناحيه] 1.yöre, bölge. 2.bucak. 3.taraf.

nahl (A.) [نخل] hurma ağacı.

nahl (A.) [نحل] bal arısı.

nahlistan (A.-F.) [نخلستان] hurmalık.

nâhoş (F.) [ناخوش] hoş olmayan.

nahs (A.) [نحس] uğursuzluk.

nâhudâ (F.) [ناخدا] kaptan.

nâhudâ (F.) [ناخدا] Allahsız.

nâhun (F.) [ناخن] tırnak.

nahv (A.) [نحو] 1.sözdizimi. 2.taraf. 3.gibi.
nahvet (A.) [نخوت] böbürlenme.
nahvî (A.) [نحوى] gramerci, nahiv uzmanı.
nâib (A.) [نائب] 1.vekil. 2.kadı, yargıç.
nâil (A.) [نائل] erişen, kavuşan, murada eren.
nail olmak muradına ermek, kavuşmak, erişmek.
nâim (A.) [نائم] uyuyan.
nâka (A.) [ناقه] dişi deve.
nakd (A.) [نقد] 1.nakit. 2.madeni para.
nakden (A.) [نقدا] peşin olarak.
nâkes (F.) [ناكس] 1.soysuz, işe yaramaz. 2.pinti, nekes.
nâkıs (A.) [ناقص] 1.eksik. 2.eksi.
nakış (A.) [نقش] desen.
nakib (A.) [نقيب] 1.şeyh yardımcısı. 2.reis vekili.
nâkil (A.) [ناقل] 1.taşıma, nakil. 2.anlatan, nakleden.
nakîsa (A.) [نقيصه] kusur.
nakîse (A.) [نقيصه] kusur.
nakkad (A.) [نقاد] eleştirmen.
nakkal (A.) [نقال] nakleden, öykü veya masal anlatan.
nakkare (A.) [نقاره] 1.davul. 2.dümbelek.
nakl (A.) [نقل] 1.nakil, anlatma. 2.taşıma.
nakledilmek 1.anlatılmak. 2.taşınmak.
naklen (A.) [نقلًا] naklederek, nakil yolu ile.

nakletmek 1.anlatmak. 2.taşımak.

nakliyat (A.) [نقلیات] taşımacılık.

nakliye (A.) [نقلیه] taşıma.

nakş (A.) [نقش] 1.nakış, desen. 2.resim. 3.duvar resmi.

nakşedilmek işlenmek.

nakş etmek işlemek.

nâkus (A.) [ناقوس] çan.

nakz (A.) [نقض] 1.yok sayma. 2.bozma, çözme.

nâlân (F.) [نالان] inleyen.

nâlân etmek inletmek.

nâlân olmak inlemek.

nâle (F.) [ناله] inilti.

nâlende (F.) [نالنده] inleyen.

nâm (F.) [نام] 1.ad. 2.adında, adlı. 3.ün, şöhret.

nam vermek ad vermek, adlandırmak.

nâmahdud (F.-A.) [نامحدود] SİNİRSİZ.

nâmahrem (F.-A.) [نامحرم] 1.mahrem olmayan. 2.nikah düşmeyen kişi.

3.yabancı.

nâmahsus (F.-A.) [نامحسوس] hissedilmeyen.

nâmakbul (F.-A.) [نامقبول] makbul olmayan.

nâmakul (F.-A.) [نامعقول] makul olmayan.

nâmalûm (F.-A.) [نامعلوم] bilinmeyen.

nâmâver (F.) [نام آور] ünlü, sanlı.

namaz (F.) [نماز] namaz.
 namazgâh (F.) [نمازگاه] namazlık, üstü açık mesçit.
 nâंबरdar (F.) [نامبردار] ünlü, sanlı.
 nâmcû (F.) [نامجو] yiğit.
 nâmdar (F.) [نامدار] ünlü, namlı.
 nâme (F.) [نامه] 1.mektup. 2.kitap.
 nâme'mûl (F.-A.) [نامأمول] umulmayan, beklenmedik.
 nâmefhûm (F.-A.) [نامفهوم] anlaşılmaz.
 nâmer'î (F.-A.) [نامرئی] görülmeyen, görülmez.
 nâmerd (F.) [نامرد] alçak, aşağılık, namert.
 nâmesbûk (F.-A.) [نامسبق] olmamış, geçmemiş, cereyan etmemiş.
 nâmına (F.-T.) adına.
 nâmî (F.) [نامی] ünlü, namlı.
 nâmurad (F.-A.) [نامراد] muradına ermemiş.
 nâmus (A.<Yun.) [ناموس] 1.ırz. 2.dürüstlük. 3.yasa.
 nâmuskâr (A.-F.) [ناموسکار] namuslu.
 namuskârane (A.-F.) [ناموسکارانه] namusluca, namuslulara yakışır.
 nâmüsaid (F.-A.) [نامساعد] uygun olmayan.
 nâmütenahi (F.-A.) [نامتناهی] sonsuz, engin.
 nâmver (F.) [نامور] ünlü.
 namzed (F.) [نامزد] 1.aday. 2.nişanlı.
 nân (F.) [نان] ekmek.
 nâpâyidar (F.) [ناپایدار] kalıcı olmayan.

nâpervâ (F.) [ناپروا] korkusuz, pervasız.
nâr (A.) [نار] ateş.
nâr (F.) [نار] nar.
nârencî (F.) [نارنجى] turuncu.
nâres (F.) [نارس] ham, olgunlaşmamış.
nâresâ (F.) [نارسا] 1.ham. 2.uygun olmayan.
nârevâ (F.) [ناروا] yakışık almaz.
narh (F.) [نرخ] nark.
nâs (A.) [ناس] insanlar.
nasâra (A.) [نصارا] Hıristiyanlar.
nasâyih (A.) [نصايح] öğütler.
nasib (A.) [نصيب] 1.pay. 2.Tanrı'nın kula verdiği.
nasihat (A.) [نصيحت] öğüt.
nâsipas (F.) [ناسپاس] nankör.
nâsiye (A.) [ناصيه] alın.
nasrâni (A.) [نصرانى] Hıristiyan.
nass (A.) [نص] kesinlik.
nâsûtî (A.) [ناسوتى] insanlık ile ilgili.
nâşî (A.) [ناشى] ileri gelen, kaynaklanan, dolaylı.
nâşinas (F.) [ناشناس] yabancı.
nâşir (A.) [ناشر] yayıncı.
nâtamam (F.-A.) [ناتمام] tamamlanmamış, yarım kalmış.
nâtık (A.) [ناطق] konuşan.

nâtika (A.) [ناطقه] konuşma gücü.
nâtıkaperdâz (A.-F.) [ناطقه پرداز] düzgün ve etkili konuşan.
nats (A.) [نطس] nadas.
natûk (A.) [نطوق] düzgün konuşan.
nâtüvân (F.) [ناتوان] güçsüz, zayıf.
nâv (F.) [ناو] 1.gemi. 2.kayık.
nâvdan (F.) [ناودان] oluk.
nâvek (F.) [ناوك] ok.
nây (F.) [نای] 1.ney. 2.kamış.
nâyçe (F.) [نايچه] küçük ney.
nâyî (F.) [نايی] neyzen.
nâyzen (F.) [نايزن] neyzen.
naz (F.) [ناز] 1.işve, cilve. 2.kapris. 3.naz.
naza çekmek nazlanmak.
nâzan (F.) [نازان] nazlı.
nazar (A.) [نظر] 1.bakış. 2.ilgi gösterme, iltifat etme. 3. bakış açısı.
nazaran (A.) [نظرا] göre, nispetle, bakılırsa.
nazargâh (A.-F.) [نظرگاه] 1.bakış yeri. 2.bakılan yer.
nazar-ı şübhe [نظر شبهه] şüpheli göz, şüpheli bakış.
nazarında (A.-T.) göre, fikrince, gözünde.
nazarî (A.) [نظری] teorik.
nazariyat (A.) [نظريات] teoriler, nazariyeler.
nazariye (A.) [نظريه] teori.

nazariyyat (A.) [نظريات] teoriler, nazariyeler.
nâzende (F.) [نازنده] nazlı.
nâzenin (F.) [نازنين] 1.nazlı. 2.narin.
nâzım (A.) [ناظم] 1.düzenleyen. 2.nazmeden.
nâzır (A.) [ناظر] 1.bakan. 2.nezaret eden.
nâzırlık (A.-T.) bakanlık.
nazif (A.) [نظيف] temiz.
nâzik (F.) [نازك] 1.ince. 2.kibar.
nâzikâne (F.) [نازكانه] kibarca, nazikçe.
nâzil (A.) [نازل] inen.
nâzil olmak inmek.
nazile (A.) [نازله] 1.nezle. 2.inmiş. 3.sıkıntı.
nazîr (A.) [نظير] benzer.
nazm (A.) [نظم] 1.dizme. 2.düzenleme, tertip etme. 3.vezinli ve kafiyeli söz söyleme.
nazmen (A.) [نظما] manzum olarak.
nâzperver (F.) [نازپرور] nazlı, naz eden.
nâzperverde (F.) [نازپرورده] nazlı, naz içinde büyümüş.
nebât (A.) [نبات] bitki.
nebat (F.) [نبات] nöbet şekeri.
nebâtât (A.) [نباتات] 1.bitkiler. 2.botanik.
nebatî (A.) [نباتی] bitkisel.
neberd (F.) [نبرد] savaş.

nebî (A.) [نبى] peygamber.
nebîre (A.) [نبيره] torun.
necabet (A.) [نجابت] soyluluk.
necâset (A.) [نجاست] pislik.
necîb (A.) [نجيب] soylu, asil, kişizade.
necîs (A.) [نجيس] pis.
necm (A.) [نجم] yıldız.
nedâmet (A.) [ندامت] pişmanlık.
nedâmet getirmek pişman olmak.
nedim (A.) [نديم] 1.padişahların ve yüksek rütbeli devlet ricalinin sohbet arkadaşı. 2.güzel hikaye anlatan.
nedret (A.) [ندرت] azlık.
nef' (A.) [نفع] çıkar, yarar.
nefâis (A.) [نفائس] değerli ve nefis eserler.
nefâset (A.) [نفاست] nefislik.
nefer (A.) [نفر] 1.kişi. 2.asker.
nefh etmek nefes vermek, kazandırmak.
nefha (A.) [نفحه] üfürme.
nefîr (A.) [نفير] boynuzdan yapılmış boru.
nefrin (F.) [نفرين] lanet, ilenç.
nefs (A.) [نفس] 1.nefis, can. 2.kendi. 3.iç.
nefs- i emmâre [نفس اماره] kötülükleri emreden nefis.
nefs-i (A.-F.) [نفس] içinde.

nefsî (A.) [نفسى] 1.nefis ile ilgili. 2.subjektif.
neftî (F.) [نفتى] petrol yeşili.
nefy (A.) [ ] sürgün.
nehâr (A.) [نهار] gündüz.
nehârî (A.) [نهارى] yatılı olmayan okul.
nehc (A.) [نهج] 1.yol. 2.kast teşkilatı.
neheng (F.) [نهنگ] timsah.
nehiy (A.) [نهى] 1.olumsuzluk. 2.yasaklama.
nehr (A.) [نهر] ırmak, nehir.
nehy (A.) [نهى] 1.olumsuzluk. 2.yasaklama.
nehy etmek yasaklamak.
nejad (F.) [نژاد] soy, ırk.
nekahet (A.) [نقاهت] hastalıktan sonraki tehlikeli geçiş dönemi.
nekbet (A.) [نكبت] 1.talihsizlik. 2.felaket.
nekes (F.) [نكس] 1.hayırsız. 2.elisıkı.
nem (F.) [نم] rutubet.
nemâ (A.) [نما] 1.gelişme, büyüme, serpilme. 2.faiz.
nemed (F.) [نمد] keçe.
nemedpûş (F.) [نمدپوش] derviş.
nemek (F.) [نمک] tuz.
neml (A.) [نمل] karınca.
nemnâk (F.) [نمناک] nemli.
neng (F.) [ننگ] ar, utanma.

nerd (F.) [نرد] tavla.

nerm (F.) [نرم] yumuşak.

nermin (F.) [نرمین] yumuşak.

nesc (A.) [نسج] doku.

neseb (A.) [نسب] soy.

nesh (A.) [نسخ] 1.hükümsüz kılma. 2.nesih yazı.

nesîm (F.) [نسیم] meltem, esinti.

nesl (A.) [نسل] kuşak, nesil.

nesr (A.) [نثر] düzyazı.

nesren (A.) [نثرا] düzyazı ile.

nesrin (F.) [نسرين] yaban gülü.

nessac (A.) [نساج] dokumacı.

nesteren (F.) [نسترن] yaban gülü.

neş'et (A.) [نشئت] kaynaklanma, ileri gelme, doğma, doğuş.

neş'et etmek kaynaklanmak, ileri gelmek.

neşat (A.) [نشاط] sevinç.

neşîde (A.) [نشیده] 1.şiir. 2.besteli ve güfteli eser.

neşr (A.) [نشر] 1.yayma. 2.yayınlama. 3.yayınlanma.

neşr etmek 1.yaymak. 2.yayınlamak.

neşr olunmak yayınlanmak.

neşriyat (A.) [نشریات] yayın.

neşv ü nemâ (A.) [نشو و نما] serpilme, gelişme, büyüme.

neşv ü nemâ bulmak gelişmek, yayılmak.

neşve (A.) [نشوه] sevinç.
neşvedâr (A.-F.) [نشوه دار] neşeli.
neşveyâb olmak neşelenmek.
netâic (A.) [نتائج] sonuçlar.
netîce (A.) [نتیجه] sonuç.
netice çıkarmak sonuç çıkarmak, sonuca varmak.
netîcepezîr olmak sonuçlanmak.
nev (F.) [نو] 1.yeni. 2.taze, körpe.
nev' (A.) [نوع] tür, nevi, çeşit.
nev'an mâ (A.) [نوعا ما] bir bakıma.
nevâ (F.) [نوا] ses.
nevâde (F.) [نواده] torun.
nevâdir (A.) [نوادر] nadir olan değerli eşyalar.
nevâle (A.) [نواله] 1.kısmet. 2.azık.
nevâz (F.) [نواز] okşayan.
nevâziş (F.) [نوازش] okşama.
nevâziş eylemek okşamak.
nevbahar (F.) [نوبهار] ilkbahar.
nevbet (A.) [نوبت] sıra, nöbet.
nevcivan (F.) [نوجوان] delikanlı, genç.
nevdevlet (F.-A.) [نودولت] sonradan görme.
neve (F.) [نوه] torun.
nevha (A.) [نوحه] ağıt.

nevi (A.) [نوع] tür, çeşit.
nevid (F.) [نوید] müjde.
nevin (F.) [نوین] yeni.
nevm (A.) [نوم] uyku.
nevmîd (F.) [نومید] umutsuz.
nevmîd etmek umutsuzluğa düşürmek.
nevmîd olmak umutsuzluğa kapılmak.
nevnihal (F.) [نونهال] genç fidan.
nevres (F.) [نورس] yeti yetişmiş.
nevruz (F.) [نوروز] 1.yeni gün. 2.nevruz.
nevruziye (F.-A.) [نوروزیه] nevruz için yazılan kaside.
nevsad (F.) [نوزاد] 1.yeni doğmuş. 2.bebek.
neyistan (F.) [نیستان] sazlık, kamışlık.
neyzâr (F.) [نیزار] sazlık, kamışlık.
neyzen (F.) [نیزن] ney üfleyen.
nez' edilmek (A.-T.) ayırılmak, çekip atılmak, sökülme.
nez' (A.) [نزع] 1.can çekişme. 2.sökme, koparma, zorla alma.
nez' eylemek ayırmak, çekip atmak, sökmek, koparmak.
nezâfet (A.) [نظافت] temizlik.
nezâket (Osmanlıca>A.) [نزاکت] 1.incelik. 2.hassaslık.
nezâret (A.) [نظارت] 1.nazırlık. 2.gözetme.
nezd (F.) [نزد] 1.yan, yanı. 2.kat.
nezih (A.) [نزیه] temiz.

nezr (A.) [نذر] adak.

nezr etmek adamak.

nısf (A.) [نصف] yarı, yarım.

nısf -1 ahîr [نصف اخیر] son yarısı.

nısfunnehâr (A.) [نصف النهار] meridyen.

niam (A.) [نعم] nimetler.

nida etmek seslenmek.

nidâ eylemek seslenmek, duyurmak.

nidâ' (A.) [نداء] ses.

nifâk (A.) [نفاق] ikiyüzlülük.

nigâh (F.) [نگاه] bakış.

nigâh eylemek bakmak.

nigâr (F.) [نگار] 1.sevgili. 2.resim.

nigeh (F.) [نگه] bakış.

nigîn (F.) [نگین] 1.yüzük. 2.yüzük kaşı. 3.mühür.

nihâd (F.) [نهاد] yaratılış, tabiat.

nihâl (F.) [نهال] fidan.

nihân (F.) [نهان] 1.gizli. 2.gizlice.

nihan olmak gizlenmek, saklanmak, kaybolmak.

nihayet (A.) [نهایت] son.

nihayet bulmak sona ermek.

nijâd (F.) [نژاد] soy.

nîk (F.) [نیک] iyi, güzel.

nikab (A.) [نقاب] peçe.
nikbin (F.) [نيكبين] iyimser.
nilgun (F.) [نيلگون] lacivert.
nîm (F.) [نيم] 1.yarı. 2.yarım. 3.buçuk.
nîm muzlim (F.-A.) [نيم مظلم] loş.
nîm cahilî (F.-A.) [نيم جاهلی] yarıcahil, yarı cahilî.
nimet (A.) [نعمت] 1.iyilik. 2.yiyecek.
nîm resmî (F.-A.) [نيم رسمی] yarı resmî.
nîreng (F.) [نيرنگ] 1.afsun. 2.hile, düzen.
nisâ (A.) [نسا] kadınlar.
nisâb (A.) [نصاب] 1.aranan sınır. 2.sermaye.
nisâr (A.) [نثار] saçma.
nisâr etmek saçmak.
nisbet (A.) [نسبت] 1.oran. 2.oranla.
nisbî (A.) [نسبی] göreceli.
nisvân (A.) [نسوان] kadınlar.
nisyân (A.) [نسيان] 1.unutma. 2.unutulma.
nişan (F.) [نشان] 1.iz. 2.belirti. 3.nişan yeri. 4.devlet madalyası.
nişâne (F.) [نشانه] belirti, işaret.
nişangâh (F.) [نشانگاه] nişan tahtası.
nişîn (F.) [نشین] oturan.
niyâbet (A.) [نيابت] naiplik, vekillik.
niyâm (F.) [نيام] kın.

niyâz (F.) [نیاز] 1.yalvarma. 2.dua.
niyâz etmek 1.yalvarmak. 2.rica etmek.
niyâzmend (F.) [نیازمند] muhtaç.
niyyet (A.) [نیت] niyet.
nizâ (A.) [نزاع] kavga, çekişme.
nizâm (A.) [نظام] düzen.
nizâm bulmak düzene girmek.
nizâmname (A.-F.) [نظام نامه] tüzük.
nîze (F.) [نیزه] 1.mızrak. 2.süngü.
nohudî (F.) [نخودی] nohut rengi.
noksân (A.) [نقصان] 1.eksiklik. 2.kusur. 3.eksik.
nokta-i nazar [نقطهء نظر] görüş açısı, bakım.
nuhbe (A.) [نخبه] seçkin.
nukât (A.) [نقاط] noktalar, hususlar.
nukud (A.) [نقود] nakitler.
nukûş (A.) [نقوش] nakışlar, işlemler.
nur (A.) [نور] ışık.
nuranî (A.) [نورانی] nurlu, ışıklı.
nush (A.) [نصح] öğüt, nasihat.
nusrat vermek üstünlük vermek.
nusret (A.) [نصرت] 1.Tanrı'nın yardımı. 2.üstünlük.
nûş etmek içmek.
nûşin (F.) [نوشین] tatlı.

nutfe (A.) [نطفه] sperma.

nutk (A.) [نطق] 1.nutuk, söylev. 2.konuşma.

nuzzâr (A.) [نظار] nazırlar.

nübüvvet (A.) [نبوت] peygamberlik.

nücüm (A.) [نجوم] 1.yıldızlar. 2.astoroloji.

nüfus (A.) [نفوس] 1.nefisler. 2.insanlar.

nüfuz (A.) [نفوذ] 1.etki etme, işleme. 2.etki gücü.

nüfuz etmek işlemek, etki etmek.

nükhet (A.) [نكهت] koku.

nükte (A.) [نكته] ince anlam.

nüktedan (A.-F.) [نكته دان] zarif insan, nükteli sözler bilen.

nümayan (F.) [نمایان] görünen.

nümayan olmak görünmek.

nümayiş (F.) [نمایش] gösteri.

nümune (F.) [نمونه] örnek.

nüsah (A.) [نسخ] nüshalar.

nüşa (A.) [نسخه] 1.yazılı belge. 2.muska. 3.sürelî yayın sayısı.

nüve (A.) [نوه] çekirdek.

nüvid (F.) [نوید] müjde.

nüzhet (A.) [نزهت] gezinti, gezip dolaşma.

nüzul (A.) [نزول] 1.inme. 2.felç. 3.konaklama.

Ö

ömr (A.) [عمر] ömür.

örf (A.) [عرف] gelenek, âdet.

örfen (A.) [عرفا] geleneğe göre.

örfî (A.) [عرفى] geleneksel.

örfî idare [عرفى اداره] sıkıyönetim.

örfiyyât (A.) [عرفيات] gelenekle ilgili şeyler.

öşr (A.) [عشر] 1.onda bir. 2.öşür vergisi.

özr (A.) [عذر] 1.özür. 2.bahane. 3.engel.

özrhâh (A.-F.) [عذرخواه] özür dileyen.

P

pâ (F.) [پا] ayak.

pâbend (F.) [پابند] ayak bağı.

pâbercâ (F.) [پابرجا] yerinde, duran, ayakta duran.

pâberikâb (F.-A.) [پابركاب] gitmek üzere, hareket etmek üzere.

pâbeste (F.) [پابسته] ayağı bağlı.

pâbirehne (F.) [پابرهنه] yalınayak.

pâbûsî (F.) [پابوسی] ayak öpme.

pâcâme (F.) [پاجامه] pijama.

pâçe (F.) [پاچه] paça.

pâdşâh (F.) [پادشاه] padişah.

pâdşâhî (F.) [پادشاهی] padişahlık.

pâdzehr (F.) [پادزهر] panzehir.

paha (F.) [بها] değer, kıymet.

pâk (F.) [پاک] temiz.

pâkbâz (F.) [پاکباز] 1.fedai. 2.canını hiçe sayan aşık.

pâkdâmen (F.) [پاکدامن] iffetli.

pâkîze (F.) [پاکیزه] temiz.

paklanmak temizlenmek.

pâlân (F.) [پالان] semer, palan.

pâlânduz (F.) [پالان دوز] semerci.
pâmâl (F.) [پامال] ezilmek, çiğnenmek.
pâmâl olmak ezilmek, çiğnenmek, ayaklar altında kalmak.
pâpûş (F.) [پاپوش] pabuç.
paralamak parçalamak, parça parça etmek.
paralanmak parça parça olmak.
pârçe (F.) [پارچه] parça.
pâre (F.) [پاره] parça.
pâre pâre (F.) 1.parça parça. 2.paramparça.
pârelenmek parça parça olmak.
pars (F.) [پارس] İran, Pers ülkesi.
pars (F.) [پارس] panter.
pârsâ (F.) [پارسا] sofu.
pârsî (F.) [پارسی] farsça.
pâsban (F.) [پاسبان] bekçi, gece bekçisi.
pâş (F.) [پاش] saçan, serpen.
pây (F.) [پای] 1.ayak. 2.dip.
pâyân (F.) [پایان] son.
pâyânsız (F.-T.) sonsuz, bitmez tükenmez, engin.
pâybend (F.) [پایبند] 1.ayak bağı. 2.engel.
pâybûsî (F.) [پایبوسی] ayak öpme.
pâydâr (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.
pâye (F.) [پایه] 1.rütbe, derece. 2.basamak.

pâyende (F.) [پاینده] 1.kalıcı, sürekli. 2.payanda, destek.

pâyidar (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.

pâyin (F.) [پایین] aşağı.

pâyitaht (F.) [پایتخت] başkent.

pâyîz (F.) [پاییز] güz.

pâykûb (F.) [پایکوب] dans eden.

pâzâr (F.) [بازار] 1.çarşı, pazar. 2.alışveriş.

pazar eylemek alışveriş yapmak.

peder (F.) [پدر] baba.

pederâne (F.) [پدرانه] babaca.

pederî (F.) [پدری] 1.babalık. 2.babaya ait, baba tarafı.

pederşâhî (F.) [پدرشاهی] ataerkil.

pehlevân (F.) [پهلوان] 1.yiğit. 2.pehlivan.

pehlivan bk. pehlevân.

pehlû (F.) [پهلو] böğür, yan.

pehn (F.) [پهن] geniş.

pehnâver (F.) [پهناور] 1.engin. 2.geniş.

pejmürde (F.) [پژمرده] 1.solgun. 2.dağınık. 3.yırtık.

pelas (F.) [پلاس] 1.kilim. 2.çul.

peleng (F.) [پلنگ] 1.leopar. 2.kaplan.

pelîd (F.) [پلید] kirli.

penah (F.) [پناه] sığınma.

penahgâh (F.) [پناهگاه] sığınacak yer, sığınak.

penâhî (F.) [پناهى] sığınma.
penbe (F.) [پناهى] 1.pamuk. 2.pembe.
penc (F.) [پنج] beş.
pence (F.) [پنجه] pençe.
pencidü bk. pencüdü.
pencise bk. pencüse.
penciyek bk. pencüyek.
pencüdü (F.) [پنج و دو] beş ve iki.
pencüse (F.) [پنج و سه] beş ve üç.
pencüyek (F.) [پنج و یک] beş ve bir.
pençe (F.) [پنجه] pençe.
pend (F.) [پند] öğüt.
pendname (F.) [پندنامه] öğüt kitabı.
penîr (F.) [پنیر] peynir.
per (F.) [پر] 1.kanat. 2.kuşların iri tüyü, yelek.
perakende (F.) [پراکنده] 1.dağınık. 2.toptan olmayan.
perçem (F.) [پرچم] 1.kakül. 2.yele. 3.bayrak. 4.bayrak püskülü.
perdedar (F.) [پرده دار] kapı görevlisi.
perend (F.) [پرند] atlas.
perende (F.) [پرنده] 1.kuş. 2.takla.
perest (F.) [پرست] tapan.
perestâr (F.) [پرستار] 1.tapan. 2.besleme. 3.dalkavuk.
perestîde (F.) [پرستیده] 1.tapınılan. 2.taparçasına sevilen, sevgili.

perestiş (F.) [پرستش] 1.tapınma. 2.taparçasına sevme.
perestişgâh (F.) [پرستش] mabet, tapınak.
perestişkâr (F.) [پرستشکار] 1.tapan. 2.taparçasına seven.
perestişkârâne (F.) [پرستشکارانه] taparçasına.
perestû (F.) [پرستو] kırlangıç.
pergâl (F.) [پرگال] pergel.
pergâr (F.) [پرگار] pergel.
perhizkâr (F.) [پرهيزكار] sakınan.
perîçihre (F.) [پرى چهره] 1.peri kadar güzel yüzlü.
perihan (F.) [پرى خان] peri padişahı.
perîpeyker (F.) [پرى پيكر] peri kadar güzel yüzlü.
perîşan (F.) [پریشان] 1.dağınık. 2.kötü durumda, perişan.
perişan olmak darmadağın olmak.
perîşanhal (F.-A.) [پریشان حال] hali perişan olan.
perîveş (F.) [پرى وش] peri gibi güzel.
perniyân (F.) [پرنيان] işlemeli atlas.
pertavsız (F.) büyüteç.
pertev (F.) [پرتو] ışık.
pertevsuz (F.) [پرتوسوز] büyüteç.
pervâ (F.) [پروا] 1.çekinme. 2.korku.
pervâne (F.) [پروانه] 1.pervane böceği. 2.fırıldak, pervane. 3.ulak.
pervâneveş (F.) [پروانه وش] pervane gibi.
pervâsız (F.-T.) [پرواسز] 1.çekinmeyen. 2.korkmayan.

pervaz (F.) [پرواز] 1.uçma. 2.saçak.
perver (F.) [پرور] yetiştiren, eğiten, büyüten, besleyen.
perverde etmek beslemek, gütmek.
perverdigâr (F.) [پروردگار] Tanrı.
pervin (F.) [پروین] Ülker, Süreyya.
pes (F.) [پس] arka.
pesend (F.) [پسند] beğenen.
pesendîde (F.) [پسندیده] beğenilmiş, makbul.
pesmânde (F.) [پس مانده] arta kalan.
peszinde (F.) [پس زنده] geriye kalan, yaşayan son örnekler.
peşîman (F.) [پشیمان] pişman.
peşin (F.) [پیشین] önceden.
peşm (F.) [پشم] yün.
peşşe (F.) [پشه] sivrisinek.
peşşebend (F.) [پشه بند] cibinlik.
peştemal (F.) [پشتمال] peştemal, hamam havlusu.
peyâm (F.) [پیام] haber.
peyamber (F.) [پیامبر] peygamber.
peydâ (F.) [پیدا] ortada, açıkta.
peyderpey (F.) [پی در پی] peşpeşe, ardy sıra.
peygam (F.) [پیغام] haber.
peygamber (F.) [پیغمبر] 1.peygamber. 2.haberci.
peyk (F.) [پیک] ulak.

peykân (F.) [پيکان] temren.
peyke (F.) [پيکه] sedir, kanepé.
peyker (F.) [پيکر] yüz.
peymâ (F.) [پيما] yol alan, kateden, ölçen.
peymâne (F.) [پيمانه] kadeh.
pîl (F.) [پيل] fil.
pinhan (F.) [پنهان] gizli, saklı.
pîr (F.) [پير] 1.yaşlı. 2.tarikat kurucusu.
pîrahen (F.) [پيراهن] gömlek, mintan.
pîrâye (F.) [پيرايه] süs.
pîrezen (F.) [پيره زن] yaşlı kadın.
pistan (F.) [پستان] meme.
piste (F.) [پسته] fıstık.
pîş (F.) [پيش] 1.ön. 2.yan. 3.huzur. 4.önce.
pîşânî (F.) [پيشانى] alın.
pîşdar (F.) [پيشدار] öncü.
pîşe (F.) [پيشه] 1.meslek. 2.sanat. 3.huy.
pîşekâr (F.) [پيشه کار] 1.sanatçı. 2.meslek sahibi. 3.ortaoyununda oyunu başlatan sanatçı.
pîşgâh (F.) [پيشگاه] 1.ön. 2.huzur.
pîşgîr (F.) [پيشگير] peşkir.
pîşîn (F.) [پيشين] peşin.
pîşva (F.) [پيشوا] önder, lider.

piyâde (F.) [پیاده] 1.yaya, yürüyen. 2.askerlikte piyade sınıfı. 3.satranç taşlarından paytak.

piyâle (F.) [پیاله] 1.kadeh. 2.şarap kadehi.

post (F.) [پست] 1.hayvan derisi. 2.post. 3.makam.

postîn (F.) [پستین] kürk.

postnişin (F.) [پست نشین] 1.postta oturan. 2.pîre vekaletle postta oturan, tekke şeyhi.

pûd (F.) [پود] argaç, dokumada enine dokunulan ip.

puhte (F.) [پخته] pişmiş, pişkin, olgun.

pul (F.) [پول] para.

pûlâd (F.) [پولاد] çelik, polat.

pulat (F.) [پولاد] çelik, polat.

pur (F.) [پر] dolu.

pûr (F.) [پور] oğul.

pûş (F.) [پوش] giyen, örten.

pûşîde (F.) [پوشیده] 1.örtülü. 2.gizli. 3.kapalı. 4.örtü.

pûte (F.) [پوته] pota.

pûyân (F.) [پویان] 1.koşan, hızla giden. 2.geçip giden.

pûyân olmak geçip gitmek.

pûziş (F.) [پوزش] özür.

pûr (F.) [پر] dolu.

pûrhûn (F.) [پر خون] kan dolu, kanlı.

pûrsükût (F.-A.) [پرسکوت] derin sessizlik içinde.

pûrz (F.) [پرز] hav, kumaş havı.

püser (F.) [پسر] oğul.

püšt (F.) [پشت] 1.arka. 2.sırt. 3.homoseksüel erkek.

püštíban (F.) [پشتیان] 1.destek. 2.destek veren.

R

ra'd (A.) [رعد] gökgürültüsü.

ra'nâ (A.) [رعنا] güzel, hoş.

ra'se (A.) [رعشه] titreme.

ra'se vermek titretmek.

ra'sedâr (A.-F.) [رعشه دار] titre, titreyen.

rabb (A.) [رب] 1.Tanrı, Allah. 2.efendi.

rabbânî (A.) [ربانى] 1.tanrısal, ilahî. 2.Tanrı'dan başka bir şey düşünmeyen.

rabbî (A.) [ربى] Tanrım.

râbita (A.) [رابطه] 1.bağ, ilişki, temas. 2.sıra, düzen.

râbitadar (A.-F.) [رابطه دار] bağlantılı, ilintili.

râbi (A.) [رابع] dördüncü.

râbian (A.) [رابعا] dördüncüsü.

rabt (A.) [ربط] bağlama.

rabt edilmek bağlanmak, tutturulmak.

rabt etmek bağlamak, tutturmak.

rabt olunmak bağlanmak, tutturulmak, ilişkilendirilmek.

râci (A.) [راجى] 1.rica eden. 2.ümitli.

raci olmak (A.-T.) ait olmak, dönük olmak, yönelik olmak.

râci' (A.) [راجع] 1.hakkında. 2.dönen.

racîm (A.) [رجم] taşlanmış, recmedilmiş.
radde (A.) [راده] 1.derece. 2.civar.
rağbet (A.) [رغبت] 1.istek. 2.ilgi duyma.
rağbet etmek ilgi duymak.
râh (F.) [راه] yol.
râhib (A.) [راهب] rahip.
rahîm (A.) [رحيم] 1.merhametli. 2.merhamet eden Tanrı.
rahl (A.) [رحل] semer.
rahm (A.) [رحم] acıma, merhamet.
rahm etmek acımak, merhamet etmek.
rahm (A.) [رحم] rahim, döl yatağı.
rahman (A.) [رحمان] merhametli Tanrı.
rahmet (A.) [رحمت] 1.acıma, merhamet. 2.yağmur.
râhname (F.) [راهنامه] yol haritası.
rahne (F.) [رخنه] 1.yarık, gedik. 2.bozukluk.
rahnedar etmek 1.gedik açmak. 2.zarar vermek.
rahnedar olmak 1.yarılmak, gedik açılmak. 2.bozulmak, zarar görmek.
rahnüma (F.) [راهنما] yol gösteren, kılavuz.
rahşan (F.) [رخشان] parlak.
rahşende (F.) [رخشنده] parlayan.
raht (F.) [رخت] 1.ev eşyası. 2.koşum takımı.
rahvar (F.) [راهوار] atın eşkin yürümesi.
râhzen (F.) [راهزن] yol kesen, haydut.

raiyyet (A.) [رعيت] halk, hükümdar tebası.
râkım (A.) [راقم] 1.yazan. 2.deniz seviyesinden yükseklik.
rakîb (A.) [رقيب] rakip.
râkib (A.) [راكب] 1.binen. 2.binici.
râkib olmak binmek.
râkiben (A.) [راكبا] binerek.
râkid (A.) [راكد] durgun.
rakik (A.) [رقيق] 1.ince. 2.hassas. 3.köle.
rakkas (A.) [رقص] 1.dansçı. 2.sarkaç.
rakkase (A.) [رقاصه] dansöz, çengi.
raks (A.) [رقص] dans.
raks etmek dans etmek.
râm (F.) [رام] itaat eden, boyun eğen.
râm etmek boyun eğdirmek, itaat ettirmek.
râm olmak boyun eğmek, itaat etmek.
ramak (A.) [رمق] 1.çok az. 2.son nefeslik hayat.
ramak kalmak çok az bir şey kalmak.
ramazaniye (A.) [رمضانیه] ramazan kasidesi.
raptetmek (A.-T.) bağlamak, tutturmak, ilişkilendirmek.
rasad (A.) [رصد] 1.gözlem. 2.gözetleme.
rasad edilmek gözlemlenmek.
rasad etmek 1.gözlem yapmak. 2.gözetlemek.
rasadhane (A.-F.) [رصدخانه] gözlemevi.

rasadî (A.) [رصدی] gözlemlerle ilgili.

râsih (A.) [راسخ] 1.derin din bilgisi olan. 2.temeli sağlam olan.

rassad (A.) [رصاد] gözlemci, gözlem yapan.

râst (F.) [راست] 1.doğru. 2.düz. 3.sağ.

râstbin (F.) [راست بین] gerçekçi, doğruları gören.

râstgû (F.) [راست گو] doğru sözlü.

râstperverâne (F.) [راست پرورانه] doğruluktan yana.

ratbüyâbis (A.) [رطب و يابس] 1.yaş ve kuru. 2.düşünmeden konuşan, boşboğaz.

râtib (A.) [راطب] nemli, rutubetli.

râtibe (A.) [راتبه] aylık, maaş.

ratl (A.) [رطل] 1.hemen hemen bir litrelik sıvı ölçüğü. 2.kadeh.

rauf (A.) [رؤف] esirgeyici.

râvi (A.) [راوی] 1.rivayet eden. 2.anlatan, hikaye eden.

ravza (A.) [روضه] bahçe.

ravza-i mutahhara [روضه مطهره] Hz. Muhammedin mezarının bulunduğu yer.

rây (A.) [رای] 1.fikir. 2.oy.

râyât (A.) [رايات] sancaklar.

rayb (A.) [ريب] kuşku, şüphe.

râyet (A.) [رايت] sancak.

râygân (F.) [رایگان] parasız, bedava.

râyic (A.) [رایج] yaygın, revaçta.

râyiha (A.) [رایحه] koku.

râyihadar (A.-F.) [رایحه دار] kokulu.

râz (F.) [راز] sır.

râzık (A.) [رازق] rızık veren Tanrı.

râzi (A.) [راضى] rıza gösteren.

re'fet (A.) [رَأْفَت] esirgeme.

re's (A.) [رَأْس] 1.baş. 2.başkan.

re'sen (A.) [رَأْسًا] doğrudan doğruya, danışmaksızın.

re'sülmal (A.) [رَأْسُ الْمَال] sermaye, anapara, kapital.

re'y (A.) [رَأْي] görüş.

reâya (A.) [رَعَايَا] halk.

rebî' (A.) [رَبِيع] bahar.

recâ (A.) [رَجَا] 1.ümit. 2.rica.

recm (A.) [رَجْم] taşlama, taşa tutma.

recm edilmek taşlanarak öldürülmek.

recül (A.) [رَجُل] erkek.

recül-i siyasî [رَجُلٌ سِيَاسِي] politikacı.

recüliyyet (A.) [رَجْلِيَّة] erkeklik.

redd (A.) [رَد] 1.geri çevirme. 2.inkar etme.

redd ü cerh etmek reddedip çürütmek.

ref' (A.) [رَفَع] 1.kaldırma. 2.giderme. 3.yüceltme.

refâh (A.) [رِفَاه] bolluk.

refâkat (A.) [رِفَاقَت] eşlik.

refâkat etmek eşlik etmek.

refakatinde eşliğinde, beraberinde.

reff (A.) [رف] raf.
refî' (A.) [رفيع] yüksek, yüce.
refik (A.) [رفيق] arkadaş, yoldaş.
refîka (A.) [رفيقه] eş, zevce, hayat arkadaşı.
reft (F.) [رفت] gidiş.
reftâr (F.) [رفتار] 1.gidiş. 2.davranış.
reg (F.) [رگ] damar.
regzen (F.) [رگ زن] hacamatçı.
reh (F.) [ره] yol.
rehâ (F.) [رها] kurtuluş.
rehâkâr (F.) [رهاکار] kurtarıcı.
rehavet (A.) [رخاوت] 1.gevşeklik. 2.tembellik.
rehavetkâr (A.-F.) [رخاوتکار] rehavet verici.
rehber (F.) [رهبر] kılavuz.
rehgüzâr (F.) [رهگذار] geçit.
rehîn (A.) [رهين] rehinli, ipotekli.
rehn (A.) [رهن] rehin.
rehnüma (F.) [رهنما] yol gösterici.
reis (A.) [رئيس] başkan.
rekâket (A.) [رككت] 1.kekemelik. 2.söz kusuru.
rekz (A.) [ركز] dikme.
rekz edilmek dikilmek.
rekz etmek dikmek.

remîde (F.) [رميده] ürkmüş.

remiz (A.) [رمز] 1.sembol, işaret, rumuz.

reml (A.) [رمل] 1.kum. 2.remil, falcılık.

remmal (A.) [رمال] falcı.

remz (A.) [رمز] 1.sembol, işaret. 2.imalı konuşma.

renc (F.) [رنج] sıkıntı, zahmet, meşakkat.

rencber (F.) [رنجبر] 1.sıkıntı çeken. 2.amele, yrgat.

rencîde (F.) [رنج ديده] incinmiş.

rencîde etmek incitmek.

rencîde olmak incinmek.

rencûr (F.) [رنجور] hasta.

reng (F.) [رنگ] renk.

rengâreng (F.) [رنگارنگ] renkli, renk renk.

rengin (F.) [رنگين] 1.renkli. 2.hoş, havalı.

resâ (F.) [رسا] olgun.

resâil (A.) [رسائل] 1.risaleler. 2.dergiler.

resm (A.) [رسم] 1.resim. 2.çizme. 3.fotoğraf. 4.tören. 5.usül. 6.vergi.

resm -i geçit geçit töreni.

resm-i küşâd [رسم كشاد] açılış töreni.

resmen (A.) [رسما] 1.resmî olarak.. 2.kesinlikle.

resmiyet bk. resmiyyet.

resmiyete dökmek resmîleştirmek, resmîlik kazandırmak.

resmiyyet (A.) [رسميت] resmîlik.

resul (A.) [رسول] 1.elçi. 2.peygamber.
reşehat (A.) [رشحات] sızıntılar.
reşid (A.) [رشيد] 1.ergin, bülüğa ermiş. 2.doğru yolda giden.
reşk (F.) [رشك] kıskançlık.
reşkâver (F.) [رشك آور] kıskandırıcı.
retküfetk (A.) [رتق و فتق] bir işi iyi idare etme.
revâ (F.) [روا] uygun, layık.
revâbit (A.) [روابط] bağlar, ilgiler, ilişkiler.
revac (A.) [رواج] yaygınlık, revaç, sürüm.
revaç bk. revac.
revak (A.) [رواق] 1.sundurma. 2.çardak.
revân (F.) [روان] 1.giden. 2.akan. 3.ruh.
revan olmak gitmek, yola koyulmak.
revgan bk. rугan
reviş (F.) [روش] 1.gidiş. 2.tarz, yöntem.
revnak (A.) [رونق] parlaklık.
revnak vermek canlılık kazandırmak.
revnakbahş (A.-F.) [رونق بخش] parlaklık veren, canlılık kazandıran.
revnakdar (A.-F.) [رونقدار] revnaklı.
revzen (F.) [روزن] pencere.
re'y (A.) [رأى] 1.görüş. 2.oy.
reyhan (A.) [ريحان] fesleğen.
rez (F.) [رز] asma.

rezâil (A.) [رذائل] rezaletler.
rezâlet (A.) [رذالت] rezillik.
rezzak (A.) [رزاق] rızıklandırıcı.
rıdvân (A.) [رضوان] 1.cennet. 2.cennetin kapıcısı.
rihlet (A.) [رحلت] 1.göçüş. 2.ölme.
rızzâ (A.) [رضا] 1.rızılık, memnunluk. 2.istek.
rızzık (A.) [رزق] rızık.
riâyât (A.) [رعایت] 1.uyma. 2.sayma.
riâyât etmek 1.uymak. 2.saymak.
riâyatkâr (A.-F.) [رعایتکار] saygılı.
ribâ (A.) [ربا] tefecinin aldığı aşırı faiz.
ribâhar (F.-A.) [رباخوار] tefeci.
ribât (A.) [رباط] 1.konak. 2.han, kervansaray. 3.tekke.
ric'at (A.) [رجعت] 1.geri dönüş. 2.geri çekilme.
ricakâr (A.-F.) [رجاکار] ricası, yalvarırcasına.
ricâl (A.) [رجال] 1.erkekler. 2.üst düzeyde bulunanlar.
ridâ (A.) [ردا] 1.örtü. 2.hırka. 3.derviş postu.
rie (A.) [رئه] akciğer.
rihlet (A.) [رحلت] 1.göç. 2.ölme.
rihlet etmek 1.göçmek. 2.ölmek.
rikâb (A.) [ركاب] 1.üzengi. 2.huzur, kat.
rikkat (A.) [رقت] 1.incelik, hassaslık. 2.acıma.
rind (F.) [رند] dünyayı umursamayan.

rîş (F.) [ريش] 1.yara. 2.sakal. 3.kök.
rîşe (F.) [ريشه] kök, saçaklı kök.
rîşhand (F.) [ريشخند] bıyık altından gülüş.
rişvet (A.) [رشوت] rüşvet.
rivâyât (A.) [روايات] rivayetler, söylentiler.
rivâyet (A.) [روايت] 1.nakletme, hikaye etme. 2.söylenti.
riyâ (A.) [ريا] ikiyüzlü.
riyâkâr (A.-F.) [ریاکار] ikiyüzlü.
riyâkârâne (A.-F.) [ریاکارانه] ikiyüzlüce.
riyakarlık (A.-F.-T.) ikiyüzlülük.
riyâset (A.) [ریاست] başkanlık.
riyâset etmek başkanlık yapmak.
riyâz (A.) [رياض] bahçeler.
riyâzet (A.) [رياضت] nefsinin isteklerine boyun eğmeden yaşama.
riyâzî (A.) [رياضی] 1.matematikçi. 2.matematiksel.
riyâziyat (A.) [رياضيات] matematik.
riyâziyatçı (A.-T.) matematikçi.
riyâziyyûn (A.) [رياضيون] matematikçiler.
rû (F.) [رو] yüz.
rub' (A.) [ربع] çeyrek, dörtte bir.
rûbah (F.) [روباه] tilki.
rubaiyat (A.) [رباعيات] rubailer.
rûbeh (F.) [روبه] tilki.

rûberû (F.) [روبرو] yüzyüze.
ruga (F.) [روغن] yağ.
rûh (A.) [روح] can, ruh.
ruh (F.) [رخ] yanak, yüz.
ruham (A.) [رخام] mermer.
ruhbân (A.) [رهبان] papazlar.
ruhbâniyyet (A.) [رهبانیت] ruhbanlık.
rûhefza (A.-F.) [روح افزا] cana can katan.
rûhî (A.) [روحی] 1.ruh ile ilgili. 2.ruhsal.
rûhiyyat (A.) [روحیات] psikoloji.
ruhsâr (F.) [رخسار] yüz.
ruhsat (A.) [رخصت] izin.
ruk'a (A.) [رقعہ] 1.pusula. 2.dilekçe. 3.yama.
rumûz (A.) [رموز] işaretler, semboller.
rûşen (F.) [روشن] 1.aydınlık. 2.açık, aşikar.
rûşen kılmak açıklamak, söylemek.
rutûbet (A.) [رطوبت] nem.
rûy (F.) [روی] yüz.
rûy-i zemin (F.) [روی زمین] 1.yeryüzü. 2.yer.
rûz (F.) [روز] 1.gün. 2.gündüz.
rûz -i cezâ [روز جزا] kıyamet günü.
rûze (F.) [روزه] oruç.
rûzgâr (F.) [روزگار] zaman.

rûznâmçe (F.) [روزنامه] yevmiye defteri.
rûzüşeb (F.) [روز و شب] gündüz gece.
rü'yet (A.) [رؤیت] görme.
rûbab (A.) [رباب] rebap.
rûbai (A.) [رباعی] dörtlük, rubai.
rûchan (A.) [رجحان] üstünlük.
rûcû (A.) [رجوع] geri dönme.
rûesâ (A.) [رؤسا] başkanlar, reisler.
rûfekâ (A.) [رفقا] arkadaşlar.
rûkn (A.) [ركن] 1.direk, sütun. 2.esas.
rûsum (A.) [رسوم] 1.vergi. 2.tören.
rûsûmat (A.) [رسومات] gümrük idaresi.
rûsvâ /y (F.) [رسواى] rezil.
rûşd (A.) [رشد] 1.gelişme. 2.erginlik. 3.doğru yolda gidiş.
rûşvet (A.) [رشوت] rüşvet.
rûya (A.) [روىا] düş.
rûzgâr (F.) [روزگار] 1.zaman. 2.devir.

S

sâ'î (A.) [ساعى] çalışan, gayret eden.

sâ'î olmak çalışmak, gayret etmek.

sa'leb (A.) [ثعلب] tilki.

sa'y (A.) [سعى] çalışma, çaba gösterme.

saâdet (A.) [سعادت] mutluluk.

saâdetbahş (A.-F.) [سعادت بخش] mutluluk veren.

saâdetmend (A.-F.) [سعادت مند] mutlu, bahtiyar.

sabâ (A.) [صبا] 1.meltem, gündoğusunden esen yel. 2.sabâ makamı.

sabâvet (A.) [صباوت] çocukluk.

sâbık (A.) [سابق] 1.eski. 2.bir önceki.

sâbıka (A.) [سابقه] 1.geçmişte kalan suç. 2.bir insanın geçmişteki hali.

sâbıküzzıkr (A.) [سابق الذكر] anılan, zikredilen.

sabır (A.) [صبر] dayanma, kendini tutma.

sabî (A.) [صبى] 1.bebek. 2.küçük çocuk.

sâbi' (A.) [سابع] yedinci.

sâbi'an (A.) [سابعا] yedincisi, yedinci olarak.

sâbi'î (A.) [صابئى] yıldıza tapan.

sâbir (A.) [صابر] sabırlı.

sâbit (A.) [ثابت] 1.kanıtlanmış. 2.yerinde duran.

sabr (A.) [صبر] sabır.

sabûh (A.) [صبح] sabah içilen şarap.
sabun (A.) [صابون] sabun.
sabûr (A.) [صبور] çok sabırlı.
sâcid (A.) [ساجد] secde eden.
sad (F.) [صد] yüz.
sadâ (A.) [صدا] ses.
sadâkat (A.) [صداقت] bağlılık.
sadâret (A.) [صدارت] sadrazamlık.
sadâretpenah (A.-F.) [صدارت پناه] sadrazam.
sâdât (A.) [سادات] seyyitler.
sâde (F.) [ساده] 1.basit. 2.yalın. 3.süssüz. 4.sadece.
saded (A.) [صدد] konu, asıl mesele.
sâdedil (F.) [ساده دل] 1.saf, temiz yürekli. 2.ebleh, bön.
sâdedilâne (F.) [ساده دلانه] safça.
sade (A.) [صدف] sedef.
sâdelevh (F.-A.) [ساده لوح] saf, temiz yürekli.
sademat (A.) [صدمات] 1.sadmeler, çarpmalar, darbeler. 2.musibetler.
sâdik (A.) [صادق] 1.yürekte bağlı olan. 2.doğru.
sâdikûlkavl (A.) [صادق القول] doğru sözlü.
sâdir (A.) [صادر] çıkan.
sâdir olmak 1.çıkma, meydana gelmek. 2.imzadan çıkmak.
sâdire (A.) [صادره] çıkan.
sâdis (A.) [سادس] altıncı.

sâdisen (A.) [سادسا] altıncısı, altıncı olarak.

sadme (A.) [صدمه] 1.çarpma, vurma, tokuşma. 2.musibet.

sadpâre (F.) [صدپاره] yüz parça.

sadr (A.) [صدر] 1.göğüs. 2.baş. 3.başköşe. 4.sadrazam.

sadra şifa vermek işe yaramak, rahatlatmak.

sadr-ı a'zam [صدر اعظم] sadrazam.

sadr-ı esbak [صدر اسبق] eski sadrazam.

sadsâl (F.) [صدسال] yüzyıl.

sâf (A.) [صاف] 1.temiz, arı, halis. 2.açık.

saf (A.) [صف] sıra.

safâ (A.) [صفا] 1.saflık. 2.gönül rahatlığı, gönlün şen olması.

safâ eylemek şenlenmek.

safâbahş (A.-F.) [صفابخش] gönüle rahatlık veren.

safahât (A.) [صفحات] aşamalar.

safbeste (A.-F.) [صف بسته] sıralanmış, sıra olmuş.

safder (A.-F.) [صفدر] düşman saflarını yaran, savaşçı.

safderûn (A.-F.) [صاف درون] 1.saf, yüreği temiz. 2.ebleh, bön.

safderûnâne (A.-F.) [صاف درونانه] safça.

safdil (A.-F.) [صاف دل] 1.yüreği temiz. 2.saf.

safdilâne (A.-F.) [صاف دلانه] 1.yürek temizliği ile. 2.safça.

safdillik (A.-F.-T.) 1.yürek temizliği. 2.saflık.

saff (A.) [صف] sıra, dizi, saf.

safha (A.) [صفحه] 1.aşama. 2.düz olan yüz. 3.sayfa.

sâfi (A.) [صافى] temiz, arı, halis.

sâfil (A.) [سافل] aşağı, aşağıda.

safîr (A.) [صفير] ıslık.

safrâ (A.) [صفره] 1.öd. 2.sarı.

safsâf (A.) [صفصاف] söğüt.

safsata (A.) [سفسطه] doğru olmadığı halde doğru gibi gösterilen düşünce veya söz.

safşikâf (A.-F.) [صف شكاف] düşman saflarını yaran savaşçı.

safşiken (A.-F.) [صاف شكن] düşman saflarını yaran savaşçı.

safvet (A.) [صفوت] saflık, temizlik, arılık.

sâgar (A.) [ساغر] kadeh, içki kadehi.

sagîr (A.) [صغير] 1.küçük. 2.küçük çocuk.

sağr (A.) [ثغر] sınır, hudut.

sahâ (A.) [ساخه] cömertlik, eliaçıklık.

sâha (A.) [ساحه] alan.

sahâbe (A.) [صحابه] Hz. Muhammed'in sohbetlerine katılan müslüman.

sahâbî (A.) [صحابى] Hz. Muhammed'in sohbetlerini katılan müslüman.

sahâif (A.) [صحائف] sayfalar.

sahâkâr bk. sehâkâr.

sahâra (A.) [صحارى] 1.çöller. 2.kırlar.

sahâvet bk. sehâvet.

sahbâ (A.) [صهبا] şarap.

sahhaf (A.) [صحاف] kitapçı.

sahî (A.) [سخی] cömert, eliaçık.
sâhib (A.) [صاحب] sahip.
sâhibcemâl (A.-F.) [صاحب جمال] güzel yüzlü, güzel.
sâhibe (A.) [صاحبه] bayan sahip.
sâhibkemal (A.-F.) [صاحب کمال] olgun insan.
sâhibkerâmet (A.-F.) [صاحب کرامت] keramet sahibi.
sâhibkıran (A.-F.) [صاحب قران] muzaffer hükümdar.
sâhibnazar (A.-F.) [صاحب نظر] görüş sahibi, deneyimli.
sahife (A.) [صحیفه] sayfa.
sahih (A.) [صحیح] 1.doğru. 2.gerçek.
sâhil (A.) [ساحل] kıyı.
sâhilhane (A.-F.) [ساحل خانه] yalı.
sâhir (A.) [ساحر] 1.büyücü. 2.büyüleyici.
sahleb (A.) [ثعلب] sâlep.
sahn (A.) [صحن] 1.avlu. 2.boşluk. 3.sahne. 4.üstü kubbeli alan.
sahr (A.) [صخر] kaya.
sahra (A.) [صحرا] 1.çöl. 2.kır.
sahre (A.) [صخره] kaya.
saht (F.) [سخت] 1.çok. 2.katı. 3.şiddetli. 4.güç.
sahte (F.) [ساخته] 1.yapay, yapma. 2.düzmece. 3.kalp, sahte.
sahtekâr (F.) [ساخته کار] 1.sahteci. 2.kalpazan.
sahtiyân (F.) [سختیان] işlenmiş cilalı deri.
sahûr (A.) [ساحور] sahur.

sâib (A.) [صائب] isabetli.
sâibî (A.) [صائبى] yıldıza tapan.
sâid (A.) [ساعد] kol, bilek ile dirsek arası.
sâik (A.) [سائق] sevk eden.
sâika (A.) [سائقه] yıldırım.
sâil (A.) [سائل] 1.dilenci. 2.soran. 3.akan.
sâim (A.) [صائم] oruçlu.
sâir (A.) [سائر] 1.diğer. 2.gezen.
sâirfilmenâm (A.) [سائر فى المنام] uyurgezer.
saiy (A.) [سعى] çalışma, çaba.
sâk (A.) [ساق] 1.baldır. 2.sap.
sakâmet (A.) [سقامت] 1.sakatlık. 2.yanlışıklık.
sâkeyn (A.) [ساقين] ikizkenar.
sâkeyn-i şibh-i münharif [ساقين شبه منحرف] yamuk.
sakf (A.) [سقف] 1.tavan. 2.çatı.
sâkîb (A.) [ثاقب] 1.delici. 2.parlak yıldız.
sâkıt (A.) [ساقط] 1.düşük, düşük cenin. 2.düşen.
sâkıt olmak düşmek.
sâkî (A.) [ساقى] 1.içki sunan. 2.saka.
sakil (A.) [ثقيل] 1.ağır. 2.hoş olmayan, yakışmayan.
sakim (A.) [سقيم] hastalıklı, sakat.
sâkin (A.) [ساكن] 1.yerleşik. 2.kendi halinde.
sâkit (A.) [ساكت] suskun.

sakka (A.) [سقا] saka.

sâl (F.) [سال] yıl.

salâbet (A.) [صلابت] sağlamlık.

salâh (A.) [صلاح] 1.düzlük, yolunda gitme. 2.bariş. 3.dine bağılık.

salâhiyet (A.) [صلاحيت] yetki..

salâhiyetdâr (A.-F.) [صلاحيت دار] yetkili.

salât (A.) [صلات] namaz.

sâldîde (F.) [سال ديده] 1.yaşlı. 2.deneyimli.

salib (A.) [صليب] haç.

salîbî (A.) [صليبي] haçlı.

sâlifüzzikr (A.) [سالف الذكر] zikredilen, anılan.

sâlih (A.) [صالح] dinin kurallarına uyan.

sâlik (A.) [سالک] tarikat mensubu.

sâlim (A.) [سالم] 1.sağ, esenlik içinde. 2.sağlam.

sâlimen (A.) [سالما] sağ salim.

sâlis (A.) [ثالث] üçüncü.

sâlisen (A.) [ثالثا] üçüncüsü, üçüncü olarak.

sâlnâme (F.) [سالنامه] yıllık.

sâlûs (F.) [سالوس] iki yüzlü.

sâmân (F.) [سامان] 1.zenginlik. 2.huzur. 3.düzen.

sâmî (A.) [سامي] yüce.

sâmi' (A.) [سامع] dinleyen.

sâmia (A.) [سامعه] işitme duyusu.

samîmâne (A.-F.) [صميمانه] içtenlikle.
samîmî (A.) [صميمى] içten.
samimiyet (A.) [صميميت] içtenlik.
sâmin (A.) [ثامن] sekezinci.
sâminen (A.) [ثامننا] sekizincisi, sekizinci olarak.
sanâyi (A.) [صنايع] sanatlar.
sanâyi -i nefîse [صنايع نفيسه] güzel sanatlar.
sandûk (A.) [صندوق] sandık.
sandukdar (A.-F.) [صندوقدار] veznedar.
sanem (A.) [صنم] 1.put. 2.put kadar güzel.
sânevî (A.) [ثانوى] ikinci.
sânî (A.) [ثانى] ikinci.
sâni' (A.) [صانع] 1.yaratıcı, Tanrı. 2.yapan.
saniye (A.) [ثانيه] ikinci.
sâniyen (A.) [ثانيا] ikincisi, ikinci olarak.
sâr (A.) [ثار] öc.
sarâhat (A.) [صراحت] açıklık.
sarâhaten (A.) [صراحة] açıkça.
sârban (F.) [ساربان] kervancı.
sarf (A.) [صرف] 1.harcama. 2.gramer.
sarf olunmak harcanmak.
sarfiyat (A.) [صرفيات] 1.harcamalar. 2.salgılar.
sârî (A.) [سارى] bulaşıcı.

sarîh (A.) [صريح] açık, kuşku götürmeyen.

sarîhan (A.) [صريحا] açıkça.

sârik (A.) [سارق] hırsız.

sârim (A.) [صارم] keskin.

sarsar (A.) [صرصر] fırtına.

sath (A.) [سطح] yüzey, satıh.

sathî (A.) [سطحى] yüzeysel, üstünkörü.

satl (A.) [سطل] kova.

satvet (A.) [سطوت] güçlülük.

savâb (A.) [ثواب] 1.doğru. 2.dürüstlük.

savb (A.) [صوب] yön.

savlet (A.) [صولت] akın, saldırı.

savm (A.) [صوم] oruç.

savmaa (A.) [صومعه] 1.manastır. 2.mabet.

savt (A.) [صوت] ses.

sayd (A.) [صيد] av.

saydgâh (A.-F.) [صيدگاه] avlak.

sâye (F.) [سايه] gölge.

sâyeban (F.) [سايبان] 1.gölgelik. 2.çadır.

sâyedar (F.) [سايه دار] gölgesi.

sayf (A.) [صيف] yaz.

sayfiye (A.) [صيفيه] yazlık.

sayha (A.) [صيحه] haykırış.

sâyis (A.) [سايس] seyis.
saykal (A.) [صيقل] cila.
saykalkâr (A.-F.) [صيقلدار] yaldızıcı.
sayyad (A.) [صياد] avcı.
saz (F.) [ساز] enstrüman, saz.
se (F.) [سه] üç.
seb' (A.) [سبع] yedi.
seb'in (A.) [سبعين] yetmiş.
seb'ûn (A.) [سبعون] yetmiş.
sebak (A.) [سبق] ders.
sebât (A.) [ثبات] yerinden kımıldamama, kararından vazgeçmeme.
sebât-kâr (A.-F.) [ثباتكار] sebat eden.
sebâyidü (F.) [سه با دو] üç ve iki.
sebbâbe (A.) [سبابه] işaret parmağı, şehadet parmağı.
sebeb (A.) [سبب] sebep, neden.
sebebiyet (A.) [سببیت] sebep olma.
sebebiyet vermek sebep olmak.
sebed (A.) [سبد] sepet.
sebîke (A.) [سبيكه] külçe.
sebil (A.) [سبيل] 1.yol. 2.su dağıtım yeri, sebil.
sebk (A.) [سبك] üslup.
sebkât (A.) [سبقت] geçme.
seblâ (A.) [سبلا] uzun kirpikli göz.

sebt (A.) [ثبت] kayda geçirme.

sebt edilmek kayda geçirilmek.

sebt etmek kayda geçirmek.

sebû (F.) [سبو] testi.

sebük (F.) [سبک] 1.hafif. 2.kıvrak, çevik. 3.çabuk.

sebükmağz (F.) [سبک مز] dangalak.

sebükmezac (F.-A.) [سبک مزاج] hoppa.

sebükpây (F.) [سبک پای] ayağına çabuk.

sebükser (F.) [سبک سر] 1.dangalak. 2.aşağılık.

sebz (F.) [سبز] yeşil.

sebze (F.) [سبزه] 1.çimenlik. 2.sebze.

sec' (A.) [سجع] seci sanatı. Düzyazıda kafiyelendirme sanatı.

secâyâ (A.) [سجایا] karakterler.

secdegâh (A.-F.) [سجده گاه] secde edilen yer.

seciyevî (A.) [سجویی] karakter ile ilgili.

seciyye (A.) [سجييه] karakter.

seciyyesiz (A.-T.) karaktersiz.

sedâ (A.) [صدا] ses.

sedânüvis (A.-F.) [صدا نویس] 1.teyp. 2.gramofon.

sedâyâ (A.) [ثدايا] memeler.

sedd (A.) [سد] 1.set. 2.baraj. 3.engel. 3.kapama, tıkama. 4.kapatılma.

sedd edilmek örtülmek, örülmek, kapatılmak.

seddâd (A.) [سداد] 1.tıkaç. 2.tampon.

sedefî (A.) [صدفي] 1.sedefli. 2.sedef ile ilgili. 3.sedef rengi.

sedy (A.) [ثدى] meme.

sefâhat (A.) [سفاحت] sefihlik, zevk ve eğlence düşkünlüğü.

sefâin (A.) [سفائن] gemiler.

sefâlet (A.) [سفالت] sefillik.

sefâret (A.) [سفارت] elçilik, büyükelçilik.

sefârethâne (A.-F.) [سفارت خانه] elçilik binası, elçilik.

sefer (A.) [سفر] 1.yolculuk. 2.savaş. 3.kez.

seferber (A.-F.) [سفربر] 1.savaşa gönderilmiş. 2.savaşa hazırlanmış.

seferberlik (A.-F.-T.) savaşa hazırlanma hali, savaş hali.

seferî (A.) [سفرى] 1.yolcu. 2.savaş ile ilgili.

seffâh (A.) [سفاح] 1.kandökücü. 2.cömert.

seffâk (A.) [سفاك] kandökücü.

sefid (F.) [سفيد] beyaz, ak.

sefih (A.) [سفیه] zevk ve eğlence düşkünlüğü.

sefil (A.) [سفيل] 1.aşağılık. 2.yoksul.

sefile (A.) [سفيله] 1.aşağılık kadın. 2.yoksul kadın. 3.orospu.

sefine (A.) [سفينه] 1.gemi. 2.şiir mecmuası.

sefir (A.) [سفير] elçi.

sefirikebir (A.-F.) [سفيركبير] büyükelçi.

seg (F.) [سگ] köpek.

segâbi (F.) [سگ ابى] kunduz.

sehâ (A.) [سخا] cömertlik, eliaçıklık.

sehâb (A.) [سحاب] bulut.
sehâbâlûd (A.-F.) [سحاب ألود] bulutlu.
sehâkâr (A.-F.) [سخاكار] cömert, eliaçık.
sehâkârlık (A.-F.-T.) cömertlik, eliaçıklık.
sehâvet (A.) [سخاوت] cömertlik, eliaçıklık.
sehergâh (A.-F.) [سحرگاه] seher vakti.
seherhîz (A.-F.) [سحرخيز] seher vakti kalkan.
sehhâr (A.) [سحر] büyüleyici.
sehî (F.) [سهى] 1.fidan gibi. 3.düz, doğru.
sehîkad (F.-A.) [سهى قد] servi boylu, düzgün boylu.
sehîkâmet (F.-A.) [سهى قامت] servi boylu, düzgün boylu.
sehîm (A.) [سهيم] pay sahibi.
sehl (A.) [سهل] kolay.
sehm (A.) [سهم] 1.pay. 2.ok.
sehm (F.) [سهم] korkunç.
sehmî (F.) [سهمين] korkunç.
sehmî (F.) [سهمين] korkunç.
sehmî (F.) [سهمين] korkunç.
sehv (A.) [سهو] yanılğı.
sehven (A.) [سهوا] yanlışıklıkla.
sehviyyât (A.) [سهويات] 1.yanlışıklar. 2.yanılgılar.
sekene (A.) [سكنه] oturanlar, sâkinler.
sekiz zılı'lı (T.-A.) sekizgen, sekiz kenarlı.
sekr (A.) [سكر] sarhoşluk.

sekrâver (A.-F.) [سكر آور] sarhoşluk veren.
sekte (A.) [سكته] 1.durma. 2.kesilme.
sekte vermek durgunluk vermek, sekteye uğratmak.
sektedâr etmek durdurmak, sekteye uğratmak.
selâmet (A.) [سلامت] esenlik.
selâs (A.) [ثلاث] üç.
selâse (A.) [ثلاثه] üç.
selâset (A.) [سلاست] akıcılık.
selâsil (A.) [سلاسل] zincirler.
selâsîn (A.) [ثلثين] otuz.
selâsûn (A.) [ثلثون] otuz.
selâtîn (A.) [سلاطين] sultanlar.
selb (A.) [سلب] 1.kapma, kendine çekme. 2.inkâr etme.
selb etmek 1.kapmak, çekmek, almak. 2.inkâr etmek. 3.yok etmek.
selcûkî (A.) [سلجوقى] Selçuklu.
selef (A.) [سلف] öncekiler, önceki görevliler.
selh (A.) [سلخ] deri yüzme.
selhhâne (A.-F.) [سلخ خانه] kesim yeri, mezbaha, salhane.
selîka (A.) [سليقه] güzel konuşma ve yazma yeteneği.
selim (A.) [سليم] sağlam.
selîmülkalb (A.) [سليم القلب] temiz yürekli.
selîs (A.) [سليس] akıcı.
selle (A.) [سله] sele.

sellebâf (A.-F.) [سلہ باف] sepetçi.
sem (A.) [سم] zehir.
sem' (A.) [سمع] 1.işitme. 2.kulak.
semâ (A.) [سما] gökyüzü.
semâcet (A.) [سماجت] çirkinlik.
semâhâne (A.-F.) [سماع خانہ] mevlevî dervişlerinin semâ ettikleri özel mekan.
semahat (A.) [سماحت] iyilikseverlik.
semân (A.) [ثمان] sekiz.
semânun (A.) [ثمانون] seksen.
semâvât (A.) [سموات] gökler.
semâvî (A.) [سماوی] 1.gök ile ilgili. 2.tanrısal.
semdâr (A.-F.) [سمدار] zehirli.
semek (A.) [سمک] balık.
semen (A.) [ثمن] değer, kıymet.
semen (A.) [سمن] semizlik.
semen (F.) [سمن] yasemin.
semenber (F.) [سمنبر] yasemin göğüslü.
semend (F.) [سمند] güzel ve çevik at.
semer (A.) [ثمر] 1.meyva. 2.ürün. 3.sonuç.
semerât (A.) [ثمرات] 1.meyvalar. 2.ürünler. 3.sonuçlar.
semere (A.) [ثمرہ] 1.meyva. 2.ürün. 3.sonuç.
semere vermek 1.meyva vermek. 2.sonuç vermek.
semeredâr (A.-F.) [ثمرہ دار] 1.meyvalı. 2.ürün veren. 3.sonuç veren.

semî (A.) [سمیع] çok iyi işiten.
semîn (A.) [ثمين] değerli.
semin (A.) [سمین] semirmiş, semiz.
semmûr (A.) [سمور] samur.
semra (A.) [سمرا] esmer.
semt (A.) [سمت] 1.taraf. 2.yöre. 3.mahalle.
senâ (A.) [ثنا] övgü.
senâ etmek övmek.
senâgû (A.-F.) [ثناگو] öven.
senâhân (A.-F.) [ثناخوان] öven.
senâkâr (A.-F.) [ثناکار] öven.
senâya (A.) [ثنایا] ön dişler.
sencîde (F.) [سنجیده] tartılı.
sene (A.) [سنه] yıl.
sene -i hicriyye [سنهء هجریه] hicrî yıl.
sene -i kameriyye [سنهء قمریه] kamerî yıl.
sene -i mîlâdiyye [سنه > میلادیه] miladî yıl.
sene -i şemsiyye [سنهء شمسیه] şemsî yıl.
senebesene (A.-F.) [سنه بسنه] yıldan yıla.
sened (A.) [سند] 1.belge. 2.tapu.
senedât (A.) [سندات] belgeler.
senevât (A.) [سنوات] yıllar.
senevî (A.) [سنوی] yıllık.

seng (F.) [سنگ] taş.

sengdil (F.) [سنگ دل] taş yürekli, acımasız.

sengdilâne (F.) [سنگ دلانه] acımasızca.

sengîn (F.) [سنگین] 1.ağır. 2.taştan.

senglâh (F.) [سنگلاخ] taşlık arazi.

sengtıraş (F.) [سنگ تراش] taş ustası.

seniyye (A.) [سنیه] ulu, yüce.

sepîd (F.) [سپید] beyaz, ak.

sepîdedem (F.) [سپیده دم] tan ağartısı.

ser (F.) [سر] 1.baş. 2.başkan. 3.uç.

serâ (A.) [ثرا] toprak.

serâ (F.) [سرا] saray.

serâb (A.) [سراب] serap.

serâğâz (F.) [سرآغاز] başlangıç.

serâir (A.) [سرائر] sırlar.

serâmed (F.) [سرآمد] ileri gelen, önde gelen.

serâmedân (F.) [سر آمدان] ileri gelenler, önde gelenler.

serâpâ (F.) [سراپا] baştan ayağa, bir baştan bir başa, tüm.

serâperde (F.) [ساراپرده] 1.saray perdesi. 2.otag.

serâser (F.) [سراسر] bir baştan bir başa.

serâsîme (F.) [سراسیمه] afallamış, sersemleşmiş.

serasker (F.-A.) [سرعسكر] 1.başkomutan. 2.savunma bakanı, harbiye nazırı.

seraskerî (F.-A.) [سرعسکری] 1.başkomutanlık. 2.savunma bakanlığı, harbiye nazırlığı.

serây (F.) [سرای] saray.

serbeser (F.) [سربسر] bir baştan bir başa.

serbest (F.) [سربست] 1.özgür. 2.kayıtsız.

serbestî (F.) [سربستی] serbestlik.

serbesücûd (F.-A.) [سر بسجود] alını secdede.

serbüend (F.) [سربلند] başı yüce, yücebaşı..

serçeşme (F.) [سرچشمه] 1.kaynak. 2.pınarbaşı. 3.önder.

serd (A.) [سرد] düzgün dile getirme.

serd (F.) [سرد] 1.soğuk. 2.sert, haşin.

serd etmek dile getirmek.

serdâr (F.) [سردار] 1.önder. 2.komutan, başkomutan.

serden geçmek başından vazgeçmek, ölümü göze almak.

serefrâz (F.) [سرافراز] 1.başı yüce. 2.başta gelen.

serencâm (F.) [سرانجام] 1.son. 2.başa gelen olay.

seretân (A.) [سرطان] yengeç.

serfirâz (F.) [سرفراز] başı yüce.

serfürû (F.) [سرفرو] başı önde, başı eğik, itaat eden.

serfürû etmek 1.itaat etmek. 2.başını eğmek. 3.düşünceye dalmak.

sergerdân (F.) [سرگردان] 1.avare, aylak. 2.şaşkın.

sergüzeşt (F.) [سرگذشت] macera, serüven.

serhad (F.-A.) [سرحد] sınır.

serheng (F.) [سرهنگ] çavuş.
serî (A.) [سریع] hızlı.
serîr (A.) [سریر] taht.
serûlintikal (A.) [سریع الانتقال] kıvrak zekalı.
seriyye (A.) [سریه] müfreze.
serkâtib (F.-A.) [سرکاتب] başkâtip.
serkerde (F.) [سرکرده] 1.lider, baş. 2.elebaşı.
serkeş (F.) [سرکش] dikkafalı, inatçı.
serkeşî (F.) [سرکشی] dikkafalılık, inatçılık.
serkûy (F.) [سرکوی] sokak başı, mahalle başı.
serlevha (F.-A.) [سرلوحه] başlık.
sermâ (F.) [سرما] 1.soğuk. 2.kış.
sermâye (F.) [سرمایه] 1.anapara. 2.genelev kadını.
sermâyedâr (F.) [سرمایه دار] sermaye sahibi, kapitalist.
sermed (F.) [سرمد] ebedî, sürekli.
sermest (F.) [سرمست] sarhoş.
sermestî (F.) [سرمستی] sarhoşluk.
sermuharrir (F.-A.) [سرمحرر] başyazar.
sermüneccim (F.-A.) [سرمنجم] müneccimbaşı.
sernâme (F.) [سرنامه] mektup başlığı.
sernigun (F.) [سرنگون] başaşağı, tepetakla.
sernigûn olmak tepetakla olmak, başaşağı gelmek, yenilmek.
sernüvişt (F.) [سرنوشت] yazgı, alın yazısı.

serpuş (F.) [سرپوش] başlık.

serrâc (A.) [سراج] saraç.

serrâchâne (A.-F.) [سراج خانه] saraçhane.

serserî (F.) [سرسری] 1.aylak. 2.anlamsız.

serşâr (F.) [سرشار] dolu, ağzına kadar dolu.

sertâpâ (F.) [سرتاپا] baştan ayağa, baştanbaşa.

sertâser (A.) [سرتاسر] baştanbaşa.

serv (F.) [سرو] servi, selvi.

serv -i bülend [سرو بلند] boyu servi gibi düzgün ve uzun olan sevgili.

serv -i hırâmân [سرو خرامان] salınarak yürüyen sevgili.

serv -i nihâl [سرو نهال] 1.fidan gibi düz servi. 2.servi boylu güzel.

serv -i revân [سرو روان] 1.yürüyen servi. 2.yürüyen servi boylu güzel.

servendâm (F.) [سرواندام] servi boylu.

server (F.) [سرور] önder, lider, baş.

serverân (F.) [سروران] önderler, liderler, başlar.

servet (A.) [ثروت] 1.zenginlik, varlık. 2.ekonomi.

servistân (F.) [سروستان] servilik.

servkadd (F.-A.) [سروقد] servi boylu.

serzeniş (F.) [سرزنش] sitem, başa kakma.

serzenişkâr (F.) [سرزنشکار] sitem edici.

setr (A.) [ستر] örtme, gizleme.

setr etmek örtmek, gizlemek, kamufle etmek.

settâr (A.) [ستار] 1.örtün. 2.günahları örtün Tanrı.

sevâb (A.) [ثواب] 1.sevap. 2.hayır, iyilik.
sevâbit (A.) [ثوابت] yıldızlar.
sevâd (A.) [سواد] 1.karalık. 2.karalama, yazma.
sevâhil (A.) [سواحل] kıyıları.
sevb (A.) [ثوب] giysi.
sevdâ (A.) [سودا] 1.kara, siyah. 2.insan yapısında bulunan dört maddeden biri.
sevdâzede (F.) [سودازده] sevdalı.
seviyye (A.) [سويه] düzey.
sevk (A.) [سوق] gönderme.
sevk -i tabi'î [سوق طبيعى] içgüdü.
sevk etmek göndermek, yönlendirmek, götürmek.
sevkülceyş (A.) [سوق الجيش] strateji.
sevkülceyşî (A.) [سوق الجيشى] stratejik.
sevr (A.) [ثور] 1.boğa. 2.öküz. 3.boğa burcu.
seyâhat (A.) [سياحت] gezi.
seyelân (A.) [سيلان] akış, akma.
seyf (A.) [سيف] kılıç.
seyfiyye (A.) [سيفيه] asker kesimi.
seyl (A.) [سيل] sel.
seylâb (A.-F.) [سيلاب] sel suyu.
seylâbe (A.-F.) [سيلابه] sel suyu.
seylhîz (A.-F.) [سيلخيز] su taşkını, taşkın.
seyr (A.) [سير] 1.seyir. 2.yürüme. 3.gezi. 4.izleme.

seyr etmek izlemek.

seyrân (A.) [سيران] gezinme.

seyrangâh (A.-F.) [سيرانگاه] gezinti yeri.

seyrfilmenâm (A.) [سير فى المنام] uyurgezer.

seyrüsefer (A.) [سير و سفر] trafik, gidişgeliş.

seyyâh (A.) [سياح] 1.gezgin. 2.turist.

seyyâhin (A.) [سياحين] 1.gezginler. 2.turistler.

seyyâl (A.) [سيال] akışkan.

seyyâle (A.) [سياله] 1.akıntı. 2.sıvı.

seyyar (A.) [سيار] 1.taşınabilir. 2.gezen.

seyyârât (A.) [سيارات] gezegenler.

seyyâre (A.) [سياره] gezegen.

seyyiât (A.) [سيئات] 1.günahlar. 2.kötülükler. 3.olumsuzluklar.

seyyib (A.) [ثيب] dul kadın.

seyyibât (A.) [ثيبات] dul kadınlar.

seyyibe (A.) [ثيبه] dul kadın.

seyyid (A.) [سيد] 1.Hz. Hasan'ın soyundan gelen. 2.efendi. 3.ağa. 4.başkan.

seyyie (A.) [سيئه] 1.günah. 2.kötülük.

sezâ (F.) [سزا] layık, yaraşır.

sezâvar (F.) [سزاوار] layık, yaraşır.

sıbt (A.) [سبط] torun.

sıbyân (A.) [صبيان] çocuklar.

sıddık (A.) [صديق] sözünün eri.

sıdk (A.) [صدق] 1.doğruluk. 2.kalp temizliği.
sıfat (A.) [صفت] özellik, vasıf.
sıfât (A.) [صفات] özellikler, vasıflar.
sıfr (A.) [صفر] sıfır.
sıġâr (A.) [صغار] küçükler.
sıġar (A.) [صغر] küçüklük.
sihhat (A.) [صحت] 1.doğruluk. 2.sağlık.
sihhî (A.) [صحى] sağlıkla ilgili.
sihhiye (A.) [صحيه] sağlık işleri dairesi.
sihr (A.) [صهر] evlilikten doğan akrabalık.
sihriyet (A.) [صهریت] evlilikten doğan akrabalık, kan bağı.
siklet (A.) [ثقلت] 1.ağırılık. 2.sıkıntı.
siklet vermek ağırılık vermek, rahatsız etmek, sıkıntı vermek.
sıla (A.) [صله] yakınlarını ziyarete gitme özlemi.
sıla -i rahm [صلء رحم] yakınlarını ziyaret edip özlem gidermek.
sile (A.) [صله] şaire verilen para ödülü.
sımt (A.) [سمط] dizi.
sinâ'î (A.) [صناعى] 1.sanatla ilgili. 2.sanayi ile ilgili.
sinâat (A.) [صناعت] 1.sanat. 2.sanayi.
sinâât (A.) [صناعات] sanatlar.
sinâât -ı edebî [صناعات ادبى] edebî sanatlar.
sımf (A.) [صنف] sınıf.
sırâc (A.) [سراج] kandil.

sırât (A.) [صراط] yol.

sırât -ı müstakîm [صراط مستقيم] 1.doğru yol. 2.sırat köprüsü.

sırf (A.) [صرف] sadece, yalnız.

sırr (A.) [سر] giz, sır.

sıyâm (A.) [صيام] oruç.

sıyânet (A.) [صيانة] koruma.

sî (F.) [سى] otuz.

siâyet (A.) [سعایت] çekiştirme, dedikodu.

sîb (F.) [سيب] elma.

sicill (A.) [سجل] kayıt kütüğü.

sidrenişin (A.-F.) [سدره نشین] sidretülmüntehâda oturan melek.

sidretülmüntehâ (A.) [سدرة المنتها] uzayda bulunduğu varsanılan ve ötesine geçilemeyen bir ağaç.

sifâl (F.) [سفال] çanak çömlek.

sifâlîn (F.) [سفالین] topraktan yapılmış.

sih (F.) [سيخ] şiş.

sihâm (A.) [سهام] 1.oklar. 2.paylar.

sihir (A.) [سحر] büyü.

sihr (A.) [سحر] sihir, büyü.

sihrâmîz (A.-F.) [سحر آمیز] büyüleyici.

sihrbâz (A.-F.) [سحر باز] 1.sihirbaz. 2.büyücü.

sika (A.) [ثقہ] güvenilir kişi.

sikke (A.) [سكه] 1.madenî para. 2.mevlevî külâhı.

sikkîn (A.) [سكين] bıçak.
silâhdâr (A.-F.) [سلاحدار] silahtar.
sîlî (F.) [سيلى] tokat, sille.
silk (A.) [سلک] 1.dizi. 2.iplik. 3.meslek.
sill (A.) [سل] verem.
sillürrie (A.) [سل الرئه] akciğer veremi.
silsile (A.) [سلسله] 1.zincir. 2.hanedan. 3.sıradağ. 4.dizi.
silsile -i merâtib [سلسله مراتب] hiyerarşi.
sîm (F.) [سيم] 1.gümüş. 2.gümüş tel. 3.gümüş para.
sîmâ (F.) [سيما] 1.yüz. 2.kişi.
sîmâb (F.) [سيماب] cıva.
simât (A.) [سماط] 1.sofra. 2.ziyafet.
sîmber (F.) [سيمبر] gümüş gibi beyaz göğüslü.
sîmîn (F.) [سيمين] 1.gümüşten. 2.gümüş gibi beyaz.
simsâr (A.) [سمسار] komisyoncu.
simsâriyye (A.) [سمساريه] komisyon ücreti.
sîmten (F.) [سيم تن] gümüş tenli.
sîmurg (F.) [سيمرغ] zümrütüanka.
sin (A.) [سن] 1.yaş. 2.diş.
sinan (A.) [سنان] mızrak.
sindân (F.) [سندان] örs.
sîne (A.) [سينه] 1.göğüs. 2.yürek.
sine (A.) [سنه] uyuklama.

sînebend (A.-F.) [سينه بند] sütyen.
sîneçâk (A.-F.) [سيه چاك] göğsü parçalanmış, göğsü yaralı.
sînezen (A.-F.) [سينه زن] göğsünü döven.
sînî (F.) [سینی] tepsi.
sinîn (A.) [سنين] yıllar.
sinn (A.) [سن] 1.yaş. 2.diş.
sinnen (A.) [سنا] yaşça.
sipâh (F.) [سپاه] 1.ordu. 2.asker.
sipâriş (F.) [سپارش] ısmarlama.
sipâs (F.) [سپاس] şükür.
sipasgüzâr (F.) [سپای گزار] şükreden.
sipeh (F.) [سپه] 1.ordu. 2.asker.
sipehsâlâr (F.) [سپه سالار] başkomutan.
sipihr (F.) [سپهر] gökyüzü.
sîr (F.) [سير] sarmısak.
sîr (F.) [سير] tok.
sirâyet (A.) [سرایت] bulaşma, geçme.
sirâyet etmek geçmek, bulaşmak.
sîret (A.) [سيرت] 1.hal ve gidiş. 2.biyografi.
sirişk (F.) [سرشک] gözyaşı.
sirişt (F.) [سرشت] yaratılış.
sirkat (A.) [سرقت] hırsızlık.
sirkat edilmek çalınmak.

sitâre (F.) [ستاره] yıldız.
sitâyîş (F.) [ستایش] övgü.
sitâyîşkâr (F.) [ستایشکار] 1.öväcü. 2.öven.
sitebr (F.) [ستر] 1.kalın. 2.yoğun. 3.kaba.
sitem (F.) [ستم] 1.zulüm. 2.haksızlık.
sitemdîde (F.) [ست دیده] zulme uğramış.
sitemger (F.) [ستمگر] zalim.
sitemkâr (F.) [ستمکار] zalim.
sitîz (F.) [ستیز] 1.kavga. 2.çekişme.
sitîze (F.) [ستیره] 1.kavga. 2.çekişme.
sitt (A.) [ست] altı.
sitte (A.) [سته] altı.
sittîn (A.) [ستین] altmış.
sittin sene [ستتین سنه] 1.altmış sene. 2.belirlenemeyecek kadar uzun bir zaman.
sivâ (A.) [سوا] öte, başka, gayrı.
siyâb (A.) [ثياب] giysiler.
siyâdet (A.) [سيادت] 1.seyyidlik. 2.efendilik.
siyâh (F.) [سياه] kara.
siyâhbaht (F.) [سياه بخت] karatalihli.
siyâhî (F.) [سياهی] 1.siyahlık. 2.zenci.
siyâk u sibak (A.) [سياق و سباق] sözün gelişi.
siyâset (A.) [سياست] 1.politika. 2.idam cezası.
siyasî (A.) [سياسی] 1.siyasal. 2.politikacı.

siyasiyat (A.) [سياسيات] politika.
siyasiyûn (A.) [سياسيون] siyasetçiler, politikacılar.
siyeh (F.) [سيه] kara, siyah.
siyyânen (A.) [سيانا] eşit olarak.
sôfi (A.) [صوفى] tasavvufla ilgilenen, mutasavvıf.
sohbet (A.) [صحبت] konuşma.
sû (F.) [سو] yön, taraf.
sû' (A.) [سوء] kötülük.
su'âl (A.) [سؤال] soru.
su'âl eylemek soru sormak.
su'âl olunmak soru sorulmak.
su'âlât (A.) [سؤالات] sorular.
su'bân (A.) [ثعبان] ejderha.
su'ûbet (A.) [صعوبت] güçlük.
suâl îrad edilmek soru yöneltmek.
sûbesû (F.) [سوبسو] her taraf, her tarafta.
subh (A.) [صبح] sabah.
subh ü mesâ [صبح و مسا] sabah akşam.
subhdem (A.-F.) [صبح دم] sabah vakti, sabahleyin.
subhgâh (A.-F.) [صبحگاه] sabah vakti, sabahleyin.
sûd (F.) [سود] 1. kâr, kazanç. 2.yarar.
sudâ' (A.) [صداع] baş ağrısı.
sûdâger (F.) [سوداگر] tüccar.

sûdmend (F.) [سودمند] yararlı.
sudûr (A.) [صدور] 1.çıkış. 2.göğüsler.
sûf (A.) [صوف] yün.
suffe (A.) [صفه] sofa.
sûfî (A.) [صوفى] 1.mutasavvıf. 2.sofu.
sûfîyye (A.) [صوفيه] mutasavvıflar, tasavvufla uğraşanlar.
sufûf (A.) [صفوف] sıralar, saflar.
sugrâ (A.) [صغرا] küçük.
suhan (F.) [سخن] söz.
sûhân (F.) [سوهان] törpü.
suhen (F.) [سخن] söz.
sûhte (F.) [سوخته] yanık.
suhuf (A.) [صحف] sayfalar.
sûikasd (A.-F.) [سوء قصد] suikast, cana kıyma.
sûinazar (A.-F.) [سوء نظر] kötü gözle bakış.
sûiniyet (A.-F.) [سوء نیت] kötü niyet.
sûizan (A.-F.) [سوء ظن] kötü kanıya düşme.
sûk (A.) [سوق] çarşı.
sukût (A.) [سقوط] düşüş.
sulb (A.) [صلب] 1.döl, soy. 2.katı.
sulehâ (A.) [صلحا] salih kişiler, iyi amelli kullar.
sulh (A.) [صلح] barış.
sulhâmîz (A.-F.) [صلح آمیز] barışçıl.

sulhen (A.) [صلحا] barış yoluyla.

sulta (A.) [سلطه] baskı.

sultân (A.) [سلطان] 1.hükümdar. 2.hükümdar eşi ve kız çocuğu. 3.sevgili.

sun' (A.) [صنع] 1.yapma. 2.yaratma. 3.güç.

sun'î (A.) [صنعى] yapay.

sunûf (A.) [صنوف] sınıflar.

sûr (A.) [سور] hisar.

sûr (A.) [صور] 1.boru. 2.kıyamette üflenecek boru.

sûr (F.) [سور] 1.düğün. 2.şenlik.

sûrâh (F.) [سوراخ] delik.

surahî (A.) [صراحي] sürahi.

sûret (A.) [صورت] 1.yüz. 2.çare. 3.biçim. 4.tarz.

sûretâ (A.) [صورتا] görünüşte.

sûretger (A.-F.) [صورتگر] ressam.

sûrnâ (F.) [سورنا] zurna.

surre (A.) [صره] 1.para kesesi. 2.hükümdar tarafından Mekke'ye gönderilen paralar ve armağanlar.

sûsen (F.) [سوسن] susam.

sûsmâr (F.) [سوسمار] kertenkele.

sutûh (A.) [سطوح] yüzeyler, satırlar.

sutûr (A.) [سطور] satırlar.

suver (A.) [صور] 1.yüzler. 2.çareler. 3.biçimler. 4.tarzlar.

sûy (F.) [سوى] yön, taraf.

sûz (F.) [سوز] 1.yanma. 2.yakma. 3.ateş. 4.yakan.
sûzân (F.) [سوزان] 1.yakıcı. 2.yanııcı.
sûzen (F.) [سوزن] iğne.
sûzende (F.) [سوزنده] yakıcı.
sûziş (F.) [سوزش] yanma, yangı.
sûznâk (F.) [سوزناک] yakıcı.
sûbhan (A.) [سبحان] Tanrı.
sûbhânî (A.) [سبحانی] tanrısal.
sûbût (A.) [ثبوت] 1.sabitleşme. 2.gerçekleşme. 3.kanıtlanma.
sûbût bulmak gerçekleşmek, olmak.
sücûd (A.) [سجود] secde etme, yere kapanma.
südde (A.) [سده] 1.kapı. 2.eşik.
süedâ (A.) [سؤدا] kutlu kişiler.
süfehâ (A.) [سفها] alçaklar, sefihler.
süferâ (A.) [سفرا] elçiler, büyükelçiler.
süflî (A.) [سفلى] 1.aşağı, aşağıda. 2.adi, bayağı.
süfte (F.) [سفته] delinmiş.
süfün (A.) [سفن] gemiler.
sügur (A.) [ثغور] sınırlar.
sühan (F.) [سخن] söz.
sühandan (F.) [سخندان] söz bilen, sözden anlayan.
sühanperdaz (F.) [سخن پرداز] ağzı laf yapan.
sühûlet (A.) [سهولت] kolaylık.

sühûnet (A.) [سخونت sıcaklık.
sükkân (A.) [سوكان oturanlar, sakinler.
sükker (A.) [سكر şeker.
sükûn (A.) [سكون sakinlik, hareketsizlik.
sükûnet (A.) [سكونت sakinlik, hareketsizlik. 2.rahatlık.
sükûnet bulmak yatışmak, sakinleşmek.
sükût (A.) [سكوت] sessizlik.
sülâle (A.) [سلاله] soy sop.
sülâsâ (A.) [ثلثا] salı.
süllem (A.) [سلم] merdiven.
süls (A.) [ثلث] üçtebir.
sülûk (A.) [سلوك] 1.yola girme. 2.tarikata girme.
sülüsân (A.) [ثلثان] üçte iki.
süm (F.) [سم] toynak.
sümpâre (F.) [سم پاره] zımpara.
sümûm (A.) [سموم] zehirler.
sünbâde (F.) [سنباده] zımpara.
sünbül (F.) [سنبل] sümbül.
sünbüle (A.) [سنبله] başak.
sünen (A.) [سنن] sünnetler.
sünûhat (A.) [سنوحات] akla gelenler, içe doğanlar.
sürâdık (A.) [سرادق] saray perdesi.
sürb (F.) [سرب] 1.kurşun. 2.kalay.

süreyya (A.) [ثريا] Ülker, Pervin.
sürfe (F.) [سرفه] öksürük.
sürh (F.) [سرخ] 1.kırmızı, kızıl. 2.kırmızı mürekkep.
sürmedan (T.-F.) [سرمه دان] sürmelik.
sürûd (F.) [سرود] şarkı, melodi.
sürur (A.) [سرور] sevinç.
sürûrengîz (A.-F.) [سرور انگیز] sevinçli.
sürûş (F.) [سروش] melek.
süst (F.) [سست] 1.gevşek. 2.tembel, uyuşuk.
sütre (A.) [ستره] 1.örtü. 2.perde.
sütûde (F.) [ستوده] övülmüş.
sütûn (F.) [ستون] direk.
sütur (F.) [ستور] 1.binek hayvanı. 2.yük hayvanı.
süvar (F.) [سوار] 1.binmiş. 2.binen.
süvârî (F.) [سواری] 1.binici. 2.atlı asker. 3.gemi kaptanı.
süyûf (A.) [سیوف] kılıçlar.

şa'r (A.) [شعر] kıl.

şa'riyye (A.) [شعريه] şehriye.

şa'şa'a (A.) [شعشه] 1.gösteriş. 2.parlaklık.

şa'şa'adâr (A.-F.) [شعشه دار] 1.gösterişli. 2.parlak.

şâd (F.) [شاد] sevinçli.

şâd etmek sevindirmek, mutlu etmek.

şâd olmak sevinmek, mutlu olmak.

şâdân (F.) [شادان] sevinçli.

şâdî (F.) [شادى] sevinç.

şâdmân (F.) [شادمان] sevinçli.

şâdmânî (F.) [شادمانى] sevinç.

şâdurvan (F.) [شادروان] şadırvan.

şafak (A.) [شفق] güneşin doğacağı sıradaki aydınlık.

şâfi' (A.) [شافع] şefaatçi.

şâgird (F.) [شاگرد] 1.öğrenci. 2.çırak.

şâgirdân (F.) [شاگردان] 1.öğrenciler. 2.çıraklar.

şâh (F.) [شاخ] 1.dal. 2.boynuz.

şâh (F.) [شاه] 1.padişah. 2.ıran şahı.

şahâdet (A.) [شهادت] 1.tanıklık, şahitlik. 2.şehadet getirme. 3.şehitlik.

şahâdetname (A.-F.) [شهادت نامه] diploma.
şâhân (F.) [شاهان] şahlar.
şâhâne (F.) [شاهانه] 1.şahlara yakışıır. 2.şahlarla ilgili.
şahbal (F.) [شاهبال] kanattaki en uzun tüy.
şâhenşâh (F.) [شاهنشاه] şahlar şahı.
şâheser (F.-A.) [شاه اثر] üstün nitelikli eser.
şâhî (F.) [شاهى] şahlık.
şâhid (A.) [شاهد] 1.tanık. 2.güzel. 3.sevgili.
şâhika (A.) [شاهقه] doruk.
şahin (F.) [شاهين] şahin.
şâhkâr (F.) [شاهكار] şaheser, başyapıt.
şahne (A.) [شحنة] güvenlik görevlisi, polis.
şâhnişin (F.) [شاهنشين] cumba.
şâhrah (F.) [شاهراه] anayol.
şâhreg (F.) [شاهرگ] atardamar.
şahs (A.) [شخص] kişi, şahıs.
şâhsâr (F.) [شاخسار] çalılık.
şahsen (A.) [شخصا] bizzet, kendisi.
şahsî (A.) [شخصى] kişisel.
şahsiyet (A.) [شخصيت] kişilik.
şahsüvar (F.) [شاه سوار] usta binici.
şahvar (F.) [شاهوار] 1.şah gibi. 2.büyük inci.
şâhzade (F.) [شاهزاده] şehzade.

şâibe (A.) [شائبه] leke, kötü iz.
şâir (A.) [شعير] arpa.
şâir (A.) [شاعر] ozan, şair.
şâiran (A.-F.) [شاعران] şairler.
şâirâne (A.-F.) [شاعرانه] romantik, şairce.
şâire (A.) [شاعره] bayan şair.
şakâikünnumân A.) [شقائق النعمان] gelincik.
şakî (A.) [شقى] haydut.
şâkî (A.) [شاكى] şikayetçi.
şâkir (A.) [شاکر] şükr eden.
şâkird (F.) [شاکرد] 1.öğrenci. 2.çırak.
şakk (A.) [شق] yarık, çatlak.
şâkûl (A.) [شاکول] çekül.
şâl (F.) [شال] şal.
şâm (F.) [شام] akşam.
şâme (F.) [شامه] başörtüsü.
şâmghâh (F.) [شامگاه] akşam vakti, akşamüstü.
şâmî (A.) [شامى] şamlı.
şâmih (A.) [شامخ] yüksek, yüce.
şâmil (A.) [شامل] kapsayan.
şâmil olmak kapsamak.
şâmme (A.) [شامه] koku alma duyusu.
şân (A.) [شان] 1.şöhret, şan. 2.durum. 3.gösteriş.

şâne (F.) [شانه] tarak.

şarâb (A.) [شراب] şarap.

şarâbî (A.) [شرابى] 1.şarapçı. 2.şarap rengi.

şâri' (A.) [شارع] yasa koyucu.

şâribülleyli vennehâr (A.) [شارب الليل والنهار] ayyaş, gece demez gündüz demez
içki içen.

şârih (A.) [شارح] şerh eden.

şark (A.) [شرق] 1.doğu. 2.Doğu, Doğu dünyası.

şarkan (A.) [شرقا] 1.doğudan. 2.doğusunda.

şarkî (A.) [شرقى] doğu, doğu ile ilgili.

şarkiyat (A.) [شرقيات] doğubilim.

şarkiyatçı (A.-T.) doğubilimci, oryantalist, müsteşrik.

şarkiiyûn (A.) [شرقيون] doğulular.

şart (A.) [شرط] 1.koşul. 2.yemin. 3.durum.

şartiiyet (A.) [شرطيت] koşulluluk.

şartnâme (A.-F.) [شرط نامه] şart mektubu.

şast (F.) [شست] altmış.

şathiyyat (A.) [شطحيات] ince anlamlı ve eğlendirici manzume.

şâtır (A.) [شاطر] neşeli.

şatranc (A.) [شطرنج] satranç.

şatt (A.) [شط] ırmak, büyük nehir.

şâyân (F.) [شايان] layık, yaraşır, yakışık alır.

şâyed (F.) [شايد] belki, şayet.

şâyeste (F.) [شایسته] yaraşır, layık.

şâyestegî (F.) [شایستگی] yaraşma.

şâygân (F.) [شایگان] yaraşır, yakışık alır.

şâyi' (A.) [شایع] yayılmış.

şâyia (A.) [شایعه] söylenti.

şâz (A.) [شاذ] kural dışı.

şe'n (A.) [شأن] iş.

şe'niyet (A.) [شأنیت] gerçeklik, realite.

şeâmet (A.) [شامت] uğursuzluk.

şeb (F.) [شب] gece.

şeb -i arûs [شب عروس] 1.düğün gecesi. 2.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin ölüm gecesi.

şeb -i yeldâ [شب یلدا] yılın en uzun gecesi.

şebâb (A.) [شباب] gençlik.

şebâhet (A.) [شباهت] benzerlik.

şebân (F.) [شبان] geceler.

şebangâh (F.) [شبانگاه] geceleyin, gece vakti.

şebâviz (F.) [شباويز] ishak kuşu.

şebbûy (F.) [شب بوی] şebboy.

şebefrûz (F.) [شب افروز] geceyi aydınlatan.

şebeke (A.) [شبکه] 1.ağ. 2.balık ağı. 3.dokular.

şebgerd (F.) [شبگرد] bekçi.

şebgîr (F.) [شبگیر] geceleri uyuyamayan, uykusuzluk çeken. 2.sabah.

şebîh (A.) [شبیه] benzer, benzeyen.
şebîhûn (F.) [شبیخون] gece baskını.
şebistan (F.) [شبستان] 1.yatak odası. 2.harem dairesi.
şebnem (F.) [شبنم] çiy.
şebpere (F.) [شب پره] yarasa.
şebrenğ (F.) [شب رنگ] 1.siyah. 2.gece rengi.
şebtâb (F.) [شبتاب] ateş böceği.
şeburûz (F.) [شب و روز] gece gündüz.
şebzindedâr (F.) [شب زنده دار] geceleri ibadet eden.
şecâat (A.) [شجاعت] cesaret, yiğitlik.
şecer (A.) [شجر] ağaç.
şecere (A.) [شجره] soyağacı.
şecî (A.) [شجیع] cesur, yiğit.
şedîd (A.) [شدید] şiddetli.
şefâat (A.) [شفاعت] af için aracılık etme.
şefafet (A.) [شفافیت] saydamlık.
şefakat (A.) [شفقت] şefkat.
şeffaf (A.) [شفاف] saydam.
şefî' (A.) [شفیع] şefaathçi, şefaath eden.
şefîk (A.) [شفیق] müşfik, şefkatli.
şeftâlû (F.) [شفتالو] şeftali.
şegal (F.) [شغال] çakal.
şeh (F.) [شه] şah, padişah.

şehâ (F.) [شہا] ey şah.

şehâdet (A.) [شہادت] 1.tanıklık. 2.şehitlik.

şehâdetnâme (A.-F.) [شہادت نامہ] diploma, mezuniyet belgesi.

şehâmet (A.) [شہامت] yiğitlik.

şehbâl (F.) [شہبال] kanattaki en uzun tüy.

şehbender (F.) [شہبندر] konsolos.

şehbenderhâne (F.) [شہبندر خانہ] konsolosluk.

şehd (A.) [شہد] bal.

şehenşâh (F.) [شہنشاہ] büyük şah, şahlar şahı.

şehvât (A.) [شہوات] şehvetler.

şehîd (A.) [شہید] şehit.

şehîr (A.) [شہیر] ünlü, meşhur.

şehlâ (A.) [شہلا] 1.hafif şaşı. 2.elâ gözlü.

şehnişin (F.) [شہنشین] cumba.

şehper (F.) [شہپر] kuş kanadındaki en uzun tüy.

şehr (A.) [شہر] ay.

şehr (Pehlevî>F.) [شہر] kent, şehir.

şehrâşûb (F.) [شہر آشوب] şehir karıştıran.

şehremâneti (F.-A.-T.) 1.belediye. 2.belediye başkanlığı.

şehremini (F.-A.-T.) belediye başkanı.

şehrî (F.) [شہری] şehirli, kentli.

şehristan (F.) [شہرستان] kent, büyük şehir.

şehryâr (F.) [شہریار] hükümdar, şah.

şehryârî (F.) [شهریارى] hükümdarlık, şahlık.
şehsüvar (F.) [شهسوار] binici, usta binici.
şehvânî (A.) [شهوانى] 1.şehvetle ilgili. 2.şehvet düşkünü.
şehvât (A.) [شهوات] şehvetler.
şehvet (A.) [شهوت] 1.aşırı cinsel istek. 2.aşırı istek.
şehvetengîz (A.-F.) [شهوت انگيز] şehvet verici.
şehvetperest (A.-F.) [شهوت پرست] şehvet düşkünü.
şehzâde (F.) [شهزاده] şah çocuğu, şehzade.
şehzâdegân (F.) [شهزادگان] şehzadeler.
şekâvet (A.) [شقاوت] haydutluk.
şeker (F.) [شکر] şeker.
şekerâb (F.) [شکراب] tatsızlık, kırgınlık.
şekerhand (F.) [شکرخند] tatlı gülüş, sevgilinin tatlı gülüşü.
şekerleb (F.) [شکرلب] 1.tatlı dudaklı. 2.şirin sözlü.
şekîbâ (F.) [شكيبا] sabırlı.
şekk (A.) [شك] kuşku, şüphe.
şekl (A.) [شكل] 1.şekil. 2.tür. 3.resim, çizim, kroki.
şeklen (A.) [شكلا] şekilce.
şeklî (A.) [شكلى] şekle dayanan, biçimsel.
şekvâ (A.) [شكوا] şikayet, sızlanma.
şekvâ etmek şikayet etmek.
şekvâ eylemek şikayet etmek, sızlanmak.
şekvâlanmak sızlanmak, şikayetçi olmak.

şelgam (F.) [شلغم] şalgam.
şellâle (A.) [شلاله] çağlayan, şelale.
şelvâr (F.) [شلوار] 1.pantolon. 2.şalvar.
şelvârbend (F.) [شلواربند] uçkur.
şem' (A.) [شمع] 1.mum. 2.balmumu.
şem'dan (A.-F.) [شمعدان] mumluk, şamdan.
şemâil (A.) [شمائل] huylar, tavırlar.
şemâte (A.) [شماطه] şamata.
şemîm (A.) [شميم] 1.güzel koku. 2.güzel kokulu.
şemme (A.) [شمه] çok az.
şems (A.) [شمس] güneş.
şemsî (A.) [شمسی] 1.güneşle ilgili. 2.güneş takvimi.
şemsiye (A.) [شمسيه] 1.güneşlik. 2.şemsiye.
şemşîr (F.) [شمشير] kılıç.
şenâat (A.) [شناعه] kötülük.
şenbe (F.) [شنبه] cumartesi.
şenî' (A.) [شنيع] kötü, çirkin.
şer (A.) [شر] kötülük.
şer' (A.) [شرع] din kuralları.
şer'an (A.) [شرعا] şer'î olarak, şeriat hükümlerine göre.
şer'î (A.) [شرعى] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.
şer'îye (A.) [شرعيه] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.
şerâbhâr (A.-F.) [شرابخوار] şarap içen.

şerâfet (A.) [شرافت] 1.şereflik. 2.soyluluk.
şerâit (A.) [شرائط] koşullar.
şerâket (A.) [شراكت] ortaklık.
şerâre (A.) [شراره] kıvılcım.
şerâret (A.) [شرارت] kötülük, şerlilik.
şerâyi' (A.) [شرايع] şeriat hükümleri.
şerbet (A.) [شربت] şurup.
şeref (A.) [شرف] 1.şeref. 2.üstünlük. 3.kıvanç.
şerefbahş (A.-F.) [شرفبخش] şeref veren.
şerefsâdir olmak padişahın emriyle çıkmak.
şerefsudûr olmak padişahın emriyle çıkmak.
şerefvârid olmak şerefle gelmek.
şerefvusûl olmak şerefle gelmek.
şerefzâhir olmak şerefle çıkmak.
şerefzuhûr olmak şerefle çıkmak.
şerer (A.) [شرر] kıvılcımlar.
şerh (A.) [شرح] 1.açma. 2.açılama.
şerha (A.) [شرحه] dilim dilim olmuş.
şerha şerha dilim dilim, parçamparça.
şeriat (A.) [شريعت] 1.din hükümleri. 2.doğru yol.
şerif (A.) [شريف] 1.şerefli. 2.Hz. Hüseyin soyundan gelen.
şerik (A.) [شريك] 1.ortak. 2.okul arkadaşı.
şerîr (A.) [شرير] kötü, şirret.

şerîta (A.) [شریطه] koşul.
şerm (F.) [شرم] utanç, utanma.
şermende (F.) [شرمنده] utangaç.
şermendegî (F.) [شرمندگی] utangaçlık.
şermgîn (F.) [شرمگین] utangaç.
şermnâk (F.) [شرمناک] utangaç.
şermsâr (F.) [شرمسار] utangaç.
şerr (A.) [شر] 1.kötülük. 2.kötü davranış.
şerîr (A.) [شریر] kötü insan, kötülük eden insan.
şest (F.) [شست] 1.okçu yüksüğü. 2.olta.
şeş (F.) [شش] altı.
şeşbeş (F.-T.) [شش بش] altı ve beş.
şeşcihar (F.) [شش چهار] altı ve dört.
şeşise (F.) [شش و سه] altı ve üç.
şeşiyek (F.) [شش و یک] altı ve bir.
şeşper (F.) [شش پر] topuz.
şeşüdü (F.) [شش و دو] altı ve iki.
şeşüm (F.) [ششم] altıncı.
şeşüse (F.) [شش و سه] altı ve üç.
şeşüyek (F.) [شش و یک] altı ve bir.
şetâret (A.) [شطارت] neşe.
şetm (A.) [شتم] küfür, sövgü.
şetm etmek küfretmek, sövmek.

şevâgil (A.) [شواغل] uğraşlar.
şevher (F.) [شوهر] koca.
şevk (A.) [شوق] 1.çok isteme. 2.sevinç.
şevket (A.) [شوکت] ululuk.
şevketmeâb (A.) [شوکت مآب] yüce padişah.
şevketpenâh (A.-F.) [شوکت پناه] yüce padişah.
şey' (A.) [شىء] şey.
şey'î (A.) [شىئى] nesnel, objektif.
şey'iyet (A.) [شىئيت] nesnellik, objektiflik.
şeyâtin (A.) [شياطين] şeytanlar.
şeyb (A.) [شيب] yaşlılık, ihtiyarlık.
şeydâ (F.) [شيدا] mecnun.
şeyh (A.) [شيخ] 1.yaşlı, ihtiyar. 2.tarikat şeyhi.
şeyhûhet (A.) [شيخوخت] yaşlılık.
şeytanet (A.) [شيطاننت] şeytanlık, hilekârlık.
şeytânî (A.) [شيطانى] 1.şeytanlık. 2.şeytanca.
şihne (A.) [شحنة] güvenlik görevlisi, inzibat görevlisi.
şık (A.) [شق] ikiye bölünmüş bir şeyin her parçası.
şî'r (A.) [شعر] şiir.
şîa (A.) [شيعه] şîî.
şîâr (A.) [شعار] 1.slogan. 2.işaret.
şîâr edinmek slogan haline getirmek, meslek edinmek.
şîbh (A.) [شبه] 1.benzeme. 2.benzer.

şibh-i cezîre (A.-F.) [شبه جزيره] yarımada.
şibh-i münharif (A.-F.) [شبه منحرف] yamuk.
şicâ' (A.) [شجاع] cesurlar.
şiddet (A.) [شدت] 1.sertlik. 2.aşırılık, fazlalık.
şiddetle (A.-T.) kesin olarak.
şifa bahşetmek şifa vermek, iyileştirmek.
şifa bulmak iyileşmek.
şifâ' (A.) [شفاء] şifa, iyileşme.
şifâbahş (A.-F.) [شفابخش] şifa verme, iyileştirme.
şifâbahş olmak şifa vermek, iyileştirmek.
şifâhane (A.-F.) [شفاخانه] hastane.
şifâhen (A.) [شفاها] sözlü olarak.
şifâhî (A.) [شفاهى] sözlü olarak.
şifakâr (A.-F.) [شفاكار] şifa veren, iyileştiren.
şifânâpezîr (A.-F.) [شفاناپذير] iyileşmez, onulmaz, şifa bulmaz.
şifâresân (A.-F.) [شفارسان] şifa veren, iyileştiren.
şifâyâb (A.-F.) [شفاياب] şifa bulan.
şifâyâb olmak şifa bulmak, iyileşmek.
şifte (F.) [شيفته] delicesine aşık.
şiftedil (F.) [شيفته دل] gönlünü kaptırmış, delicesine aşık.
şihâb (A.) [شهاب] 1.akan yıldız, kayan yıldız. 2.kıvılcım.
şîhe (F.) [شيهه] kişneme.
şî (A.) [شيعى] şîi, şîa mezhebine mensup.

şiiirâlud (A.-F.) [شعر ألود] şiiirli.

şiiyyet (A.) [شيعيت] şiiilik.

şikâf (F.) [شڪاف] 1.yarık. 2.yaran.

şikâr (F.) [شكار] 1.av. 2.av hayvanı.

şikâr etmek avlamak.

şikâr olmak avlanmak, av olmak.

şikârgah (F.) [شكارگاه] avlak.

şikârî (F.) [شكارى] 1.avcı. 2.av ile ilgili.

şikâyât (A.) [شكايات] şikayetler.

şikâyeyt (A.) [شكاييت] sızlanma, şikayet.

şikâyeytnâme (A.-F.) [شكاييت نامه] 1.şikayet mektubu. 2.şikayeti konu alan yapıt.

şikem (F.) [شكم] 1.karın. 2.mide.

şikembe (F.) [شكمبه] işkembe.

şikemderd (F.) [شكم درد] karın ağrısı.

şikemperest (F.) [شكم پرست] obur.

şikemperver (F.) [شكم پرور] obur.

şiken (F.) [شكن] 1.kıran. 2.kıvrım, büküm.

şikence (F.) [شكنجه] işkence.

şikest (F.) [شكست] 1.kırık. 2.yenilgi. 3.kırma. 4.kırılma.

şikest bulmak kırılmak.

şikest olmak kırılmak.

şikeste (F.) [شكسته] 1.kırık. 2.yenik, mağlup.

şikestebâl (F.) [شکسته بال] 1.kanadı kırık. 2.çaresiz, üzgün.

şikestebeste (F.) [شکسته بسته] kırık dökük.

şikestedil (F.) [شکسته دل] gönlü yaralı.

şikestetâli' (F.-A.) [شکسته طالع] talihsiz.

şimâl (A.) [شمال] 1.kuzey. 2.sol.

şimâlen (A.) [شمالا] 1.kuzeyden. 2.kuzeyde.

şimâlî (A.) [شمالی] kuzeye ait. kutb-i ~ kuzey kutbu.

şimşâd (F.) [شمشاد] şimşir.

şimşir (F.) [شمشیر] kılıç.

şinâs (F.) [شناس] 1.tanıyan. 2.bilen. 3.sayan.

şîr (F.) [شیر] arslan.

şîr (F.) [شیر] süt.

şîrâze (F.) [شیرازه] 1.kitap sırtındaki kumaş şerit. 2.düzen.

şîrdan (F.) [شیردان] şirden.

şîrdil (F.) [شیردل] yiğit, arslan yürekli.

şîre (F.) [شیره] 1.şıra. 2.özsuyu. 3.süt.

şîrhar (F.) [شیرخوار] süt çocuğu.

şîrin (F.) [شیرین] 1.tatlı. 2.şirin, sevimli.

şîrinkâr (F.) [شیرینکار] davranışları güzel.

şîrinzeban (F.) [شیرین زبان] tatlı dilli.

şîrk (A.) [شرک] Tanrı'ya ortak koşma.

şîrket (A.) [شرکت] ortaklık.

şîrmerd (F.) [شیرمرد] yürekli, yiğit.

şirpençe (F.) [شیرپنچه] 1.arслан pençesi. 2.sırtta ve boyunda çıkan bir tür kan çıbanı.

şirret (A.) [شرت] 1.kötülük. 2.kötü insan.

şiryân (A.) [شریان] atardamar.

şîşe (F.) [شیشه] şişe.

şitâ (A.) [شتا] kış.

şitâbân (F.) [شتابان] koşan, seğirten.

şitâbân olmak koşmak, seğirtmek.

şitâiyye (A.) [شتائیه] 1.kışlık. 2.kış için yazılan şiir.

şîve (F.) [شیوه] 1.tarz, usül. 2.naz, işve. 3.aksan.

şîvebaz (F.) [شیوه باز] işveli.

şîvekâr (F.) [شیوه کار] işveli, cilveli.

şîven (F.) [شیون] ağıt.

şöhre (A.) [شهره] ünlü.

şöhret (A.) [شهرت] ün.

şöhretşiâr (A.) [شهرت شعار] ünlü.

şu'le (A.) [شعله] alev, şule.

şu'ledar (A.-F.) [شعله دار] alevli, şuleli.

şu'lereng (A.-F.) [شعله رنگ] alev rengi.

şu'lever (A.-F.) [شعله ور] 1.alevli. 2.parlak, aydınlık.

şuâ (A.) [شعاع] ışın.

şuâât (A.) [شعاعات] ışınlar.

şuabât (A.) [شعبات] şubeler.

şuarâ (A.) [شعرا] şairler.
şube (A.) [شعبه] kol, dal, şube.
şubede (F.) [شعبده] hokkabazlık.
şubedebâz (F.) [شعبده باز] hokkabaz.
şuebât (A.) [شعبات] şubeler.
şugl (A.) [شغل] iş, uğraş.
şugûl (A.) [شغول] uğraşlar.
şûh (F.) [شوخ] 1.oynak ve neşeli. 2.hareketlerinde serbest olan. 3. neşeli güzel.
şûhmeşreb (F.-A.) [شوخ مشرب] şen şakrak.
şûm (F.) [شوم] uğursuz, şom.
şûr (F.) [شور] 1.heyecan, coşku. 2.tuzlu. 3.gürültü.
şûrâ (A.) [شورا] danışma.
şûrbaht (F.) [شوربخت] talihsiz.
şûre (F.) [شوره] çorak.
şûrezâr (F.) [شوره زار] çorak arazi.
şûrîde (F.) [شوریده] 1.perişan. 2.karasevdaı.
şûrîdebaht (F.) [شوریده بخت] talihsiz.
şûrîdehâtır (F.-A.) [شوریده خاطر] gönlü perişan, akı karışık.
şûristân (F.) [شورستان] çorak arazi.
şûriş (F.) [شورش] kargaşa.
şurta (A.) [شرطه] öncü asker.
şurûb (A.) [شروب] şurup.
şurût (A.) [شروط] koşullar.

şuûbiyye (A.) [شعوبيه] şuûbîlik.
şuûn (A.) [شئون] 1.işler. 2.olaylar.
şuur (A.) [شعور] bilinç.
şûy (F.) [شوى] koca.
şübhe (A.) [شبهه] şüphe.
şübhedar (A.-F.) [شبهه دار] şüpheli, kuşkulu.
şücâ' (A.) [شجاع] cesur.
şücâ'at (A.) [شجاعت] cesurluk, yiğitlik.
şüfeâ (A.) [شفعا] şefaatçılar.
şühedâ (A.) [شهدا] şehitler.
şühud (A.) [شهود] 1.görme. 2.görünme. 3.tanıklar.
şühûr (A.) [شهور] aylar.
şükür (A.) [شكر] şükür, teşekkür.
şükürân (A.) [شكران] teşekkür borcu, iyiliğin bilinmesi.
şükürâne (A.-F.) [شكرانه] teşekkür borcu olarak, teşekkür alameti.
şükrgüzar (A.-F.) [شكرگزار] teşekkür eden.
şükûfe (F.) [شكوفه] çiçek.
şükûfezar (F.) [شكوفه زار] çiçeği çok olan yer, çiçek bahçesi.
şükûh (F.) [شكوه] görkem, ululuk.
şüküfte (F.) [شكفته] açılmış, çiçek açmış.
şükür (A.) [شكر] teşekkür, iyilik bilme.
şümâr (F.) [شمار] 1.sayı. 2.sayan.
şümûl (A.) [شمول] 1.kapsam. 2.kapsama.

şümürde (F.) [شمردہ] sayılı.
şüpüş (F.) [شپش] bit.
şürb (A.) [شرب] içme.
şürefâ (A.) [شرفا] şerifler, Hz. Muhammed soyundan gelenler.
şürekâ (A.) [شرکا] ortaklar.
şürû (A.) [شروع] başlama.
şürûh (A.) [شروح] şerhler, açıklamalar.
şürûr (A.) [شرور] kötülükler.
şürut (A.) [شروط] koşullar.
şüs (F.) [شس] akciğer.
şüst (F.) [شست] yıkama.
şüstüşû (F.) [شست و شو] 1.yıkama. 2.yıkanma.
şüş (F.) [شش] karaciğer.
şütür (F.) [شتر] deve.
şütürban (F.) [شتربان] deveci.
şütürdil (F.) [شتردل] kinci.
şütürhâr (F.) [شترخوار] deve dikenli.
şütürmürg (F.) [شترمرغ] devede kuşu.
şüûn (A.) [شئون] 1.işler. 2.olaylar.
şüûnât (A.) [شئونات] olaylar.
şüyû (A.) [شيوع] 1.yayıma. 2.dağıma. 3.duyulma.
şüyûh (A.) [شيوخ] 1.şeyhler. 2.ihtiyarlar, yaşlılar.

T

tâ (F.) [تا] 1.kat. 2.büklüm. 3.tane.

tâ (F.) [تا] kadar.

ta'biye (A.) [تعبیه] 1.yerine koyma. 2.kurulu düzen.

ta'biyetülceş (A.) [تعبیه الجيش] strateji.

ta'cîl (A.) [تعجيل] acele ettirme.

ta'dâd (A.) [تعداد] 1.sayma. 2.sayım. 3.sayı.

ta'dâd etmek 1.saymak. 2.değerlendirmek, kabul etmek.

ta'dîl (A.) [تعديل] 1.değiştirme. 2.doğrulama.

ta'dîlat (A.) [تعديلات] değiştirmeler, değişiklik.

ta'dilât yapmak değişiklik yapmak.

ta'dîlen (A.) [تعديلا] değiştirilerek, değişiklik yapılarak.

ta'kîb (A.) [تعقيب] takip, ardına düşme.

ta'kîbât (A.) [تعقبیات] kovuşturma.

ta'kîbat yapmak kovuşturmak.

ta'kîben (A.) [تعقبيا] takip ederek, ardına düşerek.

ta'lîk (A.) [تعليق] 1.askıya alma. erteleme.

ta'lîk edilmek asılmak, iliştirilmek, tutturulmak.

ta'lîl (A.) [تعليل] 1.sebep gösterme. 2.tümdengelim.

ta'lîm (A.) [تعليم] 1.öğretme. 2.öğrenme. 3.meşk. 4.idman, egzersiz.

ta' lîmât (A.) [تعليمات] direktif.

ta' lîmât vermek direktif vermek.

ta' lîmatname (A.-F.) [تعليمات نامه] yönetmelik.

ta' lîmhâne (A.-F.) [تعليم خانه] eğitim alanı.

ta' lîmî (A.) [تعليمى] öğretici, didaktik.

ta' mîk (A.) [تعميق] 1.derinleştirme. 2.derinlemesine inceleme.

ta' mîm (A.) [تعميم] 1.genelleştirme. 2.genelge.

ta' mîmen (A.) [تعميما] 1.genelleştirerek. 2.genelge ile.

ta' mîr (A.) [تعمیر] onarım.

ta' mîr edilmek onarılmak.

ta' mîr etmek onarmak.

ta' mîrât (A.) [تعميرات] onarım, onarımlar.

ta' mîren (A.) [تعميرا] tamir ederek, onararak.

ta' n (A.) [طعن] ayıplama, kınama, kötüleme, suçlama.

ta' n edilmek ayıplanmak, kınanmak, kötülenmek, suçlanmak.

ta' n etmek ayıplamak, kınamak, kötülemek, suçlamak.

ta' ne (A.) [طعنه] ayıplama, kınama, kötüleme, suçlama.

ta' nezen (A.-F.) [طعنه] ayıplayan, kınayan, kötüleyen, suçlayan.

ta' rîb (A.) [تعريب] arapçalaştırma.

ta' rîb edilmek arapçalaştırılmak.

ta' rîb etmek arapçalaştırmak.

ta' rîf (A.) [تعريف] 1.anlatma. 2.tanımlama, tanım.

ta' rîf edilmek 1.anlatılmak. 2.tanımlanmak.

ta'rîf etmek 1.anlatmak. 2.tanımlamak.

ta'rife (A.) [تعرفه] çizelge.

ta'rîz (A.) [تعريض] laf çarpma, dokundurma, taşlama.

ta'tîl (A.) [تعطيل] 1.durdurma. 2.kapatma. 3.faaliyete son verme.

ta'tîlât (A.) [تعطيلات] tatiller.

ta'vîk (A.) [تعويق] askıya alma, geciktirme, erteleme, oyalama.

ta'vîk edilmek geciktirilmek, ertelenmek, askıya alınmak.

ta'vîk etmek geciktirmek, ertelemek, askıya almak.

ta'vîz (A.) [تعويد] muska.

ta'vîz (A.) [تعويض] 1.ödün. 2.değiştirme.

ta'yîb (A.) [تعيب] ayıplama.

ta'yîn (A.) [تعيين] 1.belirleme. 2.belirlenme. 3.atama. 4.atanma. 5.tayın.

ta'zîb (A.) [تعذيب] azap verme.

ta'zîm (A.) [تعظيم] 1.saygı gösterme. 2.ululama, yüceltme.

ta'zîm etmek 1.saygı göstermek. 2.ululamak.

ta'zîmen (A.) [تعظيما] 1.saygı göstererek. 2.ululayarak, yücelterek.

ta'zîr (A.) [تعذير] özrünü bildirme.

ta'ziye (A.) [تعزيه] 1.başsağlığı dileme. 2.şîlikte yas töreni.

ta'ziyet (A.) [تعزيت] başsağlığı dileme.

ta'ziyetnâme (A.-F.) [تعزيت نامه] başsağlığı mektubu.

ta'zîz (A.) [تعزيز] aziz tutma, değer verme.

taab (A.) [تعب] 1.sıkıntı, zahmet. 2.yorgunluk.

taabbüd (A.) [تعبد] kulluk, ibadet, tapınma.

taabbüd etmek kulluk etmek, tapınmak.
taaccüb (A.) [تعجب] şaşırma.
taaccüb etmek şaşırmaq.
taaddî (A.) [تعدى] 1.zulüm. 2.haksızlık.
taaddî etmek 1.zulmetmek. 2.haksızlık etmek.
taaddüd (A.) [تعدد] 1.çokluk. 2.çoğalma.
taadiyât (A.) [تعديات] 1.zulümler. 2.haksızlıklar.
taaffün (A.) [تعفن] kokuşma.
taaffün etmek kokuşmak.
taahhüd (A.) [تعهد] üstlenme.
taahhüd etmek üstlenmek.
taahhüdname (A.-F.) [تعهد نامه] taahhüt belgesi.
taakkul (A.) [تعقل] 1.akıl erdirme. 2.akıl etme.
taakkul etmek 1.akıl erdirmek. 2.akıl etmek.
taalluk (A.) [تعلق] 1.ilgili olma. 2.ait olma.
taallukât (A.) [تعلقات] 1.ilgili olanlar. 2.akraba, yakınlar.
taâm (A.) [طعام] yemek.
taâm etmek yemek yemek.
taâmhane (A.-F.) [طعام خانه] yemekhane.
taammuk (A.) [تعمق] derinleşme.
taammuk etmek derinleşmek.
taammüd (A.) [تعمد] bilerek yapma.
taammüden (A.) [تعمدا] bilerek, kasıtlı olarak.

taammüm (A.) [تعمم] genelleşme, yayılma.

taammüm etmek genelleşmek, yayılmak.

taannüd (A.) [تعند] inat etme.

taannüd etmek inat etmek.

taarruz (A.) [تعرض] 1.saldırı. 2.sataşma.

taarrüb (A.) [تعرب] araplaşma.

taassub (A.) [تعصب] 1.fanatiklik, katı yandaşlık. 2.yobazlık.

taassubkâr (A.-F.) [تعصبكار] fanatik, mutaassıp.

taassubkârî (A.-F.) [تعصبكارى] fanatiklik, mutaassıplık, taassup.

taassür (A.) [تعسر] güçleşme.

taaşşuk (A.) [تعشق] aşık olma.

tâat (A.) [طاعت] 1.ibadet. 2.itaat.

tâat kılmak ibadet etmek.

taavvuk (A.) [تعوق] gecikme, oyalanma.

taayYün (A.) [تعين] ortaya çıkma, belirme.

taayYüş (A.) [تعيش] yaşama.

taayYüş etmek yaşamak.

taazzuv (A.) [تعضو] şekillenme, biçim alma, organ oluşturma.

tâb (F.) [تاب] 1.güç. 2.sıcaklık. 3.parlaklık. 4.kıvrım. 5.eğen, büken.
6.aydınlatan.

tab' (A.) [طبع] 1.huy. 2.basım, baskı.

tab' edilmek basılmak.

tab' etmek basmak.

tab' olunmak basılmak.

tab'an (A.) [طبعاً] doğal olarak, tabiatıyla.

tab'âniyye (A.) [طبعانيه] natüralizm.

tabâbet (A.) [طبابت] doktorluk.

tabâhat (A.) [طباحت] aşçılık.

tabak (A.) [طبق] tabak.

tabaka (A.) [طبقه] 1.kat. 2.katman. 3.sınıf.

tabakât (A.) [طبقات] 1.katlar. 2.katmanlar. 3.sınıflar.

tabakâtülarz (A.) [طبقة الارض] jeoloji.

tabakhâne (A.-F.) [طبق خانه] derilerin sepilendiği yer, tabakhane.

tâbân (F.) [تابان] parlak, aydınlık.

tabasbus (A.) [تبصص] yordakçılık, yaltaklanma.

tabasbus etmek yaltaklanmak.

tâbâver (F.) [تاب آور] dayanıklı.

tabâyi' (A.) [طبائع] tabiatler, huylar.

tabbâh (A.) [طباح] aşçı.

tabbâl (A.) [طبال] davulcu.

tâbdar (F.) [تابدار] 1.kıvrım kıvrım, kıvrık. 2.parlak.

tâbe (F.) [تابه] tava.

tâbende (F.) [تابنده] parlak, ışık veren.

tabh (A.) [طبخ] pişirme.

tabhâne (A.-F.) [طبخ خانه] basımevi.

tâbi (A.) [تابع] 1.uyan, tabi olan. 2.boyun eğen.

tâbi' (A.) [طابع] kitap basan.
tabiat (A.) [طبيعت] 1.doğa. 2.huy, yaratılış.
tabib (A.) [طبيب] doktor.
tabîban (A.-F.) [طبيبان] doktorlar.
tabîi (A.) [طبيعي] 1.doğal. 2.doğal olarak.
tabîiyyât (A.) [طبيعيات] doğa bilimleri.
tâbiyyet (A.) [تابعيت] uyruk.
tabîiyyûn (A.) [طبيعيون] natüralistler.
tabir (A.) [تعبير] 1.yorumlama. 2.terim.
tâbirat (A.) [تعبيرات] 1.yorumlar. 2.terimler. 3.deyişler.
tâbistan (F.) [تابستان] yaz.
tâbistânî (F.) [تابستانی] yazlık.
tâbiş (F.) [تابش] parlama.
tabl (A.) [طبل] davul.
tablzen (A.-F.) [طبل زن] davulcu.
tâbnâk (F.) [تابناك] parlak.
tâbut (A.) [تابوت] tabut.
tâc (A.) [تاج] 1.taç. 2.sorguç.
tâcdâr (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.
tâciser (A.-F.) [تاج سر] baştacı.
tacidar (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.
tacir (A.) [تاجر] tüccar, ticaret yapan.
taciz (A.) [تعجيز] rahatsız etme.

taciz etmek rahatsız etmek.

tâcser (A.-F.) [تاجسر] baştacı.

tâcver (A.-F.) [تاجور] taçlı, taç sahibi, padişah.

tadâd (A.) [تعداد] 1.sayı. 2.sayma.

tafazzul (A.) [تفضل] bilgiçlik taslama.

tafra (A.) [طفره] atıp tutma.

tafraturûş (A.-F.) [طفده فروش] atıp tutan.

tafraturûşluk (A.-F.-T.) atıp tutma.

tafsil (A.) [تفصیل] ayrıntılı açıklama.

tafsilât (A.) [تفصیلات] 1.ayrıntılı açıklama. 2.ayrıntı.

tafsilât vermek ayrıntılı açıklamada bulunmak.

tafsilâtıyla (A.-T.) bütün ayrıntılarıyla.

tafsilatlı (A.-T.) ayrıntılı.

tafsîlen (A.) [تفصیلا] ayrıntılı olarak.

tagaddî (A.) [تغدی] beslenme.

tagaddî etmek beslenmek.

tagallüb (A.) [تغلب] zorbalık.

tagannî (A.) [تغنی] 1.zenginlik. 2.makamına göre şarkı söyleme.

tagannî etmek şarkı söylemek.

tagayyür (A.) [تغیر] değişme, başkalaşma.

tagazzî (A.) [تغذی] beslenme.

tagazzî etmek beslenmek.

tağdiye (A.) [تغذیه] besleme.

tağdiye etmek beslemek.

tâğî (A.) [طاغى] isyancı.

tağlik (A.) [تغليق] 1.kilit vurma. 2.kapama.

tağlît (A.) [تغليط] yanıltma.

tağrîb etmek uzaklaştırmak.

tâğun (A.) [طاغون] azılılar.

tâğût (A.) [طاغوت] 1.büyücü. 2.şeytan.

tağyîr (A.) [تغيير] değiştirme, başkalaştırma.

tağyîr edilmek değiştirilmek.

tağyîr etmek değiştirmek.

tağyîrât (A.) [تغييرات] değişiklikler.

tağziye (A.) [تغذيه] 1.besleme. 2.beslenme.

tahaccür (A.) [تحجر] taşlaşma.

tahaccür etmek taşlaşmak.

tahaddüb (A.) [تحذب] tümsekleşme.

tahaddüb etmek tümsekleşmek, kamburlaşmak.

tahaddüs (A.) [تحدس] 1.sezgi. 2.meydana gelme.

tahaddüs etmek meydana gelmek, ortaya çıkmak.

tahaddüsiyye (A.) [تحدسيه] sezgicilik.

tahakkuk (A.) [تحقق] gerçekleşme.

tahakkuk etmek gerçekleşmek.

tahakküm (A.) [تحكم] hükmetme, hükmü altında tutma.

tahakküm etmek hükmetmek, hükmü altında tutmak.

tahallüs (A.) [تخلص] 1.kurtulma. 2.şiiirde mahlas kullanma.
tahammur etmek mayalanmak.
tahammül (A.) [تحمل] dayanma, katlanma.
tahammül etmek dayanmak, katlanmak.
tahammülfersâ (A.-F.) [تحمل فرسا] dayanılmaz, takat kesici.
tahammür (A.) [تخمر] mayalaşma.
tahâret (A.) [طهارة] 1.temizlik. 2.temizlenme.
tahâret etmek temizlenmek.
taharrî (A.) [تحرى] 1.arama. 2.araştırma.
taharrî edilmek 1.aranmak. 2.araştırılmak.
taharrî etmek 1.aramak. 2.arştırmak.
taharriyât (A.) [تحريات] araştırmalar.
taharriyatçı (A.-T.) araştırmacı.
tahassür (A.) [تحسر] 1.özlem duyma. 2.üzülme.
tahassüs (A.) [تحسس] duygulanma, hislenme.
tahaşşî (A.) [تخشى] ürperme.
tahattî (A.) [تخطى] haddini bilmeme, sınırı geçme, çizgiyi geçme.
tahattur (A.) [تخطر] anımsama, hatırlama.
tahattur etmek anımsamak, hatırlamak.
tahavvül (A.) [تحول] değişim.
tahavvül etmek değişmek.
tahavvülât (A.) [تحولات] değişimler.
tahayyül (A.) [تخيل] hayal etme.

tahayyül etmek hayal etmek.
tahayyülât (A.) [تخيلات] hayal etmeler, hayale dalışlar.
tahayyülî (A.) [تخيلى] hayalî.
tahayyür (A.) [تحير] hayranlık.
tahayyür etmek hayran kalmak, şaşakalmak.
tahcîr (A.) [تحجير] çit çekme.
tahdîd (A.) [تحديد] sınırlandırma.
tahdîd edilmek sınırlandırılmak.
tahdîd etmek sınırlandırmak.
tahdîdât (A.) [تحديات] sınırlandırmalar, kısıtlamalar.
tahfîf (A.) [تخفيف] hafifletme.
tahfîf etmek hafifletmek.
tâhir (A.) [طاهر] temiz.
tahkik (A.) [تحقيق] araştırma, gerçeği arama.
tahkik edilmek araştırılmak.
tahkik etmek araştırmak.
tahkîkat (A.) [تحقيقات] araştırmalar.
tahkim (A.) [تحكيم] sağlamlaştırma.
tahkim edilmek sağlamlaştırılmak.
tahkim etmek sağlamlaştırmak.
tahkîmât (A.) [تحكيمات] 1.sağlamlaştırmalar. 2.sağlamlaştırılmış yer.
tahkîr (A.) [تحقير] küçümseme, aşağılama.
tahkîr edilmek aşağılanmak.

tahkîr etmek aşağılamak.

tahkîrâmiz (A.-F.) [تحقير أميز] aşağılayıcı.

tahkiye etmek anlatmak, hikaye etmek.

tahlîf (A.) [تحليف] 1.and içirme. 2.and içme.

tahlîf etmek halef bırakmak.

tahlîl (A.) [تحليل] ayrıştırma, çözümleme, analiz.

tahlil etmek değerlendirme yapmak, analiz yapmak.

tahlîlât (A.) [تحليلات] analizler, tahliller.

tahlîs (A.) [تخليص] kurtarma.

tahlit (A.) [تخليط] karıştırma.

tahliye (A.) [تخليه] 1.boşaltma. 2.salıverme.

tahliye edilmek 1.boşaltılmak. 2.salıverilmek.

tahliye etmek 1.boşaltmak. 2.salıvermek.

tahmîl (A.) [تحميل] 1.yükleme. 2.sorumluluk verme.

tahmînen (A.) [تخميناً] tahminle, aşağı yukarı.

tahmînî (A.) [تخمينى] tahmin edilen.

tahmîr (A.) [تخمير] 1.mayalandırma. 2.yoğurma.

tahmis (A.) [تخميس] 1.beşleme. 2.beş dizeye çıkarma.

tahnit (A.) [تحنيط] ilaçlama.

tahrib (A.) [تخريب] yıkma, harap etme.

tahrîb edilmek yıkılmak, bozulmak, harap edilmek.

tahrîb etmek yıkmak, bozmak, harap etmek.

tahrîbât (A.) [تخريبات] yıkmalar, yıkımlar.

tahrîbkâr (A.-F.) [تخريكار] tahrip edici, yıkıcı, bozucu.

tahrîf (A.) [تحريف] üstünde kalem oynatarak bozma, asıl anlamını bozma.

tahrîfat (A.) [تحريفات] anlamından uzaklaştıracak şekilde üstünde kalem oynatmalar.

tahrîk (A.) [تحريك] 1.hareket ettirme, oynatma. 2.kışkırtma.

tahrîkâmiz (A.-F.) [تحريك آميز] tahrik edici, kışkırtıcı.

tahrim (A.) [تحريم] 1.yasaklama. 2.yasaklanma.

tahrir (A.) [تحرير] 1.yazma. 2.yazılma. 3.kitap yazma. 4.serbest bırakma.

tahrîr edilmek yazılmak.

tahrîr etmek yazmak.

tahrîr ettirilmek yazdırılmak.

tahrîrî (A.) [تحريري] yazılı.

tahris (A.) [تحريص] hırslandırma.

tahrîs etmek hırslandırmak.

tahriş (A.) [تخريش] tırmalama, kazıma.

tahriş etmek tırmalamak.

tahsil (A.) [تحصيل] 1.elde etme. 2.öğrenim.

tahsîlat (A.) [تحصيلات] para ve vergi toplama.

tahsildar (A.-F.) [تحصيلدار] vergi memuru.

tahsin (A.) [تحسين] beğenme, güzel bulma, takdir etme.

tahsis (A.) [تخصيص] özgü kılma, ayırma.

tahsis edilmek ayırılmak.

tahsis etmek ayırmak.

tahsisat (A.) [تخصيصات] ödenek.
tahşiye (A.) [تحشيه] haşiye yazma.
tahşiye edilmek haşiye yazılmak.
tahşiye etmek haşiye yazmak.
taht (A.) [تحت] alt, aşağı.
taht (F.) [تخت] 1.saltanat koltuğu. 2.saltanat makamı.
tahtânî (A.) [تحتانى] alttaki.
tahte (F.) [تخته] tahta.
tahtelarz (A.) [تحت الارض] yeraltı.
tahtelbahir (A.) [تحت البحر] denizaltı.
tahteşşuur (A.) [تحت الشعور] bilinçaltı.
tahtgâh (F.) [تختگاه] başkent.
tahtie (A.) [تخطئه] hata bulma.
tahtî-i arazi (A.-F.) [تخطيط اراضى] topoğrafya.
tahtnişin (F.) [تخت نشين] tahtta oturan, hükümdar.
tahtüşşuûr (A.) [تحت الشعور] bilinçaltı.
tahvil (A.) [تحويل] 1.değiştirme. 2.borç senedi.
tahvil edilmek 1.değiştirilmek, dönüştürülmek.2.teslim edilmek.
tahvil etmek 1.değiştirmek. 2.teslim etmek.
tahvîlât (A.) [تحويلات] tahviller, borç senetleri.
tahzîr (A.) [تحذير] sakındırma.
tahzîr etmek sakındırmak.
tâib (A.) [تائب] tövbekâr, tövbe eden.

tâife (A.) [طائفه] 1.zümre. 2.tayfa. 3.kavim.
tâir (A.) [طائر] kuş.
tâk (A.) [طاق] kemer.
tâk (F.) [تاك] asma, asma kütüğü.
takabbül (A.) [تقبل] 1.kabul etme. 2.benimseyiş.
takaddüm (A.) [تقدم] 1.öncelik. 2.öne geçme.
takaddüm etmek öne geçmek.
takallüs (A.) [تقلص] kasılma.
takallüs etmek kasılmak.
takarrüb (A.) [تقرب] yaklaşma, yakınlaşma.
takarrüb etmek yaklaşmak, yakınlaşmak.
takarrür (A.) [تقرر] 1.karar kılma. 2.yerleşme.
takarrür etmek 1.karar kılmak. 2.kararlaştırılmak. 3.yerleşmek.
tâkat (A.) [طاقت] dayanma gücü.
tâkatfersâ (A.-F.) [طاقت فرسا] takat tüketici, dayanılmaz.
takattur (A.) [تقطر] damlama.
takâvim (A.) [تقاويم] takvimler.
takayyüd (A.) [تقيد] 1.bağlanma. 2.özen gösterme.
takbîh (A.) [تقبيح] ayıplama, çirkin görme.
takbîh etmek ayıplamak, kınamak.
tâkçe (A.-F.) [طاچه] 1.küçük kemer. 2.küçük pencere.
takdim (A.) [تقديم] 1.sunma, sunuş. 2.öne alma.
takdim edilmek sunulmak.

takdim etmek sunmak.

takdime (A.) [تقدمه] 1.sunuş. 2.armağan.

takdir (A.) [تقدير] 1.değerlendirme. 2.beğenme. 3.Tanrı'nın isteği.

takdîr edilmek 1.değerlendirilmek. 2.beğenilmek. 3.değer biçilmek.

takdîr etmek 1.değerlendirmek. 2.beğenmek. 3.değer biçmek.

takdîren (A.) [تقديرا] takdir ederek.

takdîrname (A.-F.) [تقديرنامه] başarı belgesi.

takdîs (A.) [تقدیس] kutsama, ululama.

takıyye (A.) [تقيه] 1.gizleme. 2.sakınma.

tâkıyye (A.) [طاقیه] takke.

takıyye yapmak 1.mezhebini gizlemek. 2.amacını gizlemek.

takîb etmek izlemek.

takiben (A.) [تعقبيا] takip ederek, izleyerek.

taklîd (A.) [تقليد] 1.taklit, öykünme. 2.sahte.

taklîden (A.) [تقليدا] öykünerek, taklit ederek.

taklîl (A.) [تقليل] 1.azaltma, kısma. 2.azaltılma, kısılma.

takrîb (A.) [تقريب] yaklaştırma.

takrîben (A.) [تقريبا] yaklaşık olarak.

takrîbî (A.) [تقریبی] yaklaşık olarak.

takrîr (A.) [تقرير] 1.yerleştirme. 2.anlatma. 3.önerge. 4.sağlama.

takrîren (A.) [تقريرا] anlatarak.

takrîz (A.) [تقریظ] eleştiri.

takrîz (A.) [تقریض] 1.borç verme. 2.kitaba beğeni yazısı yazma.

taksîm (A.) [تقسيم] 1.bölme. 2.bölüm. 3.bölü.

taksîm edilmek bölünmek.

taksîm etmek bölmek.

taksimât (A.) [تقسيمات] bölümlendirme, bölme.

taksîr (A.) [تقصير] 1.kısaltma. 2.kusur.

taksîrât (A.) [تقصيرات] kusurlar.

taksît (A.) [تقسيط] borç parçası, taksit.

taktî' (A.) [تقطيع] 1.kesme. 2.şiiri veznine göre parçalara ayırma.

taktîr (A.) [تقطير] damıtma.

takvâ (A.) [تقوا] haramdan kaçınma.

takviye (A.) [تقويه] kuvvetlendirme.

takviye edilmek kuvvetlendirilmek, desteklenmek.

takviye etmek kuvvetlendirmek, desteklemek.

takviyet (A.) [تقويت] kuvvetlendirme.

tal'at (A.) [طلعت] 1.yüz. 2.güzellik.

talâk (A.) [طلاق] 1.boşama. 2.boşanma.

talâknâme (A.-F.) [طلاق نامه] boşanma belgesi.

tâlân (F.) [تالان] talan, yağma.

taleb (A.) [طلب] 1.isteme. 2.istek.

taleb edilmek istenmek.

taleb etmek istemek.

talebдар (A.-F.) [طلبدار] alacaklı.

talebe (A.) [طلبه] 1.öğrenci. 2.istekliler.

talebkâr (A.-F.) [طلبكار] 1.istekli. 2.alacaklı.
tâlî (A.) [تالى] ikincil.
tâli' (A.) [طالع] 1.doğan. 2.talih.
talîa (A.) [طلّيعه] öncü.
tâlib (A.) [طالب] istekli.
taltif (A.) [تلطيف] 1.ödüllendirme. 2.gönlünü alma.
tama' (A.) [طمع] tamah, açgözlülük.
tama'kâr (A.-F.) [طمعكار] açgözlü.
tamâm (A.) [تمام] 1.tam. 2.bitiş, sona erme. 3.bütün.
tamâmen (A.) [تماما] tümüyle.
tamâmıyla (A.-T.) tümüyle, tamamen.
ta'mîm (A.) [تعميم] 1.genelleştirme, yayma. 2.genelleştirilme, yayılma.
tâmm (A.) [تام] tam, eksiksiz.
tâmm (A.) [تامه] tam, eksiksiz.
tanbûr (A.) [طنبور] tambur.
tanbûrî (A.) [طنبورى] tanbur virtüözü.
tanîn (A.) [طنين] tınlama, tını.
tanînendâz (A.-F.) [طنين انداز] tınlayan, tını veren, çınlayan.
tannâz (A.) [طنناز] alaya alan, eğlenen.
tantana (A.) [طنطنه] gürültü patırtı ile gösteriş yapma.
tanz (A.) [طنز] alaya alma, eğlenme.
tanzîf (A.) [تنظيف] temizleme.
tanzîfât (A.) [تنظيفات] temizlik işleri.

tanzîm (A.) [تنظيم] düzenleme, tertipleme.

tanzim edilmek düzenlenmek, tertip edilmek.

tanzim etmek düzenlemek, tertip etmek.

tanzîr (A.) [تنظير] 1.benzetme. 2.nazire yazma.

tanzîr edilmek 1.benzetilmek. 2.nazire yazılmak.

tanzîr etmek 1.benzetmek. 2.nazire yazmak.

târ (F.) [تار] 1.tel. 2.saç teli. 3.enstrüman teli. 3.karanlık. 4.tepe. 5.karanlık.

târ olmak kararmak.

tarab (A.) [طرب] şenlik, neşelenme.

tarabengîz (A.-F.) [طرب انگيز] neşe veren.

tarabgâh (A.-F.) [طربگاه] neşelenme yeri, eğlence yeri.

târâc (F.) [تاراج] yağma.

taraf (A.) [طرف] 1.yön. 2.ülke. 3.muhatap iki kişiden her biri. 4.yer.

tarafdâr (A.-F.) [طرفدار] yandaş.

tarafdârân (A.-F.) [طرفداران] yandaşlar, taraftarlar.

tarafdârî (A.-F.) [طرفدارى] yandaşlık.

tarafeyn (A.) [طرفين] iki taraf.

tarafgîr (A.) [طرفگير] yan tutan, yandaş.

tarafgîrlîk etmek yan tutmak, taraf tutmak.

tarassud (A.) [ترصد] gözleme.

tarassud edilmek gözlenmek.

tarassud etmek gözlemek.

tarâvet (A.) [طراوت] tazelik.

tard (A.) [طرد] 1.kovma. 2.görevden uzaklaştırma.
tard etmek kovmak.
târem (F.) [تارم] kubbe.
tarf (A.) [طرف] akış.
tarfe (A.) [طرفه] göz açıp kapayış.
tarfetülayn (A.) [طرفة العين] göz açıp kapayıncaya dek, bir anda.
tarh (A.) [طرح] 1.atma. 2.düzenleme. 3.desen. 4.plan.
târık (A.) [طارق] Çulpan, Zühre, Venüs.
târihnüvis (A.-F.) [تاريخ نويس] tarihçi, tarih yazarı.
târihşinâs (A.-F.) [تاريخ شناس] tarihçi.
tarîk (A.) [طريق] 1.yol. 2.yöntem. 3.meslek. 4.tarikat.
târîk (F.) [تاريخ] karanlık.
tarrâr (A.) [طرار] yankesici.
târümâr (F.) [تارومار] 1.dağınık. 2.perişan.
târümâr etmek 1.dağıtmak, karıştırmak. 2.perişan etmek.
tarümâr olmak 1.dağılmak, karışmak. 2.perişan olmak.
târüpûd (F.) [تار و بود] 1.kumaşın çözüğü ve atkısı. 2.doku.
tarz (A.) [طرز] 1.şekil, biçim. 2.yöntem.
tâs (F.) [تاس] tas.
tasaddî (A.) [تصدى] girişme, başlama, el atma.
tasaddî etmek girişmek, başlamak, el atmak.
tasallut (A.) [تسلط] musallat olma.
tasannu (A.) [تصنع] yapmacık.

tasarruf (A.) [تصرف] 1.tutum. 2.elinde bulundurma. 3.para arttırma.

tasâvîr (A.) [تصاویر] resimler.

tasavvufî (A.) [تصوفی] tasavvuf ile ilgili.

tasavvur (A.) [تصور] zihinde kurma.

tasavvurât (A.) [تصورات] tasavvurlar.

tasdî' (A.) [تصدیع] baş ağrıtmak, rahatsız etme.

tasdî' etmek baş ağrıtmak, rahatsız etmek.

tasdîk (A.) [تصدیق] onay, doğrulama.

tasdîk etmek onaylamak.

tâse (F.) [تاسه] tasa.

tasfiye (A.) [تصفيه] 1.arıtma. 2.temizleme.

tasfiye edilmek 1.arıtılmak. 2.temizlenmek.

tasfiye etmek 1.arıtmak. 2.temizlemek.

tasfiyehane (A.-F.) [تصفيه خانه] rafineri.

tasgîr (A.) [تصغير] küçültme.

tashîf (A.) [تصحيف] kelimeyi yanlış yazma.

tashih (A.) [تصحيح] düzelti.

tashih edilmek düzeltilmek.

tashih etmek düzeltmek.

tâsi' (A.) [تاسع] dokuzuncu.

tâsi'an (A.) [تاسعا] dokuzuncusu.

tâsme (F.) [تاسمه] tasma.

tasmîm (A.) [تصميم] kesin karar.

tasmîm ittihaz etmek karar almak.
tasmîmât (A.) [تصميّات] kesin kararlar.
tasnî' (A.) [تصنيّع] 1.yapma. 2.uydurma.
tasnî' olunmak yapılmak, oluşturulmak.
tasnîf (A.) [تصنيّف] sınıflandırma.
tasrîf (A.) [تصريّف] fiil çekimi.
tasrîf etmek fiil çekmek.
tasrîh (A.) [تصريح] açıkça belirtme.
tasrîh etmek açıkça belirtmek.
tasrîhen (A.) [تصريحا] açıkça bildirerek.
tasvîb (A.) [تصويّب] uygun görme.
tasvîb edilmek uygun görülmek.
tasvîb etmek uygun görmek.
tasvîb olunmak uygun görülmek.
tasvîr (A.) [تصوير] 1.resmetme. 2.resim. 3.niteleme.
tasvirkâr (A.-F.) [تصويركار] tasvir edici, tasvir eden.
taş (F.) [طشت] leğen.
tatbîk (A.) [تطبيّق] uygulama.
tatbîkan (A.) [تطبيقا] uygulayarak.
tatbîkat (A.) [تطبيقات] 1.uygulamalar. 2.tatbikat.
tatbîkat yapmak uygulama yapmak.
tatbîkî (A.) [تطبيقي] uygulamalı.
tathîr (A.) [تطهير] temizleme.

tathîrat (A.) [تطهيرات] temizlik.
tatlîk (A.) [تطلق] boşama.
tatmin (A.) [تظمين] 1.doyurma. 2.doyma.
tatvîl (A.) [تطويل] uzatma.
tâûn (A.) [طاعون] veba.
tav' (A.) [طوع] boyun eğme, itaat.
tav'an (A.) [طوعا] isteyerek.
tav'î (A.) [طوعى] kendiliğinden.
tavâf (A.) [طواف] etrafında dönme.
tavâf etmek etrafında dönmek.
tavâif (A.) [طوائف] 1.zümreler. 2.tayfalar. 3.kavimler.
tavassut (A.) [توسط] aracılık.
tavassut etmek aracılık etmek, aracı olmak.
tavattun (A.) [توطن] yerleşme, yurt tutma.
tavattun etmek yerleşmek, yurt tutmak.
tavîl (A.) [طويل] 1.uzun. 2.uzun süreli.
tavk (A.) [طوق] 1.kolye, gerdanlık. 2.tasma.
tavr (A.) [طور] tavır.
tavsîf (A.) [توصيف] vasıflandırma, niteleme.
tavsîf edilmek vasıflandırılmak, nitelenmek.
tavsîf etmek vasıflandırmak, nitelemek.
tavsiye (A.) [توصيه] 1.vasiyet etme. 2.ısmarlama. 3.öğüt verme.
tâvus (A.) [طاوس] tavus kuşu.

tavzîf (A.) [توظيف] görevlendirme.
tavzîh (A.) [توضيح] açıklama.
tavzîh etmek açıklamak, açıklığa kavuşturmak.
tavzîhat (A.) [توضيحات] açıklamalar.
tây (F.) [تاى] denk, eşit.
taylasan (A.) [طيلسان] sarığın sarkan ucu.
tayr (A.) [طير] kuş.
tayy (A.) [طى] 1.geçip gitme. 2.katlama, dürme. 3.silme. 4.yok etme.
tayyâr (A.) [طيار] uçucu.
tayyâre (A.) [طياره] uçak.
tayyib (A.) [طيب] güzel, hoş.
tayyibe (A.) [طيبه] iyi davranış.
tâz (F.) [تاز] koşma, koşuşturma.
taz'îf (A.) [تضعيف] 1.zayıf düşürme. 2.iki kat yapma.
tazallüm (A.) [تظلم] sızlanma, yakınma.
tazallüm etmek sızlanmak, yakınmak.
tazammun (A.) [تضمن] 1.içinde bulundurma. 2.kefil olma.
tazammun etmek 1.içinde bulundurmak. 2.kefil olmak.
tazarru' (A.) [تضرع] yalvarıp yakarma.
tazarru'ât (A.) [تضرعات] yalvarıp yakarmalar.
tazarrur (A.) [تضرر] zarar görme, zarar etme.
tâze (F.) [تازه] 1.körpe, taze. 2.genç. 3.yeni.
tâzegî (F.) [تازگی] 1.körpelik, tazelik. 2.gençlik. 3.yenilik.

tâzî (F.) [تازی] 1.Arapça. 2.tazı.

tâziyân (F.) [تازیان] araplar.

tâziyâne (F.) [تازیانه] 1.kırbaç. 2.tezene.

tazmîn (A.) [تضمین] 1.zarar ödeme, tazminat verme, zarar karşılama. 2.bir başka şaire ait beyti sahibinin adını da bildirerek kendi şiirinde kullanma.

tazmîn edilmek tazminat verilmek, zarar karşılanmak.

tazmîn etmek 1.tazminat vermek, zararı karşılamak. 2.içinde bulundurmak, içermek.

tazmînât (A.) [تضمینات] zarar ödemeleri, tazminat.

tazmînât vermek zarar ödemesinde bulunmak.

tazyîk (A.) [تضییق] 1.sıkıştırma, daraltma. 2.basınç yapma, bastırma. 3.basınç.

tehâsum (A.) [تخاصم] birbirine düşmanlık gütme.

te'hîrli (A.-T.) gecikmeli.

te'cîl (A.) [تأجيل] geciktirme, erteleme.

te'cîl edilmek geciktirilmek, ertelenmek.

te'cîl etmek geciktirmek, ertelemek.

te'dîb (A.) [تأديب] 1.eğitme, terbiye etme. 2.cezalandırma.

te'dîb etmek 1.eğitmek, terbiye etmek. 2.cezalandırmak.

te'dîb olunmak 1.eğitilmek, terbiye edilmek. 2.cezalandırılmak.

te'diyât (A.) [تادیات] ödemeler.

te'diye (A.) [تادیه] ödeme.

te'diye edilmek ödenmek.

te'diye etmek ödemek.

te'hîr (A.) [تأخير] 1.geciktirme. 2.gecikme.

te'hîr edilmek geciktirilmek.

te'hîr etmek geciktirmek.

te'kîd (A.) [تَأْكِيد] pekiştirme, sağlamlaştırma.

te'kîd etmek 1.pekiştirmek, sağlamlaştırmak. 2.önceki yazıyı tekrarlamak.

te'lîf (A.) [تَأْلِيف] 1.yanyana getirme, alıştırma. 2.kaleme alma, yazma.

te'lîf edilmek 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak, yazılmak.

te'lîf etmek 1.bir araya getirmek. 2.kaleme almak, yazmak.

te'lîf olunmak 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak.

te'lîfât (A.) [تَأْلِيفَات] kaleme alınmış eserler.

te'libîn (A.-F.) [تَأْلِيفَ بَيْن] uzlaştırıcı, birleştirici.

te'lîfkerde (F.) [تَأْلِيفَ كَرْدَه] biri tarafından kaleme alınmış.

te'nîs (A.) [تَأْنِيس] alıştırma.

te'sîr (A.) [تَأْتِير] 1.iz bırakma. 2.etkileme. 3.etki.

te'sîrât (A.) [تَأْتِيرَات] etkiler.

te'sîs (A.) [تَأْسِيس] 1.kurma. 2.temel atma. 3.kuruluş.

te'sîs edilmek kurulmak.

te'sîs etmek kurmak.

te'sîsât (A.) [تَأْسِيسَات] 1.kuruluşlar. 2.düzenek.

te'vîl (A.) [تَأْوِيل] başka bir yorum getirme.

te'vîl etmek başka bir yorum getirmek.

te'yîd (A.) [تَأْيِيد] pekiştirme.

te'yîd edilmek pekiştirilmek.

te'yîd etmek pekiştirmek.

teâdül (A.) [تعادل] denklik.

teâkub (A.) [تعاقب] birbirini izleme.

teâkub etmek birbirini izlemek.

teâkud etmek karşılıklı akitleşmek.

teâlî (A.) [تعالى] yükselme.

teâmül (A.) [تعامل] 1.alışıl gelmiş uygulama. 2.iş. 3.tepkime.

teâmülât (A.) [تعاملات] alışıl gelmiş uygulamalar.

tearrî (A.) [تعرى] 1.arınma. 2.çıplaklaşma.

teâruz (A.) [تعارض] karşılıklı zıtlık, çelişme.

teâruz etmek çelişmek.

teârûf (A.) [تعارف] 1.birbirini bilme. 2.herkesçe bilinme.

teâtî (A.) [تعاطى] birbirine verme.

teâtî edilmek birbirine verilmek.

teâvün (A.) [تعاون] yardımlaşma.

teb (F.) [تب] 1.ateş, hastalık harareti. 2.sıtma.

teb'îd (A.) [تبعيد] 1.uzaklaştırma. 2.sürgün etme.

teb'îd edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.sürgün edilmek.

teb'îd etmek 1.uzaklaştırmak. 2.sürgün etmek.

tebaa (A.) [تبعه] uyruk, teba.

tebâh (F.) [تباه] 1.yok olmuş. 2.yıkılmış. 3.bozulmuş, çürümüş.

tebâh etmek 1.yok etmek. 2.yıkılmak. 3.bozmak, çürütmek.

tebâh olmak 1.yok olmak. 2.yıkılmak. 3.bozulmak, çürümek.

tebahhur (A.) [تبخر] buharlanma.

tebahhur (A.) [تبحر] 1.göllenme. 2.derin bilgi sahibi olma, uzmanlaşma.

tebahhur etmek buharlanmak.

tebâhkâr (F.) [تباهاكار] yok eden, mahveden, yıkan.

tebahtur (A.) [تبختر] kibirlenerek yürüme.

tebaiyyet (A.) [تبعيت] uyrukluk.

tebaiyyeten (A.) [تبعية] uyararak.

tebâr (F.) [تبار] soy.

tebâşîr (F.) [تباشير] tebeşir.

tebâüd (A.) [تباعد] uzaklaşma.

tebâüd etmek uzaklaşmak.

tebâyün (A.) [تباين] zıtlık, aykırılık.

tebcîl (A.) [تبجيل] ululama.

tebcîl edilmek ululanmak.

tebcîl etmek ululamak.

tebcilkârlık (A.-F.-T.) yüceltme, ululama.

tebdîl (A.) [تبديل] değiştirme, dönüştürme, değişiklik.

tebdîl edilmek değiştirilmek, dönüştürülmek.

tebdîl etmek değiştirmek, dönüştürmek.

tebdîl olmak dönüşmek.

tebdîlen (A.) [تبديلا] 1.değiştirerek, dönüştürerek. 2.değiştirilerek,
dönüştürülerek.

tebe'a (A.) [تبعه] tebalar, uyruklar.

tebe'an (A.) [تبعاً] uyararak.

tebeddül (A.) [تبدل] değişim.
tebeddül etmek değişmek.
tebeddülât (A.) [تبدلات] değişimler, değişiklikler.
tebellüğ (A.) [تبلغ] alma.
tebellüğ etmek bizzat almak.
teber (F.) [تبر] balta.
teberdâr (F.) [تبردار] baltacı.
teberrâ (A.) [تبرا] uzak durma.
teberru (A.) [تبرع] bağış.
teberruan (A.) [تبرعا] bağışlayarak.
teberruât (A.) [تبرعات] bağışlar.
teberrüd (A.) [تبرد] soğuma.
teberrüd etmek soğumak.
teberrük (A.) [تبرك] mübarek görme, kutlu sayma.
teberrüken (A.) [تبركا] mübarek görerek,uğur sayarak.
teberzin (F.) [تبرزين] savaş baltası.
tebessüm (A.) [تبسم] gülümseme.
tebessüm etmek gülümsemek.
tebettül (A.) [تبتل] köşesine çekilme.
tebettül etmek köşesine çekilmek.
tebevül (A.) [تبول] idrar yapma, işeme.
tebeyyün (A.) [تبين] ortaya çıkma, anlaşılma.
tebeyyün etmek ortaya çıkmak, anlaşılmak.

tebhâl (A.) [تبخال] uçuk.

tebhîr (A.) [تبخير] buharlaştırma.

teblerze (F.) [تب لرزه] sıtma nöbeti.

teblîğ (A.) [تبليغ] 1.bildiri. 2.yetiştirme.

teblîğât (A.) [تبليغات] bildiriler.

tebrîd (A.) [تبريد] soğutma.

tebrîe (A.) [تبرئه] arındırma, temize çıkarma.

tebrîe etmek temize çıkarmak.

tebrîk (A.) [تبريك] kutlama.

tebrîk edilmek kutlanmak.

tebrîk etmek kutlamak.

tebrîkât (A.) [تبريكات] kutlamalar.

tebrîkname (A.-F.) [تبريك نامه] kutlama yazısı.

tebşîr (A.) [تبشير] müjdeleme.

tebşîr etmek müjdelemek.

tebyîn etmek açıklığı kavuşturmak.

tebyîz etmek temize çekmek.

tebzîr etmek savurganlık etmek, israf etmek.

tecâhül (A.) [تجاهل] bilmezlikten gelme.

tecârib (A.) [تجارب] tecrübeler, denemeler.

tecâsür (A.) [تجاسر] yüreklenme.

tecâvüz (A.) [تجاوز] 1.haddini aşma, sınırı geçme. 2.sarkıntılık etme.

tecâvüz etmek 1.sınırı geçmek, başkasının haklarını hiçe saymak. 2.ırza geçmek.

tecavüzkâr (A.-F.) [تجاوزكار] 1.sınırı geçen, saldırgan. 2.sarkıntılık eden.

tecdîd (A.) [تجديد] 1.yenileme. 2.yenilenme.

tecdîd edilmek yenilenmek.

tecdîd etmek yenilemek.

tecdîd olunmak yinelenmek.

teceddüd (A.) [تجدد] yenilenme, yenilik.

teceddüdât (A.) [تجددات] yenilenmeler, yenilikler.

tecellî (A.) [تجلى] 1.görünme, ortaya çıkma. 2.kader.

tecellî etmek görünmek.

tecellîgâh (A.-F.) [تجليگاه] görünme yeri, zuhur yeri, ortaya çıkış yeri.

tecemmu (A.) [تجمع] toplanma, bir araya gelme.

tecemmu etmek toplanmak, bir araya gelmek.

tecemmül (A.) [تجمل] süslenme.

tecennün (A.) [تجنن] cinnet geçirme.

tecerru' (A.) [تجرع] yudumlama.

tecerru' etmek yudumlamak.

tecerrüd (A.) [تجرد] 1.bekarlık. 2.çıplaklık. 3.soyutlanma.

tecerrüd etmek 1.çıplak kalmak. 2.soyutlanmak.

tecessüm (A.) [تجسم] cisimleşme, şekillenme.

tecessüm etmek cisim halinde ortaya çıkmak.

tecessüs (A.) [تجسس] 1.araştırma. 2.merak.

tecessüs etmek araştırmak.

tecessüskâr (A.-F.) [تجسسكار] meraklı, mütecessis.

tecevvüf (A.) [تجوف] kofluk.
tecezzî (A.) [تجزى] bölünme, parçalanma, ayrışma.
techîl (A.) [تجهيل] bilgisizliğini çıkarma.
techîz (A.) [تجهيز] donatım.
techîz edilmek donatılmak.
techîz etmek donatmak.
techîzât (A.) [تجهيزات] donatım.
tecnîs (A.) [تجنيس] cinas yapma, iki anlamlı söz kullanma.
tecribe (A.) [تجربه] 1.deneme, sınama. 2.deneyim.
tecribî (A.) [تجربى] deneysel, tecrübî.
tecrîd (A.) [تجريد] soyutlama.
tecrîd edilmek soyutlanmak.
tecrîd etmek soyutlamak.
tecrîden (A.) [تجريدا] soyutlayarak.
tecrübe (A.) [تجربه] 1.deneme, sınama. 2.deneyim.
tecrübe edilmek denenmek, sınanmak.
tecrübe etmek denemek, sınamak.
tecvîd (A.) [تجويد] Kur'ân'ı usûlüne göre okuma.
tecvîz (A.) [تجويز] 1.uygun görme. 2.izin verme.
tectie (A.) [تجزئه] parçalara ayırma, bölme.
teczîr (A.) [تجذير] karekök alma.
tectiye (A.) [تجزيه] cezalandırma.
tectiye edilmek cezalandırılmak.

tecziye etmek cezalandırmak.
tecziye olunmak cezalandırılmak.
tedâbir (A.) [تدابير] çareler, tedbirler.
tedâfü (A.) [تدافع] savunma.
tedâfüû (A.) [تدافعی] savunma ile ilgili.
tedâhül (A.) [تداخل] 1.karışma. 2.yığılışma.
tedâî (A.) [تداعى] çağrışım.
tedarikât (A.) [تداركات] hazırlıklar.
tedârukât (A.) [تداركات] hazırlıklar.
tedârük (A.) [تدارك] hazırlama, temin etme.
tedâvül (A.) [تداول] dolaşım.
tedbîr (A.) [تدبير] çare, önlem.
tedbîrûlmenzil (A.) [تدبير المنزل] ekonomi.
tedennî (A.) [تندى] gerileme, alçalma, düşüş.
tedennî etmek gerilemek, alçalmak.
tederrüs (A.) [تدرس] ders alma.
tedfîn (A.) [تدفين] gömme.
tedfîn edilmek gömülmek.
tedfîn etmek gömmek.
tedhîn (A.) [تدخين] 1.dumanlama. 2.tütsüleme.
tedhîn (A.) [تدهين] yağ sürme.
tedhîş (A.) [تدهيش] dehşet salma, dehşete düşürme.
tedkîk (A.) [تدقيق] inceleme, tetkik.

tedkîk edilmek incelenmek.

tedkîk etmek incelemek.

tedkîk olunmak incelenmek.

tedkîkât (A.) [تدقيقات] incelemeler, tetkikler.

tedrîcen (A.) [تدريجا] gitgide, adım adım, yavaş yavaş.

tedrîcî (A.) [تدريجى] yavaş yavaş, azar azar, gittikçe.

tedrîs (A.) [تدريس] ders verme.

tedrîs etmek ders vermek.

tedrîsât (A.) [تدريسات] öğretim.

tedvîn edilmek kitap haline getirilmek.

tedvîr (A.) [تدوير] 1.döndürme. 2.idare etme.

tedviye etmek ilaç vermek.

teeddüb (A.) [تأدب] utanma, terbiye ile çekinme.

teeddüb etmek utanmak.

teeddüben (A.) [تأدبا] terbiye ile çekinerek, utanarak.

teehhül (A.) [تأهل] 1.evlenme. 2. evcilleşme.

teehhül etmek evlenmek.

teehhür (A.) [تأخر] gecikme.

teehhür etmek gecikmek.

teekküd etmek (A.-T.) pekişmek, tekid edilmek.

teemmül (A.) [تأمل] enikonu düşünme.

teemmül etmek enikonu düşünmek.

teennî (A.) [تنانى] 1.yavaşlama, duraksama. 2.dikkat gösterme.

teessüf (A.) [تأسف] üzülme, hayıflanma.
teessüf etmek üzölmek, hayıflanmak.
teessür (A.) [تأثر] 1.üzölme, özüntü. 2.etkilenme.
teessüs (A.) [تأسس] kurulma.
teessüs etmek kurulmak.
teeyyüd etmek pekişmek.
tefahhur (A.) [تفخر] şişinme, övünme.
tefahhus (A.) [تفحص] derinlemesine araştırma.
tefâhür (A.) [تفاخر] övünme.
tefakkud (A.) [تفقد] arkasını arayıp sorma.
tefâsîl (A.) [تفاصيل] ayrıntılar.
tefâsîr (A.) [تفاسير] tefsirler, yorumlar.
tefâvüt (A.) [تفاوت] farklılık.
tefavvuk (A.) [تفوق] üstünlük.
tefazzul (A.) [تفضل] üstünlük taslama.
tefe'ül (A.) [تفأل] 1.fal açma. 2.hayra yorma, uğur sayma.
tefe'ül etmek 1.fal açmak. 2.hayra yormak, uğur saymak.
tefehhüm (A.) [تفهم] anlama.
tefehhüm etmek anlamak, farkına varmak.
tefekkür (A.) [تفكر] düşünme, kafa yorma.
tefekkür etmek düşünmek, kafa yormak.
tefekkürât (A.) [تفكرات] düşünmeler, düşünceler.
tefelsüf (A.) [تفلسف] felsefe yapma.

teferru'ât (A.) [تفرعات] ayrıntılar.

teferrüc (A.) [تفرج] gezinti.

teferrücgâh (A.-F.) [تفرجگاه] gezinti yeri.

teferrüd (A.) [تفرد] 1.yalnızlık. 2.benzersizlik.

tefessüh (A.) [تفسخ] çürüme, çürüyerek dağılma.

tefessüh etmek çürümek, çürüyerek dağılmak.

tefevvuh (A.) [تفوه] dile getirme.

tefevvuk (A.) [تفوق] üstünlük.

tefhîm (A.) [تفخيم] yüceltme, ululama.

tefhîm (A.) [تفهيم] anlatma.

tefhîm etmek anlatmak.

tefrîh (A.) [تفریح] ferahlık verme.

tefrîk (A.) [تفریق] ayırma, ayırdetme.

tefrîk edilmek ayırılmak, ayırt edilmek.

tefrîk etmek ayırmak, ayırt etmek.

tefrîk olunmak ayrılmak.

tefrika (A.) [تفرقه] 1.bölücülük. 2.ayırılma. 3.bölüm bölüm yayınlama.

tefriş (A.) [تفریش] döşeme.

tefriş edilmek döşenmek.

tefriş etmek döşemek.

tefrişat (A.) [تفریسات] döşemeler.

tefrît (A.) [تفریط] aşırılık.

tefsir (A.) [تفسير] yorum.

tefsir edilmek yorumlanmak.

tefsir etmek yorumlamak.

tefsirât (A.) [تفسيرات] yorumlar.

tefte (F.) [تفته] kızgın.

teftîn (A.) [تفتين] 1.fitne sokma. 2.meftun etme.

teftiş (A.) [تفتيش] denetleme.

teftiş edilmek denetlenmek.

teftiş etmek denetlemek.

tefviz (A.) [تفويض] 1.birine bırakma. 2.ihale etme.

tefviz edilmek 1.birine bırakılmak. 2.ihale edilmek.

tegaddî etmek beslenmek.

teğafül (A.) [تغافل] bilmezlikten gelme, anlamazlıktan gelme.

teğafül etmek anlamazlıktan gelmek.

teğayür (A.) [تغاير] zıtlık.

teğayyür (A.) [تغير] değişme, başkalaşma.

teğayyür etmek değişmek, başkalaşmak.

teğazzî etmek beslenmek.

teğazzül (A.) [تغزل] gazel söyleme.

teh (F.) [ته] dip.

tehâcî (A.) [تهاجى] hicivleşme.

tehâcüm (A.) [تهاجم] 1.saldırı. 2.üşüşme.

tehâcüm etmek üşüşmek.

tehallüf (A.) [تخلف] uygunsuzluk, uymama.

tehallüs (A.) [تخلص] mahlas kullanma.

tehâlûf (A.) [تخالف] 1.uygunsuzluk, uymama. 2.farklılık.

tehâlûk (A.) [تهالك] can atış, can atma, atılma, çok arzu etme.

tehâsum (A.) [تخاصم] birbirine düşmanlık gütme.

tehâşî (A.) [تحاشى] çekinme.

tehâvün (A.) [تهاون] hafife alma.

tehcîr (A.) [تهجير] göçe zorlama, göç ettirme.

tehcîr etmek göç ettirmek.

tehdîd (A.) [تهديد] gözdağı.

tehdîd edilmek gözdağı verilmek.

tehdîd etmek gözdağı vermek.

tehdîdâmîz (A.-F.) [تهديد آميز] gözdağı vererek, tehdit edici.

tehdîden (A.) [تهديدا] gözdağı vererek tehdit ederek.

tehdîdkâr (A.-F.) [تهديدار] gözdağı verici, tehdit edici.

tehdîdkârâne (A.-F.) [تهديدارانه] tehdit ederek.

teheccî (A.) [تهجى] heceleme.

teheccî etmek heceleme.

tehevvu (A.) [تهوع] kusma.

tehevvu etmek kusmak.

tehevvür (A.) [تهور] küplere binme, köpürme.

tehevvür etmek küplere binmek, köpürmek.

teheyyüc (A.) [تهيج] heyecanlanma.

tehî (F.) [تهى] 1.boş. 2.anlamsız, yararsız.

tehîdest (F.) [تهى دست] 1.yoksul. 2.eli boş.
tehîdestî (F.) [تهيدستى] 1.yoksulluk. 2.eli boşluk.
tehîmağz (F.) [تهى مغز] samankafalı, boşkafalı.
tehîmiyân (F.) [تهى میان] 1.içi boş. 2.kof.
tehiyye (A.) [تهيه] hazırlama.
tehiyye edilmek hazırlanmak.
tehiyye etmek hazırlamak.
tehniyet (A.) [تهنيت] kutlama.
tehyie (A.) [تهينه] hazırlama.
tehzîb (A.) [تهذيب] süsleme.
tehzîl (A.) [تهزيل] alaya alış.
tehzîz (A.) [تهيز] titretme.
tekabül (A.) [تقابل] karşılama.
tekabül etmek karşılamak.
tekâlîf (A.) [تكاليف] 1.öneriler, teklifler. 2.vergiler. 3.ibadetler.
tekâmül (A.) [تكامل] 1.olgunlaşma. 2.evrim.
tekâmül etmek olgunlaşmak, gelişmek.
tekâpu (F.) [تكاپو] 1.telaş, koşuşturma. 2.dalkavukluk.
tekârîr (A.) [تقارير] önergeler.
tekârub (A.) [تقارب] yakınlaşma.
tekâsüf (A.) [تكائف] 1.yoğunlaşma. 2.koyulaşma.
tekâsüf etmek yoğunlaşmak.
tekâsül (A.) [تكاسل] üşengeçlik, tembellik.

tekâsür (A.) [تكاثر] çoğalma.
tekâtu' (A.) [تقاطع] kesişme.
tekâüd (A.) [تقاعد] emeklilik.
tekâüd olmak emekliye ayrılmak, emekli olmak.
tekâüdiye (A.) [تقاعديه] emekli aylığı.
tekâvîm (A.) [تقاویم] takvimler.
tekâyâ (A.) [تكايا] tekkeler.
tekbîr (A.) [تكبير] Allahuekber deme.
tekbîr getirmek Allahuekber demek.
tekdîr (A.) [تكدير] 1.azarlama. 2.bulandırma.
tekebbür (A.) [تكبر] büyüklük taslama.
tekeffül (A.) [تكفل] kefil olma.
tekeffül etmek kefil olmak.
tekellüm (A.) [تكلم] konuşma.
tekemmül (A.) [تکمل] 1.tamamlanma. 2.olgunlaşma.
tekemmül etmek 1.tamamlanmak. 2.olgunlaşmak.
tekerrür (A.) [تكرر] tekrarlanma.
tekerrür etmek tekrarlanmak.
tekessur (A.) [تكسر] kırılma.
tekessür (A.) [تكثر] çoğalma.
tekevvün (A.) [تكون] oluşum, oluşma.
tekevvün etmek 1.oluşmak. 2.meydana gelmek, olmak.
tekevvünât (A.) [تكونات] oluşumlar, oluşmalar.

tekeyyüf (A.) [تكيف] keyiflenme.
tekfîl (A.) [تكفيل] kefil etme, kefil gösterme.
tekfîn (A.) [تكفين] kefenleme.
tekfîr (A.) [تكفير] kafirlikle suçlama.
teklîf (A.) [تكليف] 1.öneri. 2.vergi.
teklîfât (A.) [تكليفات] öneriler.
tekmîl (A.) [تکميل] 1.tamamlama. 2.bütün, tüm.
tekmile (A.) [تکمله] ek.
tekrâr (A.) [تکرار] yine.
tekrâren (A.) [تکرارا] tekrar tekrar.
tekrîm (A.) [تکریم] saygı gösterme.
tekrîr (A.) [تکریر] tekrarlama.
teksîf (A.) [تکثيف] 1.yoğunlaştırma. 2.toplama.
teksîf etmek yoğunlaştırmak.
teksîr (A.) [تکثیر] çoğaltma.
teksîr edilmek çoğaltılmak.
teksîr etmek çoğaltmak.
tekvîn (A.) [تکوين] yaratma, var etme.
tekye (A.) [تکیه] tekke.
tekzîb (A.) [تکذیب] yalanlama.
tekzîb edilmek yalanlanmak.
tekzîb etmek yalanlamak.
tel'in (A.) [تلعين] lanetleme.

tel'în edilmek lanetlenmek.

tel'în etmek lanetlemek.

telâfî (A.) [تلافى] zarar karşılama.

telâkî (A.) [تلاقى] buluşma, görüşme.

telakkî (A.) [تلقى] anlayış, görüş, değerlendirme.

telakkî etmek anlamak, değerlendirmek.

telakkiyât (A.) [تلقيات] görüşler, anlayışlar, değerlendirmeler.

telâmîz (A.) [تلاميذ] öğrenciler.

telâsuk (A.) [تلاصق] bitişme, yapışma.

telâşî (A.) [تلاشى] dağılma.

telattuf (A.) [تلطف] yumuşak davranma.

telâtum (A.) [تلاطم] çalkantı.

telbîs (A.) [تلبيس] hile yaparak aldatma.

tele (A.) [تله] kapan, tuzak.

tele'lu (A.) [تلالؤ] ışıldama.

telebbüs (A.) [تلبس] giyinme.

telef (A.) [تلف] 1.ölme. 2.boşa gitme.

telef etmek harcamak, tüketmek, yok etmek.

telef olmak 1.ölmek. 2.boşa gitmek.

telefât (A.) [تلفات] can kaybı, ölümler.

telehhüf (A.) [تلهف] yanıp yakılma.

telemmüz (A.) [تلمذ] öğrencilik.

telemmüz etmek öğrenci olmak, öğrencilik etmek.

televvün (A.) [تلون] yanardönerlik.
telh (F.) [تلخ] acı.
telhîs (A.) [تلخيص] 1.kısaltma. 2.özetleme.
telhîs etmek özetlemek.
telhîsen (A.) [تلخيصا] özetle.
telhkâm (F.) [تلخكام] üzgün, acılı.
telkârî (T.-F.) [تل كاری] gümüş işleme.
telkîh (A.) [تلقیح] aşılama.
telkîn (A.) [تلقین] öğretme, kulağına anlatma.
telkînî (A.) [تلقینی] telkine dayalı.
tell (A.) [تل] tepe, sırt.
telmîh (A.) [تلمیح] gönderme, îmâlî anlatma.
telmîhât (A.) [تلمیحات] göndermeler, îmâlî anlatmalar..
telmîhen (A.) [تلمیحا] göndermede bulunarak.
telvîn (A.) [تلوین] boyama.
telvîs etmek kirletmek. Beni de telvis ettiniz.
temâdî (A.) [تمادی] uzama, sürme.
temâdî etmek uzamak, sürmek, devam etmek.
temâs (A.) [تماس] dokunma.
temâs etmek dokunmak.
temâsîl (A.) [تمائیل] 1.resimler. 2.semboller.
temâsül (A.) [تماثل] benzeşme.
temâşâ (F.) [تماشا] seyretme.

temâşâ etmek seyretmek.

temaşagâh (F.) [تماشاگاه] seyir yeri.

temâyül (A.) [تمايل] eğilim.

temâyülât (A.) [تمايلات] eğilimler.

temâyüz (A.) [تمايز] seçkinlik, üstünlük, ayrıcalık.

temayüz etmek seçkinlik kazanmak, ayrıcalık kazanmak, dikkat çekmek.

temcîd (A.) [تمجيد] ululama.

temdîd (A.) [تمديد] 1.uzatma. 2.süre uzatma.

temdîd edilmek uzatılmak.

temdîd etmek uzatmak.

temeddün (A.) [تمدن] uygarlık.

temeddün eylemek uygarlaşmak.

temekkün (A.) [تمكن] yerleşme.

temelluk (A.) [تملق] yaltaklanma.

temellük (A.) [تملك] mülk edinme.

temellük etmek mülk edinmek.

temennî (A.) [تمنى] istek, arzu.

temennî edilmek arzu edilmek.

temennî etmek arzu etmek.

temerküz (A.) [تركز] toplanma, yığılışma.

temerküz etmek toplanmak, yığılışmak.

temerrüd (A.) [تمرد] dikbaşlılık, direniş.

temerrüd etmek direnmek, dikbaşlılık etmek.

temeshur (A.) [تمسخر] maskaralık.

temeshur etmek maskaralık etmek.

temessüh etmek şekil değiştirmek.

temessük etmek sımsıkı tutunmak, sarılmak.

temessül etmek 1.cisimlenmek. 2.benzeşmek. 3.özümlemek.

temettü (A.) [تمتع] kazanç, kâr.

temevvüc (A.) [تموج] dalgalanma.

temevvüc etmek dalgalanmak.

temevvül (A.) [تمول] zenginlik.

temeyyüz (A.) [تميز] kendini gösterme, sivrilme, ayrıcalık kazanma.

temeyyüz etmek kendini göstermek.

temhîl etmek süre tanımak.

temîn (A.) [تأمين] 1.gerçekleştirme, sağlama. 2.gerçekleştirilme, sağlanma.
3.emin kılma, güvence verme.

temîn edilmek 1.sağlanmak, gerçekleştirilmek. 2.güvenci verilmek, emin
kılınmak.

temîn etmek güvence vermek, kesin konuşmak.

temînât (A.) [تأمينات] güvence parası.

temînen (A.) [تأميننا] sağlanarak, temin edilerek.

temkîn (A.) [تمكين] 1.ihtiyatlı davranma. 2.sağlamlık. 3.ağırbaşlılık.

templîk (A.) [تمليك] mülk verme, mülk edindirme.

temr (A.) [تمر] hurma.

temrîn (A.) [تمرين] alıştırma, egzersiz.

temsîl (A.) [تمثيل] 1.tiyatro oyunu. 2.sözgelişi. 3.özümseme.

temsîlât (A.) [تمثيلات] tiyatro oyunları.

temyîz (A.) [تمييز] 1. ayırdetme. 2. seçme.

ten (F.) [تن] 1. vücut, beden. 2. dış yüz.

tena'um (A.) [تنعم] bolluk içinde yaşama.

tenâfûr (A.) [تنافر] 1. birbirinden nefret etme. 2. kulağa hoş gelmeyen sözcükleri sık sık kullanma.

tenahnuh (A.) [تنحنح] boğazını temizleme.

tenâkus (A.) [تناقص] eksilme, azalma.

tenâkus etmek eksilmek, azalmak.

tenâkuz (A.) [تناقض] çelişki.

tenâkür (A.) [تناكر] antipati.

tenâsân (F.) [تن آسان] canının kıymetini bilen, rahatına düşkün.

tenâsur (A.) [تناصر] yardımlaşma.

tenâsüb (A.) [تناسب] 1. uygunluk. 2. orantı.

tenâsüh (A.) [تناسخ] ruhun bedenler arası göçü.

tenâsül (A.) [تناسل] üreme, üreyiş.

tenâsülî (A.) [تناسلى] üreyiş ile ilgili.

tenâvüb (A.) [تناوب] dönüşüm.

tenâzur (A.) [تناظر] bakışma, bıkışım, simetri.

tenâzurî (A.) [تناظرى] bakışık, simetrik.

tenbân (F.) [تنبان] don.

tenbel (F.) [تنبل] tembel.

tenbîh (A.) [تنبيه] 1. uyandırma. 2. uyarı, tembih.

tenbîh edilmek 1.uyandırılmak. 2.uyarılmak, tembihlenmek.

tenbîh etmek uyarmak, tembihlemek.

tenbîhât (A.) [تنبيهات] uyarılar, tembihler.

tendürüst (F.) [تن درست] sağlıklı, sağlam yapılı.

tene (F.) [تنه] gövde.

tenebbüh (A.) [تنبه] 1.uyanma. 2.uyarım.

tenebbüt (A.) [تنبت] bitme, yeşerme.

tenebbüt etmek bitmek, yeşermek.

teneffür (A.) [تنفر] nefret etme, iğrenme.

teneffür etmek nefret etmek, iğrenmek.

teneffüs (A.) [تنفس] 1.soluk alma.

teneffüs edilmek soluk alınmak.

teneffüs etmek soluk almak.

tenemmüv etmek serpilmek, gelişip büyüme.

tenevvü' (A.) [تنوع] çeşitlilik.

tenevvür (A.) [تنور] aydınlanma.

tenevvür etmek aydınlanmak.

tenezzüh (A.) [تنزه] gezinti.

tenezzüh etmek gezinti yapmak, gezinmek.

tenezzül (A.) [تنزل] 1.alçalma. 2.alçakgönüllülük.

tenezzülen (A.) [تنزلا] alçakgönüllülükle.

teng (F.) [تنگ] dar.

tengdest (F.) [تنگ دست] elidarda, yoksul.

tenhâ (F.) [تنها] 1.tek başına, yalnız. 2.boş yer, yssız yer.
tenkîd (A.) [تنقيد] eleştiri.
tenkîd edilmek eleştirilmek.
tenkîd etmek eleştirmek.
tenkîdât (A.) [تنقيادات] eleştiriler.
tenkîh (A.) [تنقيح] nikahlama.
tenkîl (A.) [تنكيل] 1.uzaklaştırma. 2.ortadan kaldırma. 3.cezalandırma.
tenkîs (A.) [تنقيص] azaltma, eksiltme.
tenkîsât (A.) [تنقيصات] azaltmalar, eksiltmeler.
tenmiye (A.) [تنميه] geliştirme, artırma, nemalandırma.
tenmiye etmek geliştirmek, artırmak.
tennûr (A.) [تنور] 1.tandır. 2.fırın.
tennûre (A.) [تنوره] mevlevî dervişlerinin sema giysisi.
tenperver (F.) [تن پرور] rahatına düşkün.
tensîb (A.) [تنسيب] uygun görme.
tensîb edilmek uygun görülmek.
tensîb etmek uygun görmek.
tensîk (A.) [تنسيق] düzenleme, tertip etme.
tenşît (A.) [تنشيط] neşelendirme.
tenûmend (F.) [تنومند] iriyarı, çamyarması.
tenvîm (A.) [تنويم] uyutma.
tenvîr (A.) [تنوير] 1.aydınlatma, ışıklandırma. 2.düşünce yoluyla aydınlatma.
tenvîr etmek aydınlatmak.

tenzîh (A.) [تنزيه] arındırma, uzak tutma, kusur kondurmama.

tenzîh etmek uzak tutmak, kusur kondurmamak.

tenzîl (A.) [تنزيل] 1.indirme. 2.indirim.

tenzîlât (A.) [تنزيلات] indirim.

tenzîlât yapmak fiyat düşürmek, indirim yapmak.

ter (F.) [تر] 1.taze.. 2.islak.

ter'îb (A.) [ترعيب] korkutma.

terâfuk (A.) [ترافق] yardımlaşma.

terâfuk etmek birbirine yardım etmek.

terahhum (A.) [ترحم] acıma, merhamet etme.

terahhum etmek acımak, merhamet etmek.

terahhum kılmak acımak, merhamet etmek.

terakkî (A.) [ترقى] ilerleme, gelişme.

terakkîperver (A.-F.) [ترقى پرور] ilerleme yanlısı.

terakkiyât (A.) [ترقیات] ilerlemeler.

terâküm (A.) [تراكم] birikim, birikme, yığılma.

terâküm etmek birikmek, yığılmak.

terâküm ettirmek biriktirmek.

terâne (F.) [ترانه] 1.İran edebiyatına özgü rubai şekli. 2.makam, ahenk. 3.şarkı.

terâzû (F.) [ترازو] terazi.

terbî' (A.) [تربيع] 1.dörtleme. 2.dördün.

terbiye (A.) [تربيه] 1.yetiştirme. 2.eğitim. 3.cezalandırma.

terbiyevî (A.) [تربیوی] eğitimsel.

terceme (A.) [ترجمه] çeviri.

tercî' (A.) [ترجيع] geri çevirme.

tercîh (A.) [ترجيح] yeğleme.

tercüman (A.) [ترجمان] 1.çevirmen. 2.duyguları, görüşleri dile getiren.

terdâmen (F.) [تردامن] iffetsiz. 2.namussuz.

terdîd (A.) [ترديد] geri çevirme.

terdîf (A.) [ترديف] 1.ekleme, ilişirme. 2.terkiye alma.

terdîf eylemek eklemek.

tereddî etmek soysuzlaşmak.

tereddüd (A.) [تردد] 1.gidip gelme.2.ikirciklenme.

tereddüd etmek ikirciklenmek.

tereke (A.) [تركه] ölenin geride bıraktıkları.

terekküb (A.) [تركيب] 1.oluşum. 2.bileşim.

terekküb etmek oluşmak.

terekkübât (A.) [تركيبات] oluşumlar.

terennüm (A.) [ترنم] 1. şarkı söyleme, şakıma. 2.dile getirme.

terennüm etmek 1.şarkı söylemek, şakımak. 2.dile getirmek.

teressüb (A.) [ترسب] tortulanma.

teressüb etmek tortulanmak.

tereşşüh (A.) [ترشح] sızıntı.

terettüb (A.) [ترتب] 1.gerekme. 2.üzerine görev düşmek.

terettüb etmek 1.gerekmek. 2.üzerine görev düşmek.

terfi' (A.) [ترفيع] 1.yükseltme. 2.rütbesini yükseltme. 3.bir üst sınıfa geçme.

terfî' etmek 1.yükselmek. 2.rütbesi yükselmek. 3.bir üst sınıfa geçme.

terfîk (A.) [ترفيق] 1.ayak uydurma. 2.arkadaş etme.

terfîk etmek ayak uydurmak.

tergîb (A.) [ترغيب] rağbet ettirme, istek uyandırma.

tergîb etmek rağbet ettirmek, istek uyandırmak.

terhîb etmek gözünü korkutmak.

terhîn (A.) [ترهين] rehin bırakma.

terhis (A.) [ترخيص] 1.izin verme. 2.askerlik süresi dolanı serbest bırakma.

terk (A.) [ترك] 1.bırakma. 2.vazgeçme. 3.ayrılma.

terk edilmek 1.bırakılmak. 2.vazgeçilmek.

terk etmek 1.bırakmak. 2.vazgeçmek. 4.ayrılmak.

terk olunmak 1.bırakılmak. 2.vazgeçilmek.

terkeş (F.) [تركش] okluk, sadak.

terkîb (A.) [تركيب] birleştirme, terkip.

terkuve (A.) [ترقوه] köprücük kemiği.

termîm (A.) [ترميم] onarma, onarım.

termîm edilmek onarılmak.

termîm etmek onarmak.

termîmât (A.) [ترميمات] onarımlar.

ters (F.) [ترس] korku.

tersâ (F.) [ترسا] Hıristiyan.

tersân (F.) [ترسان] korku ile, korkarak.

tersâyân (F.) [ترسايان] Hıristiyanlar.

tersengîz (F.) [ترس انگیز] korkunç, korku salan.

tersî' (A.) [ترصيع] mücevher işleme, mücevher kakma.

tersîb (A.) [ترسيب] tortulandırma.

tersîm (A.) [ترسيم] resmetme, resimleme.

tersîm edilmek resimlenmek, resmedilmek.

tersîm etmek resimlemek, resmetmek.

tersnâk (F.) [ترسناك] korkunç.

tertîb (A.) [ترتيب] 1.dizme. 2.düzen. 3.hazırlama, düzenleme.

tertîb edilmek hazırlanmak, düzenlenmek.

tertîb etmek hazırlamak, düzenlemek.

tertîbât (A.) [ترتيبات] düzenlemeler, düzenler.

terütâze (F.) [تروتازه] taptaze, çok körpe.

tervîc (A.) [ترويح] 1.yaygınlaştırma, rayiç kılma. 2.değerini artırma.

terzebân (F.) [ترزبان] hazırcevap.

terzîk (A.) [ترزيق] rızıklandırma.

terzîl (A.) [ترذيل] rezil etme.

terzîl edilmek rezil edilmek.

terzîl etmek rezil etmek.

tes'îd (A.) [تسعيد] kutlama.

tes'îd edilmek kutlanmak.

tes'îd etmek kutlamak.

tesâdüf (A.) [تصادف] 1.rastlama. 2.rastlantı.

tesâdüf edilmek rastlanmak.

tesâdüf etmek rastlamak.

tesâdüfen (A.) [تصادفا] rastlantı eseri, rastgele.

tesâdüfî (A.) [تصادفى] rastlantı eseri, rastgele.

tesâdüm (A.) [تصادم] çarpışma, tokuşma.

tesâdüm etmek çarpışmak, tokuşmak.

tesâhub (A.) [تصاحب] 1.sahip çıkma. 2.arkadaşlık etme.

tesâmüh (A.) [تسامح] hoşgörü.

tesâmühkâr (A.-F.) [تسامحكار] hoşgörülü.

tesâmühkârlık (A.-F.-T.) hoşgörü.

tesâmühperver (A.-F.) [تسامح پرور] hoşgörülü.

tesânîf (A.) [تصانیف] kitaplar.

tesânüd (A.) [تساند] dayanışma.

tesâud (A.) [تصاعد] göklere yükselme, ağma.

tesâvî (A.) [تساوى] eşitlik.

tesâvîr (A.) [تصاویر] resimler, tasvirler.

tesbîh (A.) [تسبیح] tespih.

tesbît (A.) [تثبیت] 1.sağlamlaştırma, tutturma. 2.kanıtlama.

tesbît edilmek 1.tutturulmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlenmek.

tesbît etmek 1.tutturmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlenmek.

tescîl (A.) [تسجيل] kayıt defterine geçirme, sicile kaydetme.

tescîl edilmek sicile kaydedilmek.

tescîl etmek sicile kaydetmek.

tesdîs (A.) [تسديس] altılama.

tesellî (A.) [تسلى] avutma.

tesellî vermek avutmak.

tesellîkâr (A.-F.) [تسلى كار] avutan, teselli veren.

tesellüm (A.) [تسلم] teslim alma.

tesellüm etmek teslim almak.

teselsül (A.) [تسلسل] zincirleme.

tesettür (A.) [تستر] örtünme.

teseyyüb (A.) [تثيب] dul kalma.

teshîl (A.) [تسهيل] kolaylaştırma.

teshîl etmek kolaylaştırmak.

teshîlât (A.) [تسهيلات] kolaylıklar.

teshîr (A.) [تسخير] ele geçirme.

teshîr (A.) [تسخير] büyüleme.

teskîn (A.) [تسكين] yatıştırma, sakinleştirme.

teskîn etmek yatıştırmak, sakinleştirmek.

teskîn olmak yatışmak, sakinleşmek.

teslîh (A.) [تسليح] 1.silahlandırma. 2.silahlandırılma.

teslîh edilmek silahlandırılmak.

teslîh etmek silahlandırmak.

teslîm (A.) [تسليم] 1.sahibine verme. 2.hakkını verme, doğrulama.

teslîs (A.) [تثليث] üçleme.

tesmîm (A.) [تسميم] 1.zehirleme. 2.zehirlenme.

tesmîm edilmek zehirlenmek.

tesmîm etmek zehirlemek.

tesmiye (A.) [تسميه] adlandırma.

tesmiye edilmek adlandırılmak, denilmek.

tesmiye etmek adlandırmak, demek.

tesmiye olunmak adlandırılmak, denilmek.

tesrî' (A.) [تسريع] hızlandırma.

tesrî' edilmek hızlandırılmak.

tesrî' etmek hızlandırmak.

tesvîd (A.) [تسويد] 1.karartma. 2.müsvedde yazma.

tesviye (A.) [تسويه] 1.eşitleme. 2.düzleme. 3.sonuçlandırma. 4.hesap kapatma.

tesviye edilmek 1.eşitlenmek. 2.düzlenmek. 3.sonuçlandırılmak. 4.hesap katılmak.

tesviye etmek 1.eşitlemek. 2.düzlemek. 3.sonuçlandırmak. 4.hesap kapatmak.

teş'a'su' (A.) [تشعشع] ışımak.

teş'a'ub (A.) [تشعب] şubelenme, dallanma.

teşâbüh (A.) [تشابه] benzeşme.

teşbîh (A.) [تشبيه] benzetme.

teşbîh edilmek benzetilmek.

teşbîh etmek benzetmek.

teşcî' (A.) [تشجيع] yüreklendirme.

teşcî' edilmek yüreklendirilmek.

teşcî' etmek yüreklendirmek.

teşcîr etmek ağaçlandırmak.

teşdîd (A.) [تشدید] şiddetlendirme, arttırma, çoğaltma.

teşdîd etmek şiddetlendirmek.

teşebbüs (A.) [تشبث] girişim.

teşebbüs etmek girişmek, girişimde bulunmak.

teşebbüsât (A.) [تشبثات] girişimler.

teşeccür etmek ağaçlaşmak.

teşekkül (A.) [تشكل] oluşma, oluşum.

teşekkül etmek oluşmak.

teşekkürât (A.) [تشكرات] teşekkürler.

teşennüc (A.) [تشنج] kasılma, spazm.

teşerrüf (A.) [تشرف] şereflenme.

teşerrüf etmek şereflenmek.

teşevvüş (A.) [تشوش] karışıklık.

teşeyyu' (A.) [تشيع] şîlik.

teşfiye (A.) [تشفيه] şifa verme.

teşhîr (A.) [تشهير] 1.meşhur etme. 2.sergileme. 3.sergilenme.

teşhîr edilmek sergilenmek.

teşhîr etmek sergilemek.

teşhîs (A.) [تشخيص] 1.ayirt etme. 2.kişilik kazandırma. 3.tanı.

teşhîs edilmek 1.ayirt edilmek. 2.tanı konulmak.

teşhîs etmek 1.ayirt etmek. 2.tanı koymak.

teşhîs olunmak. ayirt edilmek.

teşkîl (A.) [تشكيل] 1.şekillendirme, oluşturma. 2.kurma.

teşkîl edilmek kurulmak.

teşkîl etmek oluşturmak.

teşne (F.) [تشنه] susuz,susamış.

teşnedil (F.) [تشنه دل] seven, arzulu, can atan.

teşrî' (A.) [تشريع] yasa koyma.

teşrîf (A.) [تشريف] 1.şereflendirme. 2.gelme.

teşrîfât (A.) [تشريفات] protokol.

teşrîfatçı (A.-T.) protokol görevlisi.

teşrîh (A.) [تشريح] 1.açma. 2.açılama, şerh etme. 3.otopsi. 4.anatomi.

teşrîh etmek açılmak, açıklamalı olarak söylemek veya yazmak.

teşrîhhâne (A.-F.) [تشريح خانه] otopsi odası.

teşrîk (A.) [تشريك] ortak etme.

teşrîn-i evvel (A.-F.) [تشرين اول] Ekim.

teşrîn-i sâni (A.-F.) [تشرين ثانى] Kasım.

teşvîk (A.) [تشويق] şevklendirme.

teşvîk edilmek şevklendirilmek.

teşvîk etmek şevklendirmek.

teşvîkât (A.) [تشويقات] teşvikler.

teşyî' (A.) [تشييع] uğurlama.

teşyî' edilmek uğurlanmak.

teşyî' etmek uğurlamak.

tetâbuk (A.) [تطابق] uyma, uygun düşme.

tetâbuk etmek uymak, uygun düşmek.

tetebbu' (A.) [تتبع] derinlemesine araştırma, inceleme.

tetebbu' etmek incelemek.

tetebu'ât (A.) [تتبعات] incelemeler.

tetimme (A.) [تتمه] tamamlayıcı ek.

tevâfuk (A.) [توافق] uygun gelme.

tevaggul (A.) [توغل] sürekli uğraşı.

tevahhuş (A.) [توحش] korku, korkma.

tevakki (A.) [توقي] sakınma, korunma, çekinme.

tevakku' (A.) [توقع] beklenti.

tevakku' (A.) [توقف] durma.

tevakku' etmek durmak.

tevâlî (A.) [توالى] kesintisiz sürme, birbirini izleme.

tevâlî etmek kesintisiz sürmek, birbirini izlemek.

tevânâ (F.) [توانا] güçlü.

tevârîh (A.) [تواريخ] tarihler.

tevârüs (A.) [توارث] miras alma.

tevârüs etmek miras almak.

tevâtur (A.) [تواتر] yaygın söylenti.

tevâzu (A.) [تواضع] alçakgönüllülük.

tevâzün (A.) [توازن] denklik.

tevbe (A.) [توبه] tövbe.

tevbîh (A.) [توبيخ] azarlama, azar.

tevbîh olunmak azarlanmak.

tevcîh (A.) [توجيه] 1.yönelme, yönlendirme. 2.yorumlama. 3.rütbe verme.

tevdî' (A.) [توديع] bırakma, görev verme.

tevdî' etmek bırakmak.

teveccüh (A.) [توجه] 1.yönelme, dönme. 2.ilgi gösterme.

teveccüh etmek 1.yönelmek, dönmek. 2.ilgi göstermek. 3.düşmek.

tevellüd (A.) [تولد] 1.doğma. 2.doğum. 3.doğum tarihi.

tevellüd etmek doğmak.

teverrüm (A.) [تورم] 1.şişme. 2.verem olma.

teverrüm etmek şişmek.

tevessü (A.) [توسع] genişleme.

tevessü etmek genişlemek.

tevessül (A.) [توسل] 1.el atma, girişme. 3.inanma. 3.sarıma.

tevessül etmek 1.el atmak. 2.sarılmak.

tevezzü' (A.) [توزع] dağılım.

tevfikan (A.) [توفيقا] -e göre, uyarak, bakılarak.

tevhîd (A.) [توحيد] birleştirme.

tevhîd edilmek birleştirilmek.

tevhîd etmek birleştirmek.

tevhîd etmek bk. tevhîd etmek.

tevkîf (A.) [توقيف] 1.durdurma. 2.kapatma. 3.tutuklama.

tevkîf edilmek 1.durdurulmak. 2.kapatılmak. 3.tutuklanmak.

tevkîf etmek 1.durdurmak. 2.kapatmak. 3.tutuklamak.

tevkîl etmek vekil bırakmak.

tevlîd (A.) [توليد] 1.doğurtma, üretme. 2.meydana getirme.

tevlîd etmek 1.üretmek. 2.meydana getirmek.

tevsî etmek genişletmek.

tevsî' (A.) [توسيع] 1.genişletme. 2.genişletilme.

tevsî' edilmek genişletilmek.

tevsîk (A.) [توثيق] 1.belgeleme. 2.sağlamlaştırma.

tevsîk edilmek belgelendirilmek.

tevsîk etmek belgelendirmek.

tevşîh (A.) [توشيح] 1.süsleme. 2.çifte kafiye kullanma.

tevvâb (A.) [ثواب] 1.çok tövbe eden. 2.tövbe kabul eden Tanrı.

tevzî' (A.) [توزيع] dağıtım, dağıtma.

tevzî' edilmek dağıtılmak.

tevzî' etmek dağıtmak.

teyakkuz (A.) [تيقظ] uyanıklık.

teyemmün (A.) [تيمم] uğur sayma.

tezâd (A.) [تضاد] zıtlık, çelişki.

tezâhür (A.) [تظاهر] ortaya çıkma, belirme.

tezâhür etmek ortaya çıkmak, belirme.

tezâhürât (A.) [تظاهرات] 1.ortaya çıkışlar, oluşlar. 2.destekler.

tezâyüd (A.) [تزايد] artma, çoğalma.

tezâyüd etmek artmak, çoğalmak.

tezekkür (A.) [تذكر] ele alınma.

tezelzül (A.) [تزلزل] sarsılma, sarsıntı.

tezerv (F.) [نذرو] sülün.
tezevvüc (A.) [تزوج] evlilik, evlenme.
tezhîb (A.) [تذهيب] 1.süsleme. 2.yaldızlama. 3.altın sürme.
tezkâr (A.) [تذكر] anma hatırlama.
tezkâr eylemek hatırlatmak.
tezkîr (A.) [تذكير] hatırlatma.
tezkîr edilmek hatırlatılmak, dile getirilmek.
tezkîr etmek hatırlatmak, dile getirmek.
tezlîl (A.) [تنليل] aşağılama, zelil etme.
tezvîc (A.) [تزويج] evlendirme.
tezvîc etmek evlendirmek.
tezvîr (A.) [تزوير] arabozuculuk.
tezyîd (A.) [تزييد] arttırma.
tezyîd etmek arttırmak.
tezyîd olunmak arttırılmak.
tezyîn (A.) [تزيين] 1.süsleme. 2.süslenme.
tezyîn edilmek süslenmek, bezenmek.
tezyînat (A.) [تزيينات] süslemeler, süsler.
tıbb (A.) [طب] tıp.
tıbbî (A.) [طبى] tıp ile ilgili.
tıbbiye (A.) [طبيه] tıp fakültesi, tıp okulu.
tıfl (A.) [طفل] küçük çocuk.
tıflâne (A.-F.) [طفلانه] çocukça, çocuksu.

tılâ (A.) [طلاع] yıldız.
tınab (A.) [طناب] sicim, çadır ipi.
tırâş (F.) [تراش] tıraş.
tıynet (A.) [طينت] mizaç.
tıynetsiz (A.-T.) kötü mayalı, karaktersiz.
tîb (A.) [طيب] güzel koku.
ticârethâne (A.-F.) [تجارت خانه] ticaret yapılan işyeri.
tîğ (F.) [تیغ] kılıç.
tilâvet (A.) [تلاوت] güzel Kur'ân okuma.
tilâvet etmek usûlüne göre Kur'ân okumak.
tilmîz (A.) [تلميذ] öğrenci.
tîmâr (F.) [تيمار] 1.bakım. 2.tımar.
tîmârhâne (F.) [تيمارخانه] akıl hastanesi.
timsâh (A.) [تمساح] timsah.
timsâl (A.) [تمثال] 1.resim. 2.sembol.
timsâlî (A.) [تمثالی] sembolik.
tîr (F.) [تير] 1.ok. 2.sevgilinin kirpiği.
tîrâje (F.) [تيراژه] gökkuşağı.
tîrdân (F.) [تيردان] okluk, sadak.
tîre (F.) [تيره] 1.karanlık. 2.bulanık. 3.koyu.
tîrendâz (F.) [تيرانداز] okçu.
tîrkeş (F.) [تيركش] okluk, sadak.
tiryâk (A.) [ترياك] 1.panzehir. 2.afyon.

tiryâkî (A.) [تریاکی] 1.esrarkeş. 2.sigara tutkunu.

tis'a (A.) [تسعه] dokuz.

tis'in (A.) [تسعين] doksan.

tîşe (F.) [تیشه] 1.keser. 2.balta.

tîz (F.) [تیز] 1.keskin. 2.sivri. 3.çabuk tez.

tîzâb (F.) [تیزاب] kezzap.

töhmet (A.) [تهمت] suç.

tu'me (A.) [طعمه] 1.yem. 2.yiyecek. 2.tat.

tûde (F.) [توده] yığın.

tufeylât (A.) [طفیلات] parazitler.

tufeylî (A.) [طفیلی] parazit.

tufeyliyet (A.) [طفیلیت] parazitlik.

tuffah (A.) [تفاح] elma.

tufû (F.) [تفو] 1.tükrük. 2.tüh!

tufûliyyet (A.) [طفولیت] çocukluk.

tuğrâkeş (T.-F.) [طغراکش] tuğracı.

tuğyân (A.) [طغیان] 1.taşkınlık, azgınlık. 2.taşkın.

tuhaf (A.) [تحف] 1.ilginç. 2.hediyeler. 3.gülünç.

tuhfe (A.) [تحفه] hediye.

tuhm (F.) [تخم] tohum.

tûl (A.) [طول] 1.uzunluk. 2.boylam.

tûlânî (A.) [طولانی] uzunluğuna.

tullâb (A.) [طلاب] öğrenciler.

tulû (A.) [طلوع] doğuş.
tulûât (A.) [طلوعات] doğaçlamalar.
tûranî (T.-F.) [تورانى] Turanlı.
tûraniyûlası (T.-A.) [تورانى الاصل] Tûran asıllı.
turfa (A.) [طرفه] yepyeni, görülmemiş şey.
turre (A.) [طره] saç lülesi.
turş (F.) [ترش] ekşi.
turuk (A.) [طرق] yollar.
turuncî (F.) [ترنجى] turuncu.
tûsen (F.) [توسن] serkeş at.
tûşe (F.) [توشه] azık.
tût (F.) [توت] dut.
tûtî (F.) [طوطى] papağan, dudu kuşu.
tuyûf (A.) [طيوف] tayflar.
tuyûr (A.) [طيور] kuşlar.
tüccâr (A.) [تجار] tacirler.
tükme (F.) [تكمه] düğme.
tünbek (F.) [تنبک] dümbelek.
tünd (F.) [تند] 1.hızlı. 2.keskin. 3.acı. 3.şiddetli.
tündbâd (F.) [تندباد] kasırga.
tündmizâc (F.-A.) [تندمزاج] asabî mizaçlı.
türâb (A.) [تراب] toprak.
türb (F.) [ترب] turp.

türbet (F.) [تربت] türbe.

türk 1.Türk. 2.güzel.

türkân (T.-F.) [ترکان] 1.Türkler. 2.güzeller.

türkiyât (T.-A.) [ترکیات] Türklük araştırmaları, türkoloji.

türktâz (T.-F.) [ترکتاز] 1.koşturma, koşma. 2.yağmalama.

türrehe (A.) [ترهه] zırva.

türşî (F.) [ترشی] 1.ekşilik. 2.turşu.

türşrû (F.) [ترش رو] suratı sirke satan, ekşi suratlı.

tüvân (F.) [توان] güç.

tüvânâ (F.) [توانا] güçlü.

tüvânger (F.) [توانگر] zengin.

U

- u'cûbe (A.) [اعجوبه] acayip, şaşılacak şey.
- ubûdiyyet (A.) [عبودیت] kulluk.
- ubûr (A.) [عبور] geçiş.
- ucb (A.) [عجب] kendini beğenme.
- ûd (A.) [عود] 1.öd ağacı. 2.ud.
- ûdî (A.) [عودی] ud sanatçısı.
- udûl (A.) [عدول] vazgeçme.
- udûl etmek vazgeçmek.
- ufuk (A.) [افق] ufuk.
- ufûnet (A.) [عفونت] 1.yangı. 2.kötü koku.
- uhde (A.) [عهده] sorumluluk.
- uhrâ (A.) [اخرى] başka, diğer.
- uhrevî (A.) [اخروی] ahiret ile ilgili.
- uht (A.) [اخت] kızkardeş.
- uhuvvet (A.) [اخوت] kardeşlik.
- ukâb (A.) [عقاب] kartal.
- ukalâ (A.) [عقلا] akıl sahipleri.
- ukbâ (A.) [عقبی] ahiret.
- ukde (A.) [عقده] 1.düğüm. 2.gönül üzüntüsü. 3.sorun.

ukûbât (A.) [عقوبات] cezalar.
ukûbet (A.) [عقوبت] ceza.
ukûbet bulmak cezalandırılmak.
ukûd (A.) [عقود] akitler.
ukûl (A.) [عقول] akıllar.
ûlâ (A.) [اولى] ilk, birinci.
ulemâ (A.) [علما] bilginler.
ulûfe (A.) [علوفه] 1.yem. 2.yeniçeri maaşı.
ulûhiyyet (A.) [الوهيت] tanrılık.
ulûm (A.) [علوم] ilimler.
ûlûlazm (A.) [اولو العظم] büyük peygamber.
ûlûlebsâr (A.) [اولو الابصار] görüş sahipleri.
ûlûlemr (A.) [اولو الامر] padişah.
ulüvv (A.) [علو] yücelik.
ulvî (A.) [علوى] yüce.
ulyâ (A.) [عليا] 1.çok yüce. 2.yukarı, üst.
umde (A.) [عمده] 1.dayanak. 2.ilke, prensip.
umk (A.) [عمق] derinlik.
ummâl (A.) [عمال] 1.görevliler. 2.yöneticiler.
ummân (A.) [عمان] okyanus.
umran (A.) [عمران] bayındırlık.
umûm (A.) [عموم] 1.genel. 2.halk. 3.tüm.
umûmen (A.) [عموما] genellikle.

umûmhâne (A.-F.) [عموم خانه] genelev.
umûmî (A.) [عمومى] genel.
umûmîleşmek genelleşmek.
umûmiyyet (A.) [عموميت] genellik.
umûmiyyetle (A.-T.) genellekle.
umûr (A.) [امور] işler.
unf (A.) [عنف] sertlik, katılık, şiddet.
unfen (A.) [عنفا] sertçe, şiddet kullanarak, kabalıkla.
unfuvân (A.) [عنفوان] gençlik ödnemi.
unmûzec (A.) [انموذج] örnek.
unnâb (A.) [عناب] hünnap.
unsur (A.) [عنصر] 1.eleman.madde. 2.topluluk.
urefâ (A.) [عرفا] arifler.
urûc (A.) [عروج] yükselme, göklere ağma.
urûc etmek yükselmek, göklere ağmak.
urûk (A.) [عروق] 1.damarlar. 2.ırklar.
urve (A.) [عروه] kulp.
uryân (A.) [عريان] çıplak, üryan.
usâre (A.) [عصاره] özsuğu.
usr (A.) [عسر] güçlük.
usret (A.) [عسرت] güçlük, sıkıntı, zorluk.
ustûre (A.) [اسطوره] efsane, mitoloji.
ustûrevî (A.) [اسطوروى] efsanevî, mitolojik.

usûl (A.) [اصول] 1.asıllar. 2.yöntem, yol yordam, metod.
usûlî (A.) [اصولی] metodik.
uşşâk (A.) [عشاق] aşıklar.
utrûş (A.) [اطروش] sağır.
utûfet (A.) [عطوفت] şefkat.
uyûb (A.) [عيوب] kusurlar.
uyûn (A.) [عيون] gözler.
uzlet (A.) [عزلت] köşesine çekilme.
uzletgâh (A.-F.) [عزلتگاه] inziva yeri.
uzletgüzin (A.-F.) [عزلت گزین] köşesine çekilen, münzevi.
uzletgüzin olmak köşesine çekilmek.
uzmâ (A.) [عظمی] büyük, çok büyük.
uzûbet (A.) [عذوبت] 1.tatlılık. 2.şirinlik, alımlılık.
uzûbet (A.) [عزوبت] bekarlık.
uzv (A.) [عضو] 1.organ. 2.üye.
uzvî (A.) [عضوی] organik.
uzviyye (A.) [عضويه] canlı, organik.
uzviyyet (A.) [عضویت] canlı.

Ü

übbehet (A.) [ابهت] ululuk.

übüvvet (A.) [ابوت] babalık.

ücret (A.) [اجرت] hizmet karşılığında verilen para.

ücûr (A.) [اجور] ücretler.

ücûrât (A.) [اجورات] ücretler.

üdebâ (A.) [ادبا] edipler.

üf'ûle (A.) [افعوله] .görev, fonksiyon.

üf'ûlevî (A.) [افعولوى] görevle ilgili, fonksiyonel.

üftâde (F.) [افتاده] 1.düşmüş. 2.düşkün. 3.aşık. 4.zavallı.

üftâdegân (F.) [افتادگان] 1.düşmüşler. 2.düşkünler. 3.aşıklar. 4.zavallılar.

üftânühîzân (F.) [افتان و خيزان] düşe kalka.

üfûl (A.) [افول] 1.batış. 2.ölüm.

ükül (A.) [اكل] 1.meyva. 2.azık. 3.zeka.

ülfet (A.) [الفت] 1.dostluk. 2.kaynaşma. 3.görüşme, konuşma.

ülfet etmek 1.dostluk kurmak. 2.kaynaşmak, alışmak. 3.görüşmek, konuşmak.

ümem (A.) [امم] ümmetler.

ümenâ (A.) [امنا] güvenilir kişiler.

ümerâ (A.) [امرا] emirler.

ümîd (F.) [اميد] ümit, umut.

ümîd etmek umutlanmak.

ümîdbahş (F.) [امیدبخش] ümit verici.

ümîdbahşî (F.) [امیدبخشی] ümit verme.

ümîdvâr (F.) [امیدوار] ümitli.

ümîdvârî (F.) [امیدواری] ümitli olma.

ümm (A.) [ام] anne, ana.

ümmehât (A.) [امهات] 1.anneler. 2.temeller, esaslar.

ümme (A.) [امت] ümmet, bir peygambere bağlı olanlar.

ümmîd (F.) [امید] ümit.

ümmiyyet (A.) [امیت] ümmîlik, hiç okuma yazma bilmeyen.

ümmülbilâd (A.) [ام البلاد] Mekke.

ümmülkitâb (A.) [ام الكتاب] 1.Fâtiha sûresi. 2.levhimahfuz.

ümmülkurâ (A.) [ام القرا] Mekke.

ümrân (A.) [عمران] bayındırlık, kalkınma.

ünâs (A.) [اناس] halk.

ünbûbe (A.) [انبوه] 1.boru. 2.kılcal damar.

üns (A.) [انس] alışma.

ünsiyyet (A.) [انسييت] alışma.

ünsiyyet kesb etmek alışmak.

ünûset (A.) [انوثت] dişilik.

ürçûfe (A.) [ارجوفه] yalan dolan, uydurma söz, martaval.

üryân (A.) [عريان] çıplak, anadan doğma.

üsbû' (A.) [اسبوع] hafta.

üsbû'î (A.) [اسبوعى] haftalık.
üserâ (A.) [اسرا] tutsaklar, esirler.
üskuf (A.) [اسقف] papaz.
üslûb (A.) [اسلوب] anlatım tarzı.
üss (A.) [اس] 1.üs. 2.esas.
üssülesâs (A.) [اس الاساس] asıl, temel.
üstâd (F.) [استاد] 1.üstat. 2.profesör. 3.usta.
üstâdâne (F.) [استادانه] ustaca.
üstâdî (F.) [استادى] 1.ustalık. 2.üstatlık.
üstûr (F.) [استور] binek ve yük hayvanı.
üstûre (A.) [اسطوره] 1.efsane. 2.uydurma söz.
üstühan (F.) [استخوان] kemik.
üstüre (F.) [استره] ustura.
üstüvâne (A.) [استوانه] silindir.
üstüvâr (F.) [استوار] 1.sağlam. 2.güvenilir.
üstüvârî (F.) [استوارى] 1.sağlamlık. 2.güvenilirlik.
üştür (F.) [اشتر] deve.
üştürban (F.) [اشتربان] deveci.
üştürdil (F.) [اشتردل] kinci.
üştürhâr (F.) [اشترخار] deve dikenli.
üzn (A.) [اذن] kulak.

V

va'd (A.) [وعد] vaat.

va'd edilmek vaat edilmek.

va'd etmek vaat etmek.

va'z (A.) [وعظ] vaaz, dinî öğüt.

vâbeste (F.) [وابسته] bağlı.

vâbestegân (F.) [وابستگان] bağlılar.

vâcib (A.) [واجب] gerekli.

vâcib olmak gerekmek.

vâcibât (A.) [واجبات] gerekenler, yapılması gerekli olanlar.

vâcibe (A.) [واجبه] gereken, yapılması gerekli olan.

vâcibülîfâ (A.) [واجب الايضا] yapılması gereken, yerine getirilmesi gereken.

vâcibülvücûd (A.) [واجب الوجود] Tanrı.

vâcid (A.) [واجد] 1.Tanrı. 2.meydana getiren.

vâdî (A.) [وادى] 1.vadi. 2.nehir yatağı. 2.saha, alan.

vâfir (A.) [وافر] bol.

vâh (A.) [واه] vah, yazık.

vâha (A.) [واحه] vaha, çöl ortasındaki yeşil alan.

vahâmet (A.) [وخامت] korkunçluk, vehamet, tehlikeli durum.

vâhasretâ (A.) [واحسرتا] eyvahlar olsun.

vâhayfâ (A.) [واحيفا] yazıklar olsun, eyvahlar olsun, vah vah.
vâhdânî (A.) [وحدانى] Tanrı'nın birliği ile ilgili.
vâhdâniyyet (A.) [وحدانيت] Tanrı'nın tekliği.
vahdet (A.) [وحدت] 1.teklik. 2.birlik, beraberlik.
vâhî (A.) [واهى] yararsız.
vâhid (A.) [واحد] tek, bir tane.
vahîd (A.) [وحيد] tek, biricik.
vahîm (A.) [وخيم] korkunç.
vahş (A.) [وحش] yabanıl.
vahşet (A.) [وحشت] 1.yabanîlik. 2.korku.
vahşetengîz (A.-F.) [وحشت انگيز] korkunç, korku salan.
vahşetnâk (A.-F.) [وحشتناك] 1.korkunç. 2.issiz.
vahşî (A.) [وحشى] 1.yabanî. 2.acımasız.
vahy (A.) [وحى] vahiy.
vâiz (A.) [واعظ] vaaz veren, dinî öğütler eden.
vâjgûn (F.) [واژگون] baş aşağı, tepetakla, tersyüz olmuş.
vak'a (A.) [وقعه] 1.olay. 2.savaş.
vak'anüvis (A.-F.) [وقعه نويس] tarih yazarı.
vak'anüvîsân (A.-F.) [وقعه نويسان] tarih yazarları.
vakar (A.) [وقار] ağırbaşlılık.
vakâyi' (A.) [وقايع] olaylar.
vakf (A.) [وقف] 1.durma, duruş. 2.durdurma. 3.vakıf. 4.adama.
vakfe (A.) [وقفه] durma, duraklama.

vakfegâh (A.-F.) [وقفه گاه] durulacak yer, durak.
vakfiyye (A.) [وقفیه] vakıf belgesi.
vâkıa (A.) [واقعه] 1.olay. 2.gerçek.
vâkıât (A.) [واقعات] olaylar.
vâkıf (A.) [واقف] 1.vakfeden. 2.anlamak, bilmek.
vâki (A.) [واقع] olan, meydana gelen, gerçekleşmiş olan.
vâki' olmak 1.olmak, meydana gelmek, gerçekleşmek. 2.bulunmak, yer almak.
vakiyye (A.) [وقیه] okka.
vakt (A.) [وقت] vakit.
vaktâki (A.-F.) [وقتاکه] –diği zaman.
vakûr (A.) [وقور] ağırbaşlı.
vakûrâne (A.-F.) [وقورانہ] ağırbaşlılıkla.
vâlâ (F.) [والا] yüksek, yüce.
vâlâcâh (F.) [والجاه] yüksek mevki sahibi.
vâlâkadr (F.-A.) [والاقدر] saygıdeğer.
vâlid (A.) [والد] 1.baba. 2.yol açan, doğuran.
vâlide (A.) [والده] anne, ana.
vâlideyn (A.) [والدين] anababa.
vâlih (A.) [واله] şaşkın.
vâliyân (A.-F.) [والیان] valiler.
vâm (F.) [وام] borç.
vâmdâr (F.) [وامدار] borçlu.
vâmhâh (F.) [وامخواه] alacaklı.

vâpesin (F.) [واپسين] sonuncu.
vâr (F.) [وار] gibi, benzer.
varak (A.) [ورق] 1.yaprak. 2.kağıt. 3.plaka.
varaka (A.) [ورقه] 1.belge. 2.bir yaprak.
varakpâre (A.-F.) [ورق پاره] 1.kağıt parçası. 2.pusula, not.
vâreste (F.) [وارسته] 1.kurtulmuş, rahat. 2.uzak.
vârî (F.) [واری] gibi.
vârid (A.) [وارد] 1.gelen, ulaşan. 2.sözkonusu.
vâridât (A.) [واردات] kazanç, gelir.
vâride (A.) [وارده] 1.gelen, ulaşan. 2.akla gelen.
vâris (A.) [وارث] mirasçı.
varta (A.) [ورطه] 1.uçurum. 2.tehlike.
vârûn (F.) [وارون] ters, başaşağı.
vârûne (F.) [وارونه] ters, başaşağı.
vasat (A.) [وسط] 1.orta. 2.ortalama.
vasatî (A.) [وسطی] 1.ortalama. 2.orta.
vasf (A.) [وصف] 1.nitelik, özellik. 2.övgü.
vâsıl (A.) [واصل] ulaşan, kavuşan, gelen.
vâsıl olmak ulaşmak, kavuşmak.
vâsıta (A.) [واسطه] 1.aracı. 2.araç, alet.
vâsi' (A.) [واسع] 1.geniş. 2.yaygın. 3.kapsamlı. 4.enli. 5.bol.
vasiyyet (A.) [وصیت] vasiyet.
vasiyyetnâme (A.-F.) [وصیت نامه] vasiyet mektubu.

vasl (A.) [وصل] 1.ulaşma. 2.kavuşma, vuslat. 3.bağlama, ulama.
vassaf (A.) [وصف] öven, anlatan, tavsif eden.
vassal (A.) [وصال] ulaştıran.
vatan (A.) [وطن] yurt.
vatandaş (A.-T.) [وطنداش] yurttaş.
vatanî (A.) [وطنى] yurt ile ilgili.
vatanperver (A.-F.) [وطن پرور] yurtsever.
vatanperverâne (A.-F.) [وطن پرورانه] yurtseverce.
vâveylâ (A.) [واويلا] 1.yazık, eyvahlar olsun. 2.çığlık.
vâveylâ düşmek çığlıklar atılmak.
vâye (F.) [وايه] kısmet.
vaz' (A.) [وضع] 1.koyma, konulma. 2.bırakma. 3.atama. 4.durum, konum.
vaz' -ı haml [وضع حمل] doğum.
vaz' -ı kadîm [وضع قديم] eski konum, eski durum.
vaz' -ı yed [وضع يد] el koyma.
vaz' -ı yed edilmek el konulmak.
vaz' -ı yed etmek el koymak.
vaz' etmek koymak.
vaz'an (A.) [وضعاً] konumu bakımından.
vazâif (A.) [وظائف] görevler, ödevler.
vâzı' (A.) [واضع] 1.koyan, koyucu. 2.hazırlayıcı.
vâzıh (A.) [واضح] açık, net.
vâzıhan (A.) [واضحا] açıkça, açık olarak.

vazî' (A.) [وضيع] 1.alçak, aşağı. 2.mütevazi.
vazîfe (A.) [وظيفه] 1.görev. 2.ödev.
vazîfedâr (A.-F.) [وظيفه دار] görevli.
vazîfeşinas (A.) [وظيفه شناس] görevine düşkün.
vaziyet (A.) [وضعيت] durum, konum.
vebâl (A.) [وبال] günah.
vecâhet (A.) [وجاهت] yüz güzelliği.
vecd (A.) [وجد] coşku.
vecdâver (A.-F.) [وجدآور] coşkulu, heyecanlandırıcı.
vech (A.) [وجه] 1.yüz. 2.sebepl, ilgi, münasebet, vasıta. 3.yüzey.
veche (A.) [وجهه] 1.yüz. 2.yön, taraf.
vecîbe (A.) [وجيبه] yapılması gereken, görev.
vecîz (A.) [وجيز] özlü.
vecîze (A.) [وجيزه] özdeyiş.
vedâ (A.) [وداع] ayrılış, ayrılma.
vedâyi' (A.) [ودایع] emanetler.
vedîa (A.) [وديعه] emanet.
vefâ (A.) [وفا] 1.sözünde durma. 2.dostluğl sürdürme.
vefâ etmek sözünde durmak, vefa göstermek.
vefâdâr (A.-F.) [وفادار] vefalı.
vefâkâr (A.-F.) [وفاكار] vefalı.
vefât (A.) [وفات] ölüm.
vefât etmek ölmek.

vefeyât (A.) [وفيات] ölümler.
vefk (A.) [وفق] 1.uyum. 2.uygun.
vegayrühü (A.) [وغيره] ondan başka.
vegayrühüm (A.) [وغيرهم] ondan başkaları.
veh (F.-A.) [وه] vah.
vehb (A.) [وهب] bağış, vergi.
vehbî (A.) [وهبى] Tanrı vergisi.
vehelümmecerrâ (A.) [وهلم جرى] var gerisini kıyas et.
vehhâb (A.) [وهاب] çok bağışlayıcı Tanrı.
vehhâbiyyet (A.) [وهابيت] vehhâbîlik.
vehhâbiyyûn (A.) [وهابيون] vehhâbîler.
vehim (A.) [وهم] kuruntu.
vehleten (A.) [وهلة] ansızın.
vehm (A.) [وهم] kuruntu.
vehmî (A.) [وهمى] kuruntuya dayalı, evham üstüne kurulmuş.
vehmnâk (A.-F.) [وهمناك] kuruntulu.
veillâ (A.) [والا] yoksa, aksi takdirde.
vekâhat (A.) [وقاحت] arsızlık, utanmazlık, hayasızlık.
vekâlet (A.) [وكالت] 1.vekillik. 2.bakanlık. 3.avukatlık.
vekâleten (A.) [وكالة] vekil olarak.
vekâletnâme (A.-F.) [وكالت نامه] vekillik belgesi.
vekâletpenâh (A.-F.) [وكالت پناه] sadrazam.
vekâyi' (A.) [وقایع] 1.olaylar. 2.savaşlar.

vekıs'alâhâzâ (A.) [وقس على هذا] bununla kıyasla.

vekil (A.) [وكيل] 1.avukat. 2.biri tarafından yetki verilmiş. 3.bakan.

velâdet (A.) [ولادت] 1.doğum. 2.doğum günü.

velâyet (A.) [ولايت] 1.velîlik. 2.dostluk. 3.otorite.

velev (A.) [ولو] olsa da.

velhâsıl (A.) [والحاصل] kısaca, sözün kısası.

velî (A.) [ولي] 1.ermiş, velî. 2.çocuktan sorumlu olan.

velî (F.) [ولي] ama, fakat.

velîahd (A.) [وليعهد] veliaht.

velîk (F.) [وليك] ama, ancak.

velîkin (F.) [وليكن] ama, ancak.

velîme (A.) [وليمه] 1.ziyafet. 2.düğün.

velûd (A.) [ولود] 1.doğurgan. 2.üretken.

velvele (A.) [ولوله] gürültü patırtı.

verâ (A.) [ورا] öte.

verâset (A.) [وراثت] varislik.

verd (A.) [ورد] gül.

verem (A.) [ورم] 1.şişkinlik, şiş. 2.verem, tüberküloz.

verese (A.) [ورثه] varisler, mirasçılar.

verîd (A.) [وريد] toplardamar.

vesâik (A.) [وثائق] belgeler.

vesâil (A.) [وسائل] sebepler.

vesâit (A.) [وسائط] 1.araçlar. 2.aracılar.

vesâtet (A.) [وساطت] aracılık.

vesâyâ (A.) [وصايا] vasiyetler.

vesîka (A.) [وثيقه] belge.

vesîle (A.) [وسيله] 1.sebep, bahane. 2.yol.

vesme (A.) [وسمه] rastık.

vesvese (A.) [وسوسة] kuruntu.

veş (F.) [وش] gibi.

veşak (A.) [وشق] vaşak.

veted (A.) [وتد] kazık.

veter (A.) [وتر] 1.kiriş. 2.saz teli.

vetîre (A.) [وتيره] 1.üslup. 2.süreç. 3.dar yol.

veyl (A.) [ويل] yazık, yazıklar olsun, eyvahlar olsun.

vezâif (A.) [وظائف] görevler, ödevler.

vezân (F.) [وزان] esen.

vezâret (A.) [وزارت] vezirlik.

vezîr (A.) [وزير] eskiden bakanlık görevini üstlenen kişi.

vezn (A.) [وزن] ağırlık.

vezne (A.) [وزنه] 1.ağırlık. 2.tartı. 3.para gişesi.

veznedâr (A.-F.) [وزنه دار] gişe görevlisi.

vicâhen (A.) [وجاها] yüzleşerek, yüzüne karşı.

vicâhî (A.) [وجاهى] yüzyüze.

vicdân (A.) [وجدان] iyi ile kötüyü ayırt edip değerlendirme duygusu.

vicdânen (A.) [وجدانا] vicdan bakımından.

vidâd (A.) [وداد] 1.sevgi. 2.dostluk.
vikâye (A.) [وقايه] koruma.
vikâye etmek korumak, esirgemek, kayırmak.
vilâdet (A.) [ولادت] 1.doğum. 2.doğum günü.
vilâyât (A.) [ولايات] vilayetler.
vildân (A.) [ولدان] 1.bebekler. 2.köleler.
vîrân (F.) [ويران] 1.yıkık, harap olmuş. 2.yıkıntı, harabe.
vîrân etmek yıkmak, harap etmek.
vîrân olmak 1.yıkılmak, harap olmak. 2.perişan olmak.
vîrâne (F.) [ويرانه] yıkıntı alan, harap yer, harap bina.
vîrânî (F.) [ويرانى] haraplık.
vird (A.) [ورد] dua.
vird etmek dua etmek.
visâk (A.) [وثاق] antlaşma.
visâl (A.) [وصال] 1.ulaşma, varma. 2.kavuşma, vuslat.
vufûr (A.) [وفور] bolluk.
vuhûş (A.) [وحوش] 1.vahşiler. 2.yaban hayvanları.
vukû bulmak meydana gelmek, cereyan etmek, gerçekleşmek.
vukû' (A.) [وقوع] meydana gelme, cereyan etme.
vukûât (A.) [وقوعات] 1.olaylar. 2.polisiye olaylar.
vukûf (A.) [وقوف] bir konu hakkında geniş bilgi sahibi olma.
vukufsuz (A.-T.) bilgisiz.
vuskâ (A.) [وثقى] sağlam.

vusla (A.) [وصله] 1.ek. 2.yama.
vuslat (A.) [وصلت] 1.ulaşma. 2.kavuşma.
vustâ (A.) [وسطى] orta, iç.
vusûl (A.) [وصول] ulaşma, gelme.
vusûl eylemek gelmek, ulaşmak.
vuzû (A.) [وضوء] abdest.
vuzûh (A.) [وضوح] açıklık.
vücûb (A.) [وجوب] gereklilik.
vücûd (A.) [وجود] 1.varlık. 2.beden. 3.var oluş.
vücûd bulmak meydana gelmek, oluşmak.
vücûh (A.) [وجوه] 1.yüzler. 2.şekiller, tarzlar. 3.yüzeyler. 4.ileri gelenler.
vüfûd (A.) [وفود] elçiler.
vüfûr (A.) [وفور] bolluk.
vükelâ (A.) [وكلا] 1.vekiller. 2.bakanlar.
vülât (A.) [ولات] valiler.
vürûd (A.) [ورود] giriş, geliş.
vürûd etmek girmek, gelmek.
vüs' (A.) [وسع] 1.genişlik. 2.kapasite. 3.takat.
vüs'at (A.) [وسعت] 1.genişlik. 2.kapasite. 3.parasal yeterlik. 4.genlik.
vüskâ (A.) [وثقى] sağlam.
vüsûk (A.) [وثوق] 1.sağlamlık. 2.güvenilirlik.
vüzerâ (A.) [وزرا] vezirler.

Y

yâ (A.) [يا] ey.

yâb (F.) [ياب] bulan.

yâbis (A.) [يابس] kuru.

yâd (F.) [ياد] 1.hatırlama. 2.gönül, hatır. 3.anı, hatıra.

yâd edilmek anılmak, hatırlanmak.

yâd etmek anmak, hatırlamak.

yâdgâr (F.) [يادگار] 1.anı. 2.hatıra.

yadigâr bk. yâdgâr.

yağmâ (F.) [يagma] talan, çapul.

yağma eylemek talan etmek, yağmalamak.

yağmâger (F.) [يagmaگر] yağmacı.

yah (F.) [يخ] buz.

yahbeste (F.) [يخ بسته] buzlanmış, donmuş.

yâhud (F.) [ياخود] yahut.

yâis (A.) [يائس] umutsuz.

yakaza (A.) [يقظه] uyanıklık.

yakîn (A.) [يقين] kesin bilgi.

yakînen (A.) [يقينا] kesin olarak.

yâkût (A.) [ياقوت] 1.yakut. 2.dudak.

yakzân (A.) [يقظان] uyanık.
yâl (F.) [يال] 1.yele. 2.boyun.
yâleyte (A.) [ياليت] keşke.
yâr (F.) [يار] 1.dost. 2.sevgili. 3.arkadaş.
yârâ (F.) [يارا] güç.
yârân (F.) [ياران] dostlar, arkadaşlar.
yârî (F.) [يارى] 1.dostluk. 2.yardım.
yâsemen (F.) [ياسمن] yasemin.
yâve (F.) [ياهوه] zırva, saçma.
yâvegû (F.) [ياهوه گو] zırvalayan, saçmalayan.
yâver (F.) [ياور] yardımcı.
yâzdeh (F.) [يازده] onbir.
ye's (A.) [يأس] umutsuzluk.
ye'sefzâ (A.-F.) [يأس افزا] üzücü.
yebânî (F.) [ييبانى] 1.yabanıl. 2.ürkek. 3.kaba.
yed (A.) [يد] 1.el. 2.güç.
yegân (F.) [يگان] birler.
yegân yegân (F.) [يگان يگان] bir bir, tek tek.
yegâne (F.) [يگانه] biricik.
yegânegî (F.) [يگانگی] birlik, teklik.
yek (F.) [يك] bir.
yekbeyek (F.) [يك بيك] bir bir, birer birer.
yekcihet (F.-A.) [يك جهت] 1.tek yön. 2.aynı görüşlü.

yekcins (F.-A.) [یک جنس] aynı türden.

yekdîger (F.) [یک دیگر] birbiri.

yekdil (F.) [یک دل] bir gönül.

yeknazarda (F.-A.-T.) ilk bakışta, bir bakışta.

yekpâre (F.) [یک پاره] 1.tek parça. 2.bütün.

yeksân (F.) [یکسان] 1.bir şekilde. 2.birlikte.

yekseviye (F.-A.) [یک سويه] aynı düzeyde, eşit seviyeli.

yekşenbe (F.) [یک شنبه] pazar.

yektene (F.) [یک تنه] tek başına.

yekûn (A.) [یکون] toplam.

yel (F.) [یل] yiğit.

yeldâ (F.) [یلدا] uzun.

yemîn (A.) [یمین] 1.sağ, sağ yön. 2.ant, yemin.

yesâr (A.) [یسار] sol, sol taraf.

yesîr (A.) [یسیر] kolay.

yetîm (A.) [یتیم] biricik, tek. 2.yetim.

yetîme (A.) [یتیمه] yetim kız çocuğu.

yetîmhâne (A.-F.) [یتیم خانه] yetimler evi.

yevâkît (A.) [یواقیت] yakutlar.

yevm (A.) [یوم] gün.

yevmenfeyevmen (A.) [یوما فیوما] günden güne.

yevmî (A.) [یومی] günlük, gündelik.

yevmiyye (A.) [یومی] gündelik ücret.

yezdân (F.) [یزدان] Tanrı.

yubûset (A.) [ییوست] kuruluk.

yûğ (F.) [یوغ] boyunduruk.

yûz (F.) [یوز] pars.

yübûset (A.) [ییوست] kuruluk.

yümkin (A.) [یمكن] mümkün, olabilir, olası.

yümn (A.) [یمن] uğur.

yümnâ (A.) [یمنی] sağ taraf.

yümnî (A.) [یمنی] uğurlu.

yüsr (A.) [یسر] 1.kolaylık. 2.zenginlik.

yüsrâ (A.) [یسری] sol taraf.

Z

za'f (A.) [ضعف] zayıflık, zaaf.

za'f gelmek zayıflamak.

za'ferân (A.) [زعفران] safran.

za'fi (A.) [ضعفى] zayıflıkla ilgili, zaaf ile ilgili.

za'fiyyet (A.) [ضعفیت] zayıflık, zafiyet.

zâbîta (A.) [ضابطه] güvenlik görevlisi.

zâbih (A.) [ذابح] boğazlayan.

zâbit (A.) [ضابط] subay.

zâbitân (A.-F.) [ضابطان] subaylar.

zabt (A.) [ضبط] 1.tutma. 2.ele geçirme. 3.kavrama.

zabt edilmek ele geçirilmek.

zabt etmek ele geçirmek.

zabtiye nâzırı emniyet genel müdürü.

zabtiye nezâreti emniyet genel müdürlüğü.

zabtiyye (A.) [ضبطیه] güvenlik güçleri, polis, jandarma.

zabtnâme (A.-F.) [ضبط نامه] tutanak, zabıt yazısı.

zabtürabt (A.) [ضبط و ربط] disiplin.

zâc (A.) [زاج] göztaşı.

zâd (A.) [زاد] azık.

zâd (F.) [زاد] 1.doğmuş. 2.doğum.

zâde (F.) [زاده] 1.doğmuş. 2.evlat.

zâdegân (F.) [زادگان] soylular, aristokratlar.

zâdgegânlık satmak soyluluk taslamak.

zafer (A.) [ظفر] üstünlük kazanma.

zaferyâb (A.-F.) [ظفرياب] üstünlük kazanan, muzaffer olan.

zaferyâb olmak üstünlük kazanmak, muzaffer olmak.

zâğ (F.) [زاغ] karga.

zağın (F.) [زغن] çaylak.

zahâir (A.) [ذخائر] zahireler.

zâhib (A.) [ذاهب] 1.giden. 2.sanıya kapılan.

zâhib olmak 1.gitmek. 2.sanıya kapılmak.

zâhid (A.) [زاهد] aşırı dindar, zühd ile uğraşan.

zâhidâne (A.-F.) [زاهدانه] zahitçe.

zâhir (A.) [ظاهر] 1.ortaya çıkan, görünen, zuhur eden. 2.belli, açık, aşikâr.

3.sanırım. 4.görünüş, dış yüz.

zâhir olmak ortaya çıkmak, görünmek, zuhur etmek.

zâhibîn (A.-F.) [ظاهريين] sadece görünüşe bakan.

zahîre (A.) [ذخيره] depolanmış erzak.

zâhiren (A.) [ظاهرا] görünüşte, görünüşe göre.

zâhirî (A.) [ظاهري] dış görünüş ile ilgili, görünüşteki.

zâhirperest (A.-F.) [ظاهرپرست] sadece dış görünüşe bakan.

zahm (F.) [زخم] yara.

zahmdâr (F.) [زخمدار] yaralı.
zahme (F.) [زخمه] 1.vuruş. 2.yara. 3.tezene, mızrap.
zahmet (A.) [زحمت] 1.sıkıntı, meşakkat. 2.güç.
zahmzede (F.) [زخم زده] yaralı.
zahr (A.) [ظهر] 1.sırt, arka. 2.arka yüz.
zahriye (A.) [ظهريه] kağıdın arka yüzündeki yazı.
zâid (A.) [زائد] 1.artık. 2.artan. 3.artı. 4.gereksiz.
zaîf (A.) [ضعيف] zayıf, güçsüz.
zâik (A.) [ذائق] tadan, tadına varan.
zâika (A.) [ذائقه] tat alma duyusu.
zâil (A.) [زائل] yok olan, yok olucu.
zâil olmak yok olmak, ortadan kalkmak.
zâir (A.) [زائر] ziyaretçi.
zâkir (A.) [ذاکر] zikreden.
zakkûm (A.) [زقوم] 1.zakkum ağacı. 2.zıkkım.
zâl (F.) [زال] saçları ağarmış, ihtiyar.
zalâm (A.) [ظلام] karanlık.
zâlim (A.) [ظالم] zulüm eden.
zâlimâne (A.-F.) [ظالمانه] zalimce.
zamâim (A.) [ضمائم] ekler.
zamâne (A.) [زمانه] 1.devir. 2.felek.
zamîme (A.) [ضميمه] ek.
zamimeten (A.) [ضميمه] ek olarak.

zâmin (A.) [ضامن] tazmin eden.
zamîr (A.) [ضمير] 1.gönül. 2.iç. 3.zamir, adıl.
zamm (A.) [ضم] ekleme, arttırma.
zamm edilmek eklenmek, arttırılmak.
zamm etmek eklemek, arttırmak.
zamm olunmak eklenmek, ilave edilmek.
zamme (A.) [ضمه] ötre.
zan (A.) [ظن] zan, sanı.
zanbak (A.) [زنبق] zambak.
zanîn (A.) [ظنين] zan altında bulunan.
zann (A.) [ظن] zan, sanı.
zannedilmek sanılmak.
zannetmek sanmak.
zânû (F.) [زانو] diz.
zapt bk. zabt.
zapt edilmek ele geçirmek.
zapt etmek ele geçirmek.
zaptiye bk. zabtiyye
zâr (F.) [زار] 1.perişan, ağlayan, inleyen. 2.inilti.
zâr (F.) [زار] yer.
zâr etmek ağlayıp inlemek.
zâr olmak ağlayıp inlemek.
zarâfet (A.) [ظرافت] zariflik.

zarar (A.) [ضرر] ziyan.
zarardîde (A.-F.) [ضرر دیده] zarar gören.
zarb (A.) [ضرب] vuruş.
zarbhâne (A.-F.) [ضرب خانه] darphane.
zarf (A.) [ظرف] 1.kap. 2.mektup zarfi. 3.zarf.
zarfiyyet (A.) [ظرفیت] kapasite.
zârî (F.) [زاری] inleme, zar zar ağlama.
zâri' (A.) [زارع] ekici, çiftçi.
zarîf (A.) [ظریف] zarafet sahibi, nazik, nüktedan.
zarîfâne (A.-F.) [ظریفانه] zarifçe.
zarûrât (A.) [ضرورات] sıkıntılar, mecburiyetler.
zarûret (A.) [ضرورت] 1.sıkıntı. 2.yoksulluk. 3.zorunluluk.
zarûrî (A.) [ضروری] zorunlu.
zarûriyyât (A.) [ضروریات] zorunluluklar.
zât (A.) [ذات] 1.kişi. 2.kendi.
zâten (A.) [ذاتا] aslında.
zâtî (A.) [ذاتی] kişisel.
zâtülcenb (A.) [ذات الجنب] akciğer zarı iltihabı, zatülcenp.
zâtürrie (A.) [ذات الرئة] zatürriye, akciğer iltihabı.
zav' (A.) [ضوء] ışık.
zavâhir (A.) [ظواهر] dış yüzler.
zâviye (A.) [زاویه] 1.açı. 2.köşe. 3.küçük tekke.
zâyi' (A.) [ضایع] kaybolan.

zâyi' etmek kaybetmek, yitirmek.

zâyi' olmak kaybolmak, yitmek.

zâyi'ât (A.) [ضايعات] kayıplar.

zebân (F.) [زبان] dil.

zebândıraz (F.) [زبان دراز] dili uzun.

zebâne (F.) [زبانه] 1.yalaz. 2.dilimsi.

zebânzed (F.) [زبانزد] ünlü, dillerde dolaşan.

zeber (F.) [زبر] üst.

zebercedî (A.) [زبرجدی] fıstık yeşili.

zebh (A.) [ذبح] boğazlama.

zebh edilmek boğazlanmak, kesilmek.

zebh etmek boğazlamak, kesmek.

zebîh (A.) [ذبیح] kesilmiş hayvan, boğazlanmış.

zebîl (A.) [زبیل] 1.pislik. 2.gübre.

zebûn (F.) [زبون] 1.alçak. 2.aciz, zavallı. 3.güçsüz.

zebûn etmek 1.alçaltmak. 2.aciz bırakmak. 3.güçsüz bırakmak.

zebûn olmak 1.alçalmak. 2.aciz kalmak. 3.güçsüz kalmak.

zocr (A.) [زجر] 1.zorlama. 2.eziyet etme.

zocrî (A.) [زجری] zorlayarak, zorlayıcı.

zede (F.) [زده] 1.vurmuş, dövmüş. 2.vurulmuş, dövülmüş. 3.uğramış, müptela olmuş.

zehâb (A.) [ذهب] 1.gidiş. 2.saniya kapılma.

zeheb (A.) [ذهب] altın.

zehr (A.) [زهر] çiçek.
zehr (F.) [زهر] zehir, ağrı.
zehre (A.) [زهره] çiçek.
zehrhand (F.) [زهرخند] acı gülüş.
zehrînak (F.) [زهرناک] zehirli.
zekâ (A.) [ذکا] zekilik.
zekan (A.) [زقن] çene.
zekâvet (A.) [ذکاوت] zekilik.
zeker (A.) [ذکر] 1.erkek. 2.erkeklik üreme organı.
zelâzil (A.) [زلازل] depremler.
zelîl (A.) [ذلیل] düşkün, zavallı.
zell (A.) [زل] sürçme, kayma.
zelzele (A.) [زلزله] deprem.
zemân (A.) [زمان] 1.zaman. 2.çağ. 3.süre.
zemâne (A.) [زمانه] 1.devir. 2.felek.
zemherîr (A.) [زمهریر] karakış.
zemîm (A.) [ذمیم] kötü.
zemîn (F.) [زمین] 1.yer. 2.dünya. 3.fon. 4.konu, alan.
zeminbûsî (F.) [زمین بوسی] saygı ile yer öpme.
zemistan (F.) [زمستان] kış.
zemistânî (F.) [زمستانی] kışlık.
zemm (A.) [ذم] kötüleme, yerme.
zemm edilmek kötülenmek, yerilmek.

zemm etmek kötölemek, yermek.
zemzeme (A.) [زمزمه] 1.melodi. 2.mırıltı.
zen (F.) [زن] kadın.
zenâdika (A.) [زنادقه] zındıklar.
zenâne (F.) [زنانه] 1.kadınca, kadınsı. 2.kadın işi.
zenb (A.) [ذنب] suç, günah.
zenbîl (A.) [زنبیل] zembil.
zenbûrek (F.) [زنبورك] zemberek.
zencebîl (A.) [زنجبیل] zencefil.
zencî (A.) [زنجی] siyahî, zenci.
zencîr (F.) [زنجیر] zincir.
zencîrî (F.) [زنجیری] 1.zincirli. 2.zincirlik deli.
zendeka (A.) [زندقه] zındıklık.
zendost (F.) [زن دوست] zampara.
zeneb (A.) [ذنب] kuyruk.
zenehdân (F.) [زنخدان] çene.
zeng (F.) [زنگ] 1.zil. 2.pas.
zengî (F.) [زنگی] zenci, siyahî.
zengûle (F.) [زنگوله] 1.çan. 2.çingirak.
zenne (F.) [زنه] kadın rolünü üstlenen erkek sanatçı.
zenperest (F.) [زن پرست] kadın düşkünü.
zer (F.) [زر] 1.altın. 2.akçe.
zer' (A.) [زرع] ekim.

zerâfe (A.) [زرافه] zürafa.
zerbâf (F.) [زرباف] sırmacı.
zerd (F.) [زرد] sarı.
zerdâlû (F.) [زردالو] zerdali.
zerde (F.) [زرده] 1.zerde. 2.sarılık. 3.safran.
zerdûz (F.) [زردوز] sırmacı.
zerefşân (F.) [زرافشان] altın saçılmış, altın yaldızlı.
zergger (F.) [زرگر] kuyumcu.
zerharîd (F.) [زرخرید] köle.
zerîn (F.) [زرین] altından.
zerk (A.) [زرق] deri altına verme, şırınga etme.
zerrâ' (A.) [زراع] ekici, çiftçi.
zerrâk (A.) [زراق] ikiyüzlü.
zerrât (A.) [ذرات] zerreler.
zerre (A.) [ذره] 1.en küçük parça, molekül. 2.azıcık, birazcık.
zerreşikâf (A.-F.) [ذره شكاف] kılı kırk yaran.
zerrin (F.) [زرین] altından.
zevâl (A.) [زوال] 1.yok olma, yok oluş. 2.batma. 3.öğle.
zevâlnâpezîr (A.-F.) [زوال ناپذیر] yok olmayan, kalıcı.
zevâlpezîr (A.-F.) [زوالپذیر] yok olucu, fani.
zevât (A.) [ذوات] kişiler.
zevâyâ (A.) [زوایا] 1.açılar. 2.köşeler. 3.küçük tekkeler, zaviyeler.
zevc (A.) [زوج] 1.koca. 2.çiftin teki.

zevcât (A.) [زوجات] nikahlı kadınlar, karılar.

zevce (A.) [زوجه] nikahlı kadın, karı.

zevceteyn (A.) [زوجتين] karıkoca.

zevceyn (A.) [زوجين] karıkoca.

zevciyet (A.) [زوجيت] eşlik.

zevebân (A.) [ذوبان] erime.

zevk (A.) [ذوق] 1.beğeni, hoşlanma. 2.tat.

zevkbahş (A.-F.) [ذوق بخش] zevk veren.

zevrak (A.) [زورق] kayık.

zeyl (A.) [ذيل] 1.ek, zeyil. 2.etek.

zeylen (A.) [ذيلا] ek olarak.

zeyn (A.) [زين] süs.

zeyn olmak süslenmek.

zeytûn (A.) [زيتون] zeytin.

zıdd (A.) [ضد] zıt, karşıt.

zıddiyyet (A.) [ضديت] zıtlık, karşıtlık.

zılâl (A.) [ظلال] gölgeler.

zıll (A.) [ظل] gölge.

zımnên (A.) [ضمنا] bu arada, dolayısıyla.

zımnî (A.) [ضمنى] dolaylı, üstü kapalı.

zırh (F.) [زره] zırh.

zırhpûş (F.) [زره پوش] zırhlı.

zıyâ' (A.) [ضياع] kaybolma.

zıyâ' (A.) [ضياء] çiftlikler.
zî (A.) [ذى] sahip.
zi'b (A.) [ذئب] kurt.
zîbâyî (F.) [زیبایی] güzellik.
zîbâ (F.) [زیبا] güzel.
zîbak (A.) [زیبق] cıva.
zîc (A.) [زیج] yıldız atlası.
zifâf (A.) [زفاف] gerdek.
zih (F.) [زه] kiriş.
zîhayât (A.) [ذى حیات] canlı.
zihgîr (F.) [زهگیر] okçu yüzüğü.
zihî (F.) [زهى] ne güzel, bravo.
zihin (A.) [ذهن] zihin.
zihn (A.) [ذهن] zihin.
zihnen (A.) [ذهنًا] zihin yoluyla.
zihnî (A.) [ذهنى] sihinsel.
zihniyyet (A.) [ذهنیت] düşünce tarzı, anlayış.
zîk (A.) [ضيق] darlık.
zîkıymet (A.) [ذى قیمت] değerli.
zıkr (A.) [ذکر] zikir, anma.
zıkr etmek anmak.
zıkr olunmak anılmak, zikredilmek.
zîkudret (A.) [ذى قدرت] güçlü, kudretli.

zillet (A.) [ذلت] düşkünlük, aşağılık, alçaklık.

zilzâl (A.) [زلزال] sarsıntı.

zimâm (A.) [زمام] yular.

zimâmdâr (A.-F.) [زمامدار] 1.yular tutan. 2.işleri yürüten, sorumlu.

zîmedhal (A.) [ذى مدخل] müdahalesi olan.

zimmet (A.) [ذمت] elde tutma zorunluluğu.

zîn (F.) [زين] eyer.

zinâ' (A.) [زناء] zina, nikahsız cinsel ilişki.

zinâkâr (A.-F.) [زناكار] zina eden.

zencîrbend (F.) [زنجير بند] zincire vurulmuş.

zencîrbend edilmek zincire vurulmak.

zindân (F.) [زندان] hapisane.

zindânî (F.) [زندانى] 1.zindancı. 2.mahpus.

zinde (F.) [زنده] 1.diri, canlı. 2.sağlığı yerinde.

zindegânî (F.) [زندگانی] yaşam.

zindîk (A.) [زنديق] zındık.

zînet (A.) [زينت] ziynet, süs.

zinhâr (F.) [زنهار] sakın.

zîr (F.) [زير] alt, aşağı.

zîrâ (F.) [زیرا] çünkü.

zirâ' (A.) [ذراع] 75-90 cm. lik bir uzunluk ölçüsü birimi, dirsek ile orta parmak ucu arasındaki uzaklık.

zirâ'at (A.) [زراعت] tarım.

zirâ'î (A.) [زراعى] tarımsal.
zirâ'at nezareti tarım bakanlığı.
zîrdest (F.) [زيردست] el altındaki, emir altındaki, ast.
zîre (F.) [زيره] kimyon.
zîrek (F.) [زيرک] uyanık, zeyrek.
zîrîn (F.) [زيرين] alttaki.
zîrûh (A.) [ذى روح] canlı.
zîrüzeber (F.) [زير و زير] altüst.
zîrüzeber etmek altüst etmek, yerle bir etmek.
zîrüzeber olmak altüst olmak, yerle bir olmak.
zirve (A.) [زروه] doruk.
zîşan (A.) [ذى شان] şerefli.
zişt (F.) [زشت] çirkin.
ziştî (F.) [زشتى] çirkinlik.
zîvekâr (A.) [ذى وقار] ağırbaşlı.
zîver (F.) [زيور] 1.süs. 2.ziynet, takı.
ziyâ' (A.) [ضياء] ışık.
ziyâdâr (A.-F.) [ضيادار] aşıklı.
ziyâde (A.) [زياده] fazla, çok.
ziyâfet (A.) [ضيافت] şölen, ziyafet.
ziyân (F.) [زيان] zarar.
ziyânkâr (F.) [زيانكار] zarar veren.
ziyâretgâh (A.-F.) [زيارتگاه] ziyaret yeri.

zû'(A.) [ضوء] aydınlık, ışık.
zu'bân (A.) [ذؤبان] kurtlar.
zu'm (A.) [زعم] sanı.
zuafâ' (A.) [ضعفا] zayıflar.
zucret (A.) [ضجرت] yürek daralması, iç sıkıntısı.
zûd (F.) [زود] 1.çabuk. 2.erken.
zufr (A.) [ظفر] tırnak.
zuhr (A.) [ظهر] öğle.
zuhûr (A.) [ظهور] ortaya çıkma, görünme.
zuhur etmek ortaya çıkmak, çıkmak.
zuhûrât (A.) [ظهورات] beklenmedik gelişmeler.
zukâk (A.) [زقاق] sokak.
zulm (A.) [ظلم] cefa, eziyet.
zulm etmek zulüm yapmak.
zulmânî (A.) [ظلمانی] karanlıkla ilgili.
zulmet (A.) [ظلمت] karanlık.
zulmetefzâ (A.-F.) [ظلمت افزا] karanlığı arttıran.
zulümât (A.) [ظلمات] karanlıklar.
zunûn (A.) [ظنون] zanlar.
zûr (F.) [زور] güç.
zurafâ (A.) [ظرفا] 1.zarifler. 2.seviciler, seviciler kadınlar.
zûrbâ (F.) [زوربا] 1.güçlü. 2.zorba.
zûrmend (F.) [زورمند] güçlü.

zurûf (A.) [ظروف] 1.kaplar. 2.zarflar.
zübde (A.) [زبده] öz.
zücâc (A.) [زجاج] cam.
zücâciyye (A.) [زجاجيه] cam eşyalar.
zühd (A.) [زهد] zahitlik, aşırı sofuluk.
zühhâd (A.) [زهاد] zahitler.
zühre (A.) [زهره] Venüs, Çoban Yıldızı.
zührevî (A.) [زهروى] cinsel ilişkiyle bulaşan.
zühûl (A.) [ذهول] dalgınlıkla unutma.
zükâm (A.) [زكام] nezle.
zükûr (A.) [ذكور] erkekler.
zülâl (A.) [زلال] berrak, saf.
zülûf (F.) [زلف] zülûf.
züll (A.) [ذل] alçalma, alçaklık, düşkünlük, zillet.
zülûf (F.) [زلف] zülûf, iki yandaki lüleli saç.
zümre (A.) [زمرة] grup, topluluk.
zümûm (A.) [ذموم] yermeler, kötülemeler.
zümürüd (A.) [زمرد] zümrüt.
zünbûr (A.) [زنبور] eşek arısı.
zunnâr (A.) [زنار] papaz kuşağı.
zünûb (A.) [ذنوب] 1.suçlar, günahlar. 2.kuyruklar.
zürâfe (A.) [زرافه] zürafa.
zürefâ (A.) [ظرفا] zarifler.

zürâ' (A.) [زراع] ekiciler, çiftçiler.

zürriyyât (A.) [ذريات] soylar, zürriyetler.

zürriyyet (A.) [ذريت] soy, zürriyet.

züvvâr (A.) [زوار] ziyaretçiler.

züyûl (A.) [ذبول] ekler, zeyiller.